

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΣ 2014

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΓ΄

Παρασκευή 5 Σεπτεμβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2571
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2571, 2572, 2575, 2577, 2579, 2580, 2586, 2587, 2588, 2589, 2604, 2605, 2607, 2617, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2584, 2585, 2588, 2589, 2604, 2613, 2618, 2621, 2625

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Τρίτης 9 Σεπτεμβρίου 2014, σελ. 2571

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Τροποποίηση του ν. 927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)", σελ. 2571

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2571 – 2585, 2614 - 2629
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 2598 - 2614
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2585 - 2598

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ – ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. , σελ. 2575, 2577, 2586
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2571, 2572, 2575, 2577, 2579, 2580, 2617, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2571, 2572, 2623
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 2572, 2575, 2623
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 2604, 2605, 2607
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. , σελ. 2571, 2572
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2588, 2589, 2619
ΜΙΧΟΣ Ν. , σελ. 2587, 2588
ΜΠΟΛΑΡΗ Μ. , σελ. 2622
ΤΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2580
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2586, 2587, 2588, 2589, 2596, 2598
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 2580
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 2579

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ – ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. , σελ. 2604
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2588, 2604, 2618, 2624, 2625
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2584, 2585, 2618
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2613, 2621
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 2624, 2625

ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 2604
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2588, 2618, 2619
ΜΙΧΟΣ Ν. , σελ. 2588, 2589, 2604
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2589
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 2584, 2585

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2615
ΑΗΔΟΝΗΣ Χ. , σελ. 2596
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 2575, 2604, 2605, 2606, 2607, 2610, 2614, 2622, 2626, 2628
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. , σελ. 2602
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ – ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. , σελ. 2575, 2576, 2577
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 2589
ΓΑΪΤΑΝΗ Ι. , σελ. 2591
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2612, 2613
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ – ΣΑΛΤΑΡΗ Ε. , σελ. 2590
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 2581, 2605
ΔΙΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 2601
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2611, 2612, 2613, 2620, 2621, 2623
ΖΕΡΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 2598
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 2610, 2611, 2612
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 2586
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 2607, 2610, 2621, 2622, 2623
ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2600
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 2573, 2574, 2575, 2598, 2605, 2606, 2612, 2623, 2624, 2628
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 2603
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 2585, 2586
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 2615
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. , σελ. 2572, 2606, 2625
ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Β. , σελ. 2593
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2616, 2617
ΜΙΧΟΣ Ν. , σελ. 2587
ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ Κ. , σελ. 2601
ΜΠΟΛΑΡΗ Μ. , σελ. 2592
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 2597, 2598
ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. , σελ. 2613, 2614
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 2579, 2580, 2626
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. , σελ. 2594, 2595, 2596
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 2606, 2619, 2620, 2621
ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. , σελ. 2593, 2626
ΤΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2581
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 2574, 2583, 2587, 2623, 2625, 2626
ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ Ά. , σελ. 2599
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 2577, 2579

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2014

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΓ'

Παρασκευή 5 Σεπτεμβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 5 Σεπτεμβρίου 2014, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 4-9-2014 εξουσιοδότηση του Τμήματος Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΛΒ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 4 Σεπτεμβρίου 2014, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας»)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Τρίτης 9 Σεπτεμβρίου 2014.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παράγραφος 1 και 130 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 65/4-9-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λέσβου της Νέας Δημοκρατίας κ. Παύλου Βογιατζή προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη διάθεση επιπλέον πιστώσεων για την έγκριση αιτήσεων Νέων Γεωργών που υπεβλήθησαν στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου.

2. Η με αριθμό 63/4-9-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νάντιας Βαλαβάνη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την καταβολή των ενοικίων για την εκμίσθωση των είκοσι οκτώ ακινήτων του δημοσίου που πουλήθηκαν με τη μέθοδο sale-and-lease-back.

3. Η με αριθμό 64/4-9-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Τρικάλων της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Γεωργίου Κυρίτση προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την εγκατάλειψη του Κέντρου Μελέτης και Έρευνας του Ελληνικού Θεάτρου-Θεατρικό Μουσείο.

4. Η με αριθμό 62/4-9-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τις κατασχέσεις σε ασφαλισμένους του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ) που αδυνατούν να καταβάλουν τις οφειλές τους.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Αν-

θρωπίνων Δικαιωμάτων: «Τροποποίηση του ν. 927/1979 (Α'139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)».

Στη συνεδρίαση της Τρίτης συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες σαν μία ενότητα. Η διαδικασία έχει ως εξής: Θα μιλήσουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές επί των άρθρων και των τροπολογιών, θα ακολουθήσουν οι εναπομείναντες ομιλητές επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών και στο τέλος, θα μιλήσουν όσοι τυχόν Βουλευτές εγγραφούν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο επί της διαδικασίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Λίγο πριν ολοκληρωθεί η πρώτη συνεδρίαση, της Τρίτης, επί του νομοσχεδίου που συζητούμε και σήμερα, ζήτησα και από το Προεδρείο και από τον κύριο Υπουργό να υπάρξει και τρίτη συνεδρίαση, διότι, όπως όλα δείχνουν, ο χρόνος της μίας συνεδρίασης -της σημερινής- δεν θα μας βοηθήσει για την επαρκή συζήτηση των άρθρων και των πολλών τροπολογιών.

Θέτω ξανά αυτό το αίτημα. Νομίζω ότι συμφωνούν όλες οι πτέρυγες λίγο-πολύ. Πρέπει να το δούμε. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ακόμα και αν δεν μπορέσει να γίνει αυτό -που νομίζω ότι πρέπει να γίνει, θα αδικηθεί το νομοσχέδιο, αν δεν γίνει- θα πρέπει να δοθεί στους εισηγητές χρόνος αντίστοιχος με το χρόνο που έχουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές στην επί της αρχής συζήτηση, δηλαδή δεκαπέντε λεπτά. Τουλάχιστον, αυτό το δεύτερο ας γίνει. Όμως, το βασικό αίτημα είναι να υπάρξει τρίτη συνεδρίαση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Δρίτσα.

Σε ό,τι αφορά το Προεδρείο, έχουμε πει στη Διάσκεψη των Προέδρων ότι θα το δούμε στην πορεία ανάλογα με την εξέλιξη, αν δηλαδή γραφτούν αρκετοί ομιλητές κλ.π.. Αν δεν φτάνει ο χρόνος, το εξετάζουμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ας τεθεί από τώρα, γιατί αυτό διευκολύνει τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σε ό,τι αφορά την Κυβέρνηση, είναι εδώ ο Υπουργός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ένα λεπτό, κύριε Κουτσούμπα, να τελειώσω και θα μιλήσετε μετά.

Επομένως θα συνεχίσουμε τώρα κανονικά με τα οκτάλεπτα, όπως έχουμε...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Όχι τα οκτάλεπτα, κύριε Πρόεδρε. Εμάς μας κόψατε τις δευτερολογίες μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μισό λεπτό, θα βρούμε μια λύση.

Ο Κανονισμός λέει -κύριε Δρίτσα, εσείς, τουλάχιστον, το ξέρετε- οκτώ λεπτά. Εγώ λέω να συμφωνήσουμε στο δεκάλεπτο με μια ανοχή. Είπα, όμως -και το επαναλαμβάνω- ότι ανάλογα με το πόσοι ομιλητές θα εγγραφούν, αλλά και με την εξέλιξη της συζήτησης, θα αποφασίσουμε αν θα χρειαστεί τρίτη συνεδρίαση.

Κύριε Κουτσούμπα, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι σωστά το θέτετε.

Θα ήθελα, όμως, να απαντήσω στον κ. Δρίτσα, λέγοντας ότι δεν κάναμε καμμία συμφωνία για τρίτη συνεδρίαση, πέρα από το ότι δεν ήταν αρμοδιότητα δική μας. Συμφωνούμε στο να επιμηκυνθεί ο χρόνος των εισηγητών. Κάναμε, όμως, μια συζήτηση με την κ. Κατριβάνου να πάμε στα δώδεκα λεπτά. Οπότε, να συμφωνήσουμε όλοι. Νομίζω ότι έχουν μείνει μόνο δεκαπέντε Βουλευτές να μιλήσουν και ο χρόνος επαρκεί. Άλλωστε, δεν έχει τόσα πολλά άρθρα το νομοσχέδιο, ούτως ώστε να χρειαστεί. Παρά ταύτα, αν χρειαστεί, εσείς θα αποφασίσετε με το Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα έχουμε δέκα λεπτά με μία ανοχή. Άλλωστε, τα άρθρα είναι έξι.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Να τα κάνουμε δώδεκα τα λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Ας πούμε δώδεκα λεπτά, κύριε Πρόεδρε και να είναι «κλειστός» ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ας αφήσουμε το χρόνο των δέκα λεπτών και το βλέπουμε στην πορεία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η πρώτη συνεδρίαση δεν ολοκληρώθηκε λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Το ξέρω, κύριε συνάδελφε, αλλά έχει ψηφιστεί επί της αρχής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Συμπιέζοντας το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν έχει σημασία, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν μας άφησαν το δικαίωμα δευτερολογίας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Δρίτσα, ας μην καθυστερούμε. Επαναλαμβάνω ότι θα αποφασίσουμε ανάλογα με την εξέλιξη.

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε Κουτσούμπα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν προχωρήσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση του νομοσχεδίου, το οποίο -όπως είπα και στην πρώτη συνεδρίαση επί της αρχής- είναι ένα νομοσχέδιο με σαφές νομικό και κοινωνικό περιεχόμενο, έχω ηθική και πολιτική υποχρέωση να κάνω κάποιες παρατηρήσεις επί των θέσεων και απόψεων που αναπτύχθηκαν κατά την πρώτη συνεδρίαση.

Απευθυνόμενος κυρίως προς τη Μείζονα Αντιπολίτευση αλλά και γενικότερα προς την Αντιπολίτευση, με μερικές θέσεις των συναδέλφων νομίζω ότι και τη δική σας εικόνα αδικείτε αλλά και την εικόνα της Ελλάδας αμαυρώνετε, όταν δίνουμε την εντύπωση απ' αυτό το Βήμα ότι η Ελλάδα είναι μία ρατσιστική χώρα, ότι οι Έλληνες πολίτες είναι ρατσιστές, ότι τα φαινόμενα ρατσισμού και ξενοφοβίας έχουν μία τέτοια αύξηση που κινδυνεύουν οι πάντες.

Νομίζω ότι αυτό δεν είναι η πραγματικότητα. Βεβαίως, υπάρχουν κάποια φαινόμενα μεμονωμένα, τα οποία και αυτά πρέπει να απαλειφούμε. Γ' αυτό βελτιώνεται και ο νόμος προς το καλύτερο. Έχουν αλλάξει οι κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, αλλά δεν ισχύει το ότι η Ελλάδα είναι χώρα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Μας ακούν στο εξωτερικό και δίνουμε μία διαφορετική εικόνα απ' αυτή που ισχύει, όταν πρέπει να παρουσιάζουμε τη χώρα μας με την καλύτερη εικόνα που έχει, γιατί το αξίζει.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με το εξής: Έγινε πολλή αναφορά στο άρθρο 2, για το οποίο θα κάνω λόγο στη συνέχεια, καθώς ελέγχθη ότι εκμηδενίζει την ελεύθερη έκφραση της άποψης. Έχουν, λέει, μία επιστολή των εκατόν τριάντα εννέα φιλοσόφων ειδικών που διαμαρτύρονται. Θα μπορούσα να σας πω -το είπα και προχθές- ότι υπάρχουν και άλλοι πεντακόσιοι σαράντα εννέα που λένε τα αντίθετα.

Όμως, θα το επαναλάβω και πάλι, γιατί έχω υποχρέωση και διότι εχθές άκουσα τους πρυτάνεις των σχολών. Οι πανεπιστημιακές σχολές έχουν λεηλατηθεί. Μέσα δεν μπορούν να εκφράσουν τις απόψεις τους. Ο πρύτανης δεν μπορεί να ορκιστεί. Πού ήταν αυτοί οι εκατόν τριάντα εννέα φιλόσοφοι να εκφράσουν τη δυσφορία τους σε αυτά τα γεγονότα; Δεν τους είδα. Αν αδικώ κάποιους οι οποίοι το έχουν εκφράσει, ζητώ συγγνώμη. Όμως, πού ήταν αυτοί οι εκατόν τριάντα εννέα να πουν για τα πανεπιστήμια, όπου πρέπει να έχουμε ελεύθερη έκφραση απόψεων; Πρέπει να μπορούν όλοι να μπαίνουν, να διδάσκονται και να μορφώνονται. Δεν τους άκουσα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Εκατόν πενήντα δύο έγιναν, κύριε Κουτσούμπα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Λανθασμένη εντύπωση μεταφέρετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Σας πειράζει. Όμως, δεν αποφασίζουν οι εκατόν τριάντα εννέα. Αποφασίζει η Βουλή. Όταν τους εκατόν τριάντα εννέα τους κάνετε Βουλευτές, θα αποφασίσουν αυτοί.

Κατά τρίτον, έγινε μεγάλη αναφορά, κύριε Πρόεδρε, στο ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν φέρνει το σύμφωνο συμβίωσης. Ήδη έχει εξηγηθεί και στην αρμόδια επιτροπή από τον αρμόδιο Υπουργό ότι αυτά είναι θέματα οικογενειακού δικαίου. Υπάρχουν πολλά θέματα τα οποία πρέπει να δει η Βουλή με νηφαλιότητα και με σύνεση και όταν έρθει η ώρα, θα αποφασίσουμε. Όμως, για λόγους μικροκομματικούς και ψηφοθηρικούς, το πετάξατε και αυτό στην Ολομέλεια να παίζει στα κανάλια.

Κατά τέταρτον, αν ανατρέξετε στα πρακτικά της επιτροπής όταν συνεδρίασε, θα δείτε ότι δεν έγινε πολλή αναφορά τότε στο ένα εκατομμύριο μετανάστες. Προχθές, έγινε και σ' αυτούς αναφορά από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν θετικό αυτό.

Κύριε Υπουργέ, εκείνο το οποίο πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι έγινε τόσο συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, όσο κι εδώ και έγιναν κάποιες παρατηρήσεις επί των άρθρων.

Θα πω πρώτα τι προβλέπουν αυτά τα άρθρα.

Με το άρθρο 1 ορίζονται οι προϋποθέσεις για την ποινική αξιολόγηση των αγκυλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας που στρέφονται εναντίον ομάδων ή προσώπων και περιλαμβάνει και τα πράγματά.

Εκείνο που έχει σημασία για τους νομικούς -και για να ξέρει, όμως, ο κόσμος- είναι ότι δεν αρκεί η απλή πιθανολόγηση της έκθεσης σε κίνδυνο της ομάδας ή των προσώπων ή του πράγματος, αλλά απαιτείται να εκτιμάται κάθε φορά η προσφορότητα του κινδύνου. Είναι μια ασφαλιστική δικλίδα. Δεν μπορούμε να το αρνηθούμε.

Το άρθρο 2 προβλέπει την ποινικοποίηση των ξενόφρων και ρατσιστικών συμπεριφορών κατά των ολοκαυτωμάτων, των γενοκτονιών κ.λπ.. Το αναλύσαμε. Και ειλικρινά, ενώ από τη μία χαϊδεύετε και θέλετε να αναφέρονται οι γενοκτονίες, από την άλλη αντιδράτε. Τι σας πειράζει, δηλαδή, τόσο πολύ να είστε κάθετοι και ειλικρινείς, ότι ναι, πρέπει να μπουν -όπως σωστά μπαίνουν- μέσα στο άρθρο οι γενοκτονίες των Ελλήνων, όλες οι γενοκτονίες που έχουν αναγνωριστεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο και τους διεθνείς οργανισμούς; Γιατί το πασαλείφετε και το πάτε σιγά σιγά; Το κάνετε για να είστε και από εδώ και από εκεί εντάξει; Εκφράστε ελεύθερα τη θέση σας.

Το τρίτο άρθρο προβλέπει την τιμωρία των πράξεων που τελούνται μέσω του διαδικτύου. Νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει ότι μέσα στις καινούργιες συνθήκες που ζούμε -ο κόσμος προχωράει- τελούνται αδικήματα μέσω του διαδικτύου. Σωστά λοιπόν τα περιλαμβάνει. Γιατί να διαφωνήσετε με αυτό το άρθρο;

Το άρθρο 4 προβλέπει κυρώσεις σε βάρος των νομικών προσώπων ή ενώσεων προσώπων που εμπλέκονται σε τέτοια αδική-

ματα ρατσισμού και ξενοφοβίας. Είναι προς τη θετική κατεύθυνση. Πάλι δεν ξέρω γιατί πρέπει να πείτε «όχι» γι' αυτό το άρθρο.

Εγώ θα εκφράσω, όμως, και κάποιες διαφωνίες, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο έρχεται, και θα έρθω μετά στη συνέχεια να σας τις πω.

Σε αυτό το άρθρο, κύριε Υπουργέ -σας έκανα και μία παρατήρηση, όπως και στα άλλα- αναφέρεται το εξής: «...αν κάποια από τις αξιόποινες πράξεις του παρόντος τελέσθηκε προς όφελος ή για λογαριασμό νομικού προσώπου ή ενώσεως προσώπων, από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος του οργάνου». Το ερώτημα που με βασανίζει -ως νομικό περισσότερο- είναι αν είμαι μέλος μιας ένωσης προσώπων, ενός νομικού προσώπου, μιας εταιρείας ή -αν θέλετε- είμαι μέλος του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας και εκφράσω μια προσωπική -κάτι που περιλαμβάνει- θα συμπαρασύρω στην ποινική αξιολόγηση και τιμωρία και το νομικό πρόσωπο το οποίο πιθανά δεν έχει και ευθύνη;

Θεωρώ ότι πρέπει να προστεθεί για να γίνει καλύτερη διατύπωση το εξής: «Το άτομο αυτό να ενεργεί κατά την άσκηση των καθηκόντων του...». Αν, δηλαδή, υπό την ιδιότητά μου ως πρόεδρος του τάδε νομικού προσώπου ή εκπρόσωπος, εξέφρασα αυτήν την άποψη και για λογαριασμό του νομικού προσώπου, τότε να συμπαρασύρω το νομικό πρόσωπο. Αν την εκφράζω ως Κουτσούμπας αυτήν την άποψη και τυχαίνει να είμαι μέλος μιας εκκλησιαστικής οργάνωσης, μιας ποδοσφαιρικής ομάδας ή ό,τι άλλο θέλετε, δεν μπορώ να συμπαρασύρω το νομικό πρόσωπο σε αυτές τις μεγάλες διοικητικές και ποινικές κυρώσεις, διότι δεν θα μπορεί κανένας δικαστής να αξιολογήσει αν και πως ειπώθηκε αυτή η φράση.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτό το σημείο πρέπει να δείτε.

Έχω να κάνω κάποιες άλλες παρατηρήσεις σχετικά με τη διόρθωση. Είχαμε πει ότι στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 -δεν ξέρω αν το έχετε αλλάξει τώρα- οι εισαγγελικές αρχές ενημερώνουν τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μετά την αμετάκλητη παραπομπή. Εδώ νομίζω ότι αντί για αμετάκλητη παραπομπή, πρέπει να έχουμε καταδίκη. Άλλωστε, για τέτοια μεγάλα πρόστιμα εγώ έχω αντίθετη άποψη. Τα μεγάλα πρόστιμα δεν έχουν -αν θέλετε- αρνητική επίπτωση στο να μην τελούνται αδικήματα. Εδώ νομίζω ότι αντί για αμετάκλητη παραπομπή πρέπει να έχουμε καταδίκη.

Στην παράγραφο 6 λέει: «Σε περίπτωση αμετάκλητης απαλλαγής του παραπεμφθέντος οι κατά τα ανωτέρω αποφάσεις επιβολής διοικητικών κυρώσεων ανακαλούνται». Είχαμε συμφωνήσει -και νομίζω ότι το είχατε δεχθεί- ότι πρέπει να προστεθεί η λέξη «αναδρομικώς», διότι οι διοικητικές πράξεις ανακαλούνται είτε αναδρομικώς είτε όχι. Άρα εδώ τίθεται ένα ζήτημα στην ερμηνεία από τα αρμόδια δικαστήρια.

Στην παράγραφο 7 του ίδιου άρθρου -να πω ότι ήταν σωστή η παρατήρηση του κ. Παυλόπουλου- λέει ότι οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν εφαρμόζονται ως προς το κράτος. Ως προς το δημόσιο. Το δημόσιο υπάγεται στο κράτος. Και πρέπει να απαλειφθεί η φράση «...τα δημόσια νομικά πρόσωπα κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας και τους διεθνείς οργανισμούς δημοσίου δικαίου». Το είπα και στη συζήτηση επί της αρχής ότι δεν έχουμε διεθνείς οργανισμούς δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Είναι διεθνείς οργανισμοί. Θα υπάρξει ένα θέμα ερμηνείας εκεί πέρα.

Πηγαίνω τώρα στο άρθρο 5. Έγινε πολύ κουβέντα. Θα θυμίσω και την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -είχε πάρει θέση η εκπροσώπος- ότι έχουμε βάλει μεγάλα παράβολα για να προσφεύγει ο Έλληνας στη δικαιοσύνη. Πρέπει να το δείτε συλλογικά. Αν θέλετε -χωρίς να έχω αντίρρηση, απλά κρατάω μία επιφύλαξη- εδώ που λέμε, «...δεν καταβάλει το σχετικό παράβολο...», δημιουργούμε, κύριε Υπουργέ, πολίτες δύο ταχυτήτων. Όταν, δηλαδή, λέμε ότι δεν έχω τίποτα με τον μετανάστη, αυτόν που θα πέσει θύμα, αλλά έχω αυτήν τη στιγμή ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες άνεργους, αυτοί έχουν ευχέρεια να πληρώσουν παράβολο;

Έχω τρίτεκνους και πολύτεκνους. Έχουν αυτοί ευχέρεια να πληρώσουν παράβολα; Θα πρέπει, λοιπόν, να το δείτε συλλογικά και να πείτε ότι θα μειώσουμε στο μισό τα παράβολα που βάλτε,

όπως το παράβολο των 400 ευρώ για την άσκηση έφεσης και το παράβολο των 200 ευρώ για την άσκηση μήνυσης με την παράσταση της πολιτικής αγωγής. Όμως, το να βάζουμε εξαίρεση, λέγοντας ότι αυτοί δεν θα πληρώνουν παράβολο είναι σαν να αδικούμε τους Έλληνες ή τους ένα εκατομμύριο διακόσιους χιλιάδες ανθρώπους που είναι άνεργοι. Γιατί, δηλαδή, αυτοί να μην πληρώνουν;

Και προσέξτε, γιατί εδώ υποκρύπτεται σκοπιμότητα. Δηλαδή, θα τον απαλλάξω να μην πάει να πληρώσει τα 100 ευρώ για να υποβάλει τη μήνυση -αν χρειαστεί το παράβολο της πολιτικής αγωγής, γιατί ασκείται αυτεπάγγελα- αλλά -προσέξτε!- θα έχει την ευχέρεια να έχει δικηγόρο, να πληρώσει δηλαδή πολιτική αγωγή και να αμειφθεί και καλά από μία αγωγή που θα ασκηθεί. Εγώ αυτό το θεωρώ, αν θέλετε, αντιφατικό. Δεν μπορεί να γίνει έτσι, γιατί δημιουργούμε πολίτες δύο ταχυτήτων. Ή καταργούμε τα παράβολα για όλους ή κρατάμε μία μέση στάση.

Και θα κλείσω με το εξής. Υποβλήθηκαν κάποιες τροπολογίες, τις οποίες και θα δείτε. Εγώ θέλω να συμφωνήσω με τις τροπολογίες, όπως τις έφερε η ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων. Από εκεί και πέρα, δεν έχω να προσθέσω τίποτα άλλο.

Θέλω, όμως, να δώσω και μία απάντηση. Λένε πολλές φορές ότι είχαμε ρατσιστικό νόμο. Μάλιστα, ένας παλιός πολιτικός είχε γράψει σε ένα άρθρο σε μία εφημερίδα ότι η Ελλάδα δεν έχει ανάγκη ρατσιστικού νόμου, γιατί οι Έλληνες δεν είναι ρατσιστές. Τότε πολλοί εξέφρασαν την απορία αν αυτός ο νόμος κατέστη ανενεργός, γιατί δεν ήταν καλός. Όχι, κύριοι συνάδελφοι. Μην κρατάτε το μίζερο. Να εύχεστε να μη χρειαστεί να εφαρμοστεί και τούτος ο νόμος, γιατί αυτό θα σημαίνει ότι δεν θα έχω παραβατική συμπεριφορά, κάτι που αποτελεί και το θετικό σημείο. Αρκεί να πείσουμε τους Έλληνες, να εμπειδώσουμε στους Έλληνες πολίτες, να εμπεδώσουμε στην κοινωνία ότι δεν πρέπει να είναι ξενοφοβία και ότι δεν πρέπει να έχει ρατσιστική συμπεριφορά. Έτσι, ο νόμος δεν θα χρειαστεί να εφαρμοστεί. Τότε ο νόμος είναι τέλειος και όχι μόνο όταν δεν εφαρμόζεται γιατί κατέστη ανενεργός. Είναι τέλειος, γιατί ουδείς έχει παραβατική συμπεριφορά, γιατί πραγματικά η κοινωνία πείθεται ότι είναι ένας νόμος σωστός και τέλειος. Αυτά όσον αφορά το νομοσχέδιο.

Και θα ήθελα να κλείσω με ένα σχόλιο, γιατί μπαίνω στον πολιτικό πειρασμό να το κάνω, μια και βλέπω και τον κ. Ρήγα να έρχεται και δεδομένου ότι χθες άκουσα μία φράση από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ. Επειδή πολιτικολογούμε και εκλογολογούμε, χθες ο κ. Δρίτσας -ο οποίος απουσιάζει- πήρε ένα παλιό σύνθημα του ΠΑΣΟΚ, κύριε Ρήγα, και είπε ότι θα βγούμε από το ΝΑΤΟ. Έρχονται κοντά σας. Δηλαδή θα πρέπει να ξέρουν οι Έλληνες πολίτες ότι αν ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα ψηφίσουν για όλα αυτά που λέει ή γι' αυτά τα καλά που δεν κάνει ή για τα κακά που κάνει η Νέα Δημοκρατία. Θα πρέπει να ξέρουν ότι ο Έλληνας πολίτης ψηφίζει και με βάση τη σταθερότητα και τη συνέπεια που έχει κάθε κόμμα. Σε μια εποχή, λοιπόν, που η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή βρίσκεται σε σύνοδο στο ΝΑΤΟ και ο τόπος φλέγεται γύρω γύρω και όλοι ψάχνουν να συμμαχίες, ο ΣΥΡΙΖΑ -και αυτό θα πρέπει να το ξέρει ο ελληνικός λαός- είπε ότι θα μας βγάλει από το ΝΑΤΟ και ότι θα καταργήσει το ίδιο το ΝΑΤΟ. Αυτά τα λέω για να τα έχει υπ' όψιν του ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούμπα.

Τον λόγο έχει για δέκα λεπτά με μία ανοχή χρόνου η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βασιλική Κατριβάνου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι κατ' αρχάς σε κάτι που είπε ο κ. Κουτσούμπας. Εμείς λέμε ότι η πολιτεία ενισχύει το ρατσισμό με την πολιτική της. Δεν λέμε ότι η ελληνική κοινωνία είναι ρατσιστική. Λέμε ότι όταν άξονας της πολιτικής της πολιτείας είναι, για παράδειγμα, πολιτικές όπως ο «ΕΝΙΟΣ ΔΙΑΣ» και το να κρατάει -και το λέω ενδεικτικά- τους μετανάστες στα κέντρα κράτησης πέραν του δεκαοκτάμηνου επ' αόριστον, αυτό αποτελεί ρατσιστική πολιτική. Η πολιτεία, λοιπόν, εφαρμόζει ρατσιστική πολιτική.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Θέλετε Ελλάδα ξέφραγο αμπέλι; **ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ:** Ο ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, αντιμετώπισε

αυτό το νομοσχέδιο ως ευκαιρία για να δοθεί, έστω και με μεγάλη καθυστέρηση, ένα μήνυμα στην κοινωνία, σχετικά με το ότι η πολιτεία θεωρεί προτεραιότητα την καταπολέμηση του ρατσισμού, ακριβώς αντίθετα σε αυτό που είπαμε, στη ρατσιστική πολιτική που κάνει. Γι' αυτό, λοιπόν, και εμείς ψηφίσαμε «παρών» επί της αρχής, παρά τα σοβαρότατα προβλήματα που έχει αυτό το νομοσχέδιο και τις σοβαρές ενστάσεις μας. Και με μία πρόταση είπαμε ότι είναι ένα νομοσχέδιο που δεν καταδικάζει το ρατσιστικό έγκλημα, αλλά τον ρατσιστικό λόγο και δεν προστατεύει τα θύματα.

Έχουμε καταθέσει δική μας πρόταση νόμου από το 2013, όπως έχουμε καταθέσει και το νόμο μας σε μορφή τροπολογιών. Όμως, δυστυχώς, δεν δεχθήκατε αυτές τις τροπολογίες επί της ουσίας με μόνη εξαίρεση τη συμπερίληψη του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας φύλου, σαν βασική μέριμνα να ήταν να ξεφορτωθούμε το ζήτημα τού να κάνουμε μία αντιρατσιστική νομοθεσία επί της ουσίας και απλά να καλύψουμε την τυπική υποχρέωση της Ελλάδας να ενσωματώσει την ευρωπαϊκή οδηγία.

Αυτό που απασχόλησε περισσότερο την Κυβέρνηση όμως, όπως φάνηκε, ήταν να κατευνάσει μια πλευρά της Δεξιάς που ενοχλήθηκε με την εξαγγελία του αντιρατσιστικού νομοσχεδίου –και το είδαμε με το συνεχές πάγωμα και ξεπάγωμά του επί ενάμιση κοντά στα δύο χρόνια- γιατί μάλλον θεωρεί τον ρατσισμό και την ομοφοβία είδη υπό προστασία.

Επιβεβαιώνοντας, λοιπόν, τη γραμμή Μπαλτάκου, η Κυβέρνηση απέρριψε τη διεύρυνση του συμφώνου συμβίωσης. Ο κ. Μπαλτάκος δίνει συνέντευξη, στην οποία επαίρεται γι' αυτό και ανέδειξε σε μείζον ζήτημα την ποινικοποίηση της άρνησης των γενοκτονιών. Λες και στην Ελλάδα έχει εξαπλωθεί επικίνδυνα ένα κίνημα αρνητών των γενοκτονιών των Ποντίων και Αρμενίων που συναντιέται στη Βουλή με τον πρώην Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης κ. Μπαλτάκο, επιδιώκει μαζί του την ανατροπή του πολιτεύματος και στέλνει ανθρώπους στο νοσοκομείο.

Μπαίνω στα άρθρα:

Το άρθρο 1 συνιστά τον πυρήνα του νομοσχεδίου, στο οποίο έχουμε εντοπίσει: «Δεν ορίζεται το έγκλημα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά». Η ευρωπαϊκή οδηγία δεν σας δεσμεύει να μην το κάνετε, εσείς επιλέγετε να το αποφεύγετε. Δεν ασχολείστε με τον δράστη, δεν ασχολείστε με το ρατσιστικό έγκλημα, ασχολείστε με αυτόν που προτρέπει και προκαλεί την τέλεσή του.

Υπήρξε μία συνέντευξη Τύπου όπου η βοηθός συντονίστρια του Δικτύου Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας, στο οποίο συμμετέχει και η Υπάτη Αρμοστεία συμμετέχει και η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η ΕΕΔΑ, είπε: «Εγώ δεν παίρνω θέση για το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο για τον απλό λόγο ότι τα περιστατικά που καταγράφω, τα εγκλήματα ρατσιστικής βίας δεν είναι αντικείμενο του νομοσχεδίου, αφού το νομοσχέδιο δεν καταπιάνεται με την ποινικοποίηση του ρατσιστικού εγκλήματος, αλλά το ρατσιστικό λόγο».

Δηλαδή ακόμα και αυτός ο αντιρατσιστικός νόμος να ισχύσει, οι δολοφόνοι όπως του Σαχζάτ Λουκμάν, οι θύτες της Μανωλάδας, ο εργοδότης που βασάνισε τον Αιγύπτιο αρτεργάτη στη Σαλαμίνα, οι δράστες των ρατσιστικών επιθέσεων εναντίον γκέι και μεταναστών και τρανσέξουαλ δεν θα είχαν πρόβλημα. Δεν πιάνουμε το δράστη, πιάνουμε τον υποκινητή. Δεν καθίζουμε το δράστη στο σκαμνί. Δεν ορίζουμε ρατσιστικό έγκλημα. Και είπε η βοηθός συντονίστρια του δικτύου ότι «δεν μας αφορά, γι' αυτό δεν παίρνουμε θέση γι' αυτό το νομοσχέδιο. Εμάς θα μας αφήσει ακάλυπτους».

Προτείνουμε, λοιπόν, με τροπολογία να ορίζεται στο άρθρο 13 του Ποινικού Κώδικα το έγκλημα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά ως «κάθε αξιόποινη πράξη που διαπράττεται σε βάρος προσώπου ή ομάδα προσώπων λόγω εθνικής ή εθνοτικής προέλευσης, χρώματος, θρησκείας, αναπηρίας, φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου και αυτό να συνιστά λόγο επιβάρυνσης του εγκλήματος» και σε ξεχωριστό άρθρο 93Α του Ποινικού Κώδικα προτείνουμε «αυτοτελή επιβαρυντική περίπτωση για τα ρατσιστικά χαρακτηριστικά». Έτσι θα ερευνείται το ρατσιστικό χαρακτηριστικό στο πρώτο στάδιο της καταγγελίας και άσκησης της ποινικής δίωξης και όχι στην επιμέτρηση της

ποινής, όπως γίνεται αυτή τη στιγμή.

Τέλος, προτείνουμε αυστηρότερες παρεπόμενες ποινές για τους δημόσιους λειτουργούς και υπαλλήλους οι οποίοι καταδικάζονται για την τέλεση ρατσιστικών εγκλημάτων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Περνάω στο άρθρο 2. Εμείς είπαμε ότι είναι πάρα πολύ σοβαρό το πρόβλημα που δημιουργεί το άρθρο 2, γιατί δημιουργεί σοβαρούς κινδύνους για την ελευθερία της έκφρασης και του φρονήματος και ουσιαστικά ποινικοποιεί την ελεύθερη έκφραση. Εκατόν πενήντα δύο έγιναν οι ιστορικοί που υπέγραψαν, ανάμεσα τους ο Βερέμης, ο Ασδραχάς. Δεν νομίζω ότι είναι λιγοστό το κύρος τους και η εμβέλειά τους. Ενδεικτικά το αναφέρω.

Ο κύριος Υπουργός, λοιπόν, διαβεβαιώνει ότι δεν υπάρχει κίνδυνος ποινικοποίησης της έκφρασης, αφού η άρνηση των γενοκτονιών πρέπει να συνδέεται με πράξεις που υποκινούν βία ή καλλιέργουν μίσος ή έχουν προσβλητικό χαρακτήρα.

Ωστόσο οι προϋποθέσεις αυτές δεν αρκούν και είναι ρευστές και αόριστες. Θα σας πω ένα παράδειγμα.

Εάν σας λέγαμε για ένα θεατρικό έργο ενός γνωστού συγγραφέα που έχει παιχθεί σε πάρα πολλές χώρες, βραβευμένο με τέσσερα Τόνυ, ένα Έμμυ, υποτροφίες από τα ιδρύματα Ροκφέλερ και Γκουγκενχάιμ, φίλων του Ντασέν, της Μελίνας Μερκούρη και του Κακογιάννη ότι θα συλλαμβάνονταν οι ηθοποιοί που ανεβάζουν αυτό το έργο στην Ελλάδα για προσβολή θρησκεύματος, παρ' ότι η Ιερά Σύνοδος δηλώνει ότι δεν επιθυμεί τη δίωξή τους, θα μας πείτε ότι δεν διαβάσαμε τα άρθρα των νόμων;

Και όμως, το 2012 για το έργο «Corpus Christi» που παίχτηκε στο θέατρο «ΧΥΤΗΡΙΟ» διετάχθη κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση, συνελήφθησαν οι ηθοποιοί, οι συντελεστές και ακόμη και οι φροντιστές της σκηνής και το έργο κατέβηκε με την ευγενική συμβολή της Χρυσής Αυγής και του κ. Παναγιώταρου.

Υπάρχουν και άλλα παραδείγματα. Μη μας λέτε, λοιπόν, ότι υπερβάλλουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Τι σχέση έχει αυτό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Γιατί το λέμε; Τι σχέση έχει αυτό;

Όταν υπάρχει προσβολή θρησκευτικού φρονήματος και ο νόμος που υπάρχει αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα μπορεί να εκληφθεί ως τέτοιος, βλέπουμε τι μεγάλο άνοιγμα κάνει για σωρεία μηνύσεων και δεν ξέρουμε πού θα φθάσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Υπάρχει αυτό στο νόμο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μη διακόπτετε, κύριε Τριαντάφυλλε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Στα άρθρα τρία και τέσσερα η διαφώνια μας είναι αντίστοιχη με αυτήν του άρθρου 1. Δεν θα επεκταθώ. Θετική είναι η διάταξη του άρθρου 5 που προβλέπει την αυτεπάγγελτη δίωξη των αξιόποινων πράξεων που περιγράφονται στο νομοσχέδιο και των εγκλημάτων που τελούνται συνεπεία αυτών. Επίσης, σημαντική είναι η απαλλαγή του παθόντος από τα παράβολα υπέρ του δημοσίου.

Πηγαίνω στην προστασία θυμάτων. Για εμάς αυτό δεν είναι θέμα ούτε ανθρωπισμού ούτε εύνοιας προς τους μετανάστες. Είναι θέμα βασικής λειτουργίας κράτους δικαίου και βασική προϋπόθεση για να λειτουργήσει ο νόμος.

Χωρίς προστασία θυμάτων, κύριε Υπουργέ, δεν έχουμε ούτε καταγγελίες ούτε μάρτυρες. Άρα δεν έχουμε δίωξη του ρατσιστικού εγκλήματος. Γιατί κανείς μετανάστης δεν θα πάει χωρίς χαρτιά να καταγγείλει ότι είναι θύμα, εάν φοβάται ότι θα κρατηθεί και θα απελαθεί.

Ο κ. Γεωργιάδης ήρθε εδώ την Τρίτη και μας παρέπεμψε σε μια κοινή υπουργική απόφαση που υπάρχει, τη γνωστή ΚΥΑ που βγήκε. Εμείς, όμως, λέμε ότι δεν αρκεί η κοινή υπουργική απόφαση για δύο λόγους.

Πρώτον, δεν προστατεύει το θύμα, όταν πάει να καταγγείλει, δηλαδή στην πρώτη φάση. Άρα εκεί μπορεί να συλληφθεί. Επομένως κανένας μετανάστης που φοβάται, γιατί έχει «τραυματιστεί» από την εμπειρία του με την Αστυνομία δεν θα πάει να καταγγείλει.

Δεύτερον, εμείς θέλουμε να γίνει νόμος αυτή η ΚΥΑ, κύριε Υπουργέ, γιατί αυτή η ΚΥΑ αλλάζει ανά πάσα στιγμή από έναν Υπουργό και μόνο. Θέλουμε το ελληνικό κράτος να έχει νόμο για την προστασία των θυμάτων και όχι ΚΥΑ. Γι' αυτό εμείς υποβάλ-

λουμε ξανά το άρθρο 19 βελτιωμένο, γιατί προβλέπει την προστασία θυμάτων και στο πρώτο στάδιο που θα καταγγείλει το θύμα ότι είναι θύμα ρατσιστικής βίας.

Εμείς θυμόμαστε αυτό που έγινε το περασμένο διάστημα, όπου είχαμε τον κ. Μπαλτάκο να πηγαиноέρχεται...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι είναι αυτά που λέτε; **ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ:** Ναι, το λέμε. Με το να μην είναι νόμος του ελληνικού κράτους η προστασία των θυμάτων, αυτό που κάνει η Κυβέρνηση είναι να δέχεται αυτό που επέβαλε ο κ. Μπαλτάκος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι ήταν αυτό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρακαλώ, αφήστε με.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, μη διακόπτετε. Μπορείτε να ζητήσετε τον λόγο να απαντήσετε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Έχουμε νόμο, κύριε Υπουργέ, υπέρ των θυμάτων ή έχουμε κοινή υπουργική απόφαση; Το επέβαλε ο κ. Μπαλτάκος να αποσυρθεί το άρθρο 19 ή δεν το επέβαλε; Φοβηθήκατε να το φέρετε ως νόμο ή δεν φοβηθήκατε; Είχατε τη δυνατότητα να το φέρετε στο αντιρατσιστικό και δεν το φέρατε ή όχι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Όχι, ήθελε να το τροποποιήσει εις βάρος των θυμάτων.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρακαλώ, αφήστε με να συνεχίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε την ομιλήτρια.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Προτείνουμε σύσταση ενός ανεξάρτητου οργάνου, της Εθνικής Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού για την καταπολέμηση του ρατσισμού, με σκοπό τη διερεύνηση, δίωξη και πρόληψη εγκλημάτων ρατσιστικής βίας και κρουσμάτων αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας με ρατσιστικά χαρακτηριστικά. Σήμερα δεν υπάρχει τέτοιο όργανο που να λειτουργεί με αποτελεσματικό τρόπο. Ο πρώτος αρμόδιος εισαγγελέας για θέμα ρατσιστικής βίας κ. Ορνερράκης δήλωνε πριν από μήνες ότι δεν έχει δεχθεί καμία καταγγελία.

Επίσης, προτείνουμε μέτρα για την επιμόρφωση και την εξειδίκευση των εισαγγελικών και δικαστικών αρχών καθώς και των αστυνομικών αρχών.

Και βέβαια, ένα πλήρες νομοσχέδιο θα περιείχε και αντιρατσιστική εκπαίδευση στα σχολεία, ευαισθητοποίηση σε θέματα ομοφοβίας, τρανσοφοβίας, στήριξη των Ρομά και των ΑΜΕΑ.

Κλείνω με το σύμφωνο συμβίωσης.

Έχουμε ένα Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, μία καταδίκη της χώρας μας. Επίκειται δεύτερη καταδίκη. Έχουμε εκατόν εξήντα τρία ομόφυλα ζευγάρια που κάνουν προσφυγή. Σας έχουμε πει ότι θεωρούμε ότι αυτό αποτελεί θεσμικό ρατσισμό. Αποτελεί θεσμικό ρατσισμό το να δημιουργούμε ανθρώπους που να μην έχουν δικαίωμα στην οικογενειακή ζωή, να τους κάνουμε δεύτερης κατηγορίας και να τους αφήνουμε στο περιθώριο. Μας λέτε ότι δεν είναι συναφές του νομοσχεδίου. Εγώ θα σας ρωτήσω το εξής: Όλες οι τροπολογίες που φέρνετε είναι συναφείς τροπολογίες του νομοσχεδίου; Όλες αυτές οι άσχετες τροπολογίες που φέρνετε στα πολυνομοσχέδια είναι συναφείς των νομοσχεδίων; Αυτές που φέρνετε σήμερα είναι συναφείς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι. Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε. Μιλάτε δεκατρία λεπτά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ένα λεπτό ακόμη, παρακαλώ.

Μας λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι θα το μελετήσετε. Ένα χρόνο το μελετάτε. Πόσο θα το μελετάτε; Γιατί δεν μελετάτε την αντίστοιχη εμπειρία των ευρωπαϊκών χωρών; Γιατί δεν μελετάτε τι έχει γίνει σε ολόκληρη την Ευρώπη σε αυτό το θέμα;

Το ΠΑΣΟΚ φέρνει και αυτό την τροπολογία, καθώς και η ΔΗΜΑΡ. Τροπολογίες καταθέτουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Το κόμμα της Συμπολίτευσης θέλαμε να ασκήσει μεγαλύτερη πίεση προς αυτό το θέμα.

Η μελέτη, λοιπόν...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θέλετε να φέρουμε όλη τη νομοθεσία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κοιτάξτε, αυτό είναι καίριο ζήτημα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κυρία Κατριβάνου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: ...γιατί δεν αφορά την ιδιωτική ζωή των ανθρώπων. Αφορά το δημόσιο βίο, αφορά τη δυνατότητα των ανθρώπων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μην με φέρνετε σε δύσκολη θέση.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: ...να έχουν οικογενειακή ζωή, να κληρονομούν, να μπορούν να ζητάνε τι κάνει ο σύντροφός τους στην εντατική, να έχουν κοινή ασφάλιση. Είναι καίριο το ζήτημα. Πόσο χρόνο ακόμη θα το μελετάτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε την κ. Κατριβάνου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ο ΣΥΡΙΖΑ θα το φέρει, λοιπόν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, ο Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή ορίζει για τη σημερινή συνεδρίαση ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Αχαΐας κ. Μιχαήλ Αρβανίτη-Αβράμη και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Σερρών κ. Αρτέμιο Ματθαίουπουλο.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα να μιλήσω στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δίνετε τη σειρά σας, δηλαδή. Ναι, αλλά δεν είναι εδώ ούτε η κυρία Χρυσοβελώνη, διότι προφανώς περιμένει εσάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Θα μπορούσε να προταχθεί ο κ. Πανούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα περιμένω τη σειρά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μήπως ο κ. Αρβανίτης θέλει να μιλήσει τώρα;

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Αφού έχει κώλυμα ο κ. Τριαντάφυλλος, θα μιλήσω εγώ τότε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε τον λόγο, λοιπόν, κύριε Αρβανίτη, για δέκα λεπτά κι εσείς με τη γνωστή ανοχή.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Παρακαλώ εκ των προτέρων, εφόσον δεν θα δευτερολογήσω, να έχω μίαν ανοχήν, πέραν του κανονισμένου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα έχετε την ίδια ανοχή που έχουν και οι άλλοι.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το 2007 κυκλοφόρησε ένα βιβλίο του Κώστα Ζουράρι, με τίτλο «Βέβηλα κίβδηλα σκύβαλα» -επιτυχημένος τίτλος, πραγματικά, από τον πνευματώδη αυτόν άνδρα- που αναφερόταν στο γνωστό, περιβόητο βιβλίο της ιστορίας της κ. Ρεπούση.

Είναι ένας τίτλος, ο οποίος ταιριάζει απόλυτα σε αυτό το νομοσχέδιο. Βέβηλα κίβδηλα σκύβαλα! Αλλά πέραν αυτού, υπάρχει το τεράστιο στοιχείο του κινδύνου για το λαό μας, για τους Έλληνες ειδικά. Αυτό είναι νομοσχέδιο το οποίο δίδει δικαιώματα στους αλλοφύλους εισβολείς και τους ντόπιους γραϊκούλους προστάτες των και αφαιρεί δικαιώματα συνταγματικών κατοχυρωμένα από τον Έλληνα, όπως την ελευθερία της σκέψης, την ελευθερία της διατυπώσεως της γνώμης. Όλα αυτά αφαιρούνται. Είναι καταφώρως αντισυνταγματικό.

Όταν ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης ήτο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών, δήλωνε το εξής εις απάντησιν ερωτήσεως: «Επαρκέστερες διατάξεις υπάρχουν για τον ρατσισμό και τη ξενοφοβία. Περαιτέρω προσθήκες διατάξεων απειλούν τις ελευθερίες των Ελλήνων». Αυτό είχατε δηλώσει, κύριε Υπουργέ.

Τώρα αυτό, οι περαιτέρω προσθήκες διατάξεων, δεν απειλεί τις ελευθερίες των Ελλήνων; Το υιοθετήσατε εκ των υστέρων; Ποιος σας έδωσε την εντολή; Ποιος σας έδωσε το δικαίωμα; Ο ελληνικός λαός; Κάνετε δημοψήφισμα για το σημαντικότερο αυτό σημείο;

Πέραν του γεγονότος αυτού, εμάς τους Έλληνες μάς καθιστά ξεκάθαρα υποχείρια και υποτακτικούς στους προσκεκλημένους εισβολείς και στους εισέτι προσκαλούμενους. Σας αναφέρω το έγγραφο 318 του Υπουργείου Εσωτερικών της Γενικής Γραμματείας «Στρατηγικός σχεδιασμός για τη μετανάστευση», που λέει ότι θα προσκαλούμε και θα προσελκύουμε ακόμη ξένους. Έχουμε φθάσει ήδη εκατομμύρια. Έχουμε υπερβεί τα τρία εκατομμύρια.

Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει σταδιακή γενοκτονία των Ελλήνων. Τους δίνετε λοιπόν προνόμια, τους δίνετε τη δυνατότητα ανά πάσα στιγμή να μηνύουν τον οιονδήποτε, χωρίς να πληρώνουν παράβολο, χωρίς τίποτα απολύτως και να ερμηνεύουν κατά το δοκούν.

(Θόρυβος στα υπουργικά έδρανα)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ. Εκτός κι αν δεν θέλει να τα ακούσει αυτά ο κύριος Υπουργός. Θα ήθελα να μου απαντήσει γι' αυτά που είχε τότε δηλώσει στο περιοδικό «ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ», τελευταία έκδοση. Τώρα για ποιο λόγο άλλαξε τη θέση του;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεχίστε, παρακαλώ. Σας ακούει, κύριε Αρβανίτη.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Από νομικής απόψεως, αυτό το κείμενο θα μπορούσε να το χαρακτηρίσει κανείς όχι ελλιπές -με επιεική χαρακτηρισμό ελλιπές- αλλά κάθε άλλο παρά νομικό κείμενο, για τον εξής απλούστατον λόγο, ότι δεν υπάρχουν ορισμοί. Τι είναι ξενοφοβία; Ξενοφοβία, πράξις ξενοφοβίας. Παραδείγματος χάριν, πού είναι ένα παράδειγμα; Να ξέρω κι εγώ τι είναι ξενοφοβία. Τα κάγκελα που βάζω σπίτι μου, για να μην μπει ο Πακιστανός ή ο οποιοσδήποτε αλλόφυλος να βιάσει τη γυναίκα μου, την κόρη μου ή να με σκοτώσει; Αυτό, λοιπόν, θα θεωρηθεί ξενοφοβία. Η θεωρακισμένη πόρτα, ο συναγεμμένος που αναγκαστήκαμε όλοι οι Έλληνες και βάζουμε; Αυτό είναι ξενοφοβία; Δώστε μου έναν ορισμό τέλος πάντων.

Τι είναι ρατσισμός; Δώσατε ορισμό του ρατσισμού; Θα σας τον δώσω εγώ τον ορισμό του ρατσισμού, διότι ενώ τον ξέρετε, ενώ τον γνωρίζετε -ιστορικά εννοώ- εντούτοις, κάνετε πως δεν τον γνωρίζετε και συλλήβδην οποιαδήποτε πράξις ή λόγος ή βιβλίο ή κείμενο που αφορά μία διάκριση, η οποία διάκριση -γιατί μιλάτε και για διακρίσεις- υφίσταται απ' εαυτής. Οι διακρίσεις υφίστανται απ' εαυτών και στο ζωικό βασίλειο και στο φυτικό βασίλειο, στην πανίδα, στην χλωρίδα, αλλά και στο ανθρώπινο γένος. Με υποχρεώνετε, δηλαδή, να πω ότι δεν υπάρχουν διαφορετικές φυλές. Όχι, αν το πω αυτό είναι ρατσισμός. Είναι διάκριση. Δεν υπάρχουν και με κοιτάτε χαμογελαστά, κύριε «ισοπεδωτή». Τι άλλο θα μπορούσατε να κάνετε; Θέλω επιχείρημα και απάντηση.

Βάζω εδώ έναν Εσκιμώο, έναν κόκκινο, έναν κίτρινο, ένα μαύρο, έναν άσπρο, έναν μπλε, έναν οτιδήποτε. Ορίστε, η διαφορά είναι καταφανής, ανθρωπολογική, βιολογική και πνευματική. Αυτό δεν σημαίνει ότι περιφρονώ τη φυλή την ώρα που καταγράφω τις διαφορές εγώ ο ανθρωπολόγος, ο βιολόγος, ο ιστορικός αναλυτής, αυτός που γράφει την ιστορία των πολιτισμών, γιατί υπάρχει διαφορά στον πολιτισμό. Αυτό δεν σημαίνει ότι περιφρονώ τη φυλή.

Όποιοι περιφρονεί τις φυλές κάνει λάθος, αλλά δεν μπορώ να ακούω την κυρία του ΣΥΡΙΖΑ -αν δεν απατώμαι, δεν πρόσεξα- να μου λέει να κάνουν εδώ τις οικογένειές τους που γεννάνε σαν κουνέλες, να τους έχουμε ελεύθερους ανθρώπους, να αναπτύξουν. Τι να αναπτύξουν; Πού; Στη μικρή Ελλάδα που κατήντησε σκουπίδοτοπος και που φθίνει και γηράσκει καθημερινώς; Μόνο γέροντες έχουμε. Είναι οξύτατο το δημογραφικό πρόβλημα.

Εκεί, λοιπόν, κατατείνετε στον αφανισμό της ελληνικής φυλής; Με ποιο δικαίωμα; Ο ελληνικός λαός σας έδωσε το δικαίωμα; Όχι, κύριοι. Θα προσκορύνετε στα στήθη του ελληνικού λαού, να το γνωρίζετε αυτό. Δεν έχετε δικαίωμα να νομοθετείτε τέτοια νομοθετήματα.

Το νομοσχέδιο παρέχει πεδίο δόξης λαμπρόν ανά πάσα

στιγμή ο οποιοσδήποτε να μηνύει τον οποιονδήποτε. Είναι αόριστο, περιέχει κενά και δεν δικαιολογείται αυτό. Δεν υπάρχει σαφήνεια στους όρους. Να μου δώσετε απάντηση γιατί δεν υπάρχουν ορισμοί.

Εγώ σας λέω κάτι. Το έχω σημειώσει εδώ και το ξέρουν όλοι. Τι είναι ρατσισμός; Ακούστε, λοιπόν, τι είναι ρατσισμός από μένα που ξέρω λίγα ελληνικούλια και ιστορία. Είναι η υποδούλωση, η καταπίεση, ο εξευτελισμός, ο εξανδραποδισμός, η καταλήστευση του πλούτου των ιθαγενών. Κοιτάξτε τι έκαναν όλοι αυτοί, Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι, Ολλανδοί, Βέλγοι, Ιταλοί, Γερμανοί, που κατέσφαξαν τους Αφρικανούς για χρόνια ολόκληρα. Τους Ινδούς στην Άπω Ανατολή τους είχαν δούλους. Ακόμα και τις μεγάλες πίπες τους τούς έδιναν οι Εγγλέζοι λόρδοι για να τις καπνίζουν επί ένα χρόνο προκειμένου να ξεραθούν και να γίνουν καλές για κάπνισμα. Τους είχαν για τίποτα, για ζώα. Αυτό είναι ο ρατσισμός, κύριοι. Η διάκρισις δεν είναι ρατσισμός.

Προκαλώ και πάλι τον Υπουργό να μου πει τι σημαίνει διάκριση. Αμφισβητεί την απ' εαυτής υφισταμένη διάκριση;

Ερχόμαστε στην ξενοφοβία. Το είπα νωρίτερα. Η επιστημονική έρευνα -ανθρωπολογία, βιολογία, ιστορία- για τις σωματικές, πνευματικές, πολιτισμικές διαφορές που υπάρχουν -είναι δεδομένο- μεταξύ των διαφόρων φυλών και η διαπίστωση των πράγματι υφισταμένων διαφορών, είναι ρατσισμός; Πάρτε συλλήβδην απ' όλους τους επιστήμονες τις έδρες, πάρτε τους τα πτυχία. Έτσι, ο καθένας μπορεί να πει ότι είναι ρατσισμός το αν στραβοκοιτάξω εγώ έναν αλλόφυλο από την Αφρική ή από την Ασία.

Εγώ δεν μπορώ να κατηγορήσω τους Μουσουλμάνους, τους Εβραίους, τους Αμερικανούς. Γιατί το λέω; Διότι στο άρθρο 2 λέτε για όποιον επιδοκιμάζει, ευτελίζει ή κακόβουλα αρνείται σοβαρότητα εγκλημάτων, γενοκτονιών, πολέμου και τα υπόλοιπα. Δεν αναφέρετε τους αποικιοκράτες, αυτούς που προσανέφερα. Δεν αναφέρετε τα εγκλήματα του κομμουνισμού, δηλαδή το τι γίνεται εάν εγώ τα αρνηθώ ή τα υιοθετήσω. Δεν αναφέρετε των Αμερικανών τα εγκλήματα στη Σερβία, στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν και δεν αναφέρετε εγκλήματα που έκαναν εμμέσως οι Εβραίοι διά των Τούρκων κατά των Ελλήνων. Είναι γνωστά. Ας μην αναφερθώ στο 117 όπου επί αυτοκράτορος Τραϊανού κατέσφαξαν εξήντα χιλιάδες Κυπρίους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς δεν έχω χρόνο. Να κάνω ανάλυση; Τι να κάνω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε ανοχή. Συνεχίστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Τι να πρωτοπώ γι' αυτά τα πράγματα; Είναι τόσο ευρύ το θέμα. Αφορά την ύπαρξή μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε άλλα δύο λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Αφορά στην ίδια την ύπαρξή μας. Έχουμε το άρθρο 4. Τι να πρωτοαναλύσω εδώ; Τι σημαίνει εγκληματισμός, τι σημαίνει άρνηση, ποιων εγκλημάτων, ποια είναι εγκλήματα, ποια δεν είναι; Αυτό είναι το ζήτημα.

Πάω εδώ σε μία ύπουλη διάταξη της παραγράφου 7, στο άρθρο 4. Ενώ στις προηγούμενες παραγράφους επιβάλλονται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις, εδώ λέει: «Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν εφαρμόζονται ως προς το κράτος, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.» Τι σημαίνει αυτό; Είναι μια ειδική περίπτωση.

Τα Κεντρικά Ισραηλικά Συμβούλια διαθέτει ιστοσελίδα δική του, διαθέτει διαδίκτυο σε όλο τον κόσμο και θα μπορεί να καυθίζει εμάς, να αρνείται τη σφαγή των Αρμενίων, των Ποντίων, των Μικρασιατών και να λέει, ό,τι θέλει εις βάρος μας και να μην το αγγίζει κανείς.

Το προσέξατε αυτό, κύριε Υπουργέ; Μην ξεχνάτε ότι το ΚΙΣ είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Κάνει ό,τι θέλει, ό,τι του γουστάρει και δίνει και τις εντολές σε εσάς. Αυτό είναι το ζήτημα.

Η φυλή μας βρίσκεται μπροστά σε κίνδυνο. Δεν μπορεί, επειδή το θέλουν οι άλλοι. Και ανέφερε προηγουμένως η κυρία αυτή τι γίνεται στην Ευρώπη. Τι να κάνουμε δηλαδή; Η Ευρώπη αυτοκτονεί αυτήν τη στιγμή. Θα χτυπήσει το κεφάλι της και μαζί, δυ-

στιχώς, επειδή είμαστε προσδεμένοι στο ίδιο άρμα, θα χτυπήσουμε το κεφάλι μας και εμείς. Αλλά δεν πρέπει να φτάσουμε στο σημείο να χτυπήσουμε το κεφάλι μας. Πρέπει να αμυνθούμε. Έχουμε καθήκον. Έχουμε υποχρέωση να το κάνουμε.

Απαλείψτε, λοιπόν, αυτήν την παράγραφο 7 ή τροποποιήστε την, γιατί έτσι θα αφήσετε ελεύθερο βήμα σε αυτούς τους μισέλληνες, τους διεθνείς τοκογλύφους, αυτούς τους εχθρούς του ανθρώπου να κάνουν και να λένε ό,τι θέλουν και να αρνούνται ό,τι θέλουν και να μας οδηγούν εις τα δικαστήρια ανά πάσα στιγμή επειδή ψελλίσαμε μια επιστημονική κρίση. Θα βουλώσουν το στόμα μας. Καλά, το δικό μου είναι ήδη βουλωμένο από τις ανακρίτριες. Να δω πότε θα ξεβουλώσει, πότε θα φύγει το φίμωτρο.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω πάρα πολλά. Αναφέρομαι μόνο στους τριάντα τέσσερις ακαδημαϊκούς επιστήμονες, οι οποίοι χαρακτήρισαν αυτό το νομοσχέδιο εθνοκτονία. Και οι τριάντα τέσσερις, αμερικανικών και ελληνικών πανεπιστημίων, ήταν ηλίθιοι;

Δεν θέλω να αναφερθώ στην Εκκλησία, στην πίστη των ιεραρχών. Είναι Έλληνες πατριώτες και φλογεροί ορθόδοξοι. Αλλά υπάρχουν κάτι εξαιρέσεις σαν τον «μουσμούλη» της Δημητριάδος, ο οποίος λέει κάτι που θα ήθελα να το αναφέρω. Δεν αξίζει, γιατί βεβηλώνει τα ράσα που φοράει και θέλω να το αναφέρω ειδικά. Οι καλές εξαιρέσεις είναι οι περισσότερες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με αυτό κλείνετε, κύριε Αρβανίτη.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Δώστε μου λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί είναι πολλά τα χαρτιά.

Ούτε η Ιερά Σύνοδος διαμαρτυρήθηκε για το ρατσισμό -για να χρησιμοποιήσω και εγώ αυτόν τον όρο-, ο οποίος ειρήσθω εν παρόδω –ο κύριος Υπουργός «πέρα βρέχει»- στα λεξικά του Δημητράκου της δεκαετίας του '50 δεν υπάρχει ως όρος. Ο όρος αυτός σερβιρίστηκε τεχνηέντως και εκλάπη από τους Εβραίους. Γιατί; Για να στήσουν τη βιομηχανία του Ολοκαυτώματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Αρβανίτη, κλείστε σάς παρακαλώ. Ξεπεράσατε τα δεκατέσσερα λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Να βρω μόνο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μπορείτε να το καταθέσετε στα Πρακτικά, όταν το βρείτε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Και κατεβαίνω, γιατί δεν θα δευτερολογίσω.

Όσον αφορά τον Ιγνάτιο, ο οποίος βεβηλώνει το θρόνο που τίμησε ο μακαριστός Χριστόδουλος, λέει: «Τον Χριστό τον απαχολεί η Ελληνική σημαία ή η ψυχή του μετανάστη που έρχεται να ζητήσει τη βοήθειά μας; Γι' αυτό έρχεται ο μετανάστης; Τα εγκλήματα των μεταναστών είναι στο 75%, βιασμοί, δολοφονίες, διαρρήξεις, ληστείες και χίλια άλλα δύο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε, κύριε Αρβανίτη.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ολοκληρώνω. Να ακουστεί αυτός ο λαμπρός Ιεράρχης!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεκαπέντε λεπτά έχετε μιλήσει.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Τελείωσα.

«Πρέπει να γίνουμε εγγυητές της ασφάλειας των ανθρώπων που έρχονται στην Ελλάδα κυνηγημένοι». Ποιος εγγυάται την ασφάλεια των Ελλήνων; Ποιος την εγγυάται; Ο κ. Δένδιας ή ο κ. Αθανασίου ο οποίος δεν δίνει καν σημασία στον ομιλούντα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε ολοκληρώσει, κύριε Αρβανίτη. Σας παρακαλώ!

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε. Να έρθει ο άλλος ομιλητής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει η κ. Χρυσοβελώνη για δέκα λεπτά με την ανοχή, αλλά να μην κάνουμε και κατάχρηση της ανοχής.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Θα φροντίσουμε, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή τα όσα είπε ο κ. Αθανασίου την Τρίτη στη συζήτηση επί της αρχής. Ομολογώ, όμως, ότι έχω πολύ μεγάλη δυσκολία να ακολουθήσω τη σκέψη του.

Παραδέχθηκε, λοιπόν, πως με το νόμο του 1979 δεν υπήρχαν

καταδίκες για αντιρατσιστικά εγκλήματα. Είναι αλήθεια. Αυτό το λέμε κι εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες. Γι' αυτό άλλωστε ζητούσαμε από πέρυσι τον εκσυγχρονισμό του αντιρατσιστικού πλαισίου, αλλά ο κύριος Υπουργός απαντούσε ο ίδιος πως ο νόμος του 1979 είναι επαρκής. Το Νοέμβριο του 2013, όμως, ο κ. Αθανασίου άλλαξε άποψη και κατέθεσε στη Βουλή το συζητούμενο νομοσχέδιο. Άρα –θεωρούμε– ότι έστω και καθυστερημένα, ο ίδιος αναγνώρισε κι έμπρακτα το σφάλμα του.

Συνεχίζω, λοιπόν, με δύο λόγια επί των σημερινών θέσεων της συγκυβέρνησης: Μας είπε ο κύριος Υπουργός ότι το πρόβλημα με την ανυπαρξία καταδικαστικών αποφάσεων για ρατσιστικά εγκλήματα οφείλεται στην έλλειψη καταγγελιών. Μας είπε, δηλαδή, πως επί τριάντα πέντε χρόνια τα ελληνικά δικαστήρια δεν καταδίκαιζαν όλους τους ρατσιστές γιατί για διάφορους λόγους τα θύματα φοβόντουσαν, είχαν κάποια συστολή, να προβούν σε διάφορες καταγγελίες.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα επικαλεστώ την πολυετή δικαστική εμπειρία σας και θέλω πραγματικά να αναρωτηθώ αν εδώ μέσα διαβάζουμε με τον ίδιο τρόπο τη νομολογία. Στη δική μας αντίληψη τα ελληνικά δικαστήρια αντιμετωπίζουν τα ενδεχόμενα ρατσιστικά εγκλήματα με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή. Από κει προέρχεται η έλλειψη καταδικαστικών αποφάσεων και όχι βέβαια επειδή δεν έχουν φτάσει τέτοιες υποθέσεις στα ακροατήρια των ελληνικών δικαστηρίων.

Είναι, επίσης, βέβαιο ότι στην Ελλάδα το μόνο από το οποίο δεν έχουμε έλλειψη είναι από καταγγελίες αλλοδαπών για ρατσιστικά εγκλήματα τα οποία έχουν τελεστεί σε βάρος τους. Το αντίθετο, μάλιστα, θα έλεγα ότι συμβαίνει σήμερα. Στην πατρίδα μας εδώ και αρκετά χρόνια ακούμε συχνά να καταγγέλλουν αλλοδαποί τέτοιες πράξεις, πραγματικές ή μη, ως διαπραχθείσες από Έλληνες.

Γιατί, ας μην ξεχνάμε πως εδώ έχει αναπτυχθεί το νοσηρό φαινόμενο των ψευδών αναφορών στις αρχές, οι οποίες υποβάλλονται από αλλοδαπούς, κυρίως από λαθρομετανάστες, για ίδιον όφελος. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν ή ότι δεν έχουν παρατηρηθεί και πραγματικά περιστατικά.

Το ζητούμενο, όμως, για τους Ανεξάρτητους Έλληνες είναι να επιτυγχάνεται ο ποινικός κολασμός των υπαρκτών ρατσιστικών πράξεων χωρίς κάποιοι να στήνουν παράλληλα κάποια –θα έλεγα– μαγαζάκια ή βιοτεχνίες, έτσι ώστε να αποκομίσουν κάποιο προσωπικό ή έστω κομματικό όφελος. Γιατί εδώ, θα έλεγα ότι, πέραν των θεατρικών που πολύ συχνά παρουσιάζονται από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, υπάρχει κι ένα δυσάρεστο φαινόμενο από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ, αλλά και από την πλευρά της Αριστεράς, να πλειοδοτούν –θα μου επιτρέψετε την έκφραση– σε δικαιοματισμό.

Άκουσα τις τοποθετήσεις αρκετών συναδέλφων οι οποίοι επιχείρησαν να συνδέσουν την απολύτως αναγκαία προστασία θρησκευτικών και φυλετικών ομάδων με άσχετα εντελώς θέματα όπως είναι η αστική κατάσταση των ομοφυλόφιλων, των ανδρών που άλλαξαν φύλο, εκείνων οι οποίοι είναι αναποφάσιμοι για το σεξουαλικό τους προσανατολισμό και ούτω καθεξής.

Αναρωτιέμαι όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προς τι πραγματικά τέτοιος ανταγωνισμός σε δήθεν «προοδευτισμό». Και γιατί, λοιπόν, να είναι μέτρο προοδευτισμού του όποιου αριστερού κόμματος μια τόσο ακραία πλειοδοσία σε δήθεν ευαίσθητες διακηρύξεις. Γιατί να είναι, για παράδειγμα, το ρεκόρ των τροπολογιών και ούτω καθεξής.

Είναι άραγε –και αναρωτιέμαι γι' αυτό– αυτή η προτεραιότητα της ελληνικής κοινωνίας; Κι αν όχι, ποιοι βρίσκονται πίσω απ' αυτήν τη μεθοδευμένη –θα μου επιτρέψετε να πω– εκστρατεία σύνδεσης εντελώς άσχετων θεμάτων, όπως είναι το αντιρατσιστικό, με ζητήματα, όπως είναι η οικογενειακή κατάσταση των ομοφυλόφιλων;

Αυτά είναι ερωτήματα, τα οποία ειλικρινά θέτω εντελώς καλόπιστα και περιμένω από οποιοδήποτε κόμμα της Αριστεράς, ακόμα και από το ΠΑΣΟΚ –το οποίο έμαθα ότι τώρα θα αποκαλείται «προοδευτική παράταξη»–, να δώσει μία απάντηση στους Έλληνες πολίτες γύρω από αυτά και αυτό για να δούμε τελικά ποιος είναι εκείνος, ο οποίος ασχολείται με τους συμπολίτες μας, οι οποίοι ζουν από τους κάδους των σκουπιδιών, ποιοι είναι εκεί-

νοι οι οποίοι ασχολούνται με τους γέροντες, οι οποίοι πεθαίνουν από έλλειψη εμβολίων γρίπης, με τους άνεργους και τους ανασφάλιστους, που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα, ούτε οι ίδιοι ούτε οι οικογένειές τους.

Στην πολιτική θεωρούμε ότι το παν είναι η ιεράρχηση των προβλημάτων και για τους Ανεξάρτητους Έλληνες δεν συνιστά σε καμμία περίπτωση λογική ιεράρχηση το να ασχολούμαστε επί τριάμισι ολόκληρα χρόνια με το αντιρατσιστικό και με κάποια ανύπαρκτα –θα μου επιτρέψετε να σας πω- παρελκόμενα. Είναι καιρός, λοιπόν, κάποια στιγμή να θυμηθούμε ότι ζούμε στην Ελλάδα του μνημονίου και να ασχοληθούμε με τις πολύ σοβαρές συνέπειες της ανθρωπιστικής κρίσης, η οποία συμβαίνει σήμερα γύρω μας.

Από αυτό εδώ το Βήμα θέλω, κύριε Πρόεδρε, να καταδικάσω εκ μέρους των Ανεξαρτήτων Ελλήνων με τον πλέον απερίφραστο τρόπο την τεχνητή, θα έλεγα, μετάλλαξη της συζήτησης για το αντιρατσιστικό από την επίλυση ενός πραγματικά υπαρκτού προβλήματος απόδοσης ποινικής δικαιοσύνης σε μία κουβέντα –θα μου επιτρέψετε να πω- για ανύπαρκτα προβλήματα, που πραγματικά δεν νομίζω ότι απασχολούν τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα του νομοσχεδίου.

Στο άρθρο 1 θα πούμε «παρών», καθώς –όπως δήλωσα και την Τρίτη- έννοιες όπως είναι η ενδεχόμενη πρόκληση μίσους, είναι νομικά αόριστες και αφορούν καθαρά την επιστήμη της ψυχολογίας. Όμως, ακόμα και εκεί υπάρχει, όπως είναι βέβαιο ότι γνωρίζετε, πρόβλημα στην εκτίμηση τέτοιων ψυχικών καταστάσεων. Ένα όμως είναι βέβαιο, ότι τα δικαστήρια δεν θα μπορέσουν να μπουν σε καμμία περίπτωση στη λογική της μέτρησης των συνηθισμένων, πολύ δε περισσότερο στη διαδικασία του ποινικού κολασμού τους. Άρα πρόκειται για μία διάταξη, η οποία για εμάς είναι θολή, όπως εξάλλου θεωρώ ότι υποδηλώνει και η εξαιρετικά περιπεπλεγμένη διατύπωσή της, η οποία αποτελεί περισσότερο πολιτική διακήρυξη παρά το άρθρο ενός ειδικού ποινικού νόμου.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 2 για τις γενοκτονίες, όπως παραμένει διατυπωμένο, θα πούμε ξεκάθαρα «όχι», κύριε Υπουργέ. Είπατε πως δεν μπορείτε να αναφέρετε ρητά τις διάφορες γενοκτονίες, γιατί έτσι θα έπρεπε ο νόμος να συμπεριλάβει πενήντα διαφορετικές περιπτώσεις μαζικών εγκλημάτων ανά την υφήλιο. Προτιμήσατε μία συνοπτική, όπως λέτε κι έμμεση αναφορά.

Μα, ειλικρινά θέλω να σας ρωτήσω, κύριε Υπουργέ: Κοροϊδεύομαστε τελικά μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα; Βάλατε ονομαστικά στο νομοσχέδιο –και πράξατε άριστα, σας λέω- το Ολοκαύτωμα. Γιατί δεν κάνετε το ίδιο ακριβώς πράγμα και για τις υπόλοιπες γενοκτονίες; Αυτό σας ρωτάμε και αυτό σας ζητήσαμε οι Ανεξάρτητοι Έλληνες. Απλώς, ό,τι κάνατε ήδη στην περίπτωση των Εβραίων –και λέω ξανά, το πράξατε πάρα πολύ σωστά- να κάνετε το ίδιο πράγμα ακριβώς και για τις γενοκτονίες των Ελλήνων, των Αρμενίων και άλλων χριστιανικών πληθυσμών, οι οποίοι σφαγιάστηκαν και εκτοπίστηκαν από περιοχές που ανήκουν στη σημερινή Τουρκία.

Δεν ζητούμε τίποτα περισσότερο από αυτό που αποδεχτήκατε και για την περίπτωση του Ολοκαυτώματος. Στο κάτω-κάτω της γραφής δεν είναι θέμα ούτε υπερβολικού κόπου ούτε όγκου του νομοσχεδίου, το οποίο διατείνεστε ότι έτσι θα μεγαλώσει πάρα πολύ. Αλίμονο, κύριε Πρόεδρε, αν το Υπουργείο Δικαιοσύνης επικαλείται τέτοια –θα μου επιτρέψετε να πω- ψευδοπροβλήματα για να μην πράξει το προφανές.

Θυμίζω, λοιπόν, ότι εδώ σε αυτήν την Αίθουσα έχουμε κληθεί πάρα πολλές φορές και μάλιστα μέσα σε διάστημα ολίγων ωρών, να εξετάσουμε νομοθετήματα εκατοντάδων σελίδων, με αδιαφανείς παραπομπές και πλήθος διατάξεων, που αποδείχθηκε ότι ρυθμίζουν με τρόπο επιληψίμο πολύ σημαντικά ζητήματα.

Τώρα που σας ζητάμε να πράξετε το απολύτως νόμιμο, τώρα λοιπόν υπάρχει πρόβλημα; Αν είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, να επικαλούμαστε με έναν τόσο επιλεκτικό τρόπο το ευσύννοπο των νόμων, για να μην κάνουμε το σωστό και το απολύτως προφανές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Παρακαλώ θα ήθελα λίγο χρόνο.

Θα πω και κάτι άλλο, κύριε Πρόεδρε. Αν το πρόβλημα ήταν η

έλλειψη χρόνου για την πλήρη καταγραφή όλων, των πολλών – πενήντα, όπως ισχυρίζεται ο κύριος Υπουργός- γενοκτονιών, τότε πάλι μιλάμε για προφάσεις εν αμαρτίαις. Μετά, δηλαδή, από δέκα μήνες που εκκρεμεί το νομοσχέδιο αυτό στη Βουλή είναι αδιανόητο να μην βρήκε χρόνο το Υπουργείο Δικαιοσύνης να κάνει αυτήν την καταγραφή.

Στα άρθρα 3 έως 5 για την τέλεση εγκλημάτων μέσω διαδικτύου, την ευθύνη των νομικών προσώπων και το αυτεπάγγελτο της δίωξης, θα πούμε «ναι» και δηλώνουμε ότι μακάρι να βρουν εφαρμογή, όπως ισχυρίζεστε ότι θα γίνει, και για την προστασία των απογόνων όσων γλίτωσαν από τις γενοκτονίες των Ποντίων, των Μικρασιατών και των Αρμενίων.

Σε ό,τι αφορά τις υπουργικές τροπολογίες, θα ψηφίσουμε, κύριε Υπουργέ, και τις δύο. Η πρώτη, με γενικό αριθμό 1766 και ειδικό 101, πράγματι βοηθά στην επίλυση του κτηριακού προβλήματος υπηρεσιών του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Η δεύτερη, με γενικό αριθμό 1733 και ειδικό 96, επιχειρεί να λύσει σημαντικά ζητήματα υποστελέχωσης δικαστηρίων, υπηρεσιών, ιδρυμάτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης και της δυνατότητας στις εγγραφές των μητρώων ασκούμενων δικηγόρων.

Επειδή όμως γίνεται, κύριε Υπουργέ, σε αυτήν την τροπολογία ρητή αναφορά στις ανάγκες σε προσωπικό του Ιδρύματος Ανηλίκων Αρένων Βόλου, θέλω να αναγνωρίσω πως, έστω καθυστερημένα, προσπαθείτε πραγματικά να κάνετε κάτι για να βοηθήσετε την κατάσταση. Όμως, δυστυχώς, οι διεισείς αποσπασίες δεν λύνουν, κύριε Υπουργέ, μόνιμα το πρόβλημα. Το ίδρυμα αυτό πρέπει να μπει σε απόλυτη προτεραιότητα για προσλήψεις τακτικού προσωπικού, διότι μόνο έτσι θα είναι ασφαλείς οι τρόφιμοι και θα αποφύγουμε την επανάληψη φρικιαστικών πράξεων που είδαμε πριν από λίγες ημέρες.

Υπάρχει μία βουλευτική τροπολογία, την οποία κάνατε δεκτή, κύριε Υπουργέ, με γενικό αριθμό 1718 και ειδικό 90, που αφορά στην άμβλυνση των δυσμενών οικονομικών συνεπειών που επήλθαν σε βάρος μελών του προσωπικού του δημοσίου, που υπήρξαν θύμα τρομοκρατικών πράξεων, κ.λπ.. Βεβαίως, θα την ψηφίσουμε, συμφωνούμε. Υπάρχει, βεβαίως, ένα ερωτηματικό γιατί η έναρξη της εφαρμογής είναι από 1-1-2014.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, κλείνοντας να πω δύο λόγια για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1741 και ειδικό 100 που κατέθεσα και φυσικά δεν έγινε δεκτή από την Κυβέρνηση. Αναφέρομαι στην κατάργηση του άδικου συστήματος επιβολής διοδίων στην ΠΑΘΕ. Και λέω πως φυσικά δεν έγινε αποδεκτή από τη συγκυβέρνηση, γιατί άκουσα προχθές την τοποθέτηση του κ. Χρυσόχοϊδη εδώ στη Βουλή, απαντώντας σε σχετική ερώτηση του συναδέλφου κ. Καράμπελα για τα διόδια στην Κεντρική Ελλάδα.

Ο κύριος Υπουργός, λοιπόν, παρέπεμψε το θέμα στο απώτερο μέλλον και μας πληροφόρησε για δύο πράγματα. Το πρώτο πράγμα που είπε, περιέργως με πάρα πολύ μεγάλη περηφάνια, είναι ότι το κράτος έδωσε μέσα στους τελευταίους μήνες 400 εκατομμύρια ευρώ στους εργολάβους παραχωρησιούχους για να ξαναεκκινήσουν το έργο στους αυτοκινητόδρομους.

Αναρωτιέμαι γιατί είναι επιτυχία να πληρώνουμε 400 εκατομμύρια ευρώ, από λεφτά που κατά τα άλλα η Κυβέρνηση δηλώνει ότι δεν έχει, σε εργολάβους που εκμεταλλεύονται οικονομικά εδώ και χρόνια τα ίδια ημιτελή έργα, πραγματικά δεν μπορώ να το καταλάβω. Προφανώς, για να το διαφημίζει με τόση θέρμη ο κ. Χρυσόχοϊδης, κάτι θα έχει στο μυαλό του.

Το δεύτερο που είπε ο αρμόδιος Υπουργός στη Βουλή την περασμένη Τρίτη είναι πως τα έσοδα από διόδια στην Κεντρική Ελλάδα αυξήθηκαν μέσα στο 2014 κατά 20%. Δηλαδή, μιλάμε για πρόσθετα χρήματα που εισπράττουν οι εργολάβοι από τους οδηγούς, πέραν των 400 εκατομμυρίων της κρατικής επιχορήγησης, που ήδη ενθυλάκωσαν.

Ας μιλήσουμε, λοιπόν, καθαρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η ομιλία με τα διόδια δεν πρόκειται να λυθεί από την παρούσα Κυβέρνηση, γιατί η συγκυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται να λύσει επί της ουσίας το πρόβλημα των διοδίων.

Το τι την ενδιαφέρει, το είπε ο κ. Χρυσόχοϊδης απαντώντας στο συνάδελφο εδώ στη Βουλή με τρόπο απολύτως ξεκάθαρο. Όσο, λοιπόν, οι Έλληνες πολίτες επιτρέπουν τη συνέχιση της νοσηρής αυτής πολιτικής, τόσο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κυρία Χρυσοβελώνη.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, επειδή είναι ένα θέμα πολύ σημαντικό, δυο κουβέντες μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν είναι όμως και ο κ. Χρυσοχολίδης εδώ, ωστόσο έχετε τη δυνατότητα να κάνετε επίκαιρη ερώτηση για να πάρετε και την πλήρη απάντηση.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Δυστυχώς όμως η απώλεια ανθρώπων ζωνών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τώρα δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Τώρα θα είχα τελειώσει τόση ώρα. Δυστυχώς, όμως η απώλεια ανθρώπων ζωνών συνεχίζεται, όπως απέδειξε και το τελευταίο δυστύχημα, η τραγωδία που έγινε στη Μαγνησία, στην εκλογική μου περιφέρεια, στο Στεφανοβίκιο, όπου τρία παιδιά, τρεις νέοι άνθρωποι, χάθηκαν σε τροχαίο και αναδείχθηκε το πόσο σημαντικό είναι αυτό το πρόβλημα με τα διόδια. Οι εξωφρενικές χρεώσεις του παραχωρησιούχου που ζητά την καταβολή 8 ευρώ για μια δυσανάλογα μικρή διαδρομή με επιστροφή προκαλούν, όπως είναι φυσικό, μεγάλη οικονομική αιμορραγία όχι μόνο στους ιδιώτες αλλά και στους επαγγελματίες οδηγούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία Χρυσοβελώνη, σας παρακαλώ! Ξεπεράσατε τα δεκαπέντε λεπτά.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Και κλείνω διατυπώνοντας μια ευχή, ότι εδώ που έχουν φτάσει τα πράγματα όλοι οι Βουλευτές -και ειδικά της Θεσσαλίας- οφείλουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας πέρα από κόμματα, πέρα από προσωπικές ή κομματικές φιλοδοξίες ή σκοπιμότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Χρυσοβελώνη.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Γιατί -και κλείνω- όλοι οφείλουμε να λογοδοτούμε στους πολίτες και όχι, κύριε Πρόεδρε, στους εργολάβους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Γιατί το κάνετε αυτό, κυρία Χρυσοβελώνη; Δεκαέξι λεπτά έχετε μιλήσει! Και μιλάτε και εκτός θέματος!

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Αν δεν σας αρέσει να τα ακούτε αυτά, λυπάμαι, αλλά εδώ τρεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και θα συνεχίσουν δυστυχώς και άλλοι να χάνουν τη ζωή τους όσο υπάρχει αυτό το σύστημα των διοδίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν έχετε τον λόγο! Έχετε τελειώσει, κυρία Χρυσοβελώνη. Ζητάτε και τα ρέστα τώρα!

Ορίστε, κύριε Πανούση, έχετε τον λόγο.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κοιτάξτε, κύριε Πρόεδρε, το νομοσχέδιο για να έλθει στη Βουλή έκανε μήνες ολόκληρους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας έχω δώσει ανοχή. Είναι δεκαέξι λεπτά!

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Σε εμένα βρήκατε να κάνετε εκπτώσεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σε εσάς έκπτωση; Τον περισσότερο χρόνο έχετε και μιλάτε για εκπτώσεις και μιλάτε και εκτός θέματος.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Εκτός θέματος μία τροπολογία που απερρίφθη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Βεβαίως!

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Σιγή εκ μέρους του κυρίου Υπουργού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μπορείτε να κάνετε οποιαδήποτε τέτοια επίκαιρη ερώτηση και να είναι παρών ο Υπουργός.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Τουλάχιστον, για την απόρριψη της τροπολογίας να υπάρχει αιτιολόγηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Πανούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας απασχολήσω με δύο-τρία θεωρητικά θέματα και θα μπω στις νομοτεχνικές παρατηρήσεις. Για τις τροπολογίες θα μιλήσει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπός μας, η κ. Ξηροτύρη, που τα ξέρει και καλύ-

τερα.

Έχουμε ως ΔΗΜΑΡ καταθέσει και πάλι τροπολογίες για την ιθαγένεια, τη διαφθορά, το σύμφωνο συμβίωσης. Θέλει προσοχή, όμως, ώστε να μην μετατρέπονται οι θεσμικές διακρίσεις σε θεσμικές προκαταλήψεις. Να επαναδιατυπωθεί ίσως για το θέμα του Κώδικα Δικηγόρων, του ΔΟΑΤΑΠ και των νομικών σχολών τη τροπολογία, γιατί φοβάμαι ότι έχει προβλήματα συνταγματικότητας και παραβίασης ενωσιακού δικαίου.

Εδώ έχουμε μία *extrema ratio*. Δηλαδή, έχουν εξαντληθεί όλα τα άλλα μέσα και θεσμοποιούμε την καταστολή. Αυτή η ποινικοποίηση ενός επικίνδυνου περιεχομένου του λόγου πρέπει τουλάχιστον να ακολουθείται από την αρχή της αναλογικότητας -τουλάχιστον αυτό!-, γιατί έχουμε την ελευθερία της έκφρασης που είναι πρωταρχική συνταγματική αξία με προνομιακή ισχύ σε σχέση με άλλα δικαιώματα.

Τι είναι η ελευθερία της έκφρασης; Αφορά κυρίως τις ιδέες που απεχθανόμαστε -όχι αυτές με τις οποίες συμφωνούμε- ή που ενοχλούν μέρος του πληθυσμού, αυτό που ονομάζουμε «δεολογικό πλουραλισμό», δηλαδή ποινικοποίηση ρατσιστικών μηνυμάτων παραδείγματος χάριν.

Όμως, η ηθική της ανοχής -και αυτό πρέπει να είναι φανερό- αφορά τον λόγο και όχι τις πράξεις. Ο νομοθέτης δεν πρέπει να θέλει να επιβάλλει ένα ετερόνυμο ηθικό και ιδεολογικό πρότυπο: «έτσι πρέπει να είναι ο κόσμος», «έτσι πρέπει να μιλάτε». Πρέπει, όμως, να προστατεύει τους πολίτες από τα εγκλήματα μίσους. Άλλωστε, η ελευθερία της έκφρασης με το άρθρο 10 της ευρωπαϊκής σύμβασης μπορεί να είναι διεθνώς το πλέον αποδεκτό ατομικό δικαίωμα, αυτό που λέμε «η λυδία λίθος των ελευθεριών», αλλά υπόκειται και σε περιορισμούς με στενή όμως ερμηνεία των περιορισμών, με πειστικά αιτιολογημένη ερμηνεία, γιατί πίσω από την ελευθερία της έκφρασης είναι και η ελευθερία της σκέψης. Και κυρίως μιλάμε για αναγκαία μέτρα σε μια δημοκρατική κοινωνία. Άρα πρώτα πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας τι ακριβώς είναι η κοινωνία και πώς την υπηρετεί το κράτος δικαίου και μετά να δούμε ορισμένα ζητήματα.

Ως προς τον αναθεωρητικό λόγο, συνήθως είναι ακαδημαϊκός. Δεν υπάρχουν συνταγματικά περιθώρια απαγορεύσεων. More speech, περισσότερος αντίλογος. Ως προς τον αναθεωρητικό λόγο, όμως, που δεν αμφισβητεί απλώς ιστορικά γεγονότα, αλλά συνδυάζει την άρνηση με απειλητικές, προσβλητικές και καταφρονητικές εκφράσεις δεν καλύπτεται ούτε από το άρθρο 14 του Συντάγματος για την ελευθερία έκφρασης ούτε από το άρθρο 16 για την ελευθερία επιστημονικής έρευνας.

Σέβομαι όσους υπέγραψαν το κείμενο. Σέβομαι όμως και αυτούς που υπέγραψαν το ψήφισμα των Ελλήνων διανοουμένων για την τραγωδία του Πόντου στις 22 Νοεμβρίου 1921, όπου μιλάνε για γενοκτονία.

Να διαβάσω ορισμένα ονόματα; Καζαντζάκης, Δροσίνης, Νιρβάνας, Ξενόπουλος, Παλαμάς. Εντάξει, σεβόμαστε όλη τη διαχρονική μας ιστορία, δεν σεβόμαστε ένα κομμάτι της επιστήμης.

Η ελευθερία του λόγου, από την άλλη μεριά, δεν είναι υπέρτατο αγαθό, ούτε καν ισοδύναμο σε σχέση με άλλα, όπως παραδείγματος χάριν με τη ζωή. Άρα η ρατσιστική απειλή-βία, δεν τιμωρείται ως αρνητική ελευθερία της έκφρασης, αλλά ως αφηρημένη και συγκεκριμένη διακινδύνευση πολιτισμότερων ενόμων αγαθών, δηλαδή η ελευθερία της έκφρασης από τη μία μεριά και η υγεία από την άλλη.

Θυμίζω ότι η ελευθερία της έκφρασης τιμωρείται και για τη δημοφαντική δυσφήμιση και για την εξύβριση και για διάφορα άλλα πράγματα, δηλαδή οριοθετείται. Το αν η έκφραση γνώμης μπορεί να συνιστά προτροπή για βία ή μίσος, αν δηλαδή είναι ικανή να διεγείρει, είναι ένα θέμα ουσίας.

Βέβαια -και πολύ σωστά έχει λεχθεί- έχουμε ρευστοποιήσει τη διάκριση ανάμεσα στην έννοια της βλάβης και του κινδύνου. Έχουμε, λοιπόν, εγκλήματα διηνεκούς διακινδύνευσης -κι εδώ θέλω ο Υπουργός να τα προσέξει αυτά- ή αφηρημένα συγκεκριμένης διακινδύνευσης, που δεν αποδεικνύουν εμπειρικά τους όρους κινδύνου. «Δημιουργήθηκε κίνδυνος» λέει, αλλά πρέπει να θεμελιώνει μια συγκεκριμένη δυνατότητα βλάβης, δηλαδή ότι θα μπορούσε να γίνει. Διότι η επέλευση του κινδύνου στη συγκεκριμένη διακινδύνευση, η προπαρασκευή του κινδύνου στην αφη-

ρημένη διακινδύνευση και η απόπειρα πρόκλησης κινδύνου – αυτό που λέμε εγκλήματα δυνητικής διακινδύνευσης- εμπλέκουν διάφορες αιτιότητες, άρα και σκοπιμότητες. Θέλει προσοχή ερμηνείας.

Οι απόλυτες απαγορεύσεις έκφρασης ρατσιστικής ιδέας και η διέγερση σε μίσος με βάση ρατσιστική προπαγάνδα, θέλουν οριοθετήσεις. Αυτό σημαίνει ότι κάθε έκφραση σκέψεων, ιδεών που δεν δημιουργεί έστω μια δυνατότητα κινδύνου για το συγκεκριμένο έννομο αγαθό, δεν μπορεί να είναι καν αρχικά άδικη συμπεριφορά.

Τι κάνει ο γερμανικός ποινικός κώδικας; Μιλάει για την πολιτιστική βαρβαρότητα, δηλαδή την άρνηση της ανθρωπίνης ιδιότητας του θύματος. Αυτή είναι μία διαχωριστική γραμμή. Η άλλη είναι αυτή που είχα πει στην πρωτολογία μου, ότι εδώ έχουμε στην ουσία την αίσθηση της ανωτερότητας. Θα επανέλθω στο τέλος με τον Ρασκόλνικωφ.

Βέβαια, δεν μπορείς να αντιμετωπίσεις το ρατσισμό με νόμο. Το έχουν πει όλοι οι συνάδελφοι. Πρέπει να κάνεις τις άρσεις των πολλαπλών διακρίσεων, την πραγματική ισότητα, τη μη θυματοποίηση γενικευμένου φόβου για τον άλλον ή για το διαφορετικό. Σκεφτείτε, βέβαια, αν έχουμε και σωρεύσεις τέτοιων πραγμάτων, παραδείγματος χάριν, γυναίκα, Αφρικανή, άγαμη μητέρα, φορέας αναπηρίας. Σκεφτείτε τι γίνεται, όταν έχουμε σωρεύσεις διακρίσεων.

Μπορούμε, λοιπόν, να αντιμετωπίσουμε το ρατσισμό διά του νόμου; Όχι. Θετικά μέτρα στη νομοθεσία; Ναι. Στη δικαιοσύνη; Ναι. Γιατί και η δικαιοσύνη έχει στερεοτυπικές αντιδράσεις.

Από την άλλη μεριά, φέρνουμε συνέχεια νομοσχέδια –ιθαγένεια, αντιρατσιστικό, μεταναστευτικό, κοινωνική ένταξη- που όλα αυτά έχουν μια κοινή βάση.

Γι' αυτό έχω ξαναπεί ότι χρειαζόμαστε, κύριε Υπουργέ, μία μόνιμη επιτροπή κατά του φασισμού, του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας στη Βουλή. Συνέχεια βλέπετε ότι αυξάνονται τα μεταναστευτικά κύματα ανθρώπων, που ο πόλεμος, οι έχθρες, οι ρατσισμοί στις χώρες τους, τους οδηγούν στο να ψάξουν να βρουν καλύτερη μοίρα. Πρέπει να έχουμε μια μόνιμη επιτροπή για να διαχειριζόμαστε αυτά τα πράγματα και όχι δι' ενός νόμου ad hoc.

Δεύτερον, ωραία, ψηφίσαμε ένα νόμο. Τι γίνεται με αυτό που λέμε «ο νόμος στο μεταίχμιο», δηλαδή έναν νόμο που δεν εφαρμόζει η κοινωνία, δεν εφαρμόζουν οι φορείς κατ' αρχάς, δεν εφαρμόζει η Αστυνομία, δεν εφαρμόζει η δικαιοσύνη ή τον εφαρμόζει λάθος ή και η κοινωνία αδιαφορεί για τον τρόπο εφαρμογής;

Άρα το θέμα είναι να συμφωνήσουμε, αφού ψηφιστεί αυτός ο νόμος, όπως ψηφιστεί, να δούμε τι μηνύματα θα δώσουμε. Γιατί το κύριο ζήτημα αυτού του νόμου είναι η πολιτική σημειολογία της δημοκρατίας. Αυτό θα μπορούσε να είναι το κύριο ζήτημα και έχουμε μπερδευτεί με άλλα.

Όσον αφορά τα νομοτεχνικά, έχω πει κι άλλη φορά ότι στο άρθρο 1 το ρήμα «προτρέπει» θα μπορούσε να αντικατασταθεί με το ρήμα «ενθαρρύνει» ή θα χρειαζόταν να προστεθεί.

Διαφωνώ με την αλλαγή της λέξης «εγκωμιάζω» με τη λέξη «επιδοκιμάζω». Το «εγκωμιάζω» πάει να πει μπράβο. Το «επιδοκιμάζω» είναι πιο παθητικό. Διαφωνώ με το ρήμα «ευτελίζει», που σημαίνει ότι δίνει μικρή αξία. Θα μπορούσε να αντικατασταθεί με το ρήμα «εκμηδενίζει», που σημαίνει ότι ακυρώνει αυτήν την ιστορία. Η μικρή αξία είναι θέμα αξιολόγησης.

Όσον αφορά το θέμα της ταυτότητας φύλου, είναι πολύ θετική ενέργεια.

Ως προς το θέμα της δημόσιας τάξης, εγώ ακόμα δεν έχω καταλάβει ποιο είναι το προσβαλλόμενο έννομο αγαθό και με τις γενοκτονίες κ.λπ. Πρέπει να διαγραφεί.

Συμφωνώ για την άρση της ασυλίας των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και ότι αυτά τα πρόσωπα εξαιρούνται των κανόνων.

Έρχομαι τώρα σε κάποια στοιχεία με τη δική τους σημασία και θέλω να τα προσέξετε, κύριε Υπουργέ, ως νομικός.

Ο ν.927/1979 τι είχε ως τίτλο; «Περί κολασμού πράξεων ή ενεργειών αποσκοπούσων εις φυλετικές διακρίσεις». Ήταν σαφής. Κατά τη γνώμη μου αυτός ο τίτλος είναι ορθότερος, ακριβέστερος, ασφαλέστερος από το νομοσχέδιο που λέει τα διά-

φορα για «καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας». Δηλαδή σαν να υπάρχει ένας άλλος νόμος που θα μας πει για κάποιες άλλες μορφές πώς αντιμετωπίζονται.

Εγώ νομίζω ότι η αλλαγή της ορολογίας και η διεύρυνση του πεδίου του ποινικού ελέγχου είναι λάθος. Εάν θέλαμε να είναι στον ν. 927, θα ήμασταν ακριβής με τον ν. 927. Πήγαμε να το δέσουμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση και φτιάξαμε κατά τη γνώμη μου ένα ευρύτερο πεδίο που χωράει τα πάντα.

Δεύτερη παρατήρηση, ο ν.3003/2002, «Κύρωση του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου» ορίζει τι είναι κατά την έννομη τάξη γενοκτονία. Επαναλαμβάνω: κατά την έννομη τάξη γενοκτονία! Τον έχουμε ψηφίσει. Είναι στο άρθρο 6.

Προφανώς υπάρχουν επιστημονικές και ιδεολογικές διαφορές. Αλλά, αναρωτιέμαι, κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να ορίζει ο καθένας στο δικαίωκό επίπεδο τι είναι νόμος ή τι είναι ένας όρος; Δηλαδή τι είναι έγκλημα, τι δεν είναι έγκλημα, το ορίζει ο καθένας με βάση μια επιστημονική ομάδα ή μια ιδεολογική προσέγγιση;

Δεν έχω αντιληφθεί -σας είπα- αν πρόκειται για αφηρημένη ή συγκεκριμένη διακινδύνευση, αλλά να είναι σαφές ότι δεν πρόκειται για φρονηματικό Ποινικό Δίκαιο. Κατά τη γνώμη μου το ολοκαύτωμα θα μπορούσε να μπει σε πρόσθετο άρθρο στο 155 του Ποινικού Κώδικα, «Προσβολή συμβόλων -και ιστορίας- ξένων κρατών». Και οι γενοκτονίες θα μπορούσαν να πάνε σε ένα ειδικό κεφάλαιο του Ποινικού Κώδικα, «Εγκλήματα κατά της αξιοπρέπειας των ανθρώπων». Δεν χρειαζόταν να σωρευτούν εδώ.

Άρθρο 68 του ν. 3003, «Προστασία των θυμάτων και μαρτύρων». Ναι, αλλά για λόγους συμβολικούς πρέπει να μπει και σε αυτό τον νόμο, έστω και εάν υπάρχει προστασία σε έναν άλλο νόμο.

Κύριε Υπουργέ, προσέξτε αυτό που θέλω να πω, γιατί είναι παρεξηγήσιμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ, λίγη ησυχία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 λέτε, «υβριστικό περιεχόμενο κατά ομάδας ή μέλους». Ναι, μέλους, αλλά να γράφεται «λόγω της ένταξης στην ομάδα», όχι απλώς κατά ενός μέλους κ.λπ..

Το «κακόβουλος» πού το βρίσκουμε; Μόνο στο 198 του Ποινικού Κώδικα για τη θρησκεία. Τι πάει να πει κακόβουλος; Είναι –λέει η θεωρία- ευρύτερο της εξύβρισης, ότι υπάρχει περιφρόνηση και εχθρότητα. Πρέπει να γίνει δημόσια και να μην έχει ταπεινά κίνητρα. Τώρα, νομίζω ότι πρέπει να φύγει από τη μέση.

Και τελειώνω. Κοιτάξτε, ο Ρασκόλνικωφ στο «Έγκλημα και Τιμωρία» σκοτώνει μια γριά θεωρώντας ότι είναι ψείρα. Αναρωτιέμαι, είναι ρατσιστικό επειδή ο ίδιος αισθάνεται ανώτερον που δικαιούται να σκοτώνει ψείρες και άχρηστους; Σας θυμίζω ότι η σύγχρονη τρομοκρατία περίπου αυτό χρησιμοποιεί ως επιχείρημα, ότι σκοτώνει ψείρες και άχρηστους.

Βέβαια, αυτές οι ιστορίες έχουν λογοτεχνικό ενδιαφέρον. Αλλά πρέπει ως Βουλή και ως κοινωνία να τις απορρίψουμε. Διότι πολιτικά, κοινωνικά και θεσμικά είναι πάρα πολύ επικίνδυνες και πρέπει να τις απορρίψουμε όλες. Να φύγουμε, λοιπόν, από το πνεύμα της κοινότητας με φυλετικά, εθνοτικά γνωρίσματα, να φύγουμε από τη λογική των γηγενών και των καθαρών, να πάμε σε μια ανοιχτή κοινωνία της ανεκτικότητας, με μία συλλογική συνείδηση που φεύγει από το μίσος, την προκατάληψη, που δεν ξεπερνάει όμως τα όρια και τους κανόνες του κράτους δικαίου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Πανούση, που ήταν και συνεπής στον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Τριαντάφυλλος για δέκα λεπτά με τη γνωστή ανοχή.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ: Τελευταίος είναι, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Εάν θέλει ο συνάδελφος, κύριε Πρόεδρε, μπορεί να προηγηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει, κύριε Τριαντάφυλλε, έχει δικίο ο κ. Τατσόπουλος. Θα μιλήσετε στο τέλος μετά τον κ. Γκιόκα και τον κ. Τατσόπουλο.

Τον λόγο έχει ο κ. Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εξηγήσαμε αναλυτικά και στη συνεδρίαση των επιτροπών και στη συζήτηση επί της αρχής τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Και προσπαθήσαμε να αναδείξουμε με επιχειρήματα ότι το νομοσχέδιο και κυρίως η απόφαση-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ενσωματώνει, δεν είναι ούτε κάτι αθώο ούτε κάτι ουδέτερο, το οποίο δήθεν έρχεται να βελτιώσει την αντιρατσιστική νομοθεσία.

Αντιρατσιστική νομοθεσία υπήρχε στην Ελλάδα από το 1979 και μάλιστα πάρα πολύ αυστηρή και η οποία ουδέποτε εφαρμόστηκε ουσιαστικά, πέραν τεσσάρων περιπτώσεων, που και αυτές ακόμη εκκρεμούν στα δικαστήρια.

Συνεπώς η συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση εντάσσεται στο πλαίσιο το ευρωενωσιακό, που στο όνομα δήθεν της αντιμετώπισης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας ποινικοποιεί τη διαφορετική άποψη, ποινικοποιεί την ιστορική και πολιτική άποψη που είναι αντίθετη με αυτήν που επιβάλλουν οι διεθνείς ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί, που επιβάλλουν τα διεθνή δικαστήρια που ελέγχονται απ' αυτούς, ποινικοποιεί τη ριζοσπαστική ιδεολογία, την ίδια την ταξική πάλη καλλιεργώντας θεωρίες περί άκρων.

Βεβαίως, δεν λέμε ότι όλα αυτά συμπεριλαμβάνονται στο νομοσχέδιο, πέρα από το άρθρο 2 και τον επικίνδυνο χαρακτήρα που έχει το συγκεκριμένο άρθρο. Όμως, όλα αυτά συμπεριλαμβάνονται στην απόφαση-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία με το παρόν νομοσχέδιο.

Και με αυτήν έννοια, και ανεξάρτητα από προθέσεις που ενδεχομένως υπάρχουν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης ή στον Υπουργό, ανοίγει ο δρόμος για να επιχειρηθεί και στην Ελλάδα –και λέμε να επιχειρηθεί γιατί εμείς δεν θεωρούμε ότι αυτά θα συμβούν, γιατί ο ίδιος ο λαός, το κίνημα δεν θα επιτρέψει να συμβούν, αλλά θα γίνει προσπάθεια- αυτό που έγινε και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου σωματεία, οργανώσεις, κόμματα αντιμετωπίζουν εμπόδια στη δράση τους, αντιμετωπίζουν δίκες, αντιμετωπίζουν απαγορεύσεις, επειδή δήθεν προάγουν το μίσος στην κοινωνική και πολιτική τους δράση.

Είπαμε και στην επιτροπή και αναφέραμε μια σειρά χώρες που απαγορεύονται τέτοια κόμματα, απαγορεύεται η δράση κομμουνιστικών κομμάτων, ενώ στέλνονται στα δικαστήρια άνθρωποι που δεν αποδέχονται την παραχάραξη της ιστορίας, δεν αποδέχονται την εξίσωση, την ταύτιση του φασισμού με τον κομμουνισμό, δηλαδή της πιο βάρβαρης, της πιο απάνθρωπης εκδοχής του καπιταλιστικού συστήματος, με τον κομμουνισμό, που ήταν ο πιο αδιάλλακτος αντίπαλος που κατέθεσε τον μεγαλύτερο φόρο αίματος στη συντριβή του φασισμού.

Δεν είναι τυχαίο ότι έχει ανοίξει η όρεξη σε πολλούς. Ακούσατε και την τοποθέτηση του Βουλευτή της Χρυσής Αυγής, ο οποίος μετά το ρατσιστικό παραλήρημα είπε: «Γιατί δεν ποινικοποιείτε και τα εγκλήματα του κομμουνισμού;», πατώντας βεβαίως σε μια πραγματικότητα σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που τέτοιες νομοθεσίες ήδη αρχίζουν να εφαρμόζονται. Εδώ με το νομοσχέδιο, με το άρθρο 2, ανοίγετε τον δρόμο με την απόφαση-πλαίσιο στο μέλλον προς αυτήν την κατεύθυνση.

Και όλα αυτά υλοποιούνται φυσικά με ευθύνη της Κυβέρνησης, με ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας, με ευθύνη του ΠΑΣΟΚ, με ευθύνη της ΔΗΜΑΡ, που ψηφίζει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όμως και με την ανοχή του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ απ' τη μια μεριά δεν λέει κουβέντα, ούτε μια τοποθέτηση για τον επικίνδυνο χαρακτήρα αυτής της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για το πού οδηγεί και από την άλλη καλοί είναι οι λόγοι για επικίνδυνες διατάξεις κλπ., όμως στο διά ταύτα, στην ψηφοφορία δηλώνει «παρών». Δηλαδή, ανοχή σε ένα νομοσχέδιο το οποίο ανοίγει πάρα πολύ επικίνδυνους δρόμους για το μέλλον.

Το έχουμε δηλώσει εδώ και δύο χρόνια, από την πρώτη στιγμή που ξεκίνησε όλη αυτή η ιστορία με το λεγόμενο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο και στην πρώτη του κιόλας εκδοχή, στην εκδοχή του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης Ρουπακιάτη, ότι εμείς δεν μπορούμε και δεν πρόκειται να στηρίξουμε νομοσχέδιο το οποίο θα ενσωματώνει την επικίνδυνη απόφαση-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε σχέση με τα άρθρα είναι προφανές ότι καταψηφίζουμε το

άρθρο 2. Για τα άρθρα 3, 4 και 5, που αφορούν την τέλεση μέσω διαδικτύου, την ευθύνη νομικών προσώπων και την αυτεπάγγελτη δίωξη, βεβαίως δεν έχουμε αντίρρηση στο να τιμωρούνται ρατσιστικές συμπεριφορές που τελούνται με τέτοιο τρόπο ή να διώκονται αυτεπάγγελτα. Όμως, από τη στιγμή που οι εν λόγω διατάξεις συνδέονται με το επικίνδυνο άρθρο 2, είναι σαφές ότι δεν μπορούμε να τα ψηφίσουμε.

Βεβαίως, εδώ πρέπει να πούμε το εξής: Οι διατάξεις των άρθρων 3, 4 και 5 για την τέλεση ρατσιστικών συμπεριφορών μέσω διαδικτύου, για την αυτεπάγγελτη δίωξη και για την ευθύνη νομικών προσώπων θα μπορούσαν να έχουν έλθει οποτεδήποτε ακόμη και με μια απλή τροπολογία στη Βουλή για ψήφιση χωρίς να χρειάζεται να συνδεθούν με την απόφαση-πλαίσιο.

Ούτως ή άλλως η αυτεπάγγελτη δίωξη υπήρχε από το 2001 για τα αδικήματα του ν. 927/1979. Άλλο πράγμα, βέβαια, ότι παρά το γεγονός πως υπήρχε αυτεπάγγελτη δίωξη, οι νόμοι αυτοί ουδέποτε εφαρμόστηκαν, γιατί πολύ απλά υπήρχε ανοχή, γιατί υπήρχε ενθάρρυνση ρατσιστικών συμπεριφορών και πρακτικών, γιατί υπήρχε όλη αυτή η θεωρία, και από τη μεριά της Κυβέρνησης, περί εισβολών.

Ποιοι είναι οι εισβολείς; Όλοι εκείνοι οι απελπισμένοι, που εξαιτίας της φτώχειας, εξαιτίας των επεμβάσεων, στις οποίες συμμετέχει και η χώρα μας στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξαναγκάζονται να φύγουν και να αναζητήσουν ή μάλλον να σωθούν, όχι να αναζητήσουν καλύτερη τύχη -τι καλύτερη τύχη;-, να σωθούν από τον θάνατο και την τραγωδία. Όλη αυτή η θεωρία είναι που ενθάρρυνε και όξυνε τη ρατσιστική βία και τις ρατσιστικές πρακτικές.

Άρα εδώ μιλάμε για ένα ψευδεπίγραφο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Άλλος είναι ο πραγματικός στόχος, πέρα από το γεγονός ότι μια σειρά ζητήματα που θα μπορούσαν να βελτιώσουν τη νομοθεσία, όπως άδειες παραμονής, νομική αρωγή, κοινωνική αρωγή, προστασία θυμάτων, θα μπορούσαν να θεσπιστούν. Με αυτήν την έννοια, συμφωνούμε με τις σχετικές τροπολογίες που έχουν κατατεθεί και οι οποίες ρυθμίζουν τα συγκεκριμένα ζητήματα, για τις άδειες παραμονής, τη νομική αρωγή και την προστασία των θυμάτων της ρατσιστικής βίας.

Τέλος, θα ήθελα να κάνω μια τοποθέτηση σε σχέση με την τροπολογία για το σύμφωνο συμβίωσης. Το ΚΚΕ θεωρεί –και το έχει δηλώσει επανειλημμένα- ότι είναι απαράδεκτες όλες εκείνες οι επιθέσεις αλλά και οποιεσδήποτε προσβλητικές συμπεριφορές σε βάρος ανθρώπων που έχουν επιλέξει έναν διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό και συμφωνεί αυτές οι επιθέσεις να τιμωρούνται πάρα πολύ αυστηρά. Γι' αυτόν τον λόγο, συμφωνούμε και με την αλλαγή που έγινε στο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.

Επίσης θεωρούμε απαράδεκτες τις συμπεριφορές και τις δηλώσεις τύπου Νικολόπουλου. Βεβαίως, εδώ πρέπει να πούμε ότι ο κ. Νικολόπουλος ήταν συνομιλητής και φιγουράριζε συχνά πυκνά ως αντιμνημονιακός στις εκδηλώσεις κομμάτων όπως ο ΣΥΡΙΖΑ. Συνομιλητής του ΣΥΡΙΖΑ ήταν ο κ. Νικολόπουλος με τις γνωστές και καταδικαστέες συμπεριφορές.

Από εκεί και πέρα, όμως, η συζήτηση για το σύμφωνο συμβίωσης ή για τον θεσμό της οικογένειας, που καλό θα είναι να γίνει κάποια στιγμή στη Βουλή, είναι τελείως διαφορετική. Η εμπειρία από τις άλλες χώρες αποδεικνύει ότι όπου θεσμοθετήθηκε το σύμφωνο συμβίωσης ή ο γάμος των ομοφυλοφίλων, άνοιξε ο δρόμος και για την υιοθέτηση παιδιών. Εμείς σε αυτό δεν συμφωνούμε. Μια σειρά ζητήματα που ειπώθηκαν θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να λυθούν με ιδιωτικό τρόπο.

Βεβαίως, παρακολουθούμε τη συζήτηση που έχει ανοίξει αυτό το θέμα στην επιστημονική κοινότητα, από επιστήμονες διάφορων ειδικοτήτων, όπου όμως, εκτός από τις διάφορες προσεγγίσεις, που είναι αντικειμενικό να έχουν, στην πλειονότητά τους δεν μπορούν να καταλήξουν και αυτές σε μία ενιαία πρόταση ή αντίληψη για τον θετικό ή αρνητικό αντίκτυπο στα παιδιά των συμβιούντων ομόφυλων ζευγαριών.

Με αυτή την έννοια, είναι άλλο πράγμα η σεξουαλική επιλογή, η συμβίωση, που είναι ατομική, ιδιωτική υπόθεση, και είναι άλλο πράγμα η οικογένεια ως θεσμός, που περιλαμβάνει την προστασία των παιδιών τα οποία προκύπτουν από τη συμβίωση και τη

σχέση άντρα και γυναίκας. Και αντικειμενικά, στη συμβίωση ομόφυλων ζευγαριών το παιδί έχει παραπονημένη, ανορθολογική αντίληψη αυτής της βιολογικής σχέσης.

Τέλος, δεν αποδεχόμαστε όλη αυτή τη φιλολογία, που με κριτήριο τη στάση στο σύμφωνο συμβίωσης κατατάσσει τις πολιτικές δυνάμεις σε δήθεν συντηρητικές και δήθεν προοδευτικές και μάλιστα πολιτικές δυνάμεις που προτάσσουν αυτό το κριτήριο ως διαχωριστική γραμμή σε μια κοινωνία, σε βάρος του ταξικού κριτηρίου.

Δεν είναι τυχαίο ότι υπάρχουν αντιδραστικότητες δυνάμεις σήμερα στην ελληνική κοινωνία, πολιτικές δυνάμεις του ακραίου νεοφιλελευθερισμού, οι οποίες αποδέχονται το σύμφωνο συμβίωσης. Άρα αυτός ο διαχωρισμός όχι μόνο είναι αποπροσανατολιστικός αλλά και κατά τη γνώμη μας το μόνο που πετυχαίνει είναι να δίνει συγχωροχάρτι σε πολιτικές δυνάμεις όπως το ΠΑΣΟΚ, που έχουν στηρίξει όλη την αντιλαϊκή λαίλαπα, μόνο και μόνο επειδή συμφωνούν ή πιέζουν για την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης.

Σε σχέση, τέλος, με τις υπουργικές τροπολογίες, θα ήθελα να πω μια κουβέντα.

Η τροπολογία 1733 πάει να ρυθμίσει τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την εξίσωση των πτυχίων των πτυχιούχων των νομικών σχολών. Πάει να ρυθμίσει, δηλαδή, όλες εκείνες τις αρνητικές συνέπειες ή μάλλον τα «απόνερα» ή να αμβλύνει κάπως τις συνέπειες από την ευρωενωσιακή νομοθεσία που εξισώνει τα πτυχία. Και με αυτή την έννοια, εμείς δεν συμφωνούμε με τη συγκεκριμένη τροπολογία, έστω και αν προσπαθεί κάπως να επιφέρει βελτιώσεις.

Τέλος, θα πω κάτι για την προστασία των θυμάτων των εγκλημάτων βίας, την κάλυψη των στεγαστικών δανείων και ούτω καθεξής. Βεβαίως, δεν μπορεί να διαφωνήσει κανείς. Όμως, εδώ, πέρα από τα εγκλήματα βίας, μπορώ να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι σε φορείς, σε επιχειρήσεις που ο έλεγχος ασκείται από το κράτος υπάρχουν και άλλου είδους ατυχήματα ή τέτοια αποτελέσματα, παραδείγματος χάριν, εργατικά ατυχήματα. Μόνο στη ΔΕΗ τον τελευταίο χρόνο έγιναν δύο θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα εξαιτίας των ελλείψεων σε συνθήκες ασφάλειας και υγείας. Σε αυτά τα θέματα δεν υπάρχει η ίδια ευαισθησία.

Συνεπώς, βεβαίως, και συμφωνούμε με τη συγκεκριμένη τροπολογία, αλλά η ευαισθησία είναι κάπως επιλεκτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Γκιόκα.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Τατσόπουλος για δέκα λεπτά.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοβάμαι ότι δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε για τα απολύτως αυτονόητα. Έχουμε κάποιο πρόβλημα συνεννόησης.

Θα προσπαθήσω να μην επαναλάβω αυτά που είχα πει την πρώτη φορά, την Τρίτη, αλλά να επικεντρωθώ ευθύς εξαρχής, κύριε Υπουργέ, στα άρθρα. Στο άρθρο 1 παραμένει το ζέον πρόβλημα ότι δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη –ενώ υπάρχει πρόβλεψη για κολασμό της ρητορικής του μίσους, και αυτό είναι το θετικό– για τους φυσικούς αυτουργούς της ρατσιστικής βίας. Κολάζεται η προτροπή προς τη ρατσιστική βία και κόβεται ο ομφάλιος λώρος ανάμεσα στους ηθικούς και στους φυσικούς αυτουργούς.

Κύριε Υπουργέ, δεν ζούμε σε κενό πολιτικό χρόνο. Δεν ζούμε σε κενό ιστορικό χρόνο. Ο λόγος που το νομοσχέδιο έφτασε όπως έφτασε, αποσύρθηκε όπως αποσύρθηκε και ξαναήρθε όπως ήρθε, είναι διότι αυτά τα δύο χρόνια –αν θέλετε να βάλω ένα όριο, θα έλεγα μέχρι τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα– η Ελλάδα είχε καταγραφεί από όλους τους Διεθνείς Οργανισμούς –από όλους όμως, και από το Συμβούλιο της Ευρώπης και από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ– ως μία χώρα, η οποία έχει υψηλότατη, τη δεύτερη στην Ευρώπη, ρατσιστική βία, βία με ρατσιστικό κίνητρο.

Όλους τους αυτουργούς όλων των αναρίθμητων επεισοδίων ρατσιστικής βίας δεν μπορούμε να τους απαλλάξουμε ή να πούμε ότι θα τους στείλουμε με τις διατάξεις του κοινού ποινικού δικαίου, διότι το κίνητρό τους ήταν συγκεκριμένο. Υπάρχουν

πλάνα, κύριε Υπουργέ, τα οποία ο κόσμος τα έχει ακόμα στο μυαλό του, όπως εκείνες τις φοβερές αντισυγκεντρώσεις που κυνηγούσαν με τα μαχαίρια όποιον ήταν σκούρος. Κύριε Υπουργέ, κυνηγούσαν όποιον ήταν σκούρος! Μπορεί να ήταν ο Εμίρης του Κατάρ εκείνος. Μπορεί να μην ήταν κάποιος φτωχός αλλά ήταν σκούρος. Και μπορούσαν να τον μαχαίρουν επειδή ήταν σκούρος.

Λοιπόν, αν εκείνους τους φυσικούς αυτουργούς τους απομονώσουμε από τους ηθικούς αυτουργούς, στην ουσία έχουμε ανοίξει την πόρτα για την απαλλαγή της ίδιας της πράξης. Η προτροπή κολάζεται και καλώς κολάζεται.

Φτάνουμε, λοιπόν, στο διαβόητο πλέον άρθρο 2. Δεν είναι μονάχα αυτοί οι εκατόν τριάντα εννέα πανεπιστημιακοί διδάσκαλοι, οι οποίοι καλύπτουν όλο το πολιτικό φάσμα –και φιλελεύθεροι υπάρχουν ανάμεσά σε αυτούς και σοσιαλιστές υπάρχουν– που επιμένουν να λένε: «Εμείς δεχόμαστε να μην ποινικοποιηθεί ούτε η άρνηση του ολοκαυτώματος». Ούτε αυτή!

Προσέξτε: Μιλάει το άρθρο –και παραμένει– για όποιον κακόβουλα αρνείται. Δηλαδή, ο δικαστής παίρνει τη θέση εκείνου που μπορεί να κρίνει την καλή ή την κακή βούληση κάποιου, ο οποίος το Ολοκαύτωμα μπορεί να το ονομάσει με άλλον τρόπο.

Κάναμε και μία ολόκληρη συζήτηση για το τι είναι εθνοκάθαρση και τι είναι ολοκαύτωμα. Δεν θέλω να την επαναλάβω για να μη φάω τον λίγο χρόνο που έχω.

Όμως, στην τροπολογία που περάσατε, κύριε Υπουργέ, για να ικανοποιήσετε προφανώς τους τριάντα οκτώ Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, που είχαν την αντίστοιχη ευαισθησία, μιλάτε για όλες τις γενοκτονίες που έχουν αναγνωριστεί από την ελληνική Βουλή και από τα διεθνή δικαστήρια. Όλες; Όλες τις γενοκτονίες που πέρασαν από την ελληνική Βουλή; Από ποια ελληνική Βουλή; Από την ελληνική Βουλή των μεταπολιτευτικών χρόνων ή όλη την ελληνική Βουλή από συστάσεως του ελληνικού κράτους;

Ξέρετε γιατί σας το λέω αυτό; Ο Τάσος Κωστόπουλος, ο δημοσιογράφος, ξετρύπωσε από την ελληνική Βουλή του 1948 –δημοσιεύεται σήμερα στην Εφημερίδα των Συντακτών– ένα ψήφισμα. Ψηφίστηκε, δηλαδή, από την ελληνική Βουλή, με πρόταση του Ναπολέοντα Ζέρβα το 1948. Με επίσημο ψήφισμα η ελληνική Βουλή αποφάσισε ότι «εφαρμόζεται...» –σας το διαβάζω επί λέξει– «...συστηματικώς υπό των συμμοριτών πρόγραμμα γενοκτονίας διά του παιδομαζώματος της διαομηρίας». Την αναγνωρίζουμε αυτήν την απόφαση; Να το πω διαφορετικά; Όποιος δεν αναγνωρίζει αυτήν την απόφαση, το ψήφισμα της ελληνικής Βουλής του 1948, διώκεται ποινικά; Δηλαδή, αυτήν τη στιγμή η ελληνική Βουλή γίνεται μια υπερακαδημία, η οποία αποφασίζει με τους εκάστοτε πολιτικούς συσχετισμούς, με την εκάστοτε πολιτική αναμόχλευση των παθών τι είναι γενοκτονία, τι είναι εθνοκάθαρση εις τον αιώνα τον άπαντα; Μπορεί να σταθεί αυτό σε οποιοδήποτε δικαστήριο;

Όσον αφορά στην προστασία των θυμάτων –για να περάσω σε ένα τρίτο σημείο– θα ήθελα να πω το εξής: Με τον τρόπο που γίνεται σήμερα, όπου δεν υπάρχει καμμία προστασία των θυμάτων, παρά μόνο με αυτήν την πολύ έωλη, όπως είπε και η κ. Κατριβάνου, κοινή υπουργική απόφαση, η οποία σήμερα είναι, αύριο δεν είναι, το θύμα βρίσκεται σε μία παράδοση θέσης.

Θα μου επιτρέψετε να σας θυμίσω –δεν ξέρω αν έχετε υπ' όψιν σας– το «Catch 22». Ήταν ένα μυθιστόρημα του Τζόζεφ Χέλερ, αλλά πριν γίνει μυθιστόρημα, ήταν μία υποσημείωση στον στρατιωτικό κανονισμό των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο νόμος τι έλεγε; «Απαλλάσσεται από τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις όποιος είναι ψυχικά διαταραγμένος». Σε όλους τους στρατιωτικούς κανονισμούς του κόσμου υπήρχε αυτή η διάταξη. Το «Catch 22», όμως, η μικρή εκείνη υποσημείωση, έλεγε: «Εάν κάποιος, όμως, ισχυρίζεται ότι είναι ψυχικά διαταραγμένος εν καιρώ πολέμου και αναλαμβάνει μία τόσο λογική διαδικασία όσο το να προσφύγει να αναπαλαγεί από τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, τότε σίγουρα δεν είναι ψυχικά διαταραγμένος, γιατί δεν υπάρχει μεγαλύτερη διαταραχή από τον ίδιο τον πόλεμο και σίγουρα πραγματοποιεί, κάνει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις».

Αυτό ζητάμε από τα θύματα. Ζητάμε τα θύματα να προσφύγουν στα αστυνομικά τμήματα, τα θύματα που τα ξέρουμε και που για την κατάσταση αυτή ξέρουμε πολύ καλά και την ευθύνη

της Ευρώπης. Στο Συμβούλιο της Ευρώπης ήμουν στην επιτροπή μεταναστών και ατόμων ζητούντων άσυλο. Σας βεβαιώ ότι η Ευρώπη αυτήν τη στιγμή αυτό που δεν έχει πει δημοσίως είναι ότι την Ελλάδα την προορίζει για τον ρόλο του κακού επιστάτη. Είμαστε ο Σπύρος Καλογήρου εμείς εδώ! Δεν είμαστε μονάχα πύλη εισόδου, είμαστε και ζώνη ανάσχεσης. Αυτό δεν το λέει η Ευρώπη. Το αφήνει σε εμάς. Εντάξει;

Αυτά, λοιπόν, τα θύματα που ζούσαν επί δύο χρόνια μια ρατσιστική βία, με τόμους ολόκληρους του Συμβουλίου της Ευρώπης – ο Επίτροπος Μούζιεκς μας τα έδωσε πέρυσι το καλοκαίρι, δεν πάει πολύς καιρός – τα προτρέπουμε να πάνε στο αστυνομικό τμήμα για να καταγγείλουν βία εναντίον τους, με πρώτο θύμα αυτής της πράξης για δεύτερη φορά, τα ίδια αφού αμέσως θα υπάρξει διαδικασία για την απέλασή τους. Αμέσως, με το που θα πουν την καταγγελία. Θα υπάρξει προστασία μόνο αν ασκηθεί η δίωξη, σε ένα δεύτερο στάδιο. Μέχρι τότε θα είναι ξανά πίσω, θα έχουν φύγει. Είναι στοιχειώδη πράγματα αυτά.

Θεωρώ σωστή από την άλλη πλευρά τη διάταξη για το διαδίκτυο, κάτι που σας είπα και την προηγούμενη φορά. Οι περισσότεροι οι οποίοι ασκούνται στη ρητορική του μίσους, δεν χρησιμοποιούν, βεβαίως, μονάχα το διαδίκτυο. Υπάρχουν φασιστικές φυλλάδες σαν τον «Στόχο», που εάν τις πάρετε, θα δείτε ότι συνεχώς προτρέπουν «χτυπήστε, βαρέστε, σκοτώστε!». Όμως, το διαδίκτυο το κάνει αυτό με την υστεροβουλία και με την κάλυψη ότι η έδρα του διαδικτυακού τόπου είναι συνήθως στο εξωτερικό.

Είναι σωστό, λοιπόν, που χτυπάμε τη ρητορική του μίσους με αυτόν τον τρόπο.

Επίσης, είναι σωστό να μην καταβάλλει και ο παθών, που συνήθως είναι ένας φτωχός γαβριός, το παράβολο.

Έρχομαι στο τελευταίο – και με αυτό κλείνω – δηλαδή στο σύμφωνο συμβίωσης. Γιατί αυτή η επιμονή, θα έλεγε κανείς, να επεκταθεί το σύμφωνο συμβίωσης και αυτό να συμβεί σε ένα νομοσχέδιο που επιγράφεται «Σχέδιο καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας»; Δεν είναι μονάχα επειδή έχουμε καταδικασθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Πρώτα απ' όλα και κυρίως, κύριε Υπουργέ, είναι επειδή η διάκριση, για πολλοστή φορά, η απόσυρση του συμφώνου συμβίωσης για τα ομόφυλα ζευγάρια, φέρνει τον ρατσισμό από την πίσω πόρτα. Ανοίγει την κερκόπορτα στον ρατσισμό. Τους θεωρούμε αυτούς πολίτες δεύτερης κατηγορίας που δεν έχουν τα ίδια αστικά δικαιώματα. Δεν έχουν δικαιώματα στην οικογενειακή ζωή όπως έχουν όλοι οι υπόλοιποι πολίτες. Και όταν είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας, κλείνουμε το μάτι σε όλους εκείνους τους «αγανακτισμένους» πολίτες, με εκείνα τα ωραία προπολεμικά, τη μεγάλη υπογράμμιση, να τους λοιδορούν, να τους προπηλακίζουν, να τους επιτίθενται, να τους σπάνε τα πόδια, ή να τους ρίχνουν χλωρίνη, όπως έγινε πριν από λίγες μόλις μέρες. Είναι κρίμα, διότι νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι μια μεγάλη χαμένη ευκαιρία.

Το άρθρο 2 ειλικρινά θα πρέπει να διαγραφεί πλήρως όχι επειδή το λένε εκατόν τριάντα εννέα ακαδημαϊκοί, απλά επειδή εμείς δεν μπορούμε να γίνουμε οι υπερ-ιστορικοί εκείνοι, οι οποίοι σε κάθε ιστορική φάση θα υπαγορεύουμε στην ιστορική έρευνα τι θα πει, τι δεν θα πει, πώς πρέπει να το πει.

Είδαμε τους «λεβέντες» που θέλανε να μας πούνε τι να δούμε – το «Corpus Christi» ήταν μια τέτοια περίπτωση – τι επιτρέπεται να δούμε, πότε δεν πρέπει να δούμε κάτι. Ας μην πάρει και η πολιτεία αυτόν τον πολύ άχαρο και θλιβερό ρόλο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Τατσόπουλο.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Τριαντάφυλλος για δέκα λεπτά, με τη γνωστή ανοχή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν ξεκινήσω την ομιλία μου θα ήθελα να χαιρετίσω από το Βήμα της Βουλής τους εκπροσώπους των οργανώσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τους προσφεύγοντες στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και τους ακτιβιστές για τα

ανθρώπινα δικαιώματα στη χώρα μας, τους εκπροσώπους των οργανώσεων που πάλεψαν όλα αυτά τα χρόνια, για να έχουμε σήμερα εδώ τη δυνατότητα να μιλάμε, να συζητάμε. Και ευελπιστώ να ψηφίσουμε στο τέλος της σημερινής συζήτησης ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα προστατέψει την ελληνική κοινωνία από τα φαινόμενα του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, του λόγου του μίσους, ένα νομοσχέδιο καθαρά προοδευτικό, το οποίο πραγματικά είναι ένα επόμενο βήμα στην προστασία της δημοκρατικής, ανοιχτής κοινωνίας, της ελληνικής κοινωνίας, σύμφωνα με τις αρχές της δημοκρατίας.

Πριν ξεκινήσω, όμως, θα ήθελα να απευθυνθώ στην κ. Χρυσοβελώνη, η οποία έκανε μία σκαιότατη παρέμβαση άσχετη με το σημερινό νομοσχέδιο, επειδή ίσως το κόμμα της δεν το ακουμπάει το σημερινό νομοσχέδιο. Οι αρχές και οι αξίες που προσβέβονται μέσα από εδώ, η αξιοπρέπεια του ανθρώπου ίσως δεν αφορά τους Ανεξάρτητους Έλληνες, οι οποίοι τοποθετούνται κάπου αλλού στον πολιτικό χάρτη της χώρας. Θα ήθελα να της θυμίσω ότι δεν ήμουν εγώ Υπουργός στην κυβέρνηση, όταν ο κ. Σουφλιάς υπέγραφε εκείνα τα δόδια. Επίσης, ο ρατσισμός και η βία στην ελληνική κοινωνία δεν είναι λεπτομέρεια και η αντιμετώπισή τους με τρόπο αποφασιστικό δεν είναι πολυτέλεια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούσαμε όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα – κυρίως από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ – ότι δεν έρχεται το νομοσχέδιο, «δεν έρχεται το αντιρατσιστικό, παραπέμπεται στις καλές δυνάμεις». Υπήρξε μια συστηματική κριτική. Όταν εμείς πιέζαμε στην κατεύθυνση να κατατεθεί στο Β' Θερινό Τμήμα, υπήρχε μία απόλυτη σιωπή, δεν τοποθετούσαν κανείς. Κάποιοι δε – κάποια στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, Βουλευτές ή άλλα στελέχη – έβγαιναν δημοσίως και έλεγαν ότι ίσως πρέπει να πάει και στην Ολομέλεια, να πάει δηλαδή ακόμα πιο πίσω, να μη συζητηθεί στο Β' Θερινό Τμήμα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, κατήγγειλε ότι δεν ερχόταν στη Βουλή και σήμερα δηλώνει «παρών», σήμερα δεν το ψηφίζει. Αυτό το νομοσχέδιο το οποίο κατήγγειλε ότι δεν ερχόταν, σήμερα δεν το ψηφίζει.

Επικαλείται πολλές φορές ο ΣΥΡΙΖΑ τον Επίτροπο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος έχει εκδώσει ειδική ανακοίνωση όταν αποφασίστηκε από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής ότι θα συζητηθεί αυτές τις μέρες. Και σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ψηφίζει συγκεκριμένα άρθρα και δηλώνει «παρών» επί της αρχής.

Λέει ο ΣΥΡΙΖΑ: «Ο Μπαλτάκος επέβαλε την απόσυρση του άρθρου 19». Και θυμίζω εδώ – γιατί δεν έχουν περάσει λίγοι μήνες – ότι από αυτό εδώ το Βήμα κατήγγειλα εγώ τον κ. Μπαλτάκο ότι διόρθωσε το άρθρο 19 και ότι το καθιστούσε ρατσιστικό, δηλαδή ξενοφοβικό. Γι' αυτόν τον λόγο απαιτούσαμε εμείς την απόσυρση του άρθρου 19. Εκτός εάν, όπως είχε νομοτεχνικά τροποποιηθεί, ήθελε ο ΣΥΡΙΖΑ να μπει στην ψηφοφορία και προφανώς να το ψηφίσει.

Να θυμίσουμε τα γεγονότα όπως έγιναν: Το άρθρο 19 είχε νομοτεχνικά τύχει επεξεργασίας από τον τότε Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης, είχαμε απαιτήσει την απόσυρσή του, άλλως την καταψήφισή του. Στην καταψήφισή του, από ό,τι γνωρίζω εγώ, ήταν υπέρ ο ΣΥΡΙΖΑ και σήμερα λέει ότι ο Μπαλτάκος απέσυρε το άρθρο 19.

Τέλος πάντων, πέρα από τη νομική ισχύ, που είναι ένα νομικό ζήτημα της κοινής υπουργικής απόφασης, υπάρχει διαφωνία επί της ουσίας; Υπάρχει διαφωνία επί της ουσίας στην κοινή υπουργική απόφαση που προστατεύει τα μέλη κατά τρόπο αρτιότερο ακόμα και από την αρχική έκδοση του άρθρου 19 που ερχόταν προς ψήφισή; Θυμίζω εδώ ότι δεν ήταν ένα άρθρο καινούργιο, δεν ήταν ένα άρθρο το οποίο θα ψηφίζονταν πριν από λίγους μήνες στη Βουλή των Ελλήνων. Ερχόταν από το 2005, 2006, είχε μια προϊστορία και σε καμία περίπτωση δεν είχε καμία καταστράγγιση στο ιστορικό ως διάταξη.

Η πραγματικότητα είναι η εξής: Παρά τις όποιες διαφωνίες μας τόσο με τη ΔΗΜΑΡ όσο, όμως, και με την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, στεκόμαστε εδώ για να ψηφίσουμε διατάξεις, οι οποίες δεν αφορούν κανένα πρόγραμμα και κανένα μνημόνιο ή αντιμνημόνιο. Αφορούν την αξιοπρέπεια του Έλληνα πολίτη, την αξιοπρέπεια κάθε ανθρώπου ο οποίος βρί-

σκεται στην ελληνική επικράτεια.

Και παρά τις σειρήνες, «ξέρετε, αυτά να τα αφήσουμε, όσο υπάρχει κρίση μπορεί καθέννας να βαράει ελεύθερα όποιον θέλει», στεκόμαστε εδώ για να διασφαλίσουμε ότι η ισοπολιτεία, η δημοκρατία, η ανοχή και η δυνατότητα καθενός που βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια να κυκλοφορεί χωρίς να φοβάται ότι θα δεχθεί επιθέσεις από φασίστες ή ρατσιστές, είναι υποχρέωση κάθε δημοκράτη Βουλευτή να τα υποστηρίξει και να τα ψηφίζει στο τέλος της ημέρας.

Βρισκόμαστε εδώ για να αποτρέψουμε στο μέλλον ρατσιστικά κηρύγματα -από όπου και αν προέρχονται- να μην τυγχάνουν απόλυτης καταδίκης και ποινικής -αν θέλετε- τιμωρίας από την ελληνική πολιτεία.

Και αυτά δεν έχουν σχέση με την ελευθερία της έκφρασης. Αυτά έχουν σχέση μόνο με τον φόβο, μόνο με τη δυνατότητα της ανομίας, την οποία είμαστε αποφασισμένοι ότι θα τη σταματήσουμε. Διότι η ανομία έχει να κάνει με το να έχει κάποιος τη δυνατότητα να καθυβρίζει και να υποκινεί βία, με τρόπο ο οποίος ενέχει απειλή για την ελευθερία, τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα ενός άλλου που διαφοροποιείται είτε λόγω φυλής είτε λόγω εθνικής καταγωγής είτε λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου.

Αυτός ο άλλος, ναι, θα προστατευθεί. Θα προστατευθεί απ' αυτήν εδώ την ελληνική πολιτεία με κάθε τρόπο. Και δεν είναι περιορισμός στην ελευθερία της έκφρασης. Είναι προστασία στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Και δεν αντιλαμβάνομαι όσους θεωρητικοποιούν ή νομικοποιούν όταν η διάταξη είναι συγκεκριμένη και δεν λέει απλώς «μίσος». Λέει «μίσος κατά του διαφορετικού, κατά της ομάδας ή του προσώπου». Όταν αυτή η συμπεριφορά ή ο λόγος ενέχει κίνδυνο ή απειλή για τη σωματική ακεραιότητα και ελευθερία, αυτό πιστεύετε ότι πρέπει να το αφήσουμε να συνεχίζεται στη χώρα μας; Τιμά τη χώρα, τον Έλληνα πολίτη, την Ελληνίδα; Τιμά την ιστορία αυτής της χώρας;

Ακούω μια αριστεροδεξιά κριτική σε αυτό το νομοσχέδιο. Κυρίως, όμως, ακούω μια ακροδεξιά ρητορική η οποία πρέπει να σταματήσει. Ως τότε εδώ μέσα θα ανεχόμαστε ανθρώπους, μετανάστες ή πρόσφυγες, να τους αποκαλούν κάποιους «σκουπίδια» και να μη σηκώνεται κανένας; Ως τότε εδώ μέσα θα αφήνουμε να υπάρχει ένας ακατάσχετος οχετός που να εκπέμπεται σε κάθε γωνιά της Ελλάδας; Ε, όχι! Αυτό το δηλητήριο του μίσους κατά του διαφορετικού πρέπει να σταματήσει!

Έρχομαι στο άρθρο 2. Δεν αναφέρεται κανένας στο ζήτημα της κακόβουλης ή μη κακόβουλης άρνησης. Είναι τρία τα στοιχεία του συγκεκριμένου εγκλήματος. Τα άλλα δύο δεν τα λέει κανένας. Περιορίζεται μια κριτική στο γιατί λέτε «κακόβουλη» ή «μη κακόβουλη» άρνηση. Όμως, δεν είναι μόνο αυτό το θέμα. Εάν θέλετε να παρασυρθούμε στον αντισημιτισμό, είναι πάρα πολύ εύκολο να συμβεί αυτό, γιατί, δυστυχώς, η αντισημιτική ρητορική υπάρχει σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Δεν είναι το πιο φιλολαϊκό ή -αν θέλετε- φιλικό προς τον ψηφοφόρο νομοσχέδιο. Είναι, όμως, το αναγκαίο. Είναι η δυνατότητα του Έλληνα δημοκράτη Βουλευτή να αποδεικνύει στην πράξη τι πιστεύει.

Εάν, λοιπόν, θεωρείτε ότι ένας ιστορικός ακαδημαϊκός μπορεί να λέει «Δεν υπήρξε ποτέ το Ολοκαύτωμα και γι' αυτόν τον λόγο τους συγκεκριμένους Εβραίους πρέπει να τους εξαφανίσουμε από τον χάρτη της γης» και αυτό να το καλύπτουμε και να μην το τιμωρούμε, εγώ πιστεύω ότι αυτό προφανώς και πρέπει να το τιμωρούμε. Εάν είναι ακαδημαϊκός ή εργάτης, δεν θα έχει διαφορά για τον Έλληνα νομοθέτη.

Εάν, όμως, πει, «Δεν υπήρξε το Ολοκαύτωμα», τότε δεν τυποποιείται ο νόμος. Εάν πει, «Δεν υπήρξε, ο Χίτλερ έκανε μισή δουλειά και αυτούς πρέπει να τους εξαφανίσουμε από τον χάρτη του κόσμου», αυτό, ναι, θα τιμωρείται! Εάν πει, «Τους ομοφυλόφιλους δεν τους κυνήγησε αρκετά ο Χίτλερ, δεν τους πείραξε καθόλου και πρέπει να τους εξαφανίσουμε από προσώπου γης» και αυτό θα τιμωρείται.

Εάν θεωρείτε ότι δεν πρέπει να τιμωρείται, καταθέστε το. Όμως, ανοικτά, εδώ, για να ξέρει ο Έλληνας πολίτης τι ψηφίζει ο καθένας μας. Και δεν λέω ότι αυτό που ψηφίζουμε εμείς αρέσει στους περισσότερους. Όμως, θεωρώ ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν μπορούν να μπαίνουν σε δημοψηφίσματα. Δεν μπορούν

να μπαίνουν στην αρχή της μειοψηφίας ή της πλειοψηφίας. Η αξιοπρέπεια του καθενός, η δυνατότητα του καθενός να κυκλοφορεί χωρίς να φοβάται και χωρίς να απειλείται η ζωή του, λόγω της φυλής ή του χρώματός του, είναι αναγκαιότητα σε μια δημοκρατική κοινωνία. Άλλως αυτή δεν υπάρχει, είτε υπάρχουν πλειοψηφίες είτε υπάρχουν μειοψηφίες.

Καταθέσαμε τρεις τροπολογίες και θα αναφερθώ σε αυτές πολύ γρήγορα, γιατί υπάρχει στενότητα χρόνου, λόγω του ότι υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον -και αυτό είναι πολύ σημαντικό- ότι Παρασκευή να μιλήσουν πολλοί συνάδελφοι Βουλευτές.

Η πρώτη αφορά, προφανώς, στην άμβλυνση των οικονομικών επιπτώσεων των οικογενειών των θυμάτων, είτε τρομοκρατίας είτε που έπεσαν εν ώρα καθήκοντος. Είναι μια σημαντική τροπολογία. Αυτή δεν βρίσκω καμμία πτέρυγα της Αιθούσης που να μην την ψηφίσει.

Η δεύτερη αφορά το σύμφωνο συμβίωσης. Ο κύριος Υπουργός γνωρίζει. Εμείς έχουμε καθαρή άποψη. Είναι θέμα ισοτιμίας και ισοπολιτείας. Δεν είναι μόνο θέμα καταδίκης στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Είναι ζήτημα τιμής για την ελληνική πολιτεία να αντιμετωπίζει με τον ίδιο τρόπο στο σύμφωνο συμβίωσης τα ομόφυλα και τα ετερόφυλα ζευγάρια και να υπάρχει ένας τρόπος ενιαίος, προκειμένου να ρυθμίζει αυτά τα ζητήματα. Πιστεύω ότι σε όλο το πολιτικό φάσμα μπορούν να βρεθούν άνθρωποι οι οποίοι συμφωνούν στα ελάχιστα.

Το τρίτο ζήτημα είναι μία τροπολογία που καταθέσαμε. Δεν έχει σχέση με τον λόγο του μίσους. Είναι εκκρεμότητα από παλιά. Η τροπολογία αναφέρεται στο έγκλημα που τελείται με ρατσιστικό κίνητρο, με έναν τρόπο συνεκτικό, με έναν τρόπο ορθολογικό, με έναν τρόπο συστηματικό, που δεν πειράζει τα δογματικά ζητήματα του Ποινικού Κώδικα, δεν τροποποιεί άλλες διατάξεις, αλλά προβλέπει ότι ανεβαίνει το ελάχιστο της ποινής για κάθε αδίκημα που τελείται με ρατσιστικό κίνητρο. Αυτό γιατί δεν πρέπει να προσδιοριστεί, γιατί δεν πρέπει να ψηφιστεί;

Εμείς ζητάμε από τον κύριο Υπουργό αυτή η διάταξη, όπως τη φέρνουμε, που είναι μία διάταξη πολύ προσεκτικά γραμμένη και νομοτεχνικά πολύ συνεκτική και άρτια από κάθε άποψη, να γίνει δεκτή. Πιστεύουμε ότι θα τύχει υποστήριξης και από άλλες πτέρυγες, άλλα κόμματα, άλλους Βουλευτές, άλλες Κοινοβουλευτικές Ομάδες της Αίθουσας αυτής.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Τριαντάφυλλο. Τελειώσαμε με τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ποιο είναι, κυρία συνάδελφε, το προσωπικό; Πείτε το.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ο κύριος συνάδελφος έκανε αναφορά στο όνομά μου και βεβαίως έκανε αναφορά και στο όνομα του Προέδρου των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έκανε προσωπική αναφορά;

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Από τη στιγμή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τελειώστε, λοιπόν.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, από τη στιγμή που επέλεξε να κάνει αναφορά στο όνομά μου και μάλιστα σε στιγμή που δεν ήμουν εδώ, σύμφωνα και με την άποψη την οποία εσείς ο ίδιος διατυπώσατε, τη στιγμή κατά την οποία αναφέρθηκα στον κ. Χρυσόχοϊδη, τώρα, λοιπόν, θα μου δώσετε τον λόγο, τη στιγμή κατά την οποία ειπώθηκαν ανακρίβειες εδώ πέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν υπάρχει προσωπικό, διότι δεν ήσασταν ...

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Υπάρχει προσωπικό, διότι προφανώς έγινε αναφορά στο όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ακούστε με σας παρακαλώ λίγο.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν ακούστηκε πουθενά όνομα ούτε κ. Χρυσόβελωνη ούτε κυρίου...

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ακούστηκε. Οι συνάδελφοι είναι

εδώ και το επιβεβαιώνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Υπάρχουν τα Πρακτικά. Οι συνάδελφοι το λένε αυτό. Εσείς δεν ήσασταν εδώ.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ακούστηκε. Όλοι οι συνάδελφοι το λένε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όνομα δεν ακούστηκε.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Μάλλον, κύριε Πρόεδρε, δεν παρακολουθείτε τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Το Προεδρείο, λοιπόν, κρίνει ότι δεν υπάρχει θέμα επί προσωπικού. Δείτε τα Πρακτικά και θα το επιβεβαιώσετε.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Έγινε αναφορά στο όνομά μου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Κουρουμπλή, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Ακούστηκε, κύριε Πρόεδρε.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Έγινε αναφορά στο όνομά μου, κύριε Πρόεδρε, εκτός εάν απαλείφονται πράγματα από τα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Κουρουμπλή, έχετε τον λόγο.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Έγινε αναφορά και πρέπει να μου δώσετε τον λόγο για δύο λεπτά. Δεν μπορεί να ακούγονται ανακρίβειες. Δεν μπορεί να ακούγεται ότι ήταν Υπουργός ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων το 2007 και...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν έχετε τον λόγο. Να μην καταγράφονται στα Πρακτικά.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν έχετε τον λόγο. Καθίστε κάτω.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Καθίστε κάτω.

Κύριε Κουρουμπλή,...

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν καταγράφονται στα Πρακτικά. Να κλείσουν τα μικρόφωνα.

Κύριε Κουρουμπλή, έχετε τον λόγο -το επανέλαβα τόσες φορές- για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Βίκτωρ Ουγκώ έλεγε: «Τα κτήνη είναι δημιουργήματα του θεού. Οι κτηνώδες είναι δημιουργήματα του ανθρώπου».

Όσοι δεν έχουν την ίδια κοινωνική και φυλετική ταυτότητα, τη συνηθισμένη κανονικότητα και την κατεστημένη λειτουργικότητα είναι «οι άλλοι». Τις ομοιότητες αυτών ο ρατσισμός τις υποβαθμίζει και διογκώνει τις διαφορές.

Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα αν πράγματι ήταν αναγκαίο να έρθει αυτό το νομοσχέδιο στη Βουλή των Ελλήνων σήμερα ή, τέλος πάντων, αυτόν τον καιρό, αν ενδημούν στη χώρα φαινόμενα που πραγματικά πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Νομίζω ότι όλες οι πτέρυγες της Βουλής έχουν κοινό τόπο ότι ένα τέτοιο νομοσχέδιο θα έπρεπε να έχει έρθει. Το αν υπάρχουν ενστάσεις και διαφωνίες είναι αποτέλεσμα έλλειψης σοβαρού διαλόγου που δεν προκάλεσε η συγκυβέρνηση, ώστε να βρεθούν οι κοινοί τόποι, για να μπορούσαμε πραγματικά να έχουμε μία ομοφωνία σε αυτό το νομοσχέδιο. Πιστεύω ότι δεν χρειάζονται σε αυτά τα ζητήματα υψηλοί τόνοι. Είμαστε μία χώρα με μακρόχρονο πολιτισμό, με έναν κοσμοπολιτισμό, μία χώρα που ανέδειξε τη φιλοξενία, τον σεβασμό στην αξία και στην αυταξία του ανθρώπου. Νομίζω ότι από τις περισσότερες πτέρυγες είναι κοινός αυτός ο τόπος.

Από τη στιγμή όμως που υπάρχουν πολύ σημαντικές διαφορές, είναι φυσικό να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις των κομμάτων.

Και πραγματικά μου έκανε εντύπωση η τοποθέτηση του καλού συναδέλφου, του κ. Τριαντάφυλλου. Εγώ τον παραπέμπω στην τοποθέτηση και την ομιλία του κ. Κακλαμάνη. Πόσο απέχει η ομιλία του κ. Κακλαμάνη και η τοποθέτησή του από την τοποθέτηση του κ. Τριαντάφυλλου; Για να καταλάβουμε για τι πράγμα μιλάμε, όταν ενιστάμεθα και λέμε γιατί το ένα κόμμα έχει αυτή την άποψη και το άλλο κόμμα έχει τη διαφορετική άποψη.

Κύριε Πρόεδρε, όταν τιμωρούμε την παρότρυνση και δεν τιμωρούμε τον φυσικό αυτουργό, δεν μπορεί να βρεθεί κοινός τόπος. Είναι μεγάλη η απόσταση που χωρίζει τις δύο έννοιες και τις δύο πράξεις.

Ποινικοποιούμε τη γνώμη ενώ είμαστε σε περιέργες εποχές, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι της Βουλής. Είναι λεπτό ζήτημα αυτό και χρειάζεται μία προσεκτική προσέγγιση και πολύ περισσότερο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος είναι ένας άνθρωπος του δικαστικού σώματος και αντιλαμβάνεται τι εννοούμε όταν λέμε ότι αυτοί οι περιορισμοί μπορεί να ερμηνευτούν σε μία περίοδο πάρα πολύ περιέργως.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Η αντιβίωση λοιπόν, όπως έλεγε ο αείμνηστος Χατζηδάκης, απέναντι σε αυτά τα φαινόμενα, σε αυτές τις κτηνωδίες του απάνθρωπου βλέμματος του ρατσισμού ποια είναι; Η λήψη μέτρων ποινικής διαδικασίας; Έχουμε δηλαδή εξαντλήσει άλλου είδους παρεμβάσεις που έχουν να κάνουν με την παιδεία, που θα πρέπει να υπάρχει μέσα στα σχολεία, ή που έχουν να κάνουν με το τηλεοπτικό σύστημα, το οποίο το μόνο που κάνει είναι να υπηρετεί συγκεκριμένες πολιτικές και ουδέποτε έχει ξεκινήσει ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα πάνω σε τέτοια κρίσιμα ζητήματα που πραγματικά απασχολούν την κοινωνία; Είναι, λοιπόν, η παιδεία η αντιβίωση απέναντι σε αυτά τα φαινόμενα πρωτίστως και όχι τα μέτρα ποινικής δίωξης.

Κύριε Πρόεδρε, ο ελληνικός λαός στήριξε με συγκεκριμένο τρόπο τους Εβραίους που διώχθηκαν από εκείνες τις φοβερές θηριωδίες του ναζισμού και του χιτλερισμού. Και νομίζω ότι δεν υπήρξαν στην Ελλάδα φαινόμενα τέτοια τα οποία πραγματικά αναγκάζουν να έρθει σήμερα ένας νόμος που να λέει ότι θα πρέπει να προστατευτεί η έννοια του ολοκαυτώματος.

Ας δεχθούμε, λοιπόν, ότι προνοιακά, εν όψει και διαφόρων φαινομένων, έρχεται αυτή η διάταξη. Από πού κι ως πού όμως; Δεν πρέπει, όπως αναφέρεται ονομαστικά η γενοκτονία και το ολοκαύτωμα, να αναφέρεται και στη διάταξη που εισάγεται η υπόθεση της γενοκτονίας του ποντιακού ελληνισμού, των Αρμενίων, των Μικρασιατών, των Ασσυρίων και όλων αυτών των χριστιανικών λαών; Διότι και αυτή η υπόθεση ήταν γερμανική έμπνευση, γιατί οι Γερμανοί συνέλαβαν την ιδέα του «λευκού θανάτου». Κι όσοι θέλουν να ανατρέξουν για να καταλάβουν τι έγινε τότε με την πολιτική του «λευκού θανάτου», θα καταλάβουν αν αυτό το πράγμα που έγινε στον Πόντο και τη Μικρά Ασία ήταν γενοκτονία.

Και η Βουλή των Ελλήνων το 1994, με πρωτοβουλία του αείμνηστου Πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου και με εμπνευσμένες προσπάθειες του Μιχάλη Χαραλαμπίδη, ψήφισε ομοφώνως και με συγκεκριμένη αναφορά.

Πείτε μου λοιπόν -σας ερωτώ καλόπιστα και δεν θέλω να ανεβάσω τους τόνους, θα μπορούσα να τους ανεβάσω- ειλικρινά τι σκοπιμότητα υπηρετεί η απόλεια των ονομάτων.

Είναι, δηλαδή, μία επιλογή της συγκυβέρνησης; Δεν το πιστεύω.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Έχει φύγει ο Υπουργός, δεν είναι εδώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εντάξει, τι να κάνουμε; Αυτή είναι η τιμή του Κοινοβουλίου!

Ρωτάω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, το εξής. Η Βουλή των Ελλήνων ψήφισε ομοφώνως και με συγκεκριμένες αναφορές. Τι έννοια έχει, λοιπόν, αυτή η απόλεια; Εάν, δηλαδή, σας πω ότι είναι αποτέλεσμα εξωτερικών πιέσεων, θα μου πείτε ότι είμαι υπερβολικός και εκτός τόπου και χρόνου;

Νομίζω ότι όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι αυτή η υπόθεση υπηρετεί συγκεκριμένες πιέσεις και είναι λάθος. Ξέρετε γιατί είναι λάθος; Διότι η αναγνώριση αυτών των γενοκτονιών, αυτών των φοβερών εγκλημάτων, δεν αποσκοπεί στην εκδίκηση του τουρκικού λαού από τον ελληνικό λαό και από τους Ποντίους και τους αδερφούς Αρμένιους. Καθόλου. Αντιθέτως, είμαστε λαοί οι οποίοι θέλουμε να γεννηθεί και να αναπτυχθεί το δέντρο της ελληνοτουρκικής φιλίας πάνω σε υγιείς βάσεις, να αναγνωριστούν από την πλευρά της Τουρκίας αυτά τα εγκλήματα που υπέστη ο Ελληνισμός τότε, για να μπορέσουμε πραγματικά να απαλλά-

ζούμε τις νέες γενιές απ' αυτού του είδους τις επιδράσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αναφέρομαι σε αυτό το θέμα και ελπίζω να μην παρεξηγηθώ από κάποιους για σοβινιστικές διαθέσεις. Το βράδυ θα παραστώ σε μία εκδήλωση που οργανώνει η Τουρκική Πρεσβεία ανάμεσα στους νέους, Έλληνες και Τούρκους. Το λέω γιατί, πραγματικά, δεν υπάρχει καμμία διάθεση εκδίκησης από καμμία πλευρά, όταν αναφερόμαστε σε αυτά τα ζητήματα. Αντιθέτως, οι Πόντιοι ξέρω ότι επισκέπτονται τακτικά τις πατρίδες τους και πρέπει να ομολογήσω ότι στα σπίτια τους όσα υπάρχουν και επισκέπτονται ανθρώπους που ζουν εκεί, Τούρκους, τους δέχονται με μεγάλη αγάπη και αναγνωρίζουν ότι ήταν λάθος που έφυγε ο ποντιακός ελληνισμός από εκεί σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη της περιοχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι λάθος πολύ μεγάλο. Είναι απαξίωση και παραχάραξη της ιστορίας αυτό που γίνεται, όπως και είναι πολύ μεγάλο λάθος αυτό που έγινε πρόσφατα με απόφαση της Κυβέρνησης, να φύγει το Προξενείο από τη Μαριούπολη.

Κύριε Πρόεδρε, το προξενείο στη Μαριούπολη, γιατί πήγε; Πήγε, γιατί εκεί υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες Έλληνες. Σήμερα, δηλαδή, απομακρύνουμε το προξενείο που έπρεπε να είναι εκεί φύλακας, υπερασπιστής του χειμαζόμενου για άλλη μια φορά ποντιακού ελληνισμού, ο οποίος διατήρησε την ελληνική συνείδησή του και την πίστη του στην Ορθοδοξία; Σήμερα τον εγκαταλείπουμε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με όλο τον σεβασμό, σας ζητώ να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Για άλλη μία φορά, δηλαδή, εγκαταλείπουμε αυτό τον Ελληνισμό;

Θεωρώ ότι η Κυβέρνηση διέπραξε πολύ μεγάλο λάθος πάνω σε αυτό το ζήτημα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: ...και σε ό,τι αφορά το συγκεκριμένο άρθρο, κύριε Πρόεδρε, εμείς θα το καταψηφίσουμε. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, ευχαριστώ πολύ. Τον λόγο έχει η κ. Κανελλοπούλου.

MARIA KANEΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξεκινώντας να μιλήσω για το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, θα μπορούσα να πω «κάλιο αργά παρά ποτέ» και θα το έκανα, εάν πίστευα ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου έρχεται να λύσει χρόνια προβλήματα και να καταπολεμήσει αποτελεσματικά το ρατσιστικό έγκλημα.

Δυστυχώς, σήμερα πια δεν το πιστεύω και αυτό, γιατί δεν μπορεί κάποιος να είναι ταυτόχρονα ρατσιστής και αντιρατσιστής. Δεν μπορεί την ίδια στιγμή στα λόγια, αν και επιλεκτικά, να καταδικάζεις τη βία, από όπου και εάν προέρχεται, και στα έργα να την ενθαρρύνεις με χίλιους δύο τρόπους, παραδείγματος χάριν, να σιωπάς συνέννοχα για τα γεγονότα της Αμυγδαλέζας ή να εξασφαλίζεις διαχρονική ασυλία και ατιμωρησία στους δράστες ρατσιστικών εγκλημάτων.

Δεν μπορεί ο δημόσιος λόγος σου να βρίσκεται ξενοφοβικών και μισαλλόδοξων αναφορών και ξαφνικά να δεις το φως το αληθινό. Τι να πρωτοθυμηθούμε; Να θυμηθούμε τον κ. Δένδια που κάνει λόγο για τραγική ποιότητας μετανάστες, τον διοικητή της ΓΑΔΑ που ζητά να τους κάνουμε τον βίο αβίωτο, τον κ. Βορίδη που ισχυρίζεται ότι οι ναζιστικές επιθέσεις στον Άγιο Παντελεήμονα είναι οι εκδηλώσεις μίας κοινωνίας που αντιδρά ηθικά, τον κ. Πλεύρη που δηλώνει «η φύλαξη των συνόρων δεν μπορεί να υφίσταται αν δεν υπάρχουν απώλειες και, για να γίνω πιο κατανοητός, αν δεν υπάρχουν νεκροί» ή μήπως τον ίδιο τον Πρωθυπουργό με το πολεμικού τύπου σύνθημα για «επανακατάληψη των πό-

λεων»;

Παραλείπω τον κ. Γεωργιάδη, γιατί ο δημόσιος λόγος του αχρηστεύει δέκα αντιρατσιστικούς νόμους την ημέρα.

Ύστερα απ' όλα αυτά και πολλά άλλα ζητάτε να πειστούμε ότι υπάρχει πολιτική βούληση για να αντιμετωπιστεί τάχα ο ρατσισμός. Όσοι έχουμε την τύχη –θα μπορούσε κανείς να το πει έτσι για ανθρώπους που λοιδορήθηκαν, που απειλήθηκαν, που συκοφαντήθηκαν, που προπηλακίστηκαν λεκτικά και σωματικά– να κοιτούμε στην ευρύτερη περιοχή του «αμαρτωλού» Αγίου Παντελεήμονα και είδαμε μπροστά στα μάτια μας να σκάει το αυγό του φιδιού, ξέρουμε ότι τίποτα δεν έγινε χωρίς σχέδιο και τίποτα δεν έγινε τυχαία.

Συγκεκριμένα κόμματα και ΜΜΕ, ηθικοί αυτουργοί, συνήνεσαν σ' αυτό το έγκλημα, νανούρισαν στοργικά τον ρατσισμό, γιατί ήταν πολύ εξυπηρετικό την ώρα που αφαιρούσαν τα πάντα από τον ελληνικό λαό, να του στρέφουν την οργή και την προσοχή προς έναν εύκολο ανυπεράσπιστο εχθρό. «Της γης οι κολασμένοι», «μετανάστες και πρόσφυγες», «λαθρομετανάστες», όπως συνηθίσατε να τους αποκαλείτε είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο υποβαθμίζοντας αυτόματα ανθρώπινες ζωές χωρίς χαρτιά, χωρίς όνομα, χωρίς πατρίδα, χωρίς ελπίδα.

Για όλα μας τα δεινά, ιδού οι ιδανικοί φταίχτες, οι δικοί μας Εβραίοι! «Μηδενική ανοχή» ούρλιαζαν και ουρλιάζουν ακόμα. Ποιοι; Εκείνοι που η υπογραφή τους φιγουράρει κάτω από συμφωνίες που έχουν μετατρέψει τη χώρα σε αποθήκη ψυχών, σε σκοτεινό αμπάρι της Ευρώπης. Εκείνοι που επέλεξαν ως προνομιακό συνομιλητή σε διακομματική επιτροπή της Βουλής για το μεταναστευτικό τον άνθρωπο που πρωταγωνιστεί στα γεγονότα γιαουρτώματος του Αλαβάνου και της Πορτάλιου, γνωστό για τις σπένες με τη Χρυσή Αυγή –το 2011, παρακαλώ– από όλους τους δημοκράτες της περιοχής, απ' όλες τις δημοκρατικές κινήσεις. Εκείνοι που δεν ντρέπονται και δεν κοκκινίζουν να δείχνουν τον ΣΥΡΙΖΑ ως υπεύθυνο για την άνοδο των ποσοστών της Χρυσής Αυγής, λες και ο ΣΥΡΙΖΑ ασκούσε όλα αυτά τα χρόνια οικονομική και μεταναστευτική πολιτική. Οι ίδιοι που τώρα φέρνουν σχέδιο νόμου για την αντιμετώπιση του ρατσισμού!

Ακούστε. Η επένδυση στην ξενοφοβία και το μίσος, η διαπαιδαγώγηση του κόσμου σε ρατσιστική κατεύθυνση, η υιοθέτηση «χρυσαιγίτικης» ατζέντας είναι πολιτική σας επιλογή. Η Νέα Δημοκρατία του κ. Σαμαρά, αφού έχει περιμαζέψει τα πολιτικά παιδιά του Καρατζαφέρη, αφού ετοιμάζεται να περιμαζέψει και τον ίδιο, τελικά αλιεύοντας στα νερά όχι της «δεξιάς πολυκατοικίας» αλλά της καθαρής ακροδεξιάς, τώρα καταθέτει αντιρατσιστικό νομοσχέδιο μετά από καθυστερήσεις, παλινωδίες, αναβολές. Πρόκειται για ένα εντός πολλών εισαγωγικών αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, δειλό, άτολμο, σχεδόν διακοσμητικό, που δεν κατοχυρώνει και δεν προστατεύει τα θύματα του ρατσισμού, δεν καταστέλλει το ρατσιστικό έγκλημα και το μόνο που κάνει είναι να περιορίζει την ελευθερία του λόγου.

Όμως, ποτέ το πρόβλημα στη δημοκρατία δεν ήταν η ελευθερία του λόγου, ανεξαρτήτως του πόσο ακραίο είναι το εκπαιδευμένο μήνυμα. Αναφερθήκαμε ήδη σε παραδείγματα ακραίου ρατσιστικού λόγου που προέρχεται από τη δική σας παράταξη. Το πρόβλημα είναι τι θα γίνει με τα πογκρόμ, με τα μαχαιρώματα, με εκείνους τους δημόσιους λειτουργούς της πολιτείας που πράττουν ρατσιστικά, μιλάνε ρατσιστικά, ξέροντας ότι θα μείνουν ατιμώρητοι. Αυτός πρέπει να είναι ο σκοπός ενός αντιρατσιστικού νομοσχεδίου.

MIXAΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Να μην υβρίζει, κύριε Πρόεδρε!

MARIA KANEΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Από την άποψη δε του πολιτικού φιλελευθερισμού, το ποινικό δίκαιο διώκει πράξεις και όχι φρονήματα. Όμως, το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο που καταθέτετε δεν συμβαδίζει σε πολλά σημεία ούτε με την παράδοση του πολιτικού φιλελευθερισμού.

Στο δικό μας το σχέδιο νόμου, που καταθέτουμε με τη μορφή τροπολογιών, υπάρχουν προτάσεις για δίωξη πράξεων και όχι φρονήματος, για την προστασία θυμάτων, για την ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του ρατσισμού με σύσταση αρμόδιας εθνικής επιτροπής, καθώς και για τη διεύρυνση του συμφώνου συμβίωσης στα ομοφυλόφιλα ζευγάρια, σύμφωνα με την νομολογία του Ευ-

ρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Ως προς το τελευταίο, υπενθυμίζω ότι υπήρχε σχετική δέσμευση του κυρίου Υπουργού, αλλά τελικά το νομοσχέδιο παραμένει γνήσιο τέκνο του κ. Μπαλτάκου. Η κολακεία των πιο σκοταδιστικών, των πιο υποκριτικών αντανάκλαστικών της κοινωνίας είναι αποκλειστικότητά σας. Είστε Ευρωπαίοι σε ό,τι αφορά πληρωμές και χρέη, αλλά τριτοκοσμικοί όταν πρόκειται για ανθρώπινα δικαιώματα. Ουσιαστικά, αποκλείετε ένα μεγάλο, ένα ζωντανό, ένα δημιουργικό κομμάτι της κοινωνίας. Μπορεί να είναι παιδιά σας και αδέρφια σας. Κάνετε σαν να μην υπάρχει. Το παραδίδετε βορά στους Ταλιμπάν του μίσους.

Η καταδίκη της χώρας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για την κατοχύρωση του συμφώνου συμβίωσης για τα ομόφυλα ζευγάρια δεν φαίνεται να σας απασχολεί. Δεν συνδέεται εξάλλου με καμμία δόση. Πρόκειται μόνο για ανθρώπους!

Η σημερινή μέρα θα μπορούσε να είναι μια μεγάλη ευκαιρία να αποκτήσουμε επιτέλους ένα σύγχρονο πλαίσιο για την πραγματική καταπολέμηση του ρατσισμού. Είχατε την ευκαιρία. Χάνοντάς την, μπορείτε να ψηφίσετε όσα κατ'επίφαση αντιρατσιστικά νομοσχέδια θέλετε, αλλά το μόνο που θα επιβεβαιώνετε έτσι είναι η μηδενική σας ανοχή στη δημοκρατία, η μηδενική σας ανοχή στα ατομικά δικαιώματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μίχος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Αλλάχ ακ μπαρ» θα φωνάζουμε σε λίγο καιρό, σε λίγα χρόνια. Τα παιδιά που γεννιούνται τώρα, τα παιδιά που είναι δέκα ετών τώρα, θα τα μάθουμε ότι είμαστε μια επαρχία της Τουρκίας, ένα προτεκτοράτο. Θα προσκυνάνε τον Αλλάχ και κάθε μέρα που θα ξυπνάνε θα φωνάζουν «Αλλάχ ακ μπαρ». Αυτό θέλετε. Κι εσείς, από εδώ, το προωθείτε.

Θα ξεκινήσω με τον κ. Βορίδη, τον κ. Γεωργιάδη και τον κ. Πλεύρη. Κάποτε, κύριε Αθανασίου, πήγαιναν αυτοί οι κύριοι -έκαναν τους επαναστάτες κατά των λαθρομεταναστών- στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα -συνοδηγοί σε αυτούς που τους συνόδευαν- για να συμπαρασταθούν στους κατοίκους για τα εγκλήματα που είχαν διαπράξει εκεί οι μετανάστες -για εμάς λαθρομετανάστες-, οι οποίοι είχαν βιάσει μία γυναίκα ογδόντα χρονών. Μέχρι και πριν λίγες ημέρες -δεν ξέρω αν ενημερώναστε εσείς από εδώ της Αριστεράς- πάλι βίασαν μία γυναίκα ογδόντα χρονών. Δεν ξέρω τι βρίσκουν σε γυναίκες ογδόντα χρονών. Το έχουν κάνει πάρα πολλοί. Και ήταν ο κ. Βορίδης εκεί, όλο το τρίο, και φώναζαν υπέρ, αλλά τώρα έχουν αλλάξει. Φαίνεται οι υπουργικές καρέκλες και τα αξιώματα τούς έχουν αλλάξει και τα μυαλά, έχουν γλυκαθεί. Αυτό σημαίνει πολιτική αξιοπρέπεια σε όλους τους το μεγαλείο!

Οι εμπνευστές του νομοσχεδίου για εμάς είναι μεγάλοι εγκέφαλοι, δεν το συζητάμε. Δεν μου λέτε, κύριε Υπουργέ, τα παράβολα οι Έλληνες θα συνεχίσουν να τα πληρώνουν όταν παρενοχλούνται από τους λαθρομετανάστες. Οι άλλοι γιατί όχι; Είναι από άλλο θεό; Είναι επάνω από τους Έλληνες; Τους χρωστάμε τίποτα; Εμείς τους φέραμε εδώ; Ή εμείς πήγαμε στις πατρίδες τους να τους πάρουμε τον πλούτο; Δεν μιλάτε για αυτά κανέναν από εδώ μέσα, ούτε για την Αφρική ούτε για τα διαμάντια ούτε για τον χρυσό. Κανέναν! Αυτοί που σας δίνουν τις εντολές, αυτοί έχουν φέρει τον ρατσισμό. Η Χρυσή Αυγή δεν μιλάει για ρατσισμό, σέβεται και τα χρώματα, και τα πάντα. Γι' αυτό ο θεός έφτιαξε και πέντε πείρους.

Ας αφήσουμε αυτούς τους ανθρώπους στην ησυχία τους να κάνουν ό,τι θέλουν. Εμείς είμαστε κατά και των αποικιών και όλων αυτών των ενεργειών.

Οι μηνύσεις θα γίνονται αυτεπάγγελα από κάποιον άγνωστο, από κάποιον ρουφιάνο, από κάποιον καλοθελητή κάποιες ΜΚΟ; Δεν έχουμε καταλάβει ακόμα. Θα λέει τον αντίπαλό του ή τον πολιτικό του αντίπαλο ρατσιστή και θα ξεκινάει να γίνεται ποινική δίωξη εναντίον του ή σε κάποιον ιερέα που θα κάνει μία ομιλία; Δεν το έχουμε καταλάβει αυτό.

Έχετε βάλει πρόστιμα από 10.000 ευρώ έως 100.000 ευρώ. Οι

μετανάστες που θα έρθουν εδώ, για τα εγκλήματα που θα κάνουν, θα πληρώνουν; Γιατί μέχρι στιγμής δεν έχει πληρώσει κανένας τίποτα. Μόνο χάρδια τους κάνουμε, γενοβόλανε δωρεάν, έχουν δωρεάν περιθαλψη στα νοσοκομεία, δωρεάν έχουν τα πάντα, χρηματοδότηση. Τέλος πάντων!

Πριν από λίγες ημέρες στη Χαλκίδα, με τον βομβαρδισμό στην Παλαιστίνη που έκαναν οι Εβραίοι, κάποιος κύριος -ο οποίος δεν ανήκε στην παράταξή μας, αλλά πήγε στα γραφεία μας, μετά από αυτά που άκουσε- πήγε σε ένα μαγαζί των Εβραίων, γιατί οι Εβραίοι έχουν πολλά μαγαζιά στη Χαλκίδα.

Εκεί, λοιπόν, είχαν μια συζήτηση. Όλοι αυτοί που ήταν εκεί μέσα -και ήταν τρεις, τέσσερις νοματαίοι- ήταν υπέρ των βομβαρδισμών. Και γύρισε ο άνθρωπος και τους είπε ότι σκοτώνονται παιδάκια, ότι υπάρχουν ελεύθεροι σκοπευτές που χτυπάνε παιδιά πέντε και έξι χρονών. Η απάντηση των Εβραίων ήταν -και το λέω και σε εσάς, κύριε Τριαντάφυλλε- «καλά τους κάνουν», «όταν μεγαλώσουν, θα γίνουν αυτοί ελεύθεροι σκοπευτές». Μα, λέει «δεν έχουν τα μέσα». «Οι άλλοι έχουν αεροπλάνα, έχουν τα πάντα». «Έχουν κανόνια, έχουν τανκς, έχουν τα πάντα». Η απάντηση ήταν «Δεν μας ενδιαφέρει. Όποιος είναι πιο δυνατός, έχει τους άλλους υπό. Οι συγκεκριμένοι άνθρωποι εμάς μας έκαναν καλό». Γι' αυτόν τον ρατσισμό δεν θα μιλήσει κανένας εδώ μέσα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Πολλές φορές τα έχουμε πει!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Τίποτα δεν έχετε πει. Μόνο για ένα πράγμα λέτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Για την Παλαιστίνη τα έχουμε πει πολλές φορές!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Τέλος πάντων. Οι περισσότεροι εδώ μέσα φοράνε ένα καπελάκι στο κεφάλι και πάνε και κάνουνε. Δικό τους θέμα, δεν μας πειράζει.

Καλησπέρα σας, κύριε συνάδελφε!

Πριν από λίγο καιρό -πράγμα που δεν ακούστηκε πουθενά, ούτε στα δημοκρατικά μέσα μαζικής ενημέρωσης- δεν ειπώθηκε πουθενά για τη συμφωνία που είχε κάνει ο κ. Καραμανλής με την κ. Μπακογιάννη, για τον λόγο που είχαν δώσει στον σουλτάνο Ερντογάν για τα δύο τζαμιά στην Αθήνα. Γιατί δεν μιλάνε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης; Γιατί δεν το λέτε εσείς, κύριε Υπουργέ; Η προηγούμενη κυβέρνηση είχε κάνει αυτή τη συμφωνία. Εσείς ήσασταν κατά τότε. Δεν ήσασταν υπέρ. Τώρα, όμως, είστε υπέρ. Δεν πειράζει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα σας απαντήσω μετά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Ό,τι θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μην αναφέρεστε προσωπικά σε συναδέλφους, κύριε Μίχο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Όχι, εντάξει. Αναφέρθηκα προσωπικά μιας και ήρθε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Προκαλείτε προσωπικό ζήτημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Εντάξει, συγγνώμη. Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Αυτά θα μας πειράξουν! Δεν μας πειράζουν άλλα κι άλλα, θα μας πειράξουν αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τι είπατε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Τίποτα, κύριε Πρόεδρε. Δεν ήταν για εσάς. Δεν είναι για εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεχίστε, κύριε Μίχο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Δύο τζαμιά θέλει ο Ερντογάν. Τι δύο; Σαράντα δύο θα γίνουν! Θα ξυπνάμε το πρωί και θα ακούμε τους μουφτήδες να φωνάζουν.

Ξέρουμε ποιοι είναι πίσω από τα τζαμιά και πίσω από τους τζιχαντιστές και ποιοι χρηματοδοτούν. Οι Αμερικανοί φίλοι μας, το ΝΑΤΟ που τους προώθησε, η Κυβέρνησή σας που ψήφισε τότε «υπέρ» για να χτυπήσουν τον Άσαντ στη Συρία, η Σαουδική Αραβία που ρίχνει άπειρο χρήμα, η Τουρκία από πίσω και εμείς φτιάχνουμε τζαμιά, να βγάζουμε και νέους τζιχαντιστές, να μην μπορεί να κουνηθεί κανένας στην Ελλάδα σε λίγα χρόνια. Θα παίρνουν κεφάλια! Θα έχουμε τη σαρία και δεν θα κουνιέται κανένας. Αν δεν το έχετε καταλάβει, αυτό προωθείτε. Και το προωθείτε καλά με τους συνοδοιπόρους εδώ της Αριστεράς. Είναι η χαρά της κ. Ρεπούση. Αν συνεχίσει έτσι, σε λίγο καιρό θα γράφει και βιβλία για τον κ. Ερντογάν και για την ιστορία της Τουρ-

κίας. Χαρά της θα είναι!

Καταργείτε την ιστορία μας σιγά-σιγά, γιατί θα είναι ρατσιστική. Καταργείτε τον σταυρό από τη σημαία, γιατί είναι ρατσιστικός. Καταργείτε τον εθνικό μας ύμνο, γιατί δεν πρέπει να ακούγεται. Θα καταργήσετε τα ήθη μας, τα έθιμά μας, θα καταργήσετε τα πάντα, θα καταργήσετε ό,τι θυμίζει Ελλάδα, για να μην παρεξηγούνται οι μετανάστες. Οι μετανάστες, αυτοί οι ταλαίπωροι! Ενώ, όπως αναφέρθηκε και πριν, το 70% των εγκλημάτων που γίνονται στην Ελλάδα, γίνεται από μετανάστες. Γι' αυτό δεν μιλάει κανένας. Μόνο «ταλαίπωρους» τους λέμε! Για τους ταλαίπωρους τους Έλληνες και για τη γενοκτονία που γίνεται σήμερα, δεν μιλάει κανένας! Θα μιλήσει κανένας για τα επτά χιλιάδες θύματα που έχουν αυτοκτονήσει; Αυτή δεν είναι γενοκτονία; Γενοκτονία δεν είναι το να φορολογείτε τους πολύτεκνους, για να μη συνεχίσουν οι νέοι άνθρωποι να κάνουν παιδιά, ενώ πληρώνετε αδρά τους μετανάστες για να γεννοβολάνε στην πατρίδα μας; Γενοκτονία είναι! Δεν θα υπάρχει Ελλάδα, κύριοι, σε λίγα χρόνια.

Το νομοσχέδιό σας είναι απαράδεκτο. Δεν το συζητάμε καθόλου.

Όσο για την Αριστερά από εδώ, η ιδεολογία σας είναι πολύ καθαρή απέναντι σε εμάς και στο Κοινοβούλιο. Είναι υπέρ του εθνικισμού των γειτόνων μας, υπέρ των Τούρκων, υπέρ των Σκοπιανών, υπέρ των Βουλγάρων, υπέρ της ανεξάρτητης Θράκης. Είναι πάρα πολύ καθαρή. Και αυτό είναι κάτι που παραδεχόμαστε.

Όσο για την ψευτο-Δεξιά, τι κάνει; Τι κάνει η ψευτοπατριωτική Δεξιά; Ακόμα υφαρπάζει ψήφους κοροϊδεύοντας τους ψηφοφόρους; Όμως, τόσο μυαλό έχουν και αυτοί αν συνεχίσουν να ψηφίζουν τη Νέα Δημοκρατία!

Μιλάτε για ξενοφοβία. Για ελληνοφοβία δεν έχω ακούσει κανέναν να μιλάει εδώ μέσα. Ελληνοφοβία είστε οι περισσότεροι εδώ. Εμείς δεν έχουμε ξενοφοβία. Καμμία ξενοφοβία! Ίσα-ίσα που είμαστε υπερήφανοι που είμαστε Έλληνες, είμαστε υπερήφανοι για την καταγωγή μας. Και εγώ προσωπικά είμαι πολύ υπερήφανος, όπως και οι συναγωνιστές μου, που είμαστε εκεί και είμαστε απέναντι όλων σας. Έχουμε δηλώσει ότι εμείς δεν έχουμε καμμία σχέση με εσάς. Εμείς θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο και θα προχωρήσουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν υπάρχει διαδικασία τώρα. Ένα λεπτό, κύριε Ματθαίοπουλε.

Πράγματι, κύριε Γεωργιάδη, δεδομένου ότι ο κατελθών εκ του Βήματος ομιλητής σάς ανέφερε ονομαστικά, έχετε τον λόγο να αναπτύξετε σε τι συνίσταται το προσωπικό θέμα.

Ορίστε, έχετε τον λόγο. Όμως, σας παρακαλώ, να μιλήσετε όλοι σε ήρεμους τόνους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ναι, κύριε Πρόεδρε, σε ήρεμους τόνους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λέω, γιατί οι δύο τελευταίοι ομιλητές σήκωσαν τους τόνους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Η αλήθεια είναι ότι και οι δύο ομιλητές αναφέρθηκαν σε εμένα, αλλά θα μείνω για λίγο στον τελευταίο. Όσον αφορά τώρα την απάντησή μου στον άλλο ομιλητή, θα την αφήσω για την κανονική μου ομιλία.

Μάλλον ο κύριος συνάδελφος δεν έχει καλή μνήμη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Θυμάμαι πολύ καλά!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφήστε με να ολοκληρώσω λίγο.

Πράγματι πήγα στον Άγιο Παντελεήμονα και θα ξαναπάω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Με το καλό!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είναι εκεί που μας δείξατε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Δεν σας δείραμε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μας δείρατε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Δεν σας δείραμε. Δεν θυμάστε καλά ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μας δείρατε! Ήταν ο κ. Παναγιώταρος, ο κ. Κασιδιάρης και νομίζω και ο κ. Λαγός μαζί με άλλους δικούς σας και μας επιτεθήκατε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ... και διά της βίας μας επιποδίσате να είμαστε στον Άγιο Παντελεήμονα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Μίχο, δεν σας διέκοψε κανείς. Σας παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, με άνεση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κύριος συνάδελφος έχει ασθενή μνήμη και καλύτερα να του τη δυναμώσουμε λίγο.

Είναι, λοιπόν, η μέρα που έχουμε πάει στον Άγιο Παντελεήμονα για να υποστηρίξουμε τα δίκαια αιτήματα των κατοίκων, οι οποίοι τότε είχαν -μικρότερο τώρα, αλλά εξακολουθούν να έχουν- πρόβλημα λόγω της παρουσίας των λαθρομεταναστών και εσείς διά της βίας μας εμποδίσате. Γιατί μας εμποδίσате, κύριε Μίχε; Διότι εσείς δεν ενδιαφέρεστε πραγματικά να λυθεί το πρόβλημα. Εσείς κάνετε εμπόριο αυτού του προβλήματος. Εσείς έρχεστε εδώ και κάνετε αυτή την ωραία παράσταση, γιατί με αυτόν τον τρόπο επιβεβαιώνετε την πολιτική σας παρουσία. Δεν σας ενδιαφέρουν καθόλου οι κάτοικοι του Αγίου Παντελεήμονος. Αν σας ενδιέφεραν, αντί να είχατε τότε στενοχώρια που τρεις Βουλευτές υποστήριζαν τα αιτήματα και να μας καλοδεχθείτε, εσείς επιτεθήκατε να μας δείρατε.

Έρχομαι, λοιπόν, να σας πω και κάτι ακόμα. Επειδή είπατε με πολύ ύφος ότι δεν έχετε καμμία σχέση μαζί μας και ότι είναι και τιμή σας, θα έλεγα ότι μάλλον είστε λίγο μπερδεμένοι. Δική μας τιμή είναι που δεν έχουμε σχέση μαζί σας. Είναι το ακριβώς ανάποδο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Είναι αμοιβαία τα αισθήματα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Γιατί εμείς...

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Και γι' αυτό μας βάλατε φυλακή, ε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτά να τα βρείτε με τη δικαιοσύνη, κύριε Ματθαίοπουλε, όχι μαζί μου.

Γιατί εμείς δεν υποστηρίζουμε ιδέες για εμπόριο, όπως κάνετε εσείς. Αυτή είναι η διαφορά μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ: Εσείς ψηφίζετε νομοσχέδια για τους λαθρομετανάστες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα σας ανακαλέσω στην τάξη! Παρακαλώ! Ολοκληρώστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πάμε, λοιπόν, τώρα με τη σειρά.

Και επειδή πρέπει κάποια στιγμή να μιλήσουμε και γι' αυτό, έρχομαι στο θέμα του τζαμιού. «Κρούω ανοικτάς θύρας»! Εγώ είμαι αντίθετος στο ένα τζαμί. Το έχω πει και στο παρελθόν και το λέω και τώρα. Εγώ είμαι υπέρ του αμερικανικού μοντέλου, φυσικά με σεβασμό στο δικαίωμα των μουσουλμάνων να θρησκευούνται κατά τον τρόπο που το ορίζει η δική τους θρησκεία. Τα ανθρώπινα δικαιώματα στη χώρα πρέπει να είναι πάντα σεβαστά. Εμείς είμαστε ευρωπαϊκή χώρα. Δεν χρειάζεται ποτέ να συζητάμε το ανάποδο, γιατί θα ήταν φοβερά ανθελληνικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Γεωργιάδη, γυρίστε προς το Προεδρείο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, έχετε δικίο.

Όμως, θα πρέπει να γίνει γνωστό στο Τμήμα κάτι, για να το ακούν κυρίως οι ψηφοφόροι, γιατί ίσως να είναι παραπλανημένοι.

Πράγματι, κύριε Πρόεδρε, ισλαμικά κράτη είχαν ζητήσει να χρηματοδοτήσουν αυτά τη δημιουργία τζαμιού, ισλαμικού τεμένους, στην Ελλάδα. Και η τότε κυβέρνηση -και σωστά!- αποφάσισε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει με χρηματοδότηση ξένου κράτους, αλλά θα πρέπει να γίνει από την ελληνική πολιτεία, προκειμένου η ελληνική πολιτεία να έχει την ευθύνη και τον έλεγχο της λειτουργίας αυτού του χώρου. Και αυτή πράγματι είναι η εθνική θέση και είναι σωστή θέση. Άλλο αν δεν την καταλαβαίνουν κάποιοι για να φωνάζουν στο διαδίκτυο και να το παίζουν μάγκες. Όμως, ως συνήθως, τζάμπα μάγκες! Όμως, τζάμπα μαγ-

κιές εδώ, δεν περνάνει!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε, κύριε Γεωργιάδη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ένα λεπτό, κύριε Μίχο.

Το Προεδρείο αποφαινεται ότι ήταν πολιτικές οι παρεμβάσεις και των δύο συναδέλφων. Επομένως δεν υπάρχει προσωπικό θέμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Εγώ έχω τώρα προσωπικό θέμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν υπάρχει προσωπικό θέμα, κύριε Μίχο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε! Επιτρέψτε μου μόνο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Γιατί; Για να δημιουργήσετε νέο προσωπικό θέμα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Δεν μπορεί να με λέει ψεύτη ο κ. Γεωργιάδης!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μα, εσείς είπατε χειρότερα από εδώ. Για όνομα της Παναγίας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Αλήθειες είπα!

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της παραβίασης της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Προεδρείο έκλεισε το θέμα. Εσείς, κύριε Ματθαίοπουλε, επί της διαδικασίας έχετε το δικαίωμα να μιλήσετε για ένα λεπτό για να μου πείτε σε τι συνίσταται η παραβίαση της διαδικασίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Άλλοι πήγαιναν για ψήφους, όχι εμείς! Στον Άγιο Παντελεήμονα εμείς έχουμε τρεις μαχαιρωμένους!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Ματθαίοπουλε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Δεν θα πει ο κ. Γεωργιάδης ότι εμείς πήγαμε για... Αυτός είναι ψεύτης!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καθίστε κάτω, κύριε Μίχο. Σας παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε Ματθαίοπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Θα απαντήσω στον κ. Γεωργιάδη αργότερα ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματος, όταν έρθει η ώρα να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Απλώς θα μου πείτε επί της διαδικασίας, κύριε Ματθαίοπουλε.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Έχουμε καταθέσει ένα έγγραφο, βάσει του οποίου ζητείται η διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας για τα τρία πρώτα άρθρα του νομοσχεδίου, τα οποία και θεωρούμε ως τα πιο σημαντικά από το σύνολο του νομοσχεδίου. Και επαναλαμβάνω ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο το οποίο χαρακτηρίζουμε ως εθνοκτόνο και τρομακτικό και μισελληνικό και θέτουμε όλους τους Βουλευτές προ των ευθυνών τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αυτό δεν είναι επί της διαδικασίας, κύριε Ματθαίοπουλε. Θέλατε απλώς να αναφέρετε ότι καταθέσατε πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας.

Κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, δυστυχώς συζητάμε «για ένα πουκάμισο αδειανό». Και αυτό γιατί αντί να υπάρχουν αυτές οι πρόνοιες, οι προβλέψεις και η σαφήνεια που θα εξόπλιζαν την ελληνική κοινωνία με μια συνειδηση ενάντια στα πολλαπλά ρατσιστικά εγκλήματα και τη δικαιοσύνη με ένα πλαίσιο που να μπορεί να τιμωρεί αυτά τα εγκλήματα, υπάρχει βεβαίως μια καλοδεχούμενη καταγγελία και κατηγορία του λόγου του μίσους, του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, πλην όμως λείπουν τα αγκυράκια. Και τα αγκυράκια έχουν αναδειχθεί μέσα σε αυτή τη συζήτηση, πιστεύω ότι και σεις τα καταλαβαίνετε. Είναι η τιμωρία της ρατσιστικής πράξης καθ' εαυτής ως ειδικής και με έναν ιδιαίτερο τρόπο επιβαρυντικό και, βεβαίως, είναι και η έλλειψη προστασίας προς τα θύματα. Και επιτρέψτε μου επ' αυτού να πω, υπάρχει βεβαίως η ΚΥΑ, δεν έχει εξηγηθεί όμως το γιατί δεν περνάει μέσα στο νομοσχέδιο, μέσα στο νόμο, αυτή η προστασία.

Από αυτό το βήμα και τα δύο προηγούμενα χρόνια, εάν ανατρέξετε στα Πρακτικά, θα δείτε πόσες φορές φέραμε τις εκθέσεις του Παρατηρητηρίου εναντίον της βίας, είτε των φαινομένων ρατσισμού κ.λπ., την έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, τις εκθέσεις ξένων οργανισμών και τι απαντήσεις πήραμε. Αυτό έχει ενδιαφέρον.

Να σας πω την τελευταία απάντηση που θυμάμαι εγώ σε συζήτηση στην οποία είχα συμμετάσχει με τον κ. Δένδια. Είχε πει ο κ. Δένδιας -μετά από πίεση δική μας, μετά τον πρώτο χρόνο, το πρώτο καλοκαίρι που ήταν η πρώτη έκθεση με τα ογδόντα πέντε κρούσματα, τα οποία ύστερα έγιναν διακόσια και τετρακόσια πενήντα- από του Βήματος και το είχαμε χαιρετήσει εμείς ότι θα κάνει το Παρατηρητήριο εναντίον των φαινομένων των ρατσιστικών στην Αστυνομία. Και περνάνε οκτώ, δέκα μήνες, μπορεί και ένας χρόνος, βγαίνει η δεύτερη έκθεση και ερχόμαστε εδώ, την καταθέτουμε και λέω, πόσα από αυτά ή άλλα περιστατικά καταγράφηκαν από το παρατηρητήριο σας, έτσι ώστε η Αστυνομία να ασχοληθεί ιδιαίτερα; Απάντηση: Δύο είχαν καταγραφεί.

Και, επίσης, τον είχα ενημερώσει από αυτό το βήμα πάλι ότι μας βγήκε η ψυχή, δύο ώρες ψάχναμε για να έρθουμε σε επαφή και για να διαπιστώσουμε ποιοι είναι οι επικεφαλής αυτού του Παρατηρητηρίου, δηλαδή της ειδικής υπηρεσίας, η οποία έχει συσταθεί. Δεν υπήρχε καμμία διάθεση -να είμαστε ειλικρινείς- μέχρι τη δολοφονία του Φύσσα. Καμμία διάθεση. Και ακούμε αυτά τα περί τριάντα δύο φακέλων, οι οποίοι ήταν διασκορπισμένοι και απλώς τους μάζεψε η Κυβέρνηση κ.λπ..

Επιτρέψτε μου να πω και σε σας, κύριε Τριαντάφυλλε, διότι με ευαισθησία έχετε κάνει τις εισηγήσεις εδώ, εκ μέρους ενός κόμματος που παραδοσιακά είχε αντιλήψεις πάνω σε αυτά τα θέματα θετικές, ότι συγκυβερνάτε με μια Κυβέρνηση της οποίας ο βασικός πυρήνας επί μακρό χρονικό διάστημα δεν είχε καμμία διάθεση να ανοίξει αυτά τα ζητήματα. Δεν είχε καμμία διάθεση παρά μόνο μετά την παρέμβαση -ώρα γίνονται αυτά- της πολιτικής αγωγής από δικηγόρους να ανοίξει το θέμα του ρατσιστικού πογκρόμ που έγινε στο κέντρο της Αθήνας το 2011, μετά την άγρια δολοφονία του οικογενειάρχη, του Καντάρη, στην 3ης Σεπτεμβρίου. Στο κέντρο της Αθήνας έγιναν. Φωτογραφίες υπήρχαν παντού. Φάκελοι ολόκληροι στο εξωτερικό. Πριν από τρία χρόνια έγινε αυτό.

Να σας πω και πιο νωρίς; Το αντίστοιχο πογκρόμ που είχε γίνει για τους Αλβανούς ότι μας είχαν νικήσει σε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα; Μέσα στην Ομόνοια έγιναν και υπήρχε και νεκρός στη Λευκάδα. Είναι ατελείωτη η σειρά των γεγονότων και αυτών των ρατσιστικών φαινομένων.

Υπάρχει ή δεν υπάρχει ζήτημα; Μόνο τον τελευταίο καιρό, τους τελευταίους μήνες -πολλοί ομιλητές το είπαν- κατέθεσαν για σωρεία τέτοιων ιδιαίτερων θεμάτων. Άρα, λοιπόν, θα ήταν απολύτως απαραίτητο να έρθει η προστασία, για να μπορεί κανείς με το που υφίσταται αυτή την επίθεση να μπορεί, προστατευόμενος απολύτως, να προχωρήσει στις ενέργειες που χρειάζονται, όπως επίσης και η καταδίκη των συγκεκριμένων ενεργειών, των συγκεκριμένων πράξεων.

Έρχομαι στο περίφημο άρθρο 2. Η εντύπωση που έχει δημιουργηθεί είναι ότι σε τελευταία ανάλυση αυτό το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο είναι το άρθρο 2. Και αυτό αδικεί και την πρόθεση του Υπουργείου και τον τίτλο του. Αλλά είναι έτσι. Διότι αυτό, το οποίο μένει, αυτό το οποίο θα γίνει και στο προσεχές και στο απώτερο μέλλον -στοιχείο αντιδικίας, ερμηνείας από τα δικαστήρια, κ.λπ.- αυτό το οποίο είναι προς εφαρμογή, είναι το άρθρο 2. Τα υπόλοιπα ήταν στη νομοθεσία του 1979, η οποία μάλιστα σε ορισμένα σημεία ήταν πιο συγκεκριμένη ως προς την πράξη. Δυστυχώς. Μετά από τόσες παλινωδίες, τόσους μήνες, τόσους Υπουργούς, τόσα σχέδια, τόση συζήτηση, τόση αντιπαράθεση και σύγκρουση δημόσια, αυτό που έρχεται είναι απολύτως στον αέρα.

Θα θυμίσω αυτό που είπε η κ. Παπαρήγα προχθές, την υπόμνηση που έκανε, με τη βαρύτητα που έχει -και γι' αυτό το λέω και ονομαστικά- στο Τμήμα της Βουλής. Αναφέρθηκε σε σχέση με τη συζήτηση περί εθνοκαθάρσεων, γενοκτονιών, σφαγών και όλων των αιματηρών στιγμών της ανθρωπότητας, της ιστορίας και ιδιαίτερα του Ελληνισμού, τραβώντας στην άκρη μία άποψη

για να πει πως τελικά είναι και θέματα συσχετισμών, δυνάμεων, κ.λπ., όταν μπαίνουν στην πολιτική ζητήματα, τα οποία κατά τα άλλα είναι μίας επιστημονικής συζήτησης. Είπε, λοιπόν, το εξής: «Ασχολήθηκε κανείς με το να καταδικάσει το κραυγαλέο έγκλημα εναντίον της ανθρωπότητας με τις δύο ατομικές βόμβες στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι;». Ισοπεδώθηκαν δύο πόλεις, απροειδοποίητα, με άμαχο πληθυσμό. Απλά πράγματα. Αναφέρθηκε και σε άλλα. Δεν θέλω να την κοπιάρω, όμως. Παίρνω αυτό, το ακραίο, για να καταλάβουμε.

Προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Τατσόπουλος είπε ότι σήμερα πράγματι στην «Εφημερίδα των Συντακτών» ο άξιος ιστορικός κ. Τάσος Κωστόπουλος ανασύρει μέσα από τα Πρακτικά της Βουλής ότι το 1948 είχε ψηφίσει η Βουλή για γενοκτονία, σε σχέση με τη μία πλευρά του Εμφυλίου. Οι συμμορίτες με το παιδομάζωμα κάνουν γενοκτονία. Και είναι ψηφισμένο από τη Βουλή του 1948.

Πάμε, λοιπόν, όλα αυτά να τα βάλουμε μαζί και να αρχίσουμε, ανάλογα με τον πολιτικό συσχετισμό δυνάμεων, να τα κλωθογυρνάμε. Είναι λάθος. Όπως είναι και λάθος η γνώμη, που δεν είναι μόνο γνώμη. Βεβαίως μπορεί να ενυπάρχει παρότρυνση, κύριε Τριαντάφυλλε. Αυτό το αντιλαμβάνεται ο καθένας, ακόμα και σε καταστατικά κομμάτων. Υπάρχει η υπόνοια ή η έμμεση –θα μπορούσε να θεωρηθεί– παρότρυνση, λέγοντας κανείς κάτι σκληρό εναντίον συγκεκριμένων ομάδων, κ.λπ..

Ποιος, όμως, θα κρίνει τελικά πόσο υπόμνηση, πόσο λόγος, πόσο πράξη, πόσο παρότρυνση; Πού θα κριθεί αυτό και πώς θα κριθεί αυτό; Μόνο η ομόθυμη καταδίκη μέσα από την πρόοδο του πολιτισμού, της ανθρωπότητας, που απομονώνει αυτά τα φαινόμενα, οδηγεί σε μία θετική στάση απέναντι σ' αυτά και όχι σε ποινικοποίηση της άποψης.

Από την πλευρά μας, έχουμε καταθέσει αντιρατσιστικό νόμο –το γνωρίζετε, τον είχαμε καταθέσει μήνες ολόκληρους– όπως και από άλλες πλευρές έχουν κατατεθεί. Και σε ό,τι μας αφορά, πιστεύω πως όλοι θα αντιλαμβάνονται ότι αυτός ο νόμος θα αποτελέσει ένα από τα πρώτα νομοθετήματα που με μία ευρύτατη συμφωνία των πτερύγων της Βουλής, σε μία προσεχή και μετά από εθνικές εκλογές διακυβέρνηση της Αριστεράς, θα έρθουν και θα ψηφιστούν από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε. Τον λόγο έχει η κ. Γεωργοπούλου-Σαλτάρη.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΑΛΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο το οποίο μετά από παλινοδείες, καθυστερήσεις, αναβολές και ισχυρές πιέσεις ήρθε όχι στην Ολομέλεια, αλλά σε Θερινό Τμήμα, για να καταπολεμήσει, όπως υποτίθεται είναι ο ορισμός του, ορισμένες μορφές και εκδηλώσεις ρατσισμού και ξενοφοβίας.

Όταν λέτε, κύριε Υπουργέ, «ορισμένες», εννοείτε ότι είναι ατελές και ότι θα έπρεπε να έχουν συμπεριληφθεί και άλλες περισσότερες περιπτώσεις; Αυτό είναι η αρχή και θα ακολουθήσουν και άλλα συμπληρωματικά νομοθετήματα ή κάνουμε αγγαρεία για να ξεπερδύουμε με την υποχρέωση να εναρμονιστεί η χώρα μας σε μια απόφαση-πλαίσιο όπως είναι του Συμβουλίου Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2008;

Σε αυτήν τη χώρα οι κυβερνήσεις των δύο κομμάτων της Συμπολίτευσης αρνούνται ή παραμελούν επί χρόνια τις υποχρεώσεις τους απέναντι στους αδύναμους, θύματα κάθε μορφής βίας έως και δολοφονίας αλλά από την άλλη μεριά έχουν επιδείξει απίστευτη προθυμία να εφαρμόσουν και τις πιο βάρβαρες πολιτικές, ακόμα κι αν δεν τους υποχρεώνουν.

Η έκθεση του Ευρωπαϊκού Επιτρόπου το 2013 για τα ανθρώπινα δικαιώματα του Μούζινιεκς, ο οποίος συνιστούσε στην Κυβέρνηση να προχωρήσει σε αντιρατσιστικές εκστρατείες, να προωθήσει το διαπολιτισμικό διάλογο, να θεσπίσει μέτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών, το άσυλο για τους πρόσφυγες και μια γενικότερη μεταναστευτική πολιτική, παραμένει στα αζήτητα για τη συγκυβέρνηση.

Αντίθετα, τα παραδείγματα συγκάλυψης εγκλημάτων ρατσιστικής βίας και οι δημόσιες παρεμβάσεις μισαλλοδοξίας κυβερ-

νητικών στελεχών είναι πάρα πολλά. Οι φάκελοι που παρέμεναν στα συρτάρια του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως κ. Δένδια επί μακρόν, η προτροπή του Πρωθυπουργού για την ανακατάληψη των πόλεων –αναφέρθηκε και η Μαρία Κανελλοπούλου πριν–, το πλήθος δηλώσεων και ενεργειών Υπουργών, με κορυφαίο γεγονός όμως τις συνομιλίες του πρώην στενού συνεργάτη του Πρωθυπουργού και τέως Γενικού Γραμματέα της συγκυβέρνησης κ. Μπαλτάκου, ο οποίος σχεδίαζε με Βουλευτή της εθνικής ρατσιστικής Χρυσής Αυγής το παρόν και το μέλλον της πατρίδας μας και τη λειτουργία της δικαιοσύνης.

Βεβαίως, για να μην αδικούμε συλλήβδην τους πάντες, όταν είχαν ξεσπάσει τα αιματηρά γεγονότα στη Μανωλάδα τον Απρίλιο του 2013, πολλοί κυβερνητικοί παράγοντες, καθώς και ο τότε Υπουργός Δημοσίας Τάξεως κ. Δένδιας, δήλωναν ότι στην Ελληνική Δημοκρατία σήμερα δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η οικονομική εκμετάλλευση εκατοντάδων ή και χιλιάδων συνανθρώπων μας, όπως και η διαβίωσή τους σε απαράδεκτες συνθήκες, πόσω μάλλον η απόπειρα δολοφονίας τους. Τι άλλαξε για τους μεταναστευτές εργάτες γης στη Μανωλάδα από τότε; Απολύτως τίποτα. Το μόνο που αποδείχθηκε είναι η υποκριτική στάση των κυβερνώντων.

Η απαραίτητη προστασία της πλειονότητας των θυμάτων και των ουσιαστών μαρτύρων ρατσιστικών εγκλημάτων –και αναφέρονται στους μετανάστες χωρίς τα απαιτούμενα νομιμοποιητικά έγγραφα– ούτε με τον προηγούμενο ν. 927/1979, ούτε με την υφιστάμενη ΚΥΑ ούτε με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο κατοχυρώνονται. Τα αποτελέσματα του νομοθετικού αυτού ελλείμματος καταγράφηκαν έντονα στην περίοδο της διεξαγωγής της δίκης στην Πάτρα για τα γεγονότα στη Μανωλάδα. Οι εκβιασμοί, οι εξυλοδαρμοί που υπέστησαν τα θύματα και οι μάρτυρες ήταν σχεδόν καθημερινό φαινόμενο και επηρέασαν σημαντικά την ισότιμη διεξαγωγή και εντέλει την ίδια την έκβαση της δίκης.

Η ξενοφοβία και ο ρατσισμός δεν είναι κάτι γενικό και αόριστο, δεν είναι κάποιοι ταλαίπωροι, οικονομικά εξαθλιωμένοι, μελαμψοί άνθρωποι που κρύβονται σε λαγούμια και δεν τους βλέπουμε. Οι περισσότεροι δουλεύουν σε κάποιους υπερπατριώτες, δεν πληρώνονται και απειλούνται από πάνω. Είναι ακόμα και πολλοί Έλληνες, πολίτες Ρομά που γίνονται αντικείμενο ρατσιστικής συμπεριφοράς. Η ανικανότητα των μέχρι τώρα κυβερνήσεων να υπάρχει ένα πλαίσιο προστασίας, έχει οδηγήσει σε ακραίες συμπεριφορές ατομικής και συλλογικής τιμωρίας.

Θέλω να κάνω γνωστό στο Κοινοβούλιο ότι πολύ πρόσφατα εμπορικός σύλλογος περιοχής στην Ηλία αποφάσισε ότι τα μέλη του πρέπει να απαγορεύουν την είσοδο Ρομά στα καταστήματά τους και να ψωνίζουν, για να τους τιμωρήσουν συνολικά για έγκλημα που είχε διαπραχθεί την άνοιξη με θύμα αστυνομικό. Όλοι καταδικάζουμε βέβαια τέτοιες αποτρόπαιες πράξεις εις βάρος της τάξεως αλλά και οποιουδήποτε ανθρώπου και ζητούμε την παραδειγματική τιμωρία των ενόχων. Όμως, ουδείς νομιμοποιείται να πάρει την υπόθεση της δικαιοσύνης και της τιμωρίας στα χέρια του και να καταδικάζει μια ολόκληρη κατηγορία ανθρώπων.

Ανέφερα αυτό το παράδειγμα, για να καταδείξω πόσο βαθιά έχει διεισδύσει η άποψη σε τμήμα του ελληνικού πληθυσμού ως φυλετικά ανώτερου από κάποιον άλλον και πως αυτός που θεωρείται πολίτης δεύτερης κατηγορίας ή κάθε αλλοδαπός είναι όντα υποδεέστερης αξίας.

Ο ρατσισμός ή «βιολογικός φυλετισμός», όπως αρχικά εμφανίστηκε, σήμερα έχει μετασχηματιστεί, επεκταθεί περαιτέρω. Από τη φυλή στην κουλτούρα, από την ανισότητα στη διαφορά. Στη βάση του, όμως, επιδιώκει διαχρονικά να επιβάλλει ένα δόγμα που συμπυκνώνεται στο ότι στην κοινωνία δικαιούται να επιβιώσει ο ισχυρότερος, σύμφωνα με βιολογικά και άλλα κριτήρια. Αυτό το δόγμα έδωσε στον επονομαζόμενο «δυτικό» κόσμο το αναγκαίο άλλοθι, για τον αποικιοκρατικό και ιμπεριαλιστικό του σχεδιασμό. Η ίδια η φυλετική θεωρία έφθασε στο αποκορύφωμά της με τις πρακτικές των πιο απάνθρωπων εγκλημάτων επί ναζισμού.

Επομένως, ο ρατσισμός διαχρονικά έρχεται, πέραν όλων των άλλων, να εξυπηρετήσει πρώτα και κύρια τα οικονομικά συμφέροντα των κυρίαρχων τάξεων και κρατών. Η παραπάνω διαπίστωση αποδείχθηκε με τον πιο τραγικό τρόπο στην περίπτωση

της Μανωλάδας.

Θεωρούμε ότι είναι αδήριτη ανάγκη η θέσπιση ενός σύγχρονου, δημοκρατικού, προοδευτικού, αντιρατσιστικού νομοθετικού πλαισίου σε ευθεία συσχέτιση με τις συνταγματικές προβλέψεις, το άρθρο 2 παράγραφος 1 και το άρθρο 5 παράγραφος 2.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, σε θεσμικό πλαίσιο για τη νομοθέτηση ολοκληρωμένου νομοθετικού πλαισίου, έχει καταθέσει στο πρόσφατο παρελθόν δύο προτάσεις νόμου –έχουν αναφερθεί όλοι οι συνάδελφοι και οι σύντροφοι Βουλευτές– και καταθέσαμε στο παρόν σχέδιο πέντε σχετικές τροπολογίες.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι, σε αντίθεση με το ιδεολογικό φορτίο του κατατεθέντος νομοσχεδίου, εμείς επιδιώκουμε να τιμωρούνται οι πράξεις και όχι το φρόνημα. Μια δημοκρατική κοινωνία δεν τη φοβίζεται και δεν την απειλεί η ιδεολογική αντιπαράθεση των προοδευτικών δυνάμεων με τους ρατσιστές και τους φασίστες αλλά το να μένουν ατιμώρητες οι πράξεις τους. Άλλωστε και στην έκθεση της δημόσιας διαβούλευσης, πλήθος πολιτών και φορέων σας επεσήμαναν ότι περιορίζεται σημαντικά η ελεύθερη έκφραση και η επιστημονική έρευνα.

Μία ακόμα σοβαρότατη παράλειψη του παρόντος νομοσχεδίου, είναι ότι δεν οριοθετείται με σαφήνεια η αξιόποινη πράξη και ο ποινικός κολασμός εγκλημάτων με ρατσιστικά χαρακτηριστικά. Έχουμε καταθέσει σχετική τροπολογία για να διασφαλίσουν οι ουσιαστικές και δικονομικές εγγυήσεις, ώστε να επιτυγχάνεται αποτελεσματική δίωξη των ρατσιστικών εγκλημάτων, για τα οποία δεν γίνεται καμμία ρητή αναφορά.

Όσον αφορά το ζήτημα της ευθύνης νομικών προσώπων, ενώσεων προσώπων, έχουμε καταθέσει επίσης τροπολογία, γιατί πουθενά δεν αναφέρεται ότι η εν λόγω εφαρμογή αφορά την τέλεση ρατσιστικών εγκλημάτων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα ως Αξiomατική Αντιπολίτευση, αλλά και ως η πρώτη δημοκρατική πολιτική δύναμη στη χώρα μας, επιδιώκει την υπερψήφιση ενός πραγματικού σύγχρονου αντιρατσιστικού νομοσχεδίου. Γι' αυτόν τον λόγο, πέραν της πολιτικής κριτικής στο υφιστάμενο σχέδιο νόμου, καταθέσαμε σχετικές τροπολογίες που αφορούν –μεταξύ άλλων– το σύμφωνο συμβίωσης, τη σύσταση επιτροπής καταπολέμησης του ρατσισμού και τη χορήγηση αδειών διαμονής για ανθρωπιστικούς και λοιπούς λόγους. Ιδιαίτερα μετά την ουσιαστική ατιμωρησία των ενόχων για τα θύματα της Μανωλάδας αποκτά βαρύνουσα σημασία.

Ζητάμε, λοιπόν, τη υπερψήφιση αυτών των τροπολογιών και τη στήριξή τους από όλους τους δημοκρατικούς Βουλευτές.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς. Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, κυρία Γαϊτάνη.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι μέχρι σήμερα χειρισμοί στο όνομα του αντιρατσιστικού νόμου, θεωρώ ότι προσφέρουν εξαιρετικές υπηρεσίες στους ρατσιστές και τους φασίστες. Το λέμε αυτό, διότι η αντιμετώπιση του ρατσισμού και του φασισμού είναι πρωτίστως ζήτημα του αν η Κυβέρνηση έχει πολιτική βούληση να αντιμετωπίσει αυτά τα φαινόμενα.

Για το ΣΥΡΙΖΑ η προσπάθεια αυτή δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο σε μία νομοθετική παρέμβαση, η οποία μάλιστα γίνεται με ένα άνευρο, άτολμο και τελικά αναποτελεσματικό τρόπο και με τόσες καθυστερήσεις που δεν μας εκπλήσσουν. Η χώρα μας, άλλωστε, έχει παράδοση σε αυτές τις καθυστερήσεις. Πάντοτε ενσωμάτωνε οδηγίες του ΟΗΕ και των ευρωπαϊκών επιτροπών κάτω από ισχυρές πιέσεις ή καταδίκη σε διεθνή δικαστήρια. Για τις δυνάμεις της συντήρησης, αυτός θα είναι πάντα ένας ανεπιθύμητος νόμος.

Ουσιαστικά το σχέδιο νόμου αντιγράφει την απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προσθέτοντας στον σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου στις περιπτώσεις των διακρίσεων. Ωστόσο, για να μετριάσει η Κυβέρνηση αντιδράσεις απέναντι σε αυτό, προβλέπεται η προσθήκη της προστασίας της μνήμης και άλλων γενοκτονιών. Το αποτέλεσμα είναι να υπονομεύεται η ουσία και να μετατίθεται η συζήτηση σε σοβαρές ή λιγότερο σοβαρές γενοκτονίες.

Ο νέος νόμος εναντίον του ρατσισμού και της ξενοφοβίας πρέπει να στοχεύει στην αντιμετώπιση του φαινομένου του φιλονα-

ζιστικού εξτρεμισμού. Δεν πρόκειται για ένα ξεκαθάρισμα λογαριασμών με την ιστορία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι τραγικότερη σύμπτωση το ότι συζητάμε για έναν αντιρατσιστικό νόμο ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Χρειάστηκε ένα μεγάλο χρονικό διάστημα έξαρσης της ακροδεξιάς βίας με την ανοχή ή και τη συγκάλυψη των θεσμών του κράτους. Χρειάστηκε το αίμα ενός ανθρώπου και η συνακόλουθη εκρηκτική απάντηση του κινήματος μαζί με τη διεθνή κατακραυγή για να φέρετε στη Βουλή ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.

Τώρα ακόμα η πρόθεσή σας δεν είναι να περιορίσετε τη ρατσιστική βία. Σας είναι χρήσιμη για να αντιμετωπίσετε τις μεγάλες δυσκολίες εν όψει και των νέων μέτρων της Κυβέρνησης μέσω της περιστολής των κοινωνικών και των δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Βρισκόμαστε σε μία συγκυρία όπου η Κυβέρνησή σας επιχειρεί την ακροδεξιά ανασύνθεση και αυτό την αναγκάζει να ξεχάσει ακόμα και τον –ας πούμε– αντιφασισμό που επεδείξατε ένα χρόνο πριν. Ενώ μετά τη σύλληψη της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής ένα χρόνο πριν, σημειώθηκε ύφεση της δράσης των ταγμάτων εφόδου, το τελευταίο διάστημα ξαναβλέπουμε επιθέσεις, παραδείγματος χάριν σε γκέι στο Παγκράτι και αλλού, βανδαλισμούς στο σχολείο μεταναστών του Πειραιά, καθώς και προσπάθειες ρατσιστικής τρομοκράτησης γειτονιών, όπως συνέβη στη Θεσσαλονίκη.

Ας μην ξεχνάμε ότι επίκειται η δίκη της Χρυσής Αυγής όπου ήδη επιχειρείται αυτή «να πέσει στα μαλακά» μέσω του νέου Ποινικού Κώδικα που ετοιμάζεται και με αυτόν τον τρόπο να εκπέσει ο κακοιργηματικός χαρακτήρας της κατηγορίας για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης σε πλημμέλημα, ανοίγοντας πιθανόν ο δρόμος για την αποφυλάκιση των στελεχών της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει καταθέσει μια σειρά τροπολογιών που, αν τις αποδεχθείτε, το σχέδιο νόμου που συζητάμε μπορεί να γίνει «εργαλείο» στα χέρια της δικαιοσύνης για την αποτελεσματικότερη υπεράσπιση των θυμάτων ρατσιστικής βίας αλλά και για να βοηθήσει στην αποτροπή όλων αυτών που σπέρνουν το μίσος και το φόβο στην κοινωνία.

Μία απ' αυτές τις τροπολογίες αφορά τους πιο καταπιεσμένους από τους καταπιεσμένους συνανθρώπους μας. Θα ήθελα εδώ να αναφερθώ στο σύμφωνο συμβίωσης που καταθέτουμε ως ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζουμε ότι η πρόταση για το σύμφωνο συμβίωσης την οποία καταθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν έρχεται σε μία στιγμή «ώριμων» συνθηκών αλλά σε μία συγκυρία όπου επιχειρείται από την ακροδεξιά –και σε αρκετές περιπτώσεις με την ανοχή και τη συνδρομή θεσμών του κράτους– η αναβίωση βαθύτατα ρατσιστικών ιδεοληψιών αναφορικά με τα ζητήματα των έμφυλων σχέσεων.

Η καταδίκη της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για την επιλεκτική εφαρμογή του θεσμού του συμφώνου συμβίωσης ώστε να καλύπτει πλήρως μόνο ετερόφυλα ζευγάρια, την καθιστά ουραγό των νομικών εξελίξεων και αποτελεί επίσης δείγμα αναγνώρισης της υποβαθμισμένης ποιότητας της δημοκρατίας στην Ελλάδα.

Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι δεν μπορείτε να το κάνετε διότι ανήκει στο οικογενειακό δίκαιο, όμως αυτό δεν είναι ακριβές διότι –όπως καλά γνωρίζετε ως νομικός– το σύμφωνο συμβίωσης ρυθμίζει συνδετικές σχέσεις εκτός γάμου. Δεν ανήκει στο οικογενειακό δίκαιο. Άλλωστε, αυτός ήταν ο σκοπός του και γι' αυτό ακριβώς το ΕΔΑ θεώρησε ότι αποτελεί διάκριση το να εξαιρούνται τα ζευγάρια γκέι, λεσβιών ή τρανς από μία ρύθμιση για τις ιδιωτικές σχέσεις και παράλληλα ότι αποτελεί παραβίαση της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

Παρ' όλα αυτά, θεωρούμε σημαντικό βήμα τη συμπερίληψη του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας φύλου στον ορισμό της δημόσιας υποκίνησης σε βία ή μίσος, όμως παραμένει ημιτελές αυτό το βήμα αν δεν προστεθεί διάταξη για την προστασία των θυμάτων ή των μαρτύρων ρατσιστικής βίας. Η κοινή υπουργική απόφαση που εκδόθηκε σχετικά πρόσφατα είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, ωστόσο πρέπει να ενσωματωθεί σε κείμενο νόμου και επιπλέον είναι απαραίτητο να προστεθεί διά-

ταξη και για τα θύματα βίας για λόγους σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου.

Κύριε Υπουργέ, όταν η ίδια η πολιτεία δεν αποδίδει ισότητα και κάνει διακρίσεις, δίνει το παράδειγμα σε κάθε μισαλλόδοξο ρατσιστή και ομοφοβικό ότι έτσι πρέπει να φέρεται κι αυτός, γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία να δούμε τις τροπολογίες του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Συνήγορος του Πολίτη επισημαίνει στην ειδική έκθεσή του ότι από την ενδελεχή διερεύνηση των αναφορών που υποβλήθηκαν σε αυτόν από την 1^η Ιανουαρίου 2012 ως τις 30 Απριλίου του 2013 περιλαμβάνονται εβδομήντα ένα περιστατικά όπου οι δράστες φέρονται να έχουν σχέση με τη Χρυσή Αυγή και σαράντα επτά περιστατικά με φερόμενη συμμετοχή μελών των Σωμάτων Ασφαλείας τα οποία άσκησαν καταχρηστικά τα καθήκοντά τους.

Στις επιθέσεις, λοιπόν, αυτές με ρατσιστικό κριτήριο καταγγέλλονται οι εμπλεκόμενοι άμεσα ως φυσικοί ή ηθικοί αυτουργοί και δημόσιοι λειτουργοί. Με την έννοια αυτή τα επίσημα στοιχεία θεωρούμε ότι δίνουν ένα μήνυμα του επείγοντος και του σοβαρού.

Σε διάστημα τώρα ενός περίπου μήνα, είχαμε τουλάχιστον τέσσερις καταγεγραμμένες ρατσιστικές επιθέσεις. Η μία περίπτωση, αφορούσε ομοφοβική επίθεση από αστυνομικούς στο κέντρο της Αθήνας, που αρχικά παρενόχλησαν ένα γκέι ζευγάρι μιλώντας τους χυδαία και στη συνέχεια ένας εκ των αστυνομικών βιαιοπραγήσε εναντίον τους.

Διαμορφώνεται, δηλαδή, μια κατάσταση όπου εκτός από τους υπάρχοντες αποκλεισμούς -θεσμικούς, εργασιακούς- με τους οποίους έρχονται αντιμέτωπα τα μέλη της ΛΟΑΤ κοινότητας, πλέον τίθεται σε κίνδυνο και η σωματική και ψυχική τους υγεία.

Άρα, κύριε Υπουργέ, σας καλούμε να υιοθετήσετε τις τροπολογίες του ΣΥΡΙΖΑ ως αφετηρία μιας πραγματικής αντιρατσιστικής νομοθεσίας που θα προωθήσει η κυβέρνηση της Αριστεράς, στην προσπάθεια να δημιουργηθεί μια κοινωνία χωρίς διακρίσεις και μισαλλοδοξία, μια κοινωνίας αλληλεγγύης και ειρηνικής συνύπαρξης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μπόλαρη.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά από απίθανες περιπλανήσεις ετών, συζητήσεων και συνδιαλέξεων του πρώην Γενικού Γραμματέα της Κυβέρνησης, κ. Μπαλτάκου, κατορθώσαμε επιτέλους να συζητάμε ένα τύποις αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, ένα ακρωτηριασμένο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο κατά πως ακρωτηριασμένα είναι τα θύματα της ρατσιστικής βίας, της ναζιστικής βίας, είτε αφορούν σε μεταναστες είτε αφορούν σε ομοφυλόφιλους, γκέι, λεσβίες, στη ΛΟΑΤ κοινότητα.

Εγώ η πρώτη ερώτηση που ήθελα να κάνω -δεν είναι εδώ και ο κύριος Υπουργός- είναι αν ποτέ αυτή η Κυβέρνηση σκέφτεται να ικανοποιήσει το αίτημα του ΣΥΡΙΖΑ για την εξεταστική επιτροπή που αφορά στις σχέσεις του κ. Μπαλτάκου με τη ναζιστική Χρυσή Αυγή.

Κι επίσης θα ήθελα να ρωτήσω τον Υπουργό Δικαιοσύνης αν ισχύουν τα δημοσιεύματα που είδαν το φως της δημοσιότητας για την αλλαγή του Ποινικού Κώδικα, όπου οι αλλαγμένες διατάξεις φωτογραφίζουν δυνατότητες αποφυγής καταδικών των ναζιστών της Χρυσής Αυγής.

Γιατί το φέρνεται αυτό το νομοσχέδιο; Το είπαν Βουλευτές και Βουλευτίνες του ΣΥΡΙΖΑ. Από τη μια, πρέπει να δείξετε στην Ευρώπη -χαριτολογώντας το είπε η Μαρία Κανελλοπούλου- ότι είσαστε ολίγον Ευρωπαίοι και από την άλλη κάπως πρέπει να κατευνάσετε το σύμμαχό σας, το ΠΑΣΟΚ.

Φέρνεται, λοιπόν, το πλαίσιο μιας Ευρωπαϊκής Οδηγίας εξαιρετικά επικίνδυνης. Εδώ θέλω να τονίσω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ και η ευρωπαϊκή Αριστερά ποτέ δεν ψήφισαν την εξομείωση του χιτλερισμού και του κομμουνισμού και ούτε πρόκειται να το κάνουν ανεξάρτητα από τις αποχρώσεις διαφωνίες που μπορεί να έχουμε εμείς οι Αριστεροί για το τι είναι σοσιαλισμός.

Έναν χρόνο, λοιπόν, μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, πολλά χρόνια μετά το μπλόκο της Κοκκινιάς, φασίστες χτύπησαν το ανοιχτό σχολείο μεταναστών. Στην πλατεία Βαρναβά, τραυ-

μάτισαν πολύ άσχημα ένα γκέι ζευγάρι. Οι τραμπούκοι της Μαυλάδας αθωώθηκαν, η υπόθεση του Φαρμακονησίου μπαίνει στο αρχείο. Οι καραβιές των προσφύγων έρχονται σε όλα τα νερά της Μεσογείου. Και τι είπε ο κ. Βαρβιτσιώτης; Ότι «δεν θα επιτρέψουμε την Ευρώπη να γίνεται ξέφραγο αμπέλι». Είναι αυτός ο λόγος ρατσιστικός; Νομίζουμε πως ναι.

Είναι τεράστιες οι ευθύνες της συγκυβέρνησης, και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί επέτρεψαν όλα αυτά τα χρόνια όλα αυτά που επέτρεψαν να συμβαίνουν.

Ας διευκρινίσουμε κάτι. Εμείς, αυτήν τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και το σεξισμό, δεν τη δίνουμε μόνο από την πλευρά του αυτονόητου δικαιώματος της ύπαρξης και του δικαιώματος στο διαφορετικό, τη δίνουμε για έναν άλλο επιπλέον και πολύ σημαντικό λόγο. Διότι θεωρούμε ότι οι διακρίσεις, η καταπίεση και η εκμετάλλευση πάνε ενάντια και στους ντόπιους εργαζόμενους. Διότι όταν τα μεροκάματα των μεταναστών είναι εκεί που είναι, πέφτουν και τα μεροκάματα των ντόπιων. Όταν στοχοποιούνται οι ομοφυλόφιλοι, στοχοποιούνται και άλλα δικαιώματα.

Παραμιππώντας, να πω ότι υπάρχουν και κάποιοι που μπορεί να γλιτώνουν και να κρύβονται, γιατί έχουν την οικονομική άνεση. Υπάρχουν κάποιοι άλλοι -και το λέω και για μεταναστές και για ομοφυλόφιλους- που δεν έχουν αυτήν τη δυνατότητα, γιατί πρέπει να ζουν, πρέπει να κυκλοφορούν, πρέπει να δουλεύουν και τους αφαιρείτε αυτό το δικαίωμα.

Συνεχίζοντας, λοιπόν, θέλω να σταθώ στον κατ' εξοχήν ρατσιστικό λόγο που έχει ακουστεί. Και αυτός ήταν από το στόμα του κ. Σαμαρά. Θεωρώ ότι ο λόγος της Χρυσής Αυγής είναι αναμενόμενος. Γι' αυτούς κάθε τι διαφορετικό είναι «σκουλήκια», είναι υπάνθρωποι αλλά έχει μεγάλη ευθύνη η Κυβέρνηση που επέτρεψε αυτό το φαινόμενο να ενισχυθεί.

«Ξένιος Δίας», ανακατάληψη των πλατειών και -το πιο φοβερό- ότι η Ελλάδα έχει τόσους μετανάστες όσοι είναι και οι άνεργοι. Αλήθεια; Οι άνεργοι έχουν δημιουργηθεί λόγω των μεταναστών ή μήπως λόγω των μαζικών απολύσεων, των διαθεσιμότητων, των κλεισιμάτων χιλιάδων μαγαζιών;

Πώς είναι δυνατόν να λέγονται όλα αυτά, να εγκαταλείπονται γειτονιές όπως ο Άγιος Παντελεήμονας στη βρώμα και την ανασφάλεια, για να έρθουν μετά οι δήθεν καλοί άνθρωποι που συνοδεύουν τις γριούλες να πάρουν τη σύνταξή τους; Οι τόσο καλοί που το κάθε διαφορετικό το μαχαιρώνουν, πετάνε αυγά, γιαιουρνώνουν -τα ζήσαμε όλα αυτά-, αυτοί οι φοβεροί Έλληνες του υψηλού αρχαίου πνεύματος.

Θέλω να σας πω, λοιπόν, ότι η ανακατάληψη των πλατειών στη δική μας λογική, είναι αυτά που συνέβησαν τον τελευταίο καιρό και στον Άγιο Παντελεήμονα και στα Εξάρχεια. Δηλαδή, είναι η προσπάθεια να στηθούν παιδικές χαρές, να υπάρξουν βρεφονηπιακοί σταθμοί, να μπουν θεατρικές ομάδες.

Εχθές στα Εξάρχεια, στη Θεμιστοκλέους, έζησα μία συγκλονιστική παράσταση. Χιλιάδες άνθρωποι είχαν κατακλύσει την πλατεία Εξαρχειών και τον πεζόδρομο της Θεμιστοκλέους για να δουν μία θεατρική παράσταση, στα πλαίσια αυτών που εννοούν οι δημοκράτες άνθρωποι, οι κανονικοί άνθρωποι «ανακατάληψη του δημόσιου χώρου». Έτσι έχουμε φτάσει, αυτοί οι ναζιστές που αρνούνται την ελευθερία στον λόγο, την ελευθερία στην ύπαρξη, να μιλάνε για όλα αυτά.

Επομένως, κύριοι της Κυβέρνησης, μας φέρνεται ένα νομοσχέδιο που δεν έχει τα απαραίτητα και γι' αυτό επιμένουμε στις τροπολογίες μας.

Θα πω μια κουβέντα για το σύμφωνο συμβίωσης. Άκουσα κι άλλους Βουλευτές να αναφέρονται σε αυτό. Δεν θα μιλήσω για τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Θέλω να σας πω ότι σας είχαμε υποβάλει μία ερώτηση πριν από καιρό, γιατί δεν προχωράτε τη διαδικασία του συμφώνου ελεύθερης συμβίωσης και στα ομόφυλα ζευγάρια. Μας απαντήσατε ότι υπάρχουν ρυθμοί με τους οποίους η Βουλή νομοθετεί. Και ενώ κλείσατε τη Βουλή, γιατί δήθεν δεν υπήρχαν νομοθετήματα, φέρνεται κάθε λογής νομοθέτημα και πολυνομοσχέδιο στο Α', στο Β' και στο Γ' Θερινό Τμήμα.

Άρα, υποκρίνεστε και υποκλίνεστε στο ακροδεξιό δόγμα «πατρις-θηρσκειά-οικογένεια».

Τελειώνοντας, λοιπόν, εμείς είμαστε μαζί με όλους αυτούς που παλεύουν για ίσα δικαιώματα και αυτό θα είναι το πρώτο μέλημα

μιας κυβέρνησης της Αριστεράς, μαζί με τα οικονομικά μέτρα να φέρει και εκείνη τη θεσμική προστασία που θα καλύπτει και θα κατοχυρώνει τη δράση όλων όσων αγωνίζονται για μια καλύτερη κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ρεπούση.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στη σημερινή μου ομιλία θα ασχοληθώ κατά βάση με την τροπολογία που έχει κατατεθεί και από τη Δημοκρατική Αριστερά, για την επέκταση της ισχύος του συμφώνου συμβίωσης και στα ομόφυλα ζευγάρια.

Στο νομοσχέδιο αυτό διαχωρίζω πλήρως τη στάση μου από τη θέση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Αριστεράς. Δηλώνω «παρών» για το όλο σχέδιο νόμου και ψηφίζω «κατά» στο άρθρο 2, το οποίο κάνει την άποψή μου βάλει ευθέως κατά του δικαιώματος της ελεύθερης έκφρασης γνώμης, που είναι θεμέλιος λίθος του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Για τον λόγο αυτό εξάλλου και παρά τα όσα νομικίστικα ακούστηκαν εδώ, το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο της Γαλλίας έκρινε αντισυνταγματικό τον αντίστοιχο νόμο που είχε ψηφίσει το γαλλικό κοινοβούλιο αναφορικά με τη γενοκτονία των Αρμενίων, που σημειωτέον αριθμούν γύρω στις πεντακάσιες χιλιάδες ψήφους σε όλη τη γαλλική επικράτεια.

Τον Δεκέμβριο, επίσης, του 2013, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του Συμβουλίου της Ευρώπης καταδίκασε την Ελβετία για παραβίαση της ελευθερίας της έκφρασης, επειδή ένα ελβετικό δικαστήριο, στηριγμένο στην απόφαση του αντίστοιχου κοινοβουλίου, είχε καταδικάσει την άρνηση της γενοκτονίας των Αρμενίων.

Αυτά ενδεχομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φιλάγραμματα για την Ελλάδα, που συνεχίζει να αποκλείει τα ομόφυλα ζευγάρια από το δικαίωμά τους να συνάπτουν αναγνωρισμένη από την πολιτεία σχέση, δημιουργώντας με αυτόν τον τρόπο πολλές δεύτερης κατηγορίας.

Μόνο δύο χώρες των κρατών-μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, η Ελλάδα και η Λιθουανία, αρνούνται να αναγνωρίσουν τα δικαιώματα που προκύπτουν από την ελεύθερη επιλογή συμβίωσης στη βάση ενός διαφορετικού από τον κυρίαρχο σεξουαλικό προσανατολισμό και μιας διαφορετικής έμφυλης ταυτότητας.

Εδώ θέλω να κάνω μια παρένθεση. Δεν κατάλαβα καλά τη θέση του ΚΚΕ, αν είναι υπέρ ή κατά του συμφώνου συμβίωσης. Αναφέρθηκε σε μια συζήτηση που γίνεται στο πλαίσιο της επισημονικής κοινότητας για το δικαίωμα των ομόφυλων ζευγαριών στην υιοθεσία ή όχι. Την παρακολουθώ και εγώ αυτήν τη συζήτηση αλλά δεν κατάλαβα αν τελικά με βάση αυτή τη συζήτηση, είναι το ΚΚΕ κατά –και για ποιο λόγο– του συμφώνου συμβίωσης.

Ξαναγυρίζω στο νομοσχέδιο για να πω ότι έχουμε εδώ ένα πάρα πολύ περίεργο νομοσχέδιο που υποτίθεται ότι κινείται, όπως λέει στην αιτιολογική του έκθεση, στην κατεύθυνση της εξάλειψης των διακρίσεων –αυτός είναι ο στόχος–, στην κατεύθυνση της καταπολέμησης του ρατσισμού, ενώ στην πραγματικότητα θεσπίζει έναν ιδιότυπο –θα χρησιμοποιήσω και εγώ την έκφραση– θεσμικό ρατσισμό.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ρατσισμός στηρίζεται στις διακρίσεις. Η ρατσιστική βία απευθύνεται στους ανθρώπους που είναι διαφορετικοί και είναι στο περιθώριο. Εδώ, η μη επέκταση του συμφώνου συμβίωσης, η μη αναγνώρισή του στα ομόφυλα ζευγάρια, δημιουργεί μια θεσμική διάκριση στη βάση της οποίας στηρίζεται και ο ρατσιστικός λόγος και η ρατσιστική βία. Αν οι άνθρωποι αυτοί που είναι διαφορετικοί από την πλειοψηφία αναγνωρίζονταν ως πολίτες πρώτης κατηγορίας, όπως και οι υπόλοιποι, τότε δεν θα μπορούσε απέναντί τους να ασκηθεί ρατσιστική βία.

Η Ελλάδα έχει καταδικαστεί και θα συνεχίζει να καταδικάζεται για παραβιάσεις του άρθρου 8, για το δικαίωμα στο σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, και για παραβιάσεις του άρθρου 14, που απαγορεύουν τις διακρίσεις στις ευρωπαϊκές χώρες.

Υπάρχει ένα επιχείρημα ότι το θέμα του συμφώνου συμβίωσης

δεν απασχολεί την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Τι επιχείρημα είναι αυτό; Τι αντίληψη είναι αυτή ότι από τη στιγμή που το σύμφωνο συμβίωσης δεν απασχολεί την πλειοψηφία του ελληνικού λαού, δεν πρέπει να απασχολεί και το ελληνικό Κοινοβούλιο;

Τριακόσια σαράντα τέσσερα πρόσωπα κατέθεσαν στις 21 Ιουλίου 2014 προσφυγή ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις των δικαιωμάτων τους από το ελληνικό κράτος. Αυτοί άραγε δεν είναι πολίτες; Δεν έχουν υποχρεώσεις απέναντι στην ελληνική πολιτεία; Δεν πληρώνουν τους φόρους τους; Ο νόμος δεν απαιτεί απ' αυτούς τους πολίτες τα ίδια πράγματα που απαιτεί και από τους υπόλοιπους, τους ετεροφυλόφιλους; Γιατί αυτοί πρέπει να υφίστανται θεσμική διάκριση, κύριε Αθανασίου, στη βάση του σεξουαλικού τους προσανατολισμού και της ταυτότητας φύλου;

Αν δεν μας ενδιαφέρουν αυτοί οι πολίτες –κατά την άποψή μου πρέπει να μας ενδιαφέρουν εξίσου με τους άλλους–, δεν μας ενδιαφέρει τουλάχιστον ότι η χώρα μας καταδικάζεται για παραβίαση των δικαιωμάτων συστηματικά, δεν μας ενδιαφέρει ότι η χώρα μας φιγουράρει στις λίστες των ρατσιστικών περιστατικών, της ρατσιστικής βίας στη δεύτερη θέση, δεν μας ενδιαφέρουν οι διαρκείς καταδίκες που έχει η χώρα μας για ρατσιστική βία και κάλυψη αυτής της ρατσιστικής βίας;

Ή νομίζετε ότι δεν έχει σχέση ο ρατσιστικός λόγος και η ρατσιστική βία, για παράδειγμα, με την άρνηση της πολιτείας να αναγνωρίσει το δικαίωμα στην ιθαγένεια αυτών των πολιτών; Έχει απόλυτη σχέση η θεσμική διάκριση, ο θεσμικός ρατσισμός είτε στη βάση της φυλής και του χρώματος είτε στη βάση του σεξουαλικού προσανατολισμού. Είναι το έδαφος πάνω στο οποίο στηρίζεται και ανθεί και ο ρατσιστικός λόγος και η ρατσιστική βία.

Εμείς έχουμε καταθέσει και άλλη μια τροπολογία ως Δημοκρατική Αριστερά –εκτός από την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης– που αφορά το νόμο για την ελληνική ιθαγένεια. Επαναφέρουμε το θέμα, λοιπόν, γιατί θεωρούμε απαράδεκτο παιδιά που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα ή άνθρωποι που ζουν και εργάζονται και πληρώνουν φόρους στην Ελλάδα, να μην έχουν το δικαίωμα στην ελληνική ιθαγένεια.

Ακόμα πρέπει να πούμε εδώ ότι ακόμα και στις περιπτώσεις που ο νόμος τους αναγνωρίζει το δικαίωμα να αιτηθούν την ελληνική ιθαγένεια, αυτοί οι άνθρωποι, κύριε Υπουργέ, ταλαιπωρούνται αφάνταστα επί χρόνια περνώντας από διάφορες επιτροπές και κυκλώματα, προκειμένου τελικά να πετύχουν την αναγνώριση της ελληνικής ιθαγένειας.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στην Ελλάδα έχουμε πολύ σοβαρό πρόβλημα ρατσισμού και λόγου και πράξης. Και μ' αυτό δεν θέλω να υποτιμήσω και το μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού που είναι αντίθετο σ' αυτήν τη ρατσιστική ιδεολογία και τη ρατσιστική βία.

Το παρόν σχέδιο νόμου είναι άλλη μία χαμένη ευκαιρία. Προσαρμόστηκε κι αυτό στη δεξιά ατζέντα της Κυβέρνησης και στις πελατειακές σχέσεις που προνομιακά διατηρεί η Δεξιά με τα ομοφοβικά και εθνικιστικά ακροατήρια. Είναι, λοιπόν, λυπηρό ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο να ποινικοποιεί την αντίθετη άποψη, να κάνει θεσμικές διακρίσεις απέναντι σε ομάδες πληθυσμού που έχουν διαφορετικό, από τον κυρίαρχο σεξουαλικό, προσανατολισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κυριακάκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εγώ θα ξεκινήσω από την αιτιολογική έκθεση του παρόντος σχεδίου νόμου, όπου αφού στην πρώτη παράγραφο ομνύετε για άλλη μια φορά στο Σύνταγμα –ειδικά στα άρθρα 2 και 5–, που κατ' εξακολούθηση όμως παραβιάζετε ακόμα και σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, αφού στις επόμενες δυο παραγράφους γράφετε μια μικρή έκθεση ιδεών για το ρατσισμό και την ξενοφοβία, στην παράγραφο 4 μας λέτε κατά λέξη:

«Στην ελληνική έννομη τάξη, οι συμπεριφορές που αποβλέπουν σε φυλετικές διακρίσεις έχουν ποινικοποιηθεί ως ένα βαθμό από το ν. 927/1979. Προς τούτο κρίνεται αναγκαία η συμπλή-

ρωσή του, εν όψει των σοβαρών προκλήσεων που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας, κατά τη μετάβασή της σε μία ανοιχτή κοινωνία...» -τώρα το ανακαλύψατε- «...όπου η ισότιμη προστασία όλων των ατόμων, ανεξάρτητα από τα φυσικά, πολιτισμικά χαρακτηριστικά τους, προβάλλει ως πρωταρχική υποχρέωση του κράτους. Η απόκτηση, συνεπώς, ενός ολοκληρωμένου, σαφούς και αποτελεσματικού νομοθετήματος...» -όπως λέτε- «...θεωρείται επιβεβλημένη, ώστε με επάρκεια, πληρότητα και αποτελεσματικότητα να αντιμετωπιστούν οι σοβαρές μορφές εκδήλωσης ρατσιστικών και ξενόφοβων συμπεριφορών».

Και αντί γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, μας φέρνετε το σχέδιο νόμου «Τροποποίηση του ν. 927/1979 και προσαρμογή του στην από το 2008 απόφαση του Συμβουλίου Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου».

Ομολογείτε προφανώς -αυτό μας λέτε- ότι υπάρχουν κι άλλες μορφές και εκδηλώσεις τις οποίες δεν καταπολεμάει το παρόν σχέδιο νόμου. Σωστά μας λέτε. Ομολογείτε ένα μέρος της αλήθειας, δηλαδή ότι αυτό το σχέδιο νόμου δεν είναι αυτό που η αιτιολογική έκθεση λέει, ένα ολοκληρωμένο, σαφές και αποτελεσματικό νομοθέτημα που με επάρκεια, πληρότητα και αποτελεσματικότητα αντιμετωπίζει το ρατσισμό και τη ξενοφοβία, όπως υποκριτικά, βέβαια, λέτε.

Αυτό το σχέδιο νόμου δεν είναι, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αντιρατσιστικό. Και πάψτε, επιτέλους, να γκρινάζετε, νομίζοντας ότι δήθεν μας στριμώχνετε, λέγοντας, «Ο ΣΥΡΙΖΑ ζητούσε αντιρατσιστικό και τώρα δεν του κάνει», τάχα. Διότι δεν νοείται σχέδιο νόμου για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, δεν νοείται αντιρατσιστικό νομοσχέδιο χωρίς τρία βασικά, δομικά χαρακτηριστικά. Πρώτον, όταν δεν δίδεται η ίδια η ρατσιστική πράξη, αλλά μόνο η προτροπή και η υποκίνηση, όπως σε αυτό το σχέδιο νόμου. Δεύτερον, όταν δεν υπάρχει προστασία των θυμάτων, όπως σε αυτό το σχέδιο νόμου και τρίτον όταν τίποτα δεν υπάρχει για την εκπαίδευση και την αγωγή των πολιτών κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Άρα, σταματήστε αυτήν τη φλυαρία.

Μας είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Γεωργιάδης, εδώ μέσα, ότι το παρόν νομοσχέδιο συμπληρώνει το νόμο του 1979, που γενικά όμως καλύπτει, είναι σχεδόν πλήρης. Μας είπε ότι αυτός είναι ο βασικός αντιρατσιστικός νόμος.

Για να δούμε, λοιπόν, αυτά τα τριανταπέντε χρόνια, αν δεχθούμε ότι είναι έτσι, τότε, πού και πώς οι Κυβερνήσεις εξασφάλισαν τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή του νόμου του 1979; Μήπως όλα αυτά τα χρόνια, είδαμε να τιμωρείται κάποιο ρατσιστικό έγκλημα στη χώρα μας; Μήπως όλα αυτά τα χρόνια, πήρε κάποια κυβέρνηση μέτρα κατά της συστηματικής καλλιέργειας ρατσισμού και ξενοφοβίας από μερίδα των μέσων μαζικής ενημέρωσης; Μήπως όλα αυτά τα χρόνια, πήρε καμμία κυβέρνηση μέτρα για την εκρίζωση ρατσιστικών και φασιστικών θυλάκων μέσα στα Σώματα Ασφαλείας, που εξακολουθούν και σήμερα να δρουν; Δείτε τα προχθεσινά δημοσιεύματα και περιστατικά στον Τύπο.

Μήπως όλα αυτά τα χρόνια, φτιάξατε κάποιον ολοκληρωμένο νόμο για την ιθαγένεια, όταν και σήμερα ακόμη στα παιδιά των μεταναστών που έχουν τελειώσει και το πανεπιστήμιο δεν έχετε δώσει ολοκληρωμένα δικαιώματα, όπως στους Έλληνες πολίτες;

Μήπως -για να έρθουμε στο σήμερα- πήρατε κάπως υπ' όψιν την έκθεση Δικτύου Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας, αλλά και άλλων θεσμικών οργάνων, για το έτος 2013, όπου καταγράφονται εκατόν εξήντα έξι περιστατικά ρατσιστικής βίας, με τουλάχιστον τριακόσια είκοσι θύματα, από τα οποία εκατόν σαράντα τρία είναι μετανάστες, πρόσφυγες, τα είκοσι δύο άτομα με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό και μία συνήγορο των θυμάτων;

Τίποτα δεν έχετε κάνει συγκεκριμένα. Γιατί; Διότι απλούστατα η αλήθεια είναι ότι τον ρατσισμό το σύστημα το οποίο υπηρετείτε και στηρίζετε τον έχει ανάγκη. Και τον έχει ανάγκη για να συνεχίσετε την άγρια εκμετάλλευσή και τις συνθήκες δουλείας των μεταναστών εργαζομένων και ιδιαίτερα των εργατών γης, τον αποκλεισμό των ευπαθών κοινωνικών ομάδων, τον εργασιακό με-

σαίωνα για όλους τους εργαζόμενους, τη ραγδαία φτωχοποίηση του ελληνικού λαού με τα μνημόνια, την κλοπή σήμερα της ατομικής του ιδιοκτησίας με τον ΕΝΦΙΑ, την εκποίηση του δημόσιου πλούτου, την καταστροφή του κοινωνικού κράτους και μέσω αυτής την εξόντωση και γενοκτονία του ελληνικού λαού -κατά τα άλλα σας ενδιαφέρει η γενοκτονία άλλων λαών- την καταπάτηση στοιχειωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Και συνεχίζετε την εθελόδουλη και υποτελή στάση σας απέναντι στους δανειστές, την τρόικα, τον μερκελισμό στην Ευρώπη, υπονομεύοντας την ίδια την ανεξαρτησία της χώρας μας. Και την ίδια στιγμή έχετε το θράσος να μας λέτε ότι δήθεν βάζετε κόκκινες γραμμές στις σκληρές διαπραγματεύσεις στο Παρίσι. Και στη ΔΕΘ ο κύριος Πρωθυπουργός θα μας υποσχεθεί ότι βγαίνουμε από τα μνημόνια, θα μας πει για παροχές κ.λπ..

Είναι ακριβώς αυτή η συνεχιζόμενη πολιτική σας που θεριεύει παραπέρα τον ρατσισμό και την ξενοφοβία, τον φασισμό και τους εκφραστές του στην κοινωνική και πολιτική ζωή. Και έπρεπε να έρθει πέρυσι η δολοφονία Φύσσα για να αρχίσετε να σκέφτεστε κάπως την ανάγκη λήψης μέτρων.

Έτσι, το παρόν νομοσχέδιο δεν είναι τίποτα άλλο, κύριε Υπουργέ, παρά μια προσπάθεια συγκερασμού μεταξύ του ακροδεξιού σας ακροατηρίου και των διεθνών υποχρεώσεών σας, γιατί υπάρχει ευρωπαϊκή οδηγία.

Όπως, όμως, σας είχαμε προειδοποιήσει και πριν τις εκλογές του 2012, ότι με τις ρατσιστικές τότε κορώνες του Πρωθυπουργού περί επανακατάληψης των πόλεων στρώνετε τον δρόμο στους Μπαλτάκους και τη Χρυσή Αυγή και θα θρηνούσαμε θύματα, έτσι και σήμερα ζητάμε να αντιληφθείτε την κρισιμότητα της κοινωνικής κατάστασης την οποία ζούμε και ανάλογα να νομοθετήσετε. Έχετε ακόμα τον χρόνο να διορθώσετε, έστω, αυτό το απαράδεκτο νομοσχέδιο.

Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ, με τις τροπολογίες που καταθέσαμε αλλά κυρίως με την πρόταση νόμου που έχουμε καταθέσει από τον Ιούνιο του 2013, επιδιώκουμε την καταπολέμηση του ρατσισμού ολοκληρωμένα από την πολιτεία, την κοινωνία, και των υποκινήτων και των δραστών και την έμπρακτη άρνηση της θεωρίας των δύο άκρων.

Δεν έχουμε, βέβαια, αυταπάτες ότι ο φασισμός, ο ρατσισμός και η ξενοφοβία αντιμετωπίζονται μόνο με νομοθετικές ρυθμίσεις που προβλέπουν τον ποινικό κολασμό του φαινομένου.

Είναι κατ' εξοχήν ζήτημα πολιτικό και κοινωνικό και ως τέτοιο πρέπει να αντιμετωπιστεί. Και έτσι θα το αντιμετωπίσουμε, εξασφαλίζοντας σύντομα και ως κυβέρνηση πλέον όλες εκείνες τις προϋποθέσεις, δηλαδή, την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, της ανεργίας, την στήριξη των μισθών και των συντάξεων, του κοινωνικού κράτους, της υγείας, της παιδείας, τη δημοκρατία για την εξάλειψη του εδάφους στο οποίο φυτρώνει ο ρατσισμός και η ξενοφοβία συμπεριλαμβανομένης της νομοθετικής, θεσμικής, ολοκληρωμένης, αντιμετώπισης όλων των μορφών -και όχι ορισμένων μόνο- ρατσισμού και ξενοφοβίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Παπαδημητρίου.

ΓΕΩΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ζούμε σε μια χώρα που από μικρή συνήθισα να ακούω ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει ρατσισμός. «Οι Έλληνες δεν είναι ρατσιστές». Ήταν μετανάστες και δεν θα γίνουν ποτέ ρατσιστές» μου έλεγαν οι συνάδελφοί μου, όταν το 1993 κάναμε μια παράσταση στην Πάτρα με θέμα τον ρατσισμό και τον νέο-ναζισμό που είχε αρχίσει να δημιουργεί προβλήματα στην Ευρώπη και συγκεκριμένα στην Γερμανία. Και φαινόταν ότι εξαιτίας της στάσης που κρατούσαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και η πολιτεία απέναντι στο κύμα των μεταναστών που ερχόντουσαν από την Αλβανία, την Ουκρανία και τη Γεωργία θα ερχόταν και εδώ.

«Μάνια, είσαι υπερβολική», μου έλεγαν. «Δεν υπήρξε και δεν θα υπάρξει ποτέ τέτοιο πρόβλημα στην Ελλάδα. Οι Έλληνες δεν είναι ρατσιστές». Η τέχνη, δυστυχώς, δείχνει μόνιμη την κατεύθυνση προς την οποία οι πολίτες αρνούνται να παραδεχθούν

ότι πηγαίνουν.

Έχουν περάσει είκοσι χρόνια από τότε και πια δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι και οι Έλληνες μπορούν να είναι και ρατσιστές και οι πρώτοι μετανάστες που ήρθαν εδώ να είναι ρατσιστές και αυτοί μαζί τους. Ρατσιστές απέναντι σε ποιους; Απέναντι στους άλλους μετανάστες, στους άλλους ξένους που έρχονται από αλλού.

Και ποιο είναι το διακριτικό γνώρισμα πάνω στο οποίο ασκείται ο ρατσισμός και ο διαχωρισμός τους σε ανώτερους και κατώτερους; Μα βέβαια, το χρώμα, η φυλή, το έθνος, η θρησκεία, ο σεξουαλικός προσδιορισμός. Αλήθεια, γιατί στις ταινίες του Χόλυγουντ ο μετανάστης είναι πάντα ο πιο μελαχρινός; Γιατί, στις ταινίες για το Ολοκαύτωμα, οι Εβραίοι είναι μελαχρινότεροι των Γερμανών αλλά οι Παλαιστίνιοι είναι μελαχρινότεροι των Ισραηλινών; Μήπως οι Ισραηλινοί είναι ξανθότεροι των Εβραίων;

Ο ρατσισμός του δυτικού ανθρώπου έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και στοχοποιεί συγκεκριμένες κατηγορίες ανθρώπων πράγμα το οποίο επιβάλλεται από τα κινηματογραφικά και διαφημιστικά πρότυπα και από τις μεγάλες εταιρείες μάρκετινγκ συγκεκριμένα.

Έχουν γίνει πολλές αναλύσεις πάνω σε αυτό καθόλου συνωμοσιολογικές, καθόλου σενάρια επιστημονικής φαντασίας. Είναι η απλή πραγματικότητα ενός συστήματος που θέλει το μοντέλο του υγιούς δυτικού πολίτη να του μοιάζει.

Επίσης, υπάρχει και ο θεσμικός ρατσισμός που στοχοποιεί συγκεκριμένες κατηγορίες ανθρώπων στις «σκούπες» των εφόδων της ΔΙΑΣ - είχαμε πρόσφατα στην «ΞΕΝΙΟΣ ΔΙΑΣ» την ιστορία των Αφρικανών γυναικών που έκαναν πρόβες στο θέατρο και τις συνέλαβαν γιατί ήταν μαύρες και άρα ύποπτες - ή στις «σκούπες» που κάνουν για να συλλάβουν νέους στις επιχειρήσεις της αστυνομίας στις διαδηλώσεις. Συλλαμβάνουν πάντα αυτούς που φοράνε σκουλαρίκι, σκισμένα τζιν και έχουν σηκωμένα με ζελέ μαλλιά. Και σε τέτοιους μεταμορφώνονται οι γνωστοί-άγνωστοι πληροφοριοδότες που κυκλοφορούν ανάμεσά τους.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, αμφιβολία ότι υπάρχει ανάγκη για ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Όχι, όμως, αυτό. Αυτό που φέρατε δεν είναι ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Αυτό είναι ένα ιδιώνυμο που σκοπό έχει να περιορίσει τη σκέψη και την έκφραση, που μακροπρόθεσμα θα ενοχοποιεί τον πολίτη για ό,τι σκέπτεται και γράφει και στα έντυπα και στο διαδίκτυο, ακόμη και για τα κόμικς που μπορεί να κάνει. Είναι ένα νομοσχέδιο που ενώ ονομάζεται «αντιρατσιστικό» δεν λέει τη λέξη «ρατσισμός» παρά μόνο στην επικεφαλίδα. Δεν ορίζει τι σημαίνει πράξη ρατσιστικής βίας και δεν επικεντρώνει στην ποινικοποίηση της πράξης αλλά στην υποκίνηση της, γεγονός το οποίο, βέβαια, μπορεί να ερμηνευθεί ανάλογα με την ισορροπία δυνάμεων στο ποιος θα βγει στην κυβέρνηση. Ακόμη εξαιρεί από το είδος της ευθύνης το κράτος και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δηλαδή την Αστυνομία.

Αυτές οι παραλείψεις, καθώς και ο μακρύς διάλογος που έχει δημιουργηθεί αυτές τις μέρες για τα εγκλήματα και τις γενοκτονίες και ο ανταγωνισμός γενοκτονιών σε σχέση με το Ολοκαύτωμα, γεννά υπόνοιες για την προσπάθεια της δημιουργίας ενός υποστρώματος που κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή να χρησιμοποιηθεί για τον περιορισμό της ελευθερίας του λόγου, την ποινικοποίηση της γνώμης, πράγμα που είναι από μόνο του ρατσιστικό και δεν μπορεί να αποτελεί το σκεπτικό για ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.

Ο ρατσισμός είναι ένας φόβος που φωλιάζει στον άνθρωπο για το διαφορετικό, το ξένο, το αλλότιο, που το εκλαμβάνει ως απειλή και θέλει να το εξοντώσει. Είναι ένα αίσθημα που υπάρχει, να υπάρχει και στα ζώα. Και ο άνθρωπος, ως ζώο που ήταν κάποτε, το κληρονόμησε και αυτό. Ο άνθρωπος, όμως, έχει κάτι το διαφορετικό από τα ζώα, δηλαδή, μπορεί να το εξελίξει, να το μετασχηματίσει σε λογών-λογίων δράσεις, θεωρίες, ιδεολογίες και να πείθει με αυτό και τους άλλους ότι ο δικός του φόβος, ο δικός του κίνδυνος είναι και κίνδυνος των άλλων, της χώρας ολόκληρης, της Ευρώπης ολόκληρης, μπορεί και της ανθρωπότητας ολόκληρης. Έχει καταπληκτική δύναμη ο άνθρωπος να σκαρφίζεται τρόπους για να δικαιολογήσει τους προσωπικούς του φόβους και να τους κάνει κοινωνικούς.

Αυτό το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο που ήρθε στη Βουλή αλλά και η ευρωπαϊκή οδηγία που αποτελεί το πρωτότυπο, εμφορείται, κατά τη γνώμη μου, από αυτού του είδους τον ενσωματωμένο φόβο, τον ενσωματωμένο ρατσισμό, μη τυχόν και δεν ελέγχεται το ιδεολογικό πεδίο μέσα στο πολυπολιτισμικό πεδίο που η σύγχρονη πολιτική της Ευρώπης κατοικούμε.

Το πρώτο και κυριότερο που αποδεικνύει του λόγου το αληθές είναι ότι σε ένα ολόκληρο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο δεν υπάρχει ένα άρθρο που να αναφέρεται στην παιδεία. Ένα άρθρο όχι αποτρεπτικό του ρατσισμού αλλά προτρεπτικό του αντιρατσισμού. Δηλαδή, να ενισχύει τη διδασκαλία των αντιρατσιστικών εκπαιδευτικών μεθόδων, να εισάγει ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς και δασκάλους στα κέντρα όπου μένουν μετανάστες για να τους παρέχουν στήριξη ψυχολογική, κοινωνικοθεραπευτική, να μαθαίνουν γράμματα, ελληνικά γράμματα, ευρωπαϊκά γράμματα στα παιδιά τους. Αυτό θα έδινε ένα γνήσια αντιρατσιστικό τόνο στο νομοσχέδιο και ένα παράδειγμα ζωντανό αντιρατσισμού στις κοινωνίες και στις γειτονίες που θα εφαρμόζονταν ως αντίδοτο στο ρατσισμό μέσα από την παιδεία. «Το πρόσωπο του τέρατος», όπως είπε ο Μάνος Χατζιδάκις στο περίφημο πρώιμο άρθρο του για το ρατσισμό και το ναζισμό, «δεν το συνηθίζεις», το εκπολιτίζεις. Και αυτό είναι δύσκολο, επίπονο, θέλει χρήματα και πολιτική βούληση.

Θέλουμε μια τέτοια χώρα; Θέλουμε στα αλήθεια μια τέτοια Ευρώπη; Ή θέλουμε απλώς μια ομοσπονδία ταπεινωμένων και ιδεολογικά φημιμένων, άνευρων, καταθλιπτικών πολιτών που θα δέχονται να αποτελούν φρούριο ενάντια στους ξένους μετανάστες; Τα νομοσχέδια αυτά δείχνουν το δεύτερο.

«Παρών» επί της αρχής, γιατί βέβαια χρειάζεται ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, αλλά όχι αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ζητώ λίγο χρόνο ακόμα.

Πριν ένα χρόνο, σαν μετά από δέκα μέρες, σκοτώθηκε ένας νέος μουσικός, ράπερ που τραγουδούσε ενάντια στο φασισμό, το ρατσισμό και το ναζισμό αλλά και το κόμμα που τον υποστηρίζει αποκάλυπτα μέσα στη Βουλή.

Βλέπετε, η δημοκρατία μας έχει απ' όλα. Είναι πάρα πολύ μεγαλόκαρδη, έχει και δηλωμένους φασίστες μέσα της. Όμως, τα στοιχεία που αποκαλύφθηκαν εκείνες τις ημέρες, λόγω της δολοφονίας του Φύσσα, δεν άφησαν καμμία αμφιβολία για το ποιος ήταν πίσω από το έγκλημα και ποιος ιδέες υπηρετούσε.

Η δολοφονία του Φύσσα δεν ήταν, βέβαια, μία ρατσιστική δολοφονία. Ήταν μία πολιτική δολοφονία, αμιγώς πολιτική δολοφονία. Ήταν, όμως, η πράξη που πυροδότησε την έρευνα για να αποκαλυφθούν οι ένοχοι τριάντα δύο τουλάχιστον ρατσιστικών επιθέσεων, που τους φακέλους τούς είχε ο κ. Δένδιας στο συρτάρι και δεν τους έδινε στον εισαγγελέα.

Ο Παύλος Φύσσας βοήθησε τα πράγματα να βγουν στο φως, όχι μόνο γιατί πέθανε αλλά γιατί πρόλαβε να ζήσει λίγο περισσότερο πριν πεθάνει και να δείξει τον δολοφόνο. Δεν μπορούσε να κάνει τίποτα περισσότερο ένας άνθρωπος για να βοηθήσει τους άλλους ανθρώπους να μην το ξαναπάθουν. Ανέβαλε τη στιγμή του θανάτου του για να δείξει τον ένοχο και ο ένοχος έδειξε τη Χρυσή Αυγή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και άρχισαν τα μέλη της να μιλούν στην τηλεόραση και να λένε ότι τους βάζουν να δέρνουν μετανάστες. Είχαμε πληροφορίες ότι απείλησαν στον Κεραμεικό ομοφυλόφιλους ότι θα έρθει κι η σειρά τους. Ένας, μάλιστα, σε συνέντευξη σε κανάλι ιδιωτικό είπε ότι θα ήθελε να τον πληρώνουν για να δέρνει αλλά όχι να σκοτώνει. Οι ίδιοι, δηλαδή, οι εκτελεστές διαφοροποιούν την πράξη σε πράξεις ελαφρότερες και πράξεις βαρύτερες. Το νομοσχέδιο, όμως, δεν λέει τίποτα για την πράξη, τίποτα απολύτως. Γιατί; Πώς να το εξηγήσουμε; Θα προσπαθήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, κυρία συνάδελφε, δεν θα προσπαθήσετε, πρέπει να ολοκληρώσετε. Ένα λεπτό σας δίνω.

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Πολύ λίγο. Θα πάρω και τον χρόνο της δευτερολογίας μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σε ένα λεπτό θα πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Σε ένα λεπτό τελιώνω.

Πριν από μερικούς μήνες, ο Πρωθυπουργός μας είπε τη φράση «ανακατάληψη του κέντρου των πόλεων μας από τους μετανάστες». Για όνομα του θεού, κύριε Σαμαρά! Είναι γεγονός ότι το πλήθος των ανθρώπων δημιουργεί νέες συνθήκες ζωής σε εμάς τους πολίτες, είναι γεγονός ότι συνωστιζόμαστε, όπως θα έλεγαν κάποιοι σύγχρονοι ιστορικοί, πολλές φυλές σε λίγες στενωπούς. Όμως, αυτό είναι ευθύνη της Συνθήκης του Δουβλίνου II και η χώρα μας παίρνει χρήματα για τον κάθε μετανάστη χωριστά από αυτήν την συνθήκη. Πρέπει να διαπραγματευτείτε για αυτήν τη συνθήκη. Και αν δεν μπορείτε, να φύγετε, για να διαπραγματευτούν κάποιοι άλλοι. Δεν μπορείτε να μεταθέσετε το πρόβλημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις πλάτες των Ελλήνων και των ξένων πολιτών αυτής της χώρας, μη δίνοντας ιθαγένεια στα παιδιά που έχουν γεννηθεί εδώ, επειδή είναι πολλοί οι ξένοι και ενοχλούνται οι ακροδεξιοί σας ψηφοφόροι. Δεν μπορείτε να χαϊδεύετε τους φασίστες που φωνασκούν και κραυγάζουν τις μισαλλόδοξες ιδέες τους, δημιουργώντας εθνικιστικές κορώνες που δήθεν προστατεύουν τα ιερά και τα όσια της πατρίδας απέναντι σε ανθρώπους, που είναι παιδιά μεταναστών, μιλούν ελληνικά, σπουδάζουν σε ελληνικά πανεπιστήμια, πληρώνουν φόρους στην Ελλάδα και αρνείστε να τους δώσετε την ιθαγένεια, εκτός αν τους ζητήσει το ΝΒΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε.

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ο Γιάννης και ο Θανάσης Αντετοκούνμπο, που με τον αδελφό του πήγαν στο ΝΒΑ και μάς έκαναν περήφανους, έμαθαν τον Ελύτη και τον Σεφέρη από την ίδια καθηγήτρια που τους έμαθα κι εγώ. Συνταξιούχος καθηγήτρια του Αρσακείου, μάζευε τα έγχρωμα παιδάκια της γειτονιάς στην Κυψέλη για να τους μαθαίνει γράμματα. Είναι, όμως, το ίδιο Έλληνες όπως και όλα τα άλλα παιδιά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρία συνάδελφε, ολοκληρώστε! Αγωνείτε το Προεδρείο! Τελειώσατε!

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Θέλω να πω ότι είναι πάρα πολύ ρατσιστικό να μπορούν δύο παιδιά να παίρνουν την ιθαγένεια και τα άλλα όχι. Τι λέει το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο γι' αυτού του είδους τα ολοκαυτώματα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Αηδόνης έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να σχολιάσω δύο στοιχεία που είναι πάρα πολύ σημαντικά και τρέχουν με την επικαιρότητα. Πιστεύω ότι η τελευταία απόφαση που ανακοινώθηκε από έναν κεντρικό ευρωπαϊκό πυλώνα, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, μέσα από τον Πρόεδρό της, τον κ. Ντράγκι, που δίνει τη δυνατότητα στις οικονομίες των χωρών να πάρουν μία ανάσα, είναι επιτέλους μία στροφή της Ευρώπης σε μία οικονομική πραγματικότητα, μιας και οι πολιτικές που έχουν να κάνουν με τη δημοσιονομική αποστράγγιση λαμβάνουν και πρέπει να λάβουν τέλος.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτός ο νέος ευρωπαϊκός προσανατολισμός δίνει τη δυνατότητα και σε εμάς να μπορέσουμε αυτήν την περίοδο να πιέσουμε ακόμα πιο πολύ για να εξασφαλίσουμε πολιτικές τέτοιες, οι οποίες θα δώσουν τη δυνατότητα στον ελληνικό λαό να μπορεί στο μέλλον να αναπνέει.

Κι ένα κομμάτι που έχει να κάνει με τις αναπνοές του αφορά τις φορολογικές βελτιώσεις τις οποίες επιχειρεί η Κυβέρνηση στη διαδικασία της διαπραγμάτευσης το τελευταίο διάστημα, όπου κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει ότι υπάρχει ανάγκη μιας ορθολογικής φορολογικής πολιτικής και ότι αυτό πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα.

Οι νέες πολιτικές που αναφέρονται στο κυβερνητικό σχέδιο είναι η αναθεώρηση προηγούμενων οικονομικών επιλογών που κρίθηκαν και άδικες και αναποτελεσματικές και αδιέξοδες. Μία τέτοια επιλογή ήταν και ο ΕΝΦΙΑ, για τον οποίο είχαμε επισημάνει ότι απαιτεί έναν εξωφρενικό οικονομικό στόχο που θα δημιουργήσει μία υπερφορολόγηση δυσβάσταχτη για τον ελληνικό λαό.

Σήμερα παρακολουθώ την επικαιρότητα και χαίρομαι που έχουν πυκνώσει οι γραμμές των κριτών της επιλογής του ΕΝΦΙΑ.

Είχα επισημάνει την αδυναμία των οικονομικών παραγόντων του Υπουργείου Οικονομικών να εισηγηθούν ορθές επιλογές για τη διεύρυνση των εσόδων. Σε μία αντίστοιχη συζήτηση, χρησιμοποίησα το παράδειγμα της επιλογής των αποδείξεων, όπου τελικά το κράτος επέστρεψε ένα δισεκατομμύριο ευρώ στους έχοντες.

Σήμερα, βλέπουμε πραγματικά ποια είναι τα αποτελέσματα της άγνοιας, τα οποία δυστυχώς δημιουργούν τεράστια προβλήματα και στους πολίτες και στην Κυβέρνηση, η οποία καταβάλλει μία προσπάθεια για να μπορέσει να βγει η χώρα από το αδιέξοδο. Άρα, το πρόβλημα της χώρας είναι η αποσπασματικότητα και η αδυναμία εφαρμογής ολοκληρωμένων πολιτικών. Νομίζω ότι πρέπει πια να περάσει ο χρόνος που έχει να κάνει με αυτό το παρελθόν, πρέπει να τελειώσει, για να μπορέσουμε επιτέλους να παράξουμε ουσιαστικές πολιτικές που θα φέρουν αποτελέσματα.

Ζητώ συγγνώμη για αυτήν τη μικρή εισαγωγή και μπαίνω στο κυρίως θέμα που αφορά το νομοσχέδιο κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Η ρατσιστική βία και η ξενοφοβία γεννιούνται και αναπαράγονται από τις εσωτερικές συνθήκες, προκύπτουν μέσα από τις κοινωνικές και πολιτικές ανακατατάξεις και, όπως η ιστορία απέδειξε, με την κυριαρχία του ναζισμού συνδέθηκαν τα μεγαλύτερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Το ερώτημα που τίθεται, είναι εάν αυτό το νομοθέτημα δίνει λύση στο πρόβλημα. Κατά την άποψή μου θεωρώ πως όχι. Ο νέος αντιρατσιστικός νόμος σαφέστατα δεν θα εμποδίσει τα φαινόμενα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, όσο δεν θα αντιμετωπίζονται σε βάθος τα αίτια που την προκαλούν.

Κρατώ, λοιπόν, τις επιφυλάξεις μου για τα προσδοκώμενα αποτελέσματα και θεωρώ ότι απλά αποτελεί μία επιλογή εναρμόνισης με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή οδηγία που την ανακαλύπτουμε και την χάνουμε όλοι εμείς που έχουμε ένα παρελθόν στο ελληνικό Κοινοβούλιο από το 2008 ανάλογα με την κυρίαρχη σκοπιμότητα.

Διατηρώ, επίσης, τις επιφυλάξεις μου για τη δημοκρατικότητα της επιλογής. Σε μία χώρα στην οποία ο Ηράκλειτος θεμελίωσε την αντίθεση ως βασικό κανόνα που διέπει τη ζωή και το σύμπαν, μου είναι δύσκολο να αντιληφθώ τη σκοπιμότητα της ποινικοποίησης, όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου. Η δημοκρατία δεν μπορεί με καμία δικαιολογία να φιμώνει και να φιμώνεται αλλά αποδεικνύει την υπεροχή της χωρίς περιορισμούς.

Μόνο όταν έχουμε περιπτώσεις που αφορούν την υποκίνηση εγκληματικών πράξεων πρέπει να υπάρχει επέμβαση, κάνοντας εφαρμογή της ποινικής δικαιοσύνης. Κανένας δεν απαγόρευσε στον Αριστοφάνη να ξεθεμελιώνει κυριολεκτικά τις κρατούσες αντιλήψεις που βόλευαν την αθηναϊκή κοινωνία και να αποσπά παράλληλα βραβεία και διακρίσεις.

Ο αντιρατσιστικός νόμος, θα πρέπει να είναι νόμος κατά των πράξεων και όχι κατά του λόγου, όταν ο λόγος αυτός για το παρελθόν, το παρόν ή το μέλλον δεν προτρέπει σε πράξεις βίας οποιασδήποτε μορφής, προέλευσης ή αιτιολογίας.

Και για να μην υπάρχουν παρερμηνείες καλοθελητών, θα ήθελα να πω στον επίλογο αυτού του σκέλους της παρέμβασής μου, όπως και αρχικά ανέφερα, ότι το Ολοκαύτωμα ήταν ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας αλλά δεν μπορεί να αρνηθώ και μία σταθερή δημοκρατική μου θεώρηση, το δικαίωμα της υπεράσπισης της διαφορετικής άποψης.

Τώρα, στο κομμάτι που αφορά τις επιμέρους σημείες της συζήτησής μας, για την πρόταση που κατατέθηκε σε σχέση με το σύμφωνο συμβίωσης, άκουσα τον κύριο Υπουργό στην δευτερολογία του στη συζήτηση της Τρίτης να αναφέρει ότι συζητάμε σήμερα ένα ποινικό νομοθέτημα, το οποίο ρυθμίζει ειδικά θέματα, ενσωματώνοντας μία απόφαση-πλαίσιο και για αυτόν τον λόγο, είπε, δεν μπορεί να ενταχθεί στο παρόν νομοσχέδιο η αντίστοιχη τροπολογία. Είναι ένα ζήτημα που πρέπει να ενταχθεί στο Αστικό και Οικογενειακό Δίκαιο, ανέφερε ο Υπουργός, και θέλει μελέτη.

Η άρνηση στο δικαίωμα επιλογής είναι μία ρατσιστική συμπεριφορά, κύριε Υπουργέ, και η παρούσα τροπολογία είναι απολύ-

τως συναφής με αυτό που συζητάμε σήμερα. Άρα, δικαιολογίες και υπεκφυγές μπορεί να βρίσκουμε και να ανακαλύπτουμε πάρα πολύ εύκολα, όταν υπάρχει πάντα η σκοπιμότητα πίσω από αυτές.

Και αναφέρομαι και σε ένα κομμάτι μίας δικής σας τροπολογίας, η οποία δεν έχει καμμία συνάφεια με το συγκεκριμένο αντικείμενο. Όμως, βρίσκετε την αντίστοιχη συνάφεια και έρχεστε με την τροπολογία σας να εκχωρήσετε ένα δικαίωμα εξουσίας μέσα από την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων σε μία επιτροπή των δικηγορικών συλλόγων.

Κι επειδή εγώ κι εσείς ξέρουμε καλά το πρόβλημα και γνωρίζουμε και λεπτομέρειες, οι οποίες δεν είναι γνωστές, ξέρουμε, λοιπόν, ότι αυτή η τροπολογία έχει μία ολόκληρη ιστορία, έχει ένα παρελθόν. Πολλές φορές ήρθε και πολλές φορές έφυγε.

Τώρα συνεχίζει να υπάρχει η ίδια εμμονή και εκείνο το οποίο μπορώ να ρωτήσω εγώ σήμερα, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής. Αυτή η τροπολογία, που φέρνεται σήμερα, διαμορφώνει ασφαλιστικές δικλίδες, έτσι ώστε να μην υπάρχει ασυδοσία, αυθαιρεσία και στο μέλλον παράθυρο στη διαπλοκή; Εγώ, λοιπόν, λέω όχι.

Πώς είναι δυνατόν να δεχθούμε να νομοθετούμε πράγματα, τα οποία δεν επιβάλλουν τις αρχές του δικαίου, ιδιαίτερα από εκείνους, οι οποίοι είναι οι βασικοί εκφραστές του; Μιλάω για τους δικηγορικούς συλλόγους, οι οποίοι ζητούν την εκχώρηση ενός δικαιώματος για να το χρησιμοποιήσουν κατά το δοκούν, όταν δεν υπάρχει πλαίσιο και κανονισμός πάνω στο οποίο αυτοί θα κινηθούν.

Για να καταλάβουν οι αγαπητοί συνάδελφοι και ο κόσμος, γιατί κάποιος μπορεί να μην καταλαβαίνουν τι ακριβώς λέω, σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Είναι δυνατόν ένας απόφοιτος της Σορβόνης, του Χάρβαρντ, του USL ή οποιουδήποτε άλλου ευρωπαϊκού πανεπιστημίου, από το οποίο έχει αποφοιτήσει χθες, να πάει στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών αύριο και να του πει μία επιτροπή. «Θα σε κρίνω»; Αυτά είναι αδιανόητα πράγματα. Δεν μπορεί να συμβαίνουν. Αυτό είναι, δηλαδή, εκχώρηση του δικαιώματος της πολιτείας από ένα θεσμικό φορέα, τον οποίον έχει κατοχυρώσει και λέγεται ΔΟΑΤΑΠ για την ακαδημαϊκή ισοτιμία σ' έναν δικηγορικό σύλλογο, σε μία επιτροπή ενός δικηγορικού συλλόγου.

Συζητάμε σοβαρά στο ελληνικό Κοινοβούλιο; Δεν είμαστε εδώ για να κάνουμε ρουσφέτια. Το παρελθόν που έχει να κάνει με την πολιτική και τις επιλογές οι οποίες μας οδήγησαν σε μία πελατοκρατία πρέπει να λάβει τέλος. Αν δεν λάβει τέλος, καταλαβαίνετε ότι εδώ αναπαράγουμε ένα παρελθόν, το οποίο δεν βοηθάει για να αντιμετωπίσουμε το μέλλον.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε μισό λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή λένε, λοιπόν, στον αντίλογο που υπάρχει ότι γίνεται μία προσπάθεια να υπάρξει μία φραγή απ' όλους αυτούς οι οποίοι δεν έχουν τα προσόντα, εγώ συμφωνώ -γιατί άκουσα κάτι φωνές περί προσωπικών κατηγοριών, δεν θέλω να τις αναφέρω- να υπάρχει η φραγή σε όλους αυτούς που δεν έχουν τα απαιτούμενα προσόντα για να ασκήσουν το επάγγελμα του δικηγόρου. Βρείτε, όμως, μία σωστή λύση που να μη δημιουργεί προβλήματα. Τόσο δύσκολο είναι;

Επί της αρχής, λοιπόν, αυτής, όπως τη θέτουν οι δικηγορικοί σύλλογοι, που θέλουν να υπάρξει μία φραγή, είμαι απολύτως σύμφωνος. Δεν έχω καμμία αντίρρηση. Όμως, πρέπει να δοθεί μία λύση τέτοια, που να μην ανοίγει το παράθυρο στο μέλλον σε έναν οποιονδήποτε. Μπορεί ο σημερινός πρόεδρος ενός δικηγορικού συλλόγου να είναι ο πλέον έντιμος και αξιοπρεπής άνθρωπος. Ποιος μου εγγυάται ότι αυτός ο οποίος θα τον αντικαταστήσει μετά από τρία χρόνια θα είναι το ίδιο; Γι' αυτό είμαστε εδώ, λοιπόν, για να βάλουμε αυτούς τους κανόνες και να μην υπάρχει πρόβλημα.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι υπάρχει περιθώριο να υπάρξει εκείνη η προσθήκη που θα δίνει τη δυνατότητα και το δικαίωμα να πούμε ότι δεν νομοθετούμε κατά το δοκούν και σεβόμαστε τους κανόνες δικαίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Νεράντζης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάστηκαν περίπου τρία χρόνια για να έλθει αυτό το νομοσχέδιο και είναι ο τρίτος Υπουργός στα χέρια του οποίου προωθείται. Το φαινόμενο ξενίζει και «ξινίζει». Είναι το μόνο σημείο στο οποίο έχει δίκιο η Αντιπολίτευση, αλλά η παρατήρησή της είναι σημειολογικού χαρακτήρα χωρίς ουσιαστικές επιπτώσεις.

Για να δούμε τα πράγματα από την αρχή. Αυτή η άπρακτη πάροδος σχεδόν τριών ετών είχε και τα καλά της. Αχρείαστα θα μου πείτε μπορεί να ήταν αλλά είχε και τα καλά της. Πρώτα-πρώτα, κατερρίφθησαν ορισμένες αιτιολογίες, οι οποίες εισκομίσθηκαν από διάφορους παράγοντες της πολιτικής.

Ο πρώτος Υπουργός που έφερε το σχέδιο νόμου, το σχετικό για το λεγόμενο ρατσιστικό, ο Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, αρθρογραφώντας στα «ΝΕΑ» είπε: «Είναι μικροπολιτική, νομικίστικη η τακτική της Νέας Δημοκρατίας να το εμφανίζει ως τροποποίηση της κείμενης νομοθεσίας, διότι από εκείνον το νόμο δεν έμεινε τίποτα». Λάθος. Κατ' αρχάς, δεν είχε να καλύψει τίποτα η Νέα Δημοκρατία, διότι στη συζήτηση επί της αρχής -μιλάω για το 2011- η Νέα Δημοκρατία επιφυλάχθηκε απλώς.

Δεύτερον και σπουδαιότερον, τα άρθρα 1 και 4 του αρχικού νόμου, δηλαδή του ν. 927, παραμένουν. Επομένως, δεν είχε κανένα λόγο η Νέα Δημοκρατία να προσφύγει σε τέτοια μέσα.

Για να μη σας πω ότι με το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα είναι δυσκολότερη η τιμωρία, αφού εκτός από το ότι πρέπει να υποκινεί κανείς σε ρατσισμό, πρέπει να συντρέχει και μια επιπλέον προϋπόθεση, δηλαδή να κινδυνεύει η δημόσια τάξη, η ελευθερία κ.λπ. είναι ακριβές.

Επίσης, δεν είναι ακριβές και εκείνο το οποίο ελέγχθη μεταξύ των άλλων από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, ότι δηλαδή δήθεν αποτελεί αναμόχλευση -επαναλαμβάνω τη φράση που χρησιμοποιήθηκε- ενός παλαιού νόμου, ηλικίας τριάντα πέντε ετών. Η ηλικία ενός νόμου δεν λειτουργεί αναγκαία εναντίον της ουσιαστικής και επιτυχούς ρυθμίσεώς του. Για να μη σας πω ότι συμβαίνει το αντίθετο, δηλαδή νόμοι ανθεκτικοί στο χρόνο σημαίνει ότι έχουν μεγαλύτερη αξία.

Κάποιοι άλλοι επικαλέστηκαν ότι πολύ λίγα -μετρώμενα στα δάχτυλα περιστατικά- κρίθηκαν από τη νομολογία. Πρέπει να υπενθυμίσω και για να γνωρίσω στους μη νομικούς ότι ένα, δύο, το πολύ τρία περιοδικά ασχολούνται ακριφώς με τη δημοσίευση ποινικών αποφάσεων. Τα υπόλοιπα, που έχουν ποικίλη ύλη, έχουν μια δύο ποινικές αποφάσεις.

Το σπουδαιότερο όμως είναι ότι δεν είχαμε πολλές υποθέσεις όχι λόγω ανεπάρκειας του νόμου αλλά γιατί το αδίκημα διωκόταν μέχρι και σήμερα μόνο κατ' έγκληση. Ποιός θα πήγαινε από αυτούς τους ατυχείς μετανάστες, που ήταν εκτεθειμένοι, όσον αφορά τα δικαιολογητικά τους και που παρανόμως εισήλθαν κατά το Ελληνικό Δίκαιο, να πεί να καταγγείλει; Αυτό θα σήμαινε ταυτοχρόνως και την απέλασή του. Ούτε και αυτό το επιχείρημα λοιπόν είναι σωστό. Αυτά, λοιπόν, κατερρίφθησαν ευθύς ως ήρθε επιτέλους το νομοσχέδιο αυτό προς συζήτηση.

Προχωρώντας παρακάτω, εκείνο που θέλω να τονίσω ευθύς εξαρχής είναι ότι ο θόρυβος που δημιουργήθηκε ίσως οφείλεται σε πλημμελή ανάγνωση ή σε ιδεοληψίες. Εγώ, λοιπόν, συμφωνώ πρώτον με την προσθήκη του «σεξουαλικού προσανατολισμού» και της «ταυτότητας των φύλων» που ετέθη. Δεύτερον, προτείνω να αλλάξει ο τίτλος του νομοσχεδίου.

Κύριε Υπουργέ, αντικείμενο του νομοσχεδίου δεν είναι η τροποποίηση. Η τροποποίηση έρχεται μοιραία, ως παρεπόμενο της παρεμβάσεώς σας. Πώς αλλιώς θα νομοθετούσατε; Νομίζω ότι πρέπει να μπει ο τίτλος: «Εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας -ν. 927- με την εν τω μεταξύ εκδοθείσα απόφαση-πλαίσιο...». Αυτό είναι το αντικείμενο του νόμου και όχι η τροποποίηση. Η τροποποίηση ούτως ή άλλως θα επέλθει, αφού συμπληρώνετε έναν νόμο.

Τρίτο θεωρώ ότι ορθώς, ορθότατα απορρίψατε το σύμφωνο της ελεύθερης συμβίσεως. Και θα το αναλύσω με μια άλλη αιτιολογία από αυτήν που έχει εισφερθεί. Κατ' αρχήν, πρέπει να πούμε ότι όποιος θέλει να ζήσει άντρας με άντρα και γυναίκα με γυναίκα, το κάνει και σήμερα. Όποιος θέλει να επιλέξει κοινότητα κοίτης και τραπέζης (άντρας με άντρα και γυναίκα με γυναίκα),

το κάνει και σήμερα. Δυστυχώς για μένα αλλά δεν έχει σημασία. Όποιος θέλει να δώσει την περιουσία του ή τμήμα αυτής στο σύντροφό του -συζητώ για ομοφύλους- ή στη σύντροφό της, μπορεί να το κάνει σήμερα, με μια πράξη επαχθή ή χαριστική. Όποιος θέλει μετά θάνατον να διαθέσει ένα κομμάτι από την περιουσία του στο σύντροφο ή στη σύντροφό του, μπορεί να το κάνει πάλι με διάταξη τελευταίας βουλήσεως.

Άρα, λοιπόν, τι είναι αυτό που ζητάμε τώρα; Εσείς ζητάτε ουσιαστικά να εξομοιωθεί το σύμφωνο της ελεύθερης συμβίωσης με το γάμο. Να έρθει δηλαδή, κατ' αποτελεσμα, το *jus cogens* - το αναγκαστικό δίκαιο του γάμου- να προσαρμοστεί προς το συναινετικό δίκαιο το οποίο υπάρχει σε αυτά τα σύμφωνα συμβίωσης.

Ζητάτε να ανατραπεί ένας ορισμός του Μοδεστίνου -μαθητή του Ουλπιανού- ο οποίος ισχύει από τον τρίτο αιώνα και μιλάει για «ανδρός και γυναικός συνάφεια». Ζητάτε να ξεθεμελιωθεί η ανθρωποκεντρική και φυσιολογική αντίληψη περί γάμου, η οποία είναι το υλικό με το οποίο ανοικοδομήθηκε ολόκληρο το κοινωνικό οικοδόμημα του κόσμου, όχι μόνο της Ελλάδος.

Να σας πω και κάτι; Υπάρχουν κράτη, προηγμένα στην Ευρώπη που αναγνωρίζουν την παιδοφιλία. Η Ολλανδία. Τι θα κάναμε δηλαδή; Το επόμενο βήμα θα είναι να αναγνωρίσουμε και εμείς την παιδοφιλία;

Υπάρχουν κράτη -αυτό δεν ξέρω αν είναι πολύ γνωστό- στα οποία βρίσκει κανείς οίκους ανοχής - προσέξτε- για κτηνοβασία.

Το ξέρετε αυτό, κυρία συνάδελφε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Γιατί τα εξισώνετε; Γιατί τα εξισώνετε αυτά με το σύμφωνο συμβίωσης;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Δεν σας αφορά η κτηνοβασία.

Γιατί με διακόπτετε; Ως συνήθως, δεν αντιλαμβάνεστε τι λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, γιατί διακόπτετε;

Εσείς ακουστήκατε ελεύθερα όλοι. Παρακαλώ, σεβαστείτε τον ομιλητή.

Συνεχίστε, κύριε Νεράντζη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Άρα, λοιπόν, πού θα πάμε εν όνοματι της προόδου; Αρκετά! Ας σταματήσουμε εδώ!

Το σύμφωνο συμβίωσης, πέραν του ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν ταιριάζει καθόλου με την καθ' ύλην ρύθμιση, δεν νομίζω ότι μπορεί να βρει θέση σε μας.

Προχωρούμε στις γενοκτονίες. Κατ' αρχάς, πρέπει να πω μία κουβέντα για το διάβημα των τριάντα οκτώ. Δεν κρίνω πρόσωπα, κρίνω πολιτικές πράξεις. Όποιος είχε αυτήν την πρωτοβουλία του διαβήματος των τριάντα οκτώ προσέφερε κακή υπηρεσία στο αντικείμενο. Γιατί μόνο τριάντα οκτώ και όχι περισσότεροι;

Εγώ συμπτωματικά, κύριε Υπουργέ, είμαι ο εισηγητής των προτάσεων της Νέας Δημοκρατίας και για την αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων και για την αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων και των Μικρασιατών. Ουδέποτε εκλήθη. Εγώ περιδιαβίωσα την Ελλάδα μιλώντας για αυτό που λέμε «γενοκτονία» και πιστεύοντας σε αυτό. Κατάγομαι από εκεί και καθόλου δεν εκλήθη. Ούτε ο Παυλόπουλος εκλήθη, ο οποίος σας είπε στην έπιτροπή «εγώ δεν πρόκειται να το υπογράψω, εάν δεν περιλάμβετε και αυτές». Άρα, λοιπόν, είναι κακή υπηρεσία!

Πάμε τώρα στον όρο γενοκτονία.

Μήπως αισθάνεστε άσχημα -έτσι θέλουν να το εμφανίσουν- που εισάγετε αυτήν την ποινικοποίηση; Ακούστε, λοιπόν, ποιες χώρες έχουν ποινικοποίηση. Γαλλία, Γερμανία, Ελβετία, Καναδάς, Βέλγιο, Ολλανδία, Λουξεμβούργο, Τσεχία, Ρουμανία κ.α.. Όλοι αυτοί είναι αντιδημοκράτες; Όλοι αυτοί δεν έχουν ευαισθησίες; Εδώ περίσσεψε πια η ευαισθησία; Εδώ μόνο;

Δεύτερον -για να δούμε την ουσία- εκείνο το «όποιος αρνείται τη σοβαρότητα», κύριε Υπουργέ, τι το θέλατε; Υπάρχουν γενοκτονίες μη σοβαρές; Τι θα πει «όποιος αρνείται τη σοβαρότητα της γενοκτονίας»; «Όποιος αρνείται τη γενοκτονία» είναι το σωστό, όχι «τη σοβαρότητα». Εκ προοιμίου υπάρχει η σοβαρότητα.

Θέλω να ρωτήσω όλους αυτούς που μαίνονται και λένε τα διάφορα που λένε: Δεν παρακολουθούν την εξέλιξη; Δεν ξέρουν την περίπτωση Γκαροντί; Δεν γνωρίζουν την καταδίκη του Λιούις - που ήταν εναντίον του Ολοκαυτώματος- από γαλλικά δικαστήρια;

Δεν γνωρίζουν τους τουρκολόγους των Ηνωμένων Πολιτειών, τον Λιούις, το Μακάρθουρ, το Σό, οι οποίοι όχι μόνο αρνούνται τις γενοκτονίες και τις σφαγές και τα ολοκαυτώματα, αλλά αποδίδουν στους Αρμένιους ότι έσφαξαν τους Τούρκους; Αυτά δεν τα γνωρίζετε; Δεν αντιλαμβάνεστε τη σημαντική απόφαση που έλαβε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο που είπε -προσέξτε- «αυτή καθ' εαυτή η άρνηση των ολοκαυτωμάτων και των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας συνιστά ρατσιστικό λόγο και προτρέπει προς το μίσος».

Ε, λοιπόν, εμείς σας λέμε ότι γενοκτονία υπήρξε είτε το θέλετε είτε όχι.

Ας αφήσει η κ. Ρεπούση -δικαιούμαι να τα πω διότι τα είπε δημόσια- αυτά που λέει, ότι εμείς παίζουμε το παιχνίδι της Χρυσής Αυγής, ότι είμαστε πατριδοκάπηλοι, είμαστε δημαγωγοί. Επικαλέστηκε προχθές εδώ «εργολάβους της μνήμης». Την πληροφορώ ότι η αλήθεια είναι μνήμη, διότι η λέξις αλήθεια αποτελείται από το στερητικό α και τη λήθη. Αλήθεια είναι ό,τι δεν λησμονιέται. Άρα, ό,τι είναι μνήμη. Η μνήμη είναι καθήκον και εμείς δεν εκδικούμεθα, αλλά θυμόμαστε. Εκείνη και όποιος άλλος έχει την ίδια άποψη, ας ξεχνά.

Με βάση αυτές τις παρατηρήσεις και υπό αυτήν την επιφύλαξη προτείνω να γίνει δεκτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Νεράντζη.

Υπήρξε μία ανοχή ως προς τον χρόνο της ομιλίας του κύριου συνάδελφου για ευνόητους λόγους.

Θα ήθελα να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι έχει υποβληθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας για τα άρθρα 1, 2 και 3 του σχεδίου νόμου από πέντε Βουλευτές της Χρυσής Αυγής.

Προτείνω η ψηφοφορία να γίνει την Τρίτη στις 19.00' για τα συγκεκριμένα άρθρα. Τα υπόλοιπα άρθρα θα ψηφιστούν σήμερα.

Τον λόγο έχει ο κ. Ζερδελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΕΡΔΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.

Και μόνο η κατάθεση αυτού του αντιρατσιστικού νομοσχεδίου και η αναγκαιότητά του να ψηφιστεί, όπως επιχειρηματολόγησαν πολλοί εκ των συναδέλφων μου που μίλησαν προηγουμένως, είναι η απόδειξη ότι ο ρατσισμός στη δική μας την πατρίδα είναι ένα φαινόμενο, το οποίο έχει εγκατασταθεί, είναι ένα φαινόμενο το οποίο έχει αυξηθεί και δεν ξέρουμε εάν αυτή η αύξηση οφείλεται σε έναν ελλοχεύοντα ρατσισμό που λόγω της κρίσης βγήκε στο προσκήνιο ή έχουν αυξηθεί τα πραγματικά περιστατικά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπροεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.)

Πιθανώς, κατά τη δική μου άποψη, να συμβαίνουν και τα δύο. Είναι, όμως, μία διαπίστωση ότι στη χώρα, η οποία έχει θεότητα προστασίας των ξένων, τον Ξένο Δία, δεν δημιουργήσαμε επαρκή κοινωνικά αντισώματα απέναντι στη ξενοφοβία, το ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Σήμερα, τα κρούσματα πραγματικά έχουν αυξηθεί. Δεν θα αναφερθώ σε αυτά. Θα ήθελα, όμως, να πω ότι πριν από πενήντα χρόνια ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, κύριοι συνάδελφοι, έλεγε στην περίφημη ομιλία του «I have a dream» -«Έχω ένα όνειρο»- ότι «τα τέσσερα μικρά παιδιά μου θα ζήσουν σε μία χώρα όπου δεν θα κρίνονται από το χρώμα τους αλλά από το περιεχόμενο του χαρακτήρα τους».

Ποιος από εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που νομοθετούμε σήμερα, μπορεί να ισχυριστεί ότι μία τέτοια χώρα είναι και η δική μας; Πώς μπορούμε να το ισχυριστούμε, όταν στην Αίθουσα αυτήν, στο ναό της δημοκρατίας, από αυτό ακριβώς εδώ το Βήμα, Βουλευτές της Χρυσής Αυγής αναφέρθηκαν σε μετανάστες -κυρίως από χώρες της Ασίας και της Αφρικής- με το χαρακτηρισμό «υπάνθρωποι»;

Πώς μπορούμε, λοιπόν, να ισχυριστούμε αυτά τα πράγματα, όταν τα θύματα της ρατσιστικής βίας, σωματικής, αλλά και λεκτικής, πληθαίνουν; Οι ρατσιστές θέλουν τον άλλο όχι μόνο διαφορετικό -μιλάμε για διακρίσεις- αλλά και κατώτερο και αναγνωρίζουν στον εαυτό τους μία εγγενή ανωτερότητα που δικαιολογεί

τα πάντα, από την εκμετάλλευση μέχρι και τη φυσική εξόντωση του άλλου. Ας γνωρίζουν, λοιπόν, όλοι όσοι με ακούν αυτήν τη στιγμή ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν κοινό πρόγονο από την Αφρική και όλες οι φυλές των ανθρώπων έχουν ακριβώς τα ίδια γονίδια. Η επιστήμη ευτυχώς δεν είναι σύμμαχος των ρατσιστών. Γνωρίζουν, δε, αλλά θέλουν να ξεχούν ότι ένας μαύρος αθλητής ο Τζέσε Όουενς διέλυσε το μύθο της υπεροχής της αρίας φυλής στην Ολυμπιάδα του 1936 στο Βερολίνο μπροστά στον Αδόλφο Χίτλερ, τον αρχηγό των ναζιστών, που μετέτρεψαν το ρατσισμό σε ιδεολόγημα και την εθνοκάθαρση και τη γενοκτονία Εβραίων και τσιγγάνων σε εθνικό στρατηγικό στόχο. Να που ο ρατσισμός και ο εθνικισμός πάνε χέρι-χέρι.

Γνωρίζουν δε ότι ένας άλλος μαύρος, ο Νέλσον Μαντέλα, διδάξε την ισότητα και έστειλε το φυλετικό μίσος και την πολιτική του έκφραση, το apartheid, στο ιστορικό παρελθόν και στις μελάνες του σελίδες.

Οι ρατσιστές επιδιώκουν να επαναφέρουν το φυλετικό μίσος, τις διακρίσεις και τη στοχοποίηση του ξένου ως πηγή κάθε δεινού και να δηλητηριάσουν την κοινωνία.

Μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας νόμος να τους εμποδίσει; Προσωπικά, πιστεύω ότι δεν είναι από μόνος του αρκετός. Χρειάζεται παιδεία και συλλογική προσπάθεια για να θωρακιστεί η κοινωνία και να σφυρηλατήσει αξίες, που είναι τα αντισώματα κατά του ρατσισμού και του φασισμού. Αυτά, όμως, δεν είναι θέματα του παρόντος νομοσχεδίου.

Διαπιστώνω με λύπη μου ότι κυβερνητικά στελέχη, μηδὲ του Πρωθυπουργού εξαιρουμένου, σε δημόσιες δηλώσεις τους δεν προσφέρουν καμμία βοήθεια στο θέμα αυτό. Είναι γνωστή δε η ρήση ότι «ο φασισμός πολεμείται με το διάβασμα και ο ρατσισμός με το ταξίδι».

Στο ερώτημα, εάν μετά την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου παραμένει νομοθετικό έλλειμμα για την αντιμετώπιση του ρατσισμού, οι τοποθετήσεις πολλών εκ των Βουλευτών που μίλησαν προηγουμένως απέδειξαν ότι υπάρχει και είναι και μεγάλο και σοβαρό.

Όσον αφορά το άρθρο 2, επειδή αναφέρθηκαν αρκετοί συνάδελφοι στην επιστολή των εκατόν τριάντα εννιά πνευματικών ανθρώπων που ζητούν την απόσυρση του άρθρου, να πω ότι αυτό μου θυμίζει μία ινδική παροιμία, η οποία λέει: «Οι πνευματικοί άνθρωποι είναι σαν τα κοινούπια που χαλάν τον ύπνο των καλών νοικοκυραίων». Εγώ θα έλεγα και των καλών Υπουργών και Βουλευτών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Η κ. Άννα Χατζησοφιά έχει τον λόγο.

ΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ: Στρίβειν δια του αρραβώνος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτή η φράση μου ήρθε αυθόρμητα στο μυαλό, διαβάζοντας το σχέδιο νόμου που αποκαλείτε αντιρατσιστικό. Γιατί αυτό κάνει η Κυβέρνηση, στρίβει δια του νομοσχεδίου, κάτω από την πίεση της κοινωνίας, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος όταν μετά από αλληπάλληλα μπρος πίσω, φέρνει προς ψήφιση στη Βουλή ένα νομοσχέδιο που μόνο το όνομα φέρει.

Κι αυτό γίνεται εμφανές ήδη από την ανάγνωση της βασικής διάταξης του σχεδίου νόμου, το οποίο δεν αποτελεί τροποποίηση, όπως ισχυρίζεται, αλλά copy-paste ενός νόμου, που παραμένει ουσιαστικά ανενεργός εδώ και δεκαετίες.

Λέει ο νομοθέτης, κύριε Υπουργέ, το 1979: «Όστις δημοσίως εκ προθέσεως προτρέπει εις πράξεις δυνάμενας να προκαλέσουν διακρίσεις, μίσος ή βία, τιμωρείται». Λέτε σήμερα εσείς: «Όποιος με πρόθεση δημόσια προτρέπει σε πράξεις που μπορούν να προκαλέσουν διακρίσεις, μίσος ή βία, τιμωρείται. Για να μην αδικώ τον κύριο Υπουργό, δεν έκανε απλώς αντιγραφή-επικόλληση, το έφερε και στη γλώσσα του σήμερα».

Κατά τα άλλα, κύριε Υπουργέ, τριάντα πέντε χρόνια μετά, σαν να μην πέρασε μία μέρα. Λες και δεν κύλησε πολύ, όχι νερό, αλλά αίμα στο αυλάκι. Γιατί μιλάμε για ανθρώπινο αίμα, κύριε Υπουργέ, που ρέει άφθονο τα τελευταία χρόνια. Οι νεοναζιστές και φασίστες δολοφονούν, ξυλοκοπούν και απειλούν μετανάστες, ομο-

φυλόφιλους και «τρανς» και αριστερούς, όπως απέδειξε η περίπτωση του αριστερού καλλιτέχνη ράπερ Παύλου Φύσσα.

Τα έτη 2011, 2012 και 2013 το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας έχει σημειώσει πάνω από τετρακόσια εγκλήματα, τα οποία και αποτελούν μόνο την κορυφή του παγόβουνου, καθώς ο συνολικός αριθμός των θυμάτων είναι πάντα πολλαπλάσιος των καταγγελλθέντων. Και αυτό γιατί οι μάρτυρες δεν προστατεύονται.

Γιατί δεν προβλέπεται η προστασία θυμάτων και μαρτύρων; Μήπως γιατί ο κ. Μπαλτάκος είναι προνομιακός συνομιλητής των θυτών; Αν όχι, ιδού η Ρόδος. Ας ψηφίσει η Κυβέρνηση την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ. Αρνείται να προβλέψει τον κολασμό της ρατσιστικής πράξης και εμμένει στη λογική της διατύπωσης αόριστων και γενικόλογων διατάξεων, παρότι ή ακριβώς επειδή η ιστορική πείρα μάς έχει δείξει ότι αυτές παραμένουν κενό γράμμα. Στα τριάντα πέντε χρόνια έχουν γίνει μόνο τέσσερις διώξεις.

Αντίθετα, δεν διστάζει να ποινικοποιήσει με το άρθρο 2 την έκφραση γνώμης επί ιστορικών θεμάτων. Η Αριστερά, όπως όλοι γνωρίζετε, έχει διαρκές πολιτικό, ιδεολογικό και ηθικό μέτωπο τόσο με την άρνηση του ολοκαυτώματος όσο και με κάθε άλλη θεωρία που περιφρονεί την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια.

Πιστεύουμε όμως ότι απέναντι ακόμη και στον απεχθέστερο και τον πιο προσβλητικό λόγο δεν αντιπαραθέτουμε κανένα άλλο όπλο πέρα από τον αντίλογο. Γιατί η απαγόρευση κάθε άλλης άποψης νοθεύει το δημοκρατικό χαρακτήρα του πολιτεύματος, οδηγεί στην ενιαία σκέψη και στρώνει τον δρόμο στον αυταρχισμό.

Αντιτάσσει η Κυβέρνηση ότι δεν ποινικοποιεί την άποψη, παρά μόνο αν έχει προσβλητικό χαρακτήρα. Και ποιος ορίζει τι είναι προσβολή; Ενώ οι Χρυσσαυγίτες χυδαιολογούσαν έξω από το θέατρο «ΧΥΘΡΙΟ» και απειλούσαν ηθοποιούς και κοινό, συνελήφθησαν οι ηθοποιοί και οι συντελεστές της παράστασης «Corpus Christi» και επιπλέον, διετάχθη και κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση γιατί προσέβαλαν όχι οι Χρυσσαυγίτες, οι ηθοποιοί προσέβαλαν. Έλεος!

Προσέξτε, κυρίες Υπουργέ –δεν έχει σημασία που λείπετε, και το νομοσχέδιο μία κενή καρέκλα είναι- γιατί σε μία διολίσθηση της ιστορίας μπορεί να θεωρηθεί ότι εμείς σήμερα εδώ προσβάλλουμε.

Μπορεί αύριο να μπουν στο κάδρο των ρατσιστικών επιθέσεων οι ΑΜΕΑ, οι παχύσαρκοι, οι διαβητικοί, οι καρκινοπαθείς, οι φτωχοί που πάσχουν από ανίατα νοσήματα και χρειάζονται ευθανασία, όπως μας είπε η Υπουργός Υγείας της Λιθουανίας.

Μπορεί σε έναν καινούργιο διαχωρισμό να είμαστε εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτοί που δεν αξίζουμε να μας χορηγηθεί η δόση της ινσουλίνης.

Δεν παραθέτουμε εμείς στον ΣΥΡΙΖΑ έναν στείρο αρνητισμό. Γι' αυτό καταθέσαμε τροπολογίες που προβλέπουν τον ορισμό της ρατσιστικής βίας, την αυστηρή τιμωρία των φυσικών αυτουργών και την προστασία των θυμάτων.

Κι επειδή ο ρατσισμός δεν πολεμάται μόνο θεσμικά αλλά και ιδεολογικά, καταθέσαμε μια τροπολογία, την οποία ο κύριος Υπουργός προχθές χαρακτήρισε άσχετη με το νομοσχέδιο την επέκτασή του συμφώνου συμβίωσης στα ομόφυλα ζευγάρια.

Με τον τρόπο αυτό δεν επιδιώξαμε να συμβάλουμε μόνο στην επίλυση πρακτικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα, αλλά να καταστήσουμε σαφές ότι πρέπει επιτέλους να γίνουν αποδεκτοί ως ισότιμα μέλη της κοινωνίας μας οι πολίτες εκείνοι που βιώνουν καθημερινά τον αποκλεισμό, την περιφρόνηση ή και τη βία από ακραίες ομάδες, όπως συνέβη την προηγούμενη εβδομάδα στην πλατεία Βαρνάβα.

Έτσι χτυπιέται στη ρίζα του ο κάθε είδους ρατσισμός, με τη διαπαιδαγώγηση μιας κουλτούρας και την οικοδόμηση μιας κοινωνίας όχι ανεκτικής στη διαφορετικότητα, αλλά που δεν θα ορίζει καν την προσωπική επιλογή σαν διαφορετικότητα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι η κοινωνία μας δύσκολα θα αλλάξει στάση, όταν ακούει τον Πρωθυπουργό της χώρας προεκλογικά να λέει: «Έχουν γεμίσει μετανάστες τα νηπιαγωγεία και τα Ελληνόπουλα δεν μπορούν να μπουν στον παιδικό σταθμό». Αυτό. Τέρμα. Στην εκπομπή «e-Nikos».

Στο ιδεολογικό πεδίο καμώνεστε τους αντιρατσιστές την ίδια στιγμή που καλλιεργείτε συστηματικά την ξενοφοβία και στο θεσμικό βαφτίζετε «αντιρατσιστικό» ένα νομοσχέδιο από τις διατάξεις του οποίου το πιθανότερο είναι να εφαρμοστούν εκείνες μόνο του άρθρου 2 που ποινικοποιούν την άποψη.

Ισχυρίζεστε, βέβαια, ότι η άποψη πρέπει να συνδέεται με πράξεις που υποκινούν βία, καλλιεργούν το μίσος ή έχουν προσβλητικό χαρακτήρα. Τότε, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, θα κινδύνευε να διωχθεί ο δημόσιος λειτουργός που με το λόγια του, που είχαν σαφώς προσβλητικό χαρακτήρα, στοχοποίησε μια ομάδα μεταναστών. Διαβάζω: «Η πλειοψηφία των οροθετικών γυναικών εκδίδεται. Υπάρχει ανάγκη συναγερμού, τον οποίο έχουμε σημάνει πάρα πολλές φορές και στα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τονίζοντας ότι οι άνθρωποι αυτοί προέρχονται κυρίως από την υποσαχάρια Αφρική. Αυτά υφιστάμεθα από την παράνομη μετανάστευση. Εάν αυτό δεν προσεχθεί, ο ιός του AIDS θα μεταφερθεί στην ελληνική οικογένεια». Αναφέρομαι στον σημερινό Υπουργό Παιδείας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Γεώργιος Κασαπίδης έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, και το παράλογο γίνεται λογικό και το παρά φύσιν γίνεται φυσιολογικό και αυτά με τις ευλογίες και με τη δύναμη της συγκυβερνήσεως, η οποία, αφού παραπλάνησε τον ελληνικό λαό, υποσχόμενη ότι θα δώσει λύση με την επαναδιαπραγμάτευση στα αδιέξοδα που προκαλεί αυτή η μνημονιακή πολιτική, φέρνει προς ψήφιση θέματα τα οποία ούτε κατά διάνοια περνούσαν από όλους εμάς που τότε στηρίζαμε τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτείας.

Τώρα κυριολεκτικά αναγουλιάζουμε με αυτά που βλέπουμε και έρχονται εδώ πέρα, κύριε Υπουργέ.

Θα ήθελα να κάνω και μία φιλική παρατήρηση προς τον αγαπητό συνάδελφο κ. Νεράντζη, ο οποίος με κάλυψε απόλυτα στην ανάλυσή του και για τα θέματα των ομοφυλοφίλων, όπως τα θέτετε στο νομοσχέδιο, αλλά και για τα θέματα των γενοκτονιών. Περίμενα να ακούσει τη φωνή της συνειδήσεώς του και όχι οτιδήποτε άλλο που φοβικά τον οδηγεί να πει «με αυτές τις παρατηρήσεις υπερψηφίζω το νομοσχέδιο».

Κύριε Υπουργέ, άραγε αυτά τα λέγαμε πριν τις εκλογές στον κόσμο που μας εμπιστεύτηκε και έφερε μπροστά τη Νέα Δημοκρατία; Είχαμε τέτοιες αναφορές; Θα ξεκινήσω με τις αναφορές που λείπουν της γενοκτονίας των Ελλήνων Ορθόδοξων της Ανατολής, των Ποντίων, των Μικρασιατών -επιτρέψτε μου να μιλήσω και ως ποντιακής καταγωγής, με θύματα παππούδες μου από σφαγές των φανατικών ισλαμιστών. Σήμερα καταδικάζουμε υποκριτικά αυτά που κάνουν οι τζιχαντιστές και εδώ φοβόμαστε να καταγράψουμε και να αναφέρουμε τις γενοκτονίες.

Προς τι αυτός ο φαρισαϊκός ελληνοπρεπισμός; Ή είναι αλήθεια ότι υπάρχει γενοκτονία των Ποντίων και θα πρέπει και αυτή να τεθεί στο πνεύμα του νόμου, όπως του Ολοκαυτώματος των Εβραίων ή τότε υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά. Άλλωστε, οι μάσκες έχουν πέσει στον ελληνικό λαό.

Κύριε Υπουργέ, λυπάμαι ειλικρινά, γιατί είστε άνθρωπος της δικαιοσύνης. Ορκίζοσταν και ορκίζατε τους ανθρώπους που έρχονταν στα δικαστήρια στο όνομα του Ιερού Ευαγγελίου προς υπηρεσία της αλήθειας και του δικαίου. Πιστεύετε ότι υπηρετείτε μ' αυτό το νομοσχέδιο το αληθινό και το δίκαιο της ιστορικής και της εθνικής μνήμης των Ελλήνων;

Ορκίζατε τους ανθρώπους στα δικαστήρια στο όνομα του Ιερού Ευαγγελίου. Ξέρετε τι λέει ο Απόστολος Παύλος για την ομοφυλοφιλία; Αν πιστεύουμε εμείς ότι αγωνιζόμαστε για την ουράνια βασιλεία, λέει μεταξύ άλλων ότι αυτή τη βασιλεία δεν θα την αποκτήσουν ούτε οι πόρνοι ούτε οι ειδωλολάτρες ούτε οι μοιχοί ούτε οι μαλακοί ούτε οι αρσενοκοίται, δηλαδή αυτοί που όντας άντρες πλαγιάζουν με άντρα.

Άρα, πιστεύατε τότε αυτό που κάνατε στις αίθουσες των δικαστηρίων; Αν ναι, γιατί αναιρείτε την ίδια σας την παρουσία ως εξέχουσα προσωπικότητα στα θέματα της δικαιοσύνης;

Μ' αυτό το νομοσχέδιο, δυστυχώς, εισάγετε και καθιερώνετε

στην έννομη τάξη της πατρίδας μας, όπως τη γνωρίσαμε μέχρι σήμερα γιατί δυστυχώς αλλάζει βιαίως, βάνουσα και υιοθετεί και ανώμαλες συμπεριφορές -γι' αυτό είπα και στην αρχή ότι το παράλογο γίνεται και λογικό- την ταυτότητα ενός άλλου φύλου, ενός τρίτου φύλου. Την ταυτότητα που επιστημονικά εξηγείται ως «ψυχοπαθολογική κατάσταση», εσείς την προστατεύετε.

Άραγε, κύριε Υπουργέ, προστατεύετε τους Έλληνες πολίτες από όλες αυτές τις ενέργειες που αλλάζουν τον τρόπο ζωής από εδώ και πέρα σ' αυτήν τη χώρα, περιορίζουν τους βαθμούς ελευθερίας ως προς τον τρόπο έκφρασης, αλλά δημιουργούν και αλλότρια πρότυπα στα μικρά παιδιά; Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να βιάσει βάνουσα την αθώα σκέψη των παιδιών που βλέπουν τη μαμά και τον μπαμπά -άντρα και γυναίκα- και αύριο θα βλέπουν τον μπαμπά και τον μπαμπά ή τη μαμά και τη μαμά και θα αναρωτιούνται «ποιοι είναι οι σωστοί» ή «ποιοι είναι οι μη σωστοί». Αυτό πράττετε, κύριε Υπουργέ.

Όμως, θα ήθελα να επεκταθώ, γιατί αντιλαμβάνομαι ότι έχει χαθεί το μέτρο της λογικής και της αληθινής πολιτικής σ' αυτήν τη χώρα. Αυτά που λέγαμε προεκλογικά τα έχουμε αναιρέσει και ρίχνουμε νερό στο μύλο του ΠΑΣΟΚ. Ποιου ΠΑΣΟΚ; Εχθές είδαμε τον Αντιπρόεδρο της Κυβερνήσεως, τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, να μιλά και να λέει αυτά που λέει στους οπαδούς του -ότι θέλει λέει, δικαίωμά του είναι- παρόντος του κ. Τσουκάτου.

Πριν από δεκαπέντε χρόνια, κύριε Υπουργέ, είχε απασχολήσει το πανελλήνιο ο κ. Τσουκάτος με τις δηλώσεις του. Άραγε, έχει ξεκαθαρίσει αυτή η υπόθεση; Τον καλύπτει ο κ. Βενιζέλος τον κ. Τσουκάτο, όταν είναι στο ακροατήριό του και εσείς δέχεστε να συγκυβερνάτε με τέτοιους ανθρώπους που προκλητικά δήλωσαν ότι πήραν ένα εκατομμύριο ευρώ, τα έδωσαν στα ταμεία του ΠΑΣΟΚ και κανείς δεν ξέρει πού πήγαν; Το μόνο σίγουρο είναι ότι πήγαν στις πλάτες του ελληνικού λαού.

Προστατεύετε, λοιπόν, τους Έλληνες πολίτες μ' αυτό το νομοσχέδιο από τους ψεύτες και τους κλέφτες; Όταν νομοθετείτε σε τροπολογίες ντροπής την απαλλαγή των ευθυνών των τραπεζιτών που έδωσαν «θαλασσοδάνεια» και δεν τα πήραν ποτέ πίσω -γιατί αν είχαν ευθύνες, θα έλεγαν και ποιοι τους τα έλεγαν από πάνω- το κάνετε προς όφελος των Ελλήνων πολιτών; Προστατεύετε τους Έλληνες πολίτες;

Σαφώς φορτώνετε με χρέη τον ελληνικό λαό, ο οποίος πλέον δεν έχει πρόσβαση σε θέματα υγείας, παιδείας, ασφάλειας, όπως δικαιούμαστε όλοι, γιατί ως νομοταγείς πολίτες βοηθάμε με τους φόρους μας. Όμως, δεν μπορείτε να καλύπτετε τους ψεύτες και τους κλέφτες.

Όταν ψηφίζετε ρύθμιση οφειλών μεγάλων οφειλετών προς τις ΔΕΚΟ, τη ΔΕΠΑ ή ΔΕΗ, ενώ στους απλούς πολίτες κόβετε το ρεύμα και δεν έχουν δικαίωμα να έχουν πρόσβαση σε φορολογική ή ασφαλιστική ενημερότητα, προστατεύετε τους Έλληνες πολίτες;

Ενώ θα έπρεπε να ελέγξετε τις τρεις χιλιάδες «offshore» για να πάρομαι αυτά τα χρήματα προκειμένου να δοθούν για το χρέος, δεν κάνετε τίποτα απ' όλα αυτά. Αυτό είναι προστασία των Ελλήνων πολιτών;

Εδώ και δέκα χρόνια, από τον Υπουργό Αλογοσκούφη ακόμα, ακούμε ότι η φοροδιαφυγή στα καύσιμα είναι 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Ακόμα και τώρα δεν έχει γίνει τίποτα για να ελέγξουμε τη φοροδιαφυγή στα καύσιμα στα διυλιστήρια δύο οικογενειών. Αυτή είναι η προστασία των Ελλήνων πολιτών; Αυτή είναι η προστασία των Ελλήνων πολιτών;

Όταν ξεπουλάτε τη φέτα, το μεγαλύτερο brand name στον κόσμο, εναντίον των Ελλήνων κτηνοτρόφων, που θα δουν να κατακρημνίζονται οι τιμές μετά το 2015, προς όφελος των πολυεθνικών, αυτό προστατεύει τα συμφέροντα των Ελλήνων κτηνοτρόφων;

Όταν ξεπουλάτε το αγελαδινό γάλα στους εισαγωγείς με -τάχα μου- διεύρυνση των ημερών κυκλοφορίας στις δέκα μέρες, για να πέσει η τιμή και η τιμή έχει εκτιναχθεί κατά δέκα λεπτά, προς όφελος όλων αυτών που είπα των συμφερόντων που στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση, προστατεύετε τους Έλληνες πολίτες;

Αν αυτό δεν είναι ρατσιστική συμπεριφορά, μέσα από αυτή τη ρατσιστική πολιτική που εφαρμόζετε εις βάρος των φτωχών και

των αδυνάμων Ελλήνων πολιτών, τότε τι είναι; Όλα αυτά λοιπόν που πράττετε είναι εντελώς αντίθετα με αυτά που φέρνετε να ψηφίζετε, κατά το πνεύμα σας.

Γι' αυτό, λοιπόν, και σε τέτοιους παραλογισμούς δεν θέλω να συμμετέχω ούτε κατά το ελάχιστο, γι' αυτό και καταψηφίζω το παρόν σχέδιο νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κασαπίδη.

Η κ. Μαρία Διακάκη έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ –απών απ' ό,τι βλέπω ο κύριος Υπουργός-, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο που στην κοινή γνώμη έχει περάσει με τον όρο «αντιρατσιστικό», που πολύ φοβούμαι ότι, αν και με καθυστέρηση δεκαετιών, ενώ έρχεται να επιλύσει ένα φλέγον ζήτημα για την ελληνική κοινωνία, δεδομένης μάλιστα και της συγκυρίας, θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα από όσα υποτίθεται ότι θα επιλύσει.

Για ενάμιση χρόνο περίπου η Κυβέρνησή σας, έβαζε και έβγαζε από την «κατάψυξη» το σημερινό νομοθέτημα, ανάλογα με τις κατά καιρούς εκτιμήσεις για τα μικροπολιτικά ωφέληματα που θα είχε, αγνοώντας την πραγματική κατάσταση στη χώρα, αγνοώντας τα εκατοντάδες κρούσματα ρατσιστικής βίας, που μόνο τον τελευταίο χρόνο, σύμφωνα με το δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας, ανήλθαν σε εκατόν εξήντα έξι, με τουλάχιστον τριακόσια είκοσι θύματα.

Το πρόβλημα, όπως η ίδια η ζωή έχει δείξει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι η υπερψήφιση ενός νόμου που τυπικά ενσωματώνεται στο ελληνικό δίκαιο, μια οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ο εκσυγχρονισμός του ν. 927/1979 «περί κολασμού πράξεων ή ενεργειών αποσκοπούσων εις φυλετικές διακρίσεις», που αντικαθιστά, ο οποίος ουσιαστικά έμεινε ανεφάρμοστος. Το πρόβλημα βρίσκεται στον ίδιο τον πυρήνα του σχεδιασμού του νομοθετήματος, το οποίο ενώ υποτίθεται ότι ρυθμίζει θέματα που άπτονται ρατσιστικών φαινομένων, δεν αντιμετωπίζει την πράξη αυτή καθ' αυτήν. Με αυτήν την έννοια, όπως πολύ καλά καταλαβαίνουμε όλοι, οι δράστες αποτρέπουν εγκλημάτων, όπως αυτό της Μανωλάδας, μπορούν ανενόχλητοι να συνεχίσουν το έργο τους.

Αλήθεια, θα μπορούσε ο κύριος Υπουργός να μας απαντήσει, γιατί δεν προβλέπεται ρύθμιση για την προστασία των θυμάτων από ρατσιστικές επιθέσεις; Πώς θα καταγγείλει το θύμα ρατσιστικής επίθεσης το συμβάν, όταν γνωρίζει ότι δεν θα προστατευθεί μετά την καταγγελία του; Το ίδιο, βέβαια, ισχύει και για τους μάρτυρες.

Θυμίζω ότι δεν είναι μακριά ο καιρός, τον Νοέμβριο του 2012, που ο κ. Σαμαράς δήλωνε ότι οι πόλεις πρέπει να ανακαταληφθούν από τους μετανάστες. Κι ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης για τη λίστα Λαγκάρντ δήλωνε με λόγο που προάγει τις θρησκευτικές διακρίσεις ότι υπάρχουν καταθέτες οι οποίοι είναι συγκεκριμένου θρησκευτικού, λες και το πρόβλημα είναι το θρήσκευμα και όχι το μεγάλο οικονομικό σκάνδαλο της συγκάλυψης.

Όμως, υπάρχει και μια σειρά από άλλα στοιχεία που με σαφήνεια δείχνουν τη βαριά σκιά των συντηρητικών και βαθιά ξενοφοβών αντανάκλαστικών που διέπουν το σώμα του κειμένου, θυμίζοντας εποχές Μπαλτάκου.

Με τις διατάξεις του δευτέρου άρθρου ουσιαστικά ποινικοποιείται η συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία του δικαιώματος της έκφρασης. Είναι προφανές ότι η Αριστερά δεν δείχνει ανοχή της αρνητές των πιο ειδικών εγκλημάτων στην ιστορία της ανθρωπότητας, όπως το Ολοκαύτωμα. Και η αντίθεσή μας αυτή εκπορεύεται από την διαχρονικά πάγια θέση μας ότι τέτοιου είδους διατάξεις πλήττουν καίρια το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης, ενώ παράλληλα η πρόσφατη διεθνής εμπειρία έχει δείξει ότι δεν αποτελούν λυσιτελείς τρόπους για την καταπολέμηση ξενόφοβων και ρατσιστικών αντιλήψεων και μορφωμάτων. Σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα, οδήγησαν στο αντίθετο αποτέλεσμα, παρουσιάζοντας τους αρνητές της δημοκρατίας ως θύματα αυταρχικών πρακτικών και λογοκρισίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ρατσιστική βία δεν αποτελεί περιθωριακό κοινωνικό φαινόμενο, αλλά πολλές φορές θύματά της πέφτουν «οι άλλοι» ακόμα και από τα όργανα της πολιτείας.

Έχω δύο παραδείγματα να σας δώσω, τα οποία βέβαια είναι σταγόνα στον ωκεανό των όσων συμβαίνουν. Πρόσφατα στο Ηράκλειο κρατήθηκε στο αεροδρόμιο ένας διερχόμενος Σύριος, μόνιμος κάτοικος Σουηδίας, ο οποίος ενώ είχε όλα του τα έγγραφα νόμιμα, με ταυτότητα και διαβατήριο σουηδικά, κρατήθηκε, έχασε την πτήση του και έμεινε στο αεροδρόμιο λόγω χρώματος και καταγωγής.

Επίσης, ένα άλλο παράδειγμα είναι το πρόσφατο περιστατικό με θύτες όργανα της τάξης και θύματα τρεις γυναίκες ηθοποιούς από την Αφρική, μέλη της ακτιβιστικής ομάδας «Θεάτρου του Καταπιεσμένου» και της Ένωσης Αφρικανών Γυναικών, οι οποίες –αν και είχαν επίσης όλα τα απαραίτητα έγγραφα– προσήχθησαν στην Διεύθυνση Αλλοδαπών, όπου κρατήθηκαν για δύο ώρες σε δωμάτιο κράτησης με άλλους τριάντα πέντε άνδρες, στερούμενες δικηγορικής εκπροσώπησης και δεχόμενες πρωτοφανή λεκτική βία, με μόνο κριτήριο το χρώμα του δέρματος.

Κύριοι Βουλευτές, να σας πω ότι ο ρατσισμός και η ξενοφοβία δεν είναι ένα καινούργιο φαινόμενο στη χώρα μας, αλλά ήρθε έντονα στο προσκήνιο τον τελευταίο καιρό λόγω βεβαίως και των συγκυριών. Αυτό είναι πολύ άσχημο. Όμως, το λυπηρό είναι ότι αυτή η κατάσταση εκτρέφεται από την Κυβέρνηση, καλλιεργείται και προσπαθούν με κάθε τρόπο να τη διοχετεύσουν μέσα στην κοινωνία. Παράδειγμα σε αυτό είναι η ανεργία. Γιατί ακούμε και μας λένε ότι εάν δεν είχαμε μετανάστες δεν θα είχαμε και ανεργία. Το πιστεύουμε πραγματικά αυτό;

Μιλώντας, λοιπόν, για την αντιμετώπιση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι οι Έλληνες που αναγκάστηκαν για οικονομικούς λόγους να εγκαταλείψουν τη χώρα –και είναι πάρα πολλοί αυτοί-, διαχρονικά έχουν πέσει και οι ίδιοι θύματα ρατσιστικών επιθέσεων στις χώρες υποδοχής και ως εκ τούτου δεν μπορεί να υπάρξει καμμία απαναχώρηση στο πεδίο της καταδίκης των ρατσιστικών φαινομένων.

Τέλος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να επισημάνω ότι η καταπολέμηση αυτών των ακραίων φαινομένων που αρνούνται τις βασικές αξιακές αρχές μιας ευνομούμενης πολιτείας δεν αποτελούν αντικείμενο απλών και άτολμων νομοτεχνιμάτων, αλλά αποτελούν βαθύτατα πολιτικό ζήτημα που απαιτεί τολμηρές, ριζοσπαστικές πρωτοβουλίες και δράσεις μέσα στην κοινωνία, ώστε το «αυγό του φιδιού» να μην χρειαστεί να εκκολαφτεί ποτέ ξανά. Η ουσιαστική και όχι τυπική και επιδερμική αντιμετώπιση του ρατσισμού από την πολιτεία είναι εκτός των άλλων και δείγμα παιδείας και πολιτισμού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μπαρμπαρούσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πάντως, θα ήθελα να συμπληρώσω, μιας και αναφερθήκατε, κυρία συνάδελφε, για τη Μανωλάδα ότι εκεί κάτω δεν ήταν χρυσαυγίτες, πασοκτζήδες ήταν που τουφεκίσαν τον κόσμο. Οπότε είναι δύσκολο, δεν το βλέπω να τιμωρούνται.

Θα συνεχίσω με το ΣΥΡΙΖΑ, γιατί θέλω να μου λύσετε μία απορία. Θα σκάσω, εάν δεν σας ρωτήσω το εξής; Τελικά ο Αρχηγός σας πιστεύει ή δεν πιστεύει στον Θεό; Τον είδα στο Άγιο Όρος και πραγματικά έπεσα από τα σύννεφα. Γιατί απ' ό,τι θυμάμαι, όταν ορκιζόμασταν εδώ μέσα ο κ. Τσίπρας δεν ορκίστηκε. Μήπως έγινε κάτι σημαντικό στη ζωή του, που τον έκανε τελικά να πιστέψει πραγματικά;

Πάντως, αν όντως πιστεύει, μπράβο του! Ποτέ δεν είναι αργά. Αν, όμως, πήγε σε αυτόν τον άγιο τόπο μόνο και μόνο για ψηφοθηρικούς λόγους σαν τουρίστας, ένα έχω να πω: Μπορείτε να κοροϊδέψετε όλους τους ανθρώπους, τους καλόγερους, τους πάντες, αλλά τον Θεό, κύριε Τσίπρα, δεν μπορείς να τον κοροϊδέψεις!

Έρχομαι τώρα στα του νομοσχεδίου. Θέλω να ρωτήσω τον Υπουργό κ. Αθανασίου. Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, ποια είναι η μεγαλύτερή σας επιτυχία; Αυτό το ανθελληνικό νομοσχέδιο ή ότι κλείσατε ένα ολόκληρο κοινοβουλευτικό κόμμα στη φυλακή; Είμαι σίγουρος ότι οι αμερικανοσιωνιστές θα είναι πολύ περήφανοι για εσάς. Δεν ξέρω, όμως, αν ο ελληνικός λαός θα είναι πε-

ρήφανος. Θα το δούμε στις επικείμενες εκλογές.

Έχετε φέρεи και έχετε ψηφίσει εδώ μέσα πάρα πολλά αντιλαϊκά και αντεθνικά νομοσχέδια. Όμως, αυτό εδώ είναι ό,τι χειρότερο έχει έρθει προς ψήφιση στη Βουλή. Είναι ένα νομοσχέδιο καθαρά ρατσιστικό εναντίον των Ελλήνων.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, με την ψήφιση του εν λόγω νομοσχεδίου ο «Δωδεκάλογος του Γύφτου» του Παλαμά θα διώκεται; Το τραγούδι του Ζαμπέτα «Ο μαύρος, ο αράπης, ο ταμ, ταμ, ταμ» θα διώκεται; Κάποια άλλα παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια θα διώκονται;

Να συνεχίσω; Γιατί σας ρωτάω τώρα και θέλω να μου απαντήσετε.

Οι ψαλμοί και οι ύμνοι της Μεγάλης Εβδομάδας θα διώκονται και αυτοί; Τι να πω; Ό,τι και να πω είναι λίγο. Να σας χαίρονται οι ψηφοφόροι σας. Θα πρέπει να είναι πάρα πολύ περήφανοι για την επιλογή τους. Δεν υπάρχει πλέον δικαιολογία. Δεν μπορούν να πουν ότι δεν ήξεραν ποιους ψήφισαν.

Αυτοί που σας ψήφισαν αν αναλογιστούν τις ευθύνες τους απέναντι στο έθνος και απέναντι στα παιδιά τους, Έδωσαν πάλι 23% στη Νέα Δημοκρατία, λες και είδαν όλοι το πρωτογενές πλεόνασμα! Μόνο εγώ δεν το είδα. Ψηφίστε το και αυτό! Έτσι και αλλιώς δεν θα ισχύσει για πολύ.

Θέλω να πιστεύω ότι σύντομα ο ελληνικός λαός θα ξυπνήσει και θα καταλάβει το συμφέρον του. Θα σας στείλει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας και όταν με τη σειρά μας γίνουμε κυβέρνηση, θα στείλουμε νομοσχέδια σαν το σημερινό στον κάλαθο των αχρήστων.

Έλληνες, που με ακούτε αυτήν τη στιγμή, θα είδατε όλοι τον τάφο της Αμφίπολης. Αναρωτηθείτε ποιοι ήταν οι πρόγονοί σας. Σκάβουμε μετά από δυόμισι χιλιάδες χρόνια και ακόμη βρίσκουμε αριστουργήματα των προγόνων μας. Αλήθεια, οι απόγονοί μας τι θα βρουν από εμάς; Το πολύ-πολύ να βρουν τοκοχρεολύσια, χρέη από χαράτσια και κανένα, μα κανένα ίχνος πολιτισμού, εάν βέβαια έχουμε απομείνει Έλληνες σε αυτόν τον τόπο. Σοβαρευτείτε πριν να είναι αργά! Γιατί –μη φαντάζεστε– δεν θα αργήσουμε και εμείς να δούμε κανένα ψυχοπαθή ισλαμιστή στην Ομόνοια να κυκλοφορεί με κανένα κομμένο κεφάλι στα χέρια και να φωνάζει «Αλλάχ ακμπαρ, Αλλάχ ακμπαρ!» Έρχεται και η σειρά μας.

Εμείς, η Χρυσή Αυγή, θα είμαστε πάντα εδώ, δίπλα στον Έλληνα, να του λέμε την αλήθεια με όποιο κόστος και όταν κληθούμε να βγάλουμε τα κάστανα από τη φωτιά, θα το κάνουμε με όλες μας τις δυνάμεις. Γιατί εμάς δεν μπορεί να μας υπαγορεύσει και να μας υποχρεώσει κανένας ξένος ή και ντόπιος παράγοντας να ψηφίσουμε κάτι ενάντια στα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Γιατί εμάς δεν μας κρατάει κανείς από πουθενά.

Όσο για εσάς, ψηφίστε το! Ψηφίστε το και αυτό! Αν πεθυμίσατε το Σουλτάνο, ψηφίστε το! Διαπράττετε ύβρη, κύριοι, απέναντι στην ελληνική ιστορία, στον ελληνικό πολιτισμό και στον ελληνικό λαό. Να θυμάστε, όμως, ότι πάντοτε, μα πάντοτε την ύβρη διαδέχεται η τιμωρία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Μπαρμπαρούση.

Η κ. Φωτεινή Αραμπατζή έχει τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν πολυαναμενόμενο και επικρινόμενο, τόσο εντός όσο και εκτός της Αίθουσας Εθνικής Αντιπροσωπείας σχέδιο νόμου αποτελεί ύστερα από συγκερασμό και καταστάλαγμα απόψεων την αντανάκλαση της απαρνήκλιτης επιλογής της ελληνικής δημοκρατικής πολιτείας για ουσιαστική προώθηση της ισότητας ενώπιον του νόμου και εξάλειψης κάθε μορφής διακρίσεων.

Η χώρα μας με τη γενεσιουργό και μακραίωνη δημοκρατική παράδοση δεν θα μπορούσε να απόσχει από τις προσπάθειες της διεθνούς κοινότητας για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, έννοιες που αντίκεινται ευθέως στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, αλλά και του κράτους δικαίου.

Ως γνωστόν, στην ελληνική έννομη τάξη συμπεριφορές που αποβλέπουν σε φυλετικές διακρίσεις έχουν βεβαίως ποινικοποι-

ηθεί ως ένα βαθμό από το ν.927/1979 και με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται ο αναγκαίος εκσυγχρονισμός της ισχύουσας νομοθεσίας μας μέσω της ενσωμάτωσης στην ελληνική έννομη τάξη της απόφασης-πλαίσιο 913/2008.

Επειδή πολύς, οξύς και άδικος λόγος έγινε και εντός του Κοινοβουλίου και εκτός για τις γενοκτονίες ότι τάχα δεν έχουν σχέση με το ρατσισμό, άρα ο προσδιορισμός και η αναφορά τους δεν χωρά στο παρόν νομοσχέδιο και επειδή ανήκω στους τριάντα οκτώ Βουλευτές που συνυπέγραψαν τη σχετική επιστολή προς τον Πρωθυπουργό για τη συμπερίληψη στο παρόν νομοσχέδιο της Γενοκτονίας των Ορθοδόξων Χριστιανών της Ανατολής, Ποντίων, Μικρασιατών, Θρακών, Αρμενίων, Ασσυρίων και επειδή θεωρώ το λιγότερο απαξιωτικό και προσβλητικό να λέγεται από Βουλευτές εντός της Αίθουσας ότι η κίνηση αυτή είχε ψηφοθηρικό χαρακτήρα, θα ήθελα να πω ότι με τέτοιες λεκτικές και ιστορικές ακροβασίες δεν προσβάλλετε εμάς, τους συντάσσοντας την επιστολή και όσους την υποστηρίξαμε βεβαίως –η κριτική άλλωστε οποιασδήποτε μορφής είναι αναφαίρετο δικαίωμα, ιδίως εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου–, αλλά υποτιμάτε τους Έλληνες πολίτες, απογόνους των χριστιανικών ορθοδόξων πληθυσμών της Ανατολής, που τολμάτε να υποστηρίξετε ότι ο αυτονόητος και επιβεβλημένος σεβασμός τους στις ιστορικές καταβολές και θύμησές τους είναι στοιχείο πολιτικής τους χειραγώγησης από όσους Βουλευτές λέμε τα αυτονόητα.

Και ποια είναι τα αυτονόητα; Αυτονόητο είναι ότι οι γενοκτονίες, σύμφωνα και με το ν.3003/2002, είναι οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις, οι οποίες διαπράττονται με την προώθηση καταστροφής εν όλω ή εν μέρει μιας εθνικής, εθνοτικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας, άρα απολύτως αλληλένδετες έννοιες με την ξενοφοβία και το ρατσισμό, για τις οποίες νομοθετούμε σήμερα.

Αυτονόητο είναι ότι η ελληνική Βουλή με τη νομοτεχνική βελτίωση του Υπουργού για τη συμπερίληψη στο κείμενο του άρθρου 2 όλων των γενοκτονιών που έχουν αναγνωρισθεί με αποφάσεις της Βουλής των Ελλήνων και διεθνών δικαστηρίων, δείχνει απ' ενός σεβασμό της νομοθετικής συνέχειας της ελληνικής Βουλής που τα έτη 1994, 1996 και 1998 αναγνώρισε ομόφωνα τις εν λόγω γενοκτονίες, απ' ετέρου αποδίδει οφειλόμενο ουσιαστικό σεβασμό της ιστορίας του προσφυγικού μας ελληνισμού, απότιση φόρου τιμής στους νεκρούς και άνοιγμα του δρόμου για την επίλυση εκκρεμών διπλωματικών υποθέσεων με τη γείτονα χώρα.

Είναι αδιανόητο, ιδίως για μια χώρα που διεκδικεί και πρέπει να μάχεται για τη διεθνή αναγνώριση των γενοκτονιών που υπέστη ο χριστιανικός της πληθυσμός, που έχει ζήσει στο πετσί της τη γερμανική κατοχή και τις θηριωδίες του ναζισμού, την προσφυγιά, μια χώρα η οποία κυριολεκτικά αναστήθηκε και μεγαλούργησε χάρη στη δημιουργικότητα, τη φιλοπατρία και τη σκληρή δουλειά των ελληνικών προσφυγικών πληθυσμών του Πόντου, της Θράκης και της Μικράς Ασίας, που έχτισαν σπιθαμή προς σπιθαμή τις νέες τους πατρίδες στην Ελλάδα, να μην αναγνωρίζει ως αδίκημα την άρνηση και τη δημόσια επιδοκιμασία της γενοκτονίας των χριστιανικών πληθυσμών της Ανατολής.

Πότε όμως τις ποινικοποιεί, για να καμφθούν και τα όποια επιχειρήματα και όσα ευφυολογήματα διατυπώνονται περί λογοκρισίας; Τις ποινικοποιεί όταν η επιδοκιμασία, ο ευτελισμός ή η κακόβουλη άρνηση θεωρούνται πράξεις πρόσφορες να οδηγήσουν στη θυματοποίηση ομάδων ή προσώπων.

Δεν είναι, λοιπόν, μόνο ο λόγος που εκφέρεται. Θέλει και την πράξη, θέλει και τη βία.

Επομένως, η αναγκαία νομοτεχνική βελτίωση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν αποτελεί μια τυπική δικαίωση ή υπαναχώρηση, ένα «χατιράκι» μπροστά στη δικαιολογημένη πίεση που ασκήθηκε από Βουλευτές και φορείς, αλλά αποτελεί ουσιαστική αναγνώριση της ιστορικής μνήμης ενός καλά μελετημένου και προσχεδιασμένου εγκλήματος της γενοκτονίας.

Άλλωστε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ευπρόσδεκτο πνεύμα της παγκοσμιοποίησης, της αντιμετώπισης της ξενοφοβίας και του ρατσισμού δεν μπορεί να εδράζεται στην «πολιτοποίηση» των ιστορικών και εθνικών μας συνειδησεων, αλλά στην αναγνώριση και το σεβασμό τους, που είναι αναγκαίες συνθήκες για την

αμφίδρομη ιστορική και εθνική υπέρβαση της μισαλλοδοξίας από ώριμους και συνειδητοποιημένους λαούς για χάρη της παγκόσμιας κοινωνικής ειρήνης.

Η παράλειψη, λοιπόν, από τούτο το νομοθέτημα της αναφοράς της Γενοκτονίας του Πόντου, της Θράκης και της Μικράς Ασίας θα εξυπηρετούσε θαυμάσια το συμφέρον των γενοκτόνων, αφού είναι σα να θεωρούμε ότι η αναφορά τους είναι ασήμαντη, άρα δεν υπήρξε ποτέ και θα διευκόλυνε το έργο της αλλοιωμένης ιστορικής αλήθειας.

Θα σήμαινε τη γενοκτονία της μνήμης –δανείζομαι τον όρο από τον έγκριτο Νίκο Λυγερό- και άρνηση της αξίας του αγώνα των αγωνιστών που δεν συνωστίζονταν τυχαία, όπως απараδέκτως διατυπώθηκε και μάλιστα και σε σχολικά εγχειρίδια, αλλά υπέστησαν εθνοτική και θρησκευτική θηριωδία. Πρόκειται, δηλαδή, για χρέος μας απέναντι σε ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Σε ό,τι αφορά τις ενστάσεις περί νομοθετήματος που φαλκιδεύει την ελευθερία της σκέψης, του λόγου και της έκφρασης, σας ομιλεί ένας άνθρωπος που ως δημοσιογράφος έχει συρθεί επανειλημμένως στα δικαστήρια από πολιτικούς για υποτιθέμενες συκοφαντικές δυσφημίσεις.

Μην παραβλέπετε, λοιπόν, ότι για να πληρωθεί η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος που νομοθετούμε, είναι αναγκαίο –το επαναλαμβάνω- οι συμπεριφορές να είναι πρόσφορες και ικανές να οδηγούν και να προτρέπουν σε πράξεις βίας. Η ποινική απαξία των συγκεκριμένων συμπεριφορών συνίσταται στην κακόβουλη άρνηση, στον ευτελισμό ιστορικών γεγονότων και όχι στην όποια ιδεολογική χειραγώγηση της επιστημονικής έρευνας.

Είναι επίσης ευχάριστο το ότι η Εκκλησία, με την πρόσφατη απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, συνηγόρησε υπέρ του νομοσχεδίου, υποστηρίζοντας ότι με αυτό επιδιώκεται η προστασία της κοινωνικής ειρήνης όλων των προσώπων και ομάδων, αδιακρίτως των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους και άρα το νομοσχέδιο συντάσσεται με τις αξίες που η Εκκλησία έχει ταχθεί να υπηρετεί.

Και λέω «ευχάριστο» όχι γιατί κάποιοι από μας είμαστε επιλεκτικά ή ψηφοθηρικά θρησκόληπτοι, όπως άλλωστε κατηγορηθήκαμε εντός του Κοινοβουλίου για το νομοσχέδιο των Κυριακών, αλλά γιατί η Εκκλησία μας –που προσφάτως βρήκε και όψιμους επισκέπτες-υποστηρικτές- ειδικά στην παρούσα κοινωνικοοικονομική και αξιακή κρίση, αποτελεί αδιαμφισβήτητο πυλώνα της δοκιμαζόμενης κοινωνικής συνοχής, η οποία είναι απαραίτητη για τη συντεταγμένη έξοδο της χώρας μας από την κρίση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Δημήτριος Κουκούτσης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια και πρέπει να λεχθεί ξεκάθαρα από μας ότι ποσώς μας ενδιαφέρει τι κάνει ο καθένας στο σπίτι του, στον ιδιωτικό του χώρο, στη σεξουαλική του ζωή και στην κρεβατοκάμαρά του. Είναι δικαίωμα του καθενός να πράττει αυτά που νομίζει ότι είναι σωστά.

Από κει και έπειτα όμως, μη ζητάτε από μας να πούμε ότι πρέπει να παρελκύνουμε για να δείξουμε την κάποια ιδιαιτερότητά μας, να την έχουμε κάνει «σημαία» και ότι σε τελική ανάλυση ως προσέχουν λίγο και αυτοί που είναι στρείτι. Αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά.

Όσο δε για την Αριστερά, που μας έχει ζαλίσει όλα αυτά τα χρόνια με τη μεγάλη της αγάπη για όλες τις κοινότητες οι οποίες εμφανίστηκαν τα τελευταία χρόνια σε αυτήν τη χώρα, ότι είναι υπέρ των ομοφυλόφιλων, ότι είναι υπέρ της ανθρωπιάς, ότι είναι υπέρ του ενός ή του άλλου και θεωρεί εμάς τους εθνικιστές ότι είμαστε απάνθρωποι, ότι λέμε βαριά λόγια κ.λπ., ένα έχω να δηλώσω:

Ας διαβάσουμε μια επιστολή του Ένγκελς στον Μαρξ. Οι πνευματικοί τους πατέρες τα λένε αυτά, δεν τα λέμε εμείς.

«Μάντσεστερ Αγγλίας, 28 Ιούνη του 1869.

«Τελικά, οι παιδόφιλοι έχουν αρχίσει την καταμέτρηση και έχουν ανακαλύψει ότι αποτελούν μεγάλη δύναμη μέσα στο κράτος. Τους λείπει βέβαια η οργάνωση, αλλά θα γίνει και αυτό. Στην αρχή με την απαιτούμενη μυστικότητα και μετά, σιγά σιγά, ολο-

φάνερα. Και σίγουρα θα καταφέρουν να νικήσουν, αφού έχουν μέλη σε όλα τα κόμματα, παλιά και νέα από τον Ρόσινγκ ως τον Σβάιτσερ! Το σλόγκαν που θα κάνει πάταγο θα είναι» –συγχωρέστε με, δεν ξέρω Γαλλικά- «Guerre aux cons, paix aus trous ducul.»

Δεν μπορώ να το πω στα ελληνικά, θα με πάνε μέσα.

«Ευτυχώς που τόσο εσύ όσο και εγώ, είμαστε πια αρκετά ηλικιωμένοι ώστε να πληρώσουμε «σε είδος» τους νικητές!!! Αλλά η νεολαία! Μόνο η Γερμανία έχει τόσο πολύ εκτραχηλιστεί, ώστε ένας παιδεραστής θα μπορούσε να έχει δημόσιες εμφανίσεις, να κάνει όλα αυτά τα αίσχη και να του πουν «ας περάσει».

«Βέβαια είναι ακόμα νωρίς και δεν έχει το κουράγιο να δηλώσει δημόσια την ομοφυλοφιλία του. Για τον κόσμο, θα πρέπει να λειτουργεί «από μπροστά» και όχι να «μπαίνει από μπροστά» όπως είπε κάποτε κατά λάθος.

«Όταν θα ισχύσει ο νέος Ποινικός Κώδικας στη βόρεια Γερμανία, που θα αναγνωρίζει τα «droits du cul», σίγουρα θα εκδηλωθεί ελεύθερα! Και δυστυχώς τότε τα πράγματα θα δυσκολέψουν για μας τους φουκαράδες» – ο Ένγκελς το λέει αυτό- «που επιμένουμε «από μπροστά» και έχουμε μια παιδική λατρεία και προσήλωση για το γυναικείο φύλο.»

Ο Ένγκελς δύο φορές καταπιάνεται με το πρόβλημα της ομοφυλοφιλίας στο μεγάλο και χαοτικό συγγραφικό του έργο. Και τις δύο φορές στο περίφημο «Η καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους», χρησιμοποιώντας ιδιαίτερα απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς προκειμένου να προσδιορίσει την ομοφυλοφιλία και τους ομοφυλόφιλους. Ηθικά έκφυλους τους ονομάζει, ανώμαλους, αποκρουστικούς και σιχαμένους, υπάνθρωπους – αναδεικνύεται σε μέγα ομοφοβικό!

Και ο Μαρξ όμως δεν πάει πίσω. Θεωρεί και αυτός με τη σειρά του ως τη μόνη φυσιολογική ανθρώπινη σχέση τη μονογαμική σχέση άντρα και γυναίκας και χαρακτηρίζει την ομοφυλοφιλία ως παράξενη και ακατανόητη εμμονή – αγκύλωση την έλεγε. Στη μελλοντική κοινωνία του κομμουνισμού θα ανθίσει η χωρίς καταναγκασμούς και περιορισμούς μονογαμική ετεροφυλόφιλη σχέση και η ομοφυλοφιλία –έλεγε- απλά θα εκλείψει.

Ο γερο-Μπέμπελ, ο ιδρυτής του γερμανικού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος, ακολουθώντας την ίδια φιλοσοφία, θα προειδοποιήσει τους σοσιαλδημοκράτες για τον κίνδυνο της ομοφυλοφιλίας, της διαστροφής –λέει- αυτής της ανθρώπινης φύσης. Αναφέρει τη σεξουαλική αυτή συμπεριφορά ως «έγκλημα ενάντια στους φυσικούς νόμους, ιδιαίτερα συχνό στις ανώτερες τάξεις, στους κοσμοπολίτες και στους ξένους εγκληματίες!»

Να μην μας λένε, λοιπόν, κούφια λόγια. Αυτά είναι λόγια των πνευματικών τους πατέρων. Δεν ξέρω αν τα ακολουθούν ή όχι. Θα το καταθέσω και στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κουκούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμάς τώρα, μας κατηγορούν σαν ρατσιστές χωρίς να διευκρινίζουν τι είναι ρατσισμός και σε ποιο ρατσισμό επιτέλους εμείς πιστεύουμε. Γιατί αν ρατσισμός είναι η δυσμενής διάκριση, η περιφρόνηση, η χλεύη και το ασίγαστο μίσος εναντίον κάποιων, τότε σίγουρα ρατσιστές με όλη τη σημασία της λέξης είναι το πολιτικό κατεστημένο αυτής της χώρα, σύμφωνα με τον τρόπο τον οποίο συμπεριφέρεται και κατά της Χρυσής Αυγής.

Βέβαια, για εμάς, παρ' όλο αυτό το κυνήγι των μαγισσών, έρχονται ωραίες μέρες. Έρχονται μεγάλες μέρες για την Χρυσή Αυγή των Ελλήνων και η δικαίωσή μας δεν θα είναι μια απλή πολιτική νίκη. Θα είναι μια νίκη απέναντι στην κόκκινη τρομοκρατία των σαράντα χρόνων που κυριαρχεί στη χώρα και η οποία μισεί όσο τίποτα άλλο τους εθνικιστές. Θα είναι επιπλέον μια μεγάλη νίκη κατά της χούντας των τηλεπαράθρων, μια νίκη ενάντια στο big brother, ο οποίος έχει ηττηθεί κατά κράτος από τη Χρυσή Αυγή.

Επίσης, θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα. Όταν εισέβαλαν στην κατοικία του Αρχηγού μας Νικολάου Μιχαλολιάκου στις 28 Σεπτεμβρίου του 2013 τα ξημερώματα, βρήκαν ένα ποσό 43.000 ευρώ. Το ίδιο βράδυ ο κ. Πρετεντέρης του «MEGA» –κύριος- είπε: «Μάλλον θα είναι η είσπραξη της προηγούμενης νύχτας».

Οι μήνες πέρασαν και με επίσημη δικαστική απόφαση τα χρήματα επιστρέφονται, γιατί ασφαλώς δεν έχουν καμμία σχέση με την εγκληματική δραστηριότητα.

Κανένας δεν βγήκε να ζητήσει μία συγγνώμη.

Δοθείσης της ευκαιρίας, θα ήθελα να πω το εξής: Κατά όπως φαίνεται και ο κ. Καρατζαφέρης οδεύει για το μεγάλο «μαντρί». Τώρα, δεν ξέρω κατά πόσον η διαδικασία θα είναι η ίδια, όπως ήταν παραδείγματος χάριν με τον κ. Γεωργιάδη, ο οποίος είναι εδώ, και με τον κ. Βορίδη. Δηλαδή, δεν ξέρω αν θα πάρει μήνυμα στο κινητό από την κ. Τζαβέλα που θα λέει «Ελάτε στο σπίτι το βράδυ, χωρίς συζύγους, γιατί δεν έχουμε χώρο» και αν εκεί θα είναι ξανά και για τον κ. Καρατζαφέρη, όπως ήταν στους προηγούμενους κυρίους, ο κ. Κόκκαλης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να απαντήσω επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Πρέπει να απαντήσετε; Ας μιλήσει ο κύριος Υπουργός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Τι να πεις;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πρέπει να απαντήσω επί προσωπικού, γιατί νομίζουν ότι κοροϊδεύουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Άστο, ρε Άδωνι, τώρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ένα παράδειγμα ήταν, αλλά ορίστε, πείτε μία κουβέντα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Στα πολιτικά θέματα θα κάνουμε την κανονική κουβέντα, ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Δεν μου λέτε, αγαπητέ κύριε συνάδελφε, έχετε καμμία απόδειξη ότι εγώ πήγα στη Νέα Δημοκρατία όντας πρώτα σε κανένα σπίτι με τον κ. Κόκκαλη;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ορίστε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έχετε καμμία απόδειξη ότι εγώ πριν πάω στη Νέα Δημοκρατία πήγα σε κάποιο σπίτι με τον κ. Κόκκαλη;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Δεν ξέρω, η κ. Τζαβέλα ξέρει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έτσι είπατε. Εδώ το είπατε, τώρα, πριν λίγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Δεν ξέρω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφού δεν ξέρετε, γιατί το είπατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Έτσι ακούστηκε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άμα σας πω το τι ακούγεται.

Μια και είπατε, όμως, για τις 43.000 –και σας ευχαριστώ που το είπατε– οφείλω μία εξήγηση. Όταν ανέφερα στην εκπομπή μου ότι οι κύριοι της Χρυσής Αυγής, που έλεγαν ότι θα έπρεπε να παίρνουμε όλοι το μισθό του εφέδρου ανθυπολοχαγού και όταν τους έπιασαν είχαν στο σπίτι τους σαράντα και πενήντα χιλιάρες, ο κ. Κασιδιάρης ανακοίνωσε ότι θα μου κάνει μήνυση και αγωγή, λέγοντας ότι για τον κ. Κασιδιάρη είναι συκοφαντία να έχει σαράντα και πενήντα χιλιάδες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Γεωργιάδη, προς τα εδώ θα κοιτάτε, όχι εκεί.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έχει κάνει κάτι μεμπτό που είχε 43.000 στο σπίτι του;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Γεωργιάδη, προς τον Πρόεδρο μιλάτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Δικά του δεν είναι; Ό,τι θέλει δεν τα κάνει; Τα έκλεψε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ συμφωνώ. Εγώ ξέρετε πως είμαι φιλελεύθερος και θέλω οι άνθρωποι να έχουν λεφτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Γεωργιάδη, παρακαλώ κοιτάτε προς τα εδώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ καταγγέλλω τις θέσεις σας, που λέγατε ότι δεν θα πάρτε βουλευτικά αυτοκίνητα και πήρατε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Όσοι δεν είχαμε, πήραμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...που λέγατε ότι θα παίρνετε 750 ευρώ το μήνα και παίρνετε κανονικά τη βουλευτική αποζημίωση και μου το παίζετε, κύριοι, προστάτες των φτωχών και

το είπα και πριν! Τζάμπα μαγκιές αλλού! Ο κ. Κουκούτσης, αφού είπε τη συκοφαντία από πάνω, τώρα μας λέει ότι δεν ξέρει και καλώς το είπε γιατί αυτό είναι και για μήνυση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Κάντε μου μήνυση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ήδη είπατε ότι δεν το ξέρετε, άρα ήδη είπατε ότι από Βήματος Βουλής διακινήσατε μία συκοφαντία. Αυτές δεν είναι πράξεις κυρίων, κύριε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Γεωργιάδη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Κάντε μου μήνυση. Απαιτώ να μου κάνετε μήνυση!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτές δεν είναι πράξεις κυρίων, καταλάβατε; Και επειδή το παίζετε και εθνικιστές του γλυκού νερού, οι εθνικιστές είναι πρώτα κύριοι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Γεωργιάδη, φθάνει. Φθάνει!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα, ζητά συγγνώμη τώρα από το Βήμα της Βουλής για συκοφαντία και μετά τα υπόλοιπα, αγαπητέ συκοφάντη!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Ψευτοπατριώτες είστε εσείς!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας είπα, για μένα να μιλάτε διαφορετικά. Τζάμπα μαγκιές αλλού!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Κάντε μου μήνυση!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι, δεν χρειάζεται. Εξευτελίστηκες ήδη που είπες από το Βήμα της Βουλής τέτοια ψέματα. Είναι αρκετή η χλεύη για τους πατριώτες να ανεβαίνεις πάνω και να λες ψέματα, αγαπητέ! Καταλάβετε; Καταλάβετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Φθάνει, φθάνει, κύριε Γεωργιάδη. Ευχαριστούμε πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καταλάβετε; Λοιπόν, άλλες φορές ψέματα αλλού, όχι σε μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε. Τα προσωπικά εκτός Αιθούσης!

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ήσασταν στην προοδευτική κυβέρνηση Παπαδήμου. Θα έπρεπε να ντρέπεσε, κύριε Γεωργιάδη! Απάντησε, λοιπόν, σε μένα για την κυβέρνηση Παπαδήμου, που τολμάς να υψώνεις τον τόνο της φωνής σου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Αρβανίτη, δεν έχετε τον λόγο, πρώτα από όλα που σηκώνεστε και φωνασκείτε. Δεν έχετε τον λόγο!

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Συγγνώμη, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι συγγνώμη! Με μία συγγνώμη δεν τελειώνει τίποτα. Και φθάνει, λοιπόν, με τα προσωπικά σε αυτήν την Αίθουσα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Μην μας κάνει τώρα τον πατριώτη! Προς Θεού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο ελληνικός λαός αυτά τα ακούει και ξέρει ποιος είναι πατριώτης και ποιος δεν είναι.

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Εν όψει του ότι έχουν ακουστεί πολλά σχετικά με το γιατί καθυστέρησε το νομοσχέδιο και ότι ενδεχομένως ακούστηκαν ότι μπορεί να είχαμε και πιέσεις από άλλη χώρα, είμαι υποχρεωμένος να δηλώσω ότι οι ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου δεν αναφέρονται σε καμμία γειτονική χώρα, ούτε αφορούν τις σχέσεις μας με την Τουρκία.

Και βέβαια δεν συνιστούν πράξη εξωτερικής πολιτικής. Για να τα ξεκαθαρίζουμε: Αποτελούν πράξεις σεβασμού της ιστορικής μνήμης και της μνήμης των θυμάτων. Εξ άλλου, η χώρα μας πάντα ενεργεί με σεβασμό στις διεθνείς της υποχρεώσεις.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Αυτό σημαίνει ότι θα γίνει ονομαστική; **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Τώρα ως προς τις διατάξεις του νομοσχεδίου, τις ανέλυσα στη συνεδρίαση της Τρίτης και δεν θεωρώ σκόπιμο να επανέλθω. Θα κάνω απλώς μερικές διευκρινίσεις.

Καλό θα ήταν να ασχολούμαστε –και δεν αναφέρομαι σε

όλους, αλλά σε μερικούς εισηγητές του ΣΥΡΙΖΑ- στην ουσία των διατάξεων και όχι στο τι είπε ή τι έκανε ο Μπαλτάκος. Αυτό είναι ένα είδος αποπροσανατολισμού που πάτε να κάνετε. Το νομοσχέδιο είναι σαφές. Όταν ανέλαβα το Υπουργείο Δικαιοσύνης το έφερα αμέσως με το πνεύμα το οποίο έχει κατατεθεί εδώ σήμερα –με το πνεύμα των διατάξεων εννοώ- και βεβαίως ό,τι ειπώθηκε και για το οποίο έγινε η κατάλληλη επεξεργασία στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Συνεπώς μακριά από εμένα τέτοιες σκέψεις και δεσμεύσεις τύπου «Μπαλτάκος», όπως είπατε.

Τώρα, όσον αφορά την επίκληση που κάνετε διάφορων διατάξεων ή αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, βλέπω ότι κάνετε μια επιλεκτική αναφορά. Τις θέλετε όλες ή μόνο όποιες νομίζετε ότι βολεύουν τις θέσεις σας; Για να ξεκαθαρίσουμε. Γιατί αν τις θέλετε όλες και ειδικά στο νομοσχέδιο, στην απόφαση-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να τις δεχτείτε όλες.

Βεβαίως δεν είναι κανονισμός, είναι απόφαση-πλαίσιο όπου μπορεί να υπάρχει ένα περιθώριο επαύξησης των διατάξεων, όσον αφορά τις κυρώσεις ή και περιορισμούς, όσον αφορά ειδικότερα τα θέματα της έκφρασης. Διότι υπάρχει και ρητή αναφορά μέσα στην απόφαση-πλαίσιο, που λέει ότι οι συνταγματικές διατάξεις δεν αναιρούνται εκ τους γεγονότος ότι θα τίθενται περιορισμοί κ.λπ..

Όσον αφορά το νομοσχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ, το είπα και θα το επαναλάβω: Το νομοσχέδιο σας, κυρία Κατριβάνου, δεν είναι αντιρατσιστικό. Δεν θέλω να επανέλθω στην επιχειρηματολογία την οποία ανέπτυξα προχθές. Απλώς αυστηροποιείτε τις διατάξεις που ρυθμίζουν αδικήματα του κοινού Ποινικού Δικαίου που έχουν ως κίνητρο το ρατσισμό. Αυτό αυστηροποιείτε. Τέτοια διάταξη όμως –όπως σας είπα- υπάρχει στο άρθρο 79, στο τρίτο εδάφιο, του Ποινικού Κώδικα όπου λέει ότι όταν υπάρχουν τα κίνητρα και είναι αντιρατσιστικά έχουμε μια επιμέτρηση της ποινής προς τα πάνω.

Κατετέθη, όμως, μια τροπολογία, την οποία έφερε ο κ. Τριαντάφυλλος και άλλοι συνάδελφοι, όπου προβλέπεται επαύξηση των ποινών. Δεν έχει μεγάλη σημασία για μένα αυτό, αλλά επειδή το επικαλεστήκατε κι εσείς και άλλοι συνάδελφοι, το ρυθμίζουμε το θέμα αυτό σε μια τροπολογία, η οποία σας έχει παραδοθεί και είναι η με αριθμό 1798/105.

Θα ήθελα βεβαίως να δω ποια θα είναι η θέση του ΣΥΡΙΖΑ. Θα ψηφίσετε το νομοσχέδιο ή τουλάχιστον τις διατάξεις αυτές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα την κάνετε δεκτή, κύριε Υπουργέ, αυτήν;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Πείτε το ρητά, σας παρακαλώ, για να καταγραφεί.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 1798 και ειδικό 105, 5-9-14.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κύριε Υπουργέ, την κάνετε δεκτή όπως την κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ; Με αυτήν τη μορφή;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι. Γίνεται δεκτή.

Όπως σας είπα και προχθές –μιας και συζητάμε τώρα- γίνεται δεκτή και η 1718/90, 6-8-14 που αφορά τα θύματα τρομοκρατικών ή βίαιων ενεργειών, όπως είναι η περίπτωση με το φύλακά μας που δολοφονήθηκε στη φυλακή του Μαλανδρινού, για τη ρύθμιση των δανείων τους. Το είπα προχθές ότι γίνεται και αυτή δεκτή.

Επίσης, γίνεται δεκτή και η βουλευτική τροπολογία με αριθμό 1792/103, 4-9-14, η οποία έχει σχέση με το Υπουργείο Εσωτερικών. Συγκεκριμένα, δίδεται μια παράταση στην κινητικότητα, για να μπορέσουν να δηλώσουν κάποιοι υπάλληλοι οι οποίοι δεν πρόλαβαν. Θα την έχετε δει, φαντάζομαι. Αν θέλετε κάποια διευκρίνιση, στη συνέχεια μπορώ να την κάνω. Είναι μερικές μέρες παράταση για να μπορούν οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εσωτερικών να έχουν την ευχέρεια να κάνουν αιτήσεις.

Σας εξήγησα, λοιπόν, ότι με τις ρυθμίσεις που κάνουμε εμείς, τιμωρούμε το μισαλλόδοξο λόγο, πράγμα το οποίο δεν το έχετε κάνει εσείς. Για να μην επαναλάβω τα επιχειρήματα που είπα

πριν, εμείς τιμωρούμε και τον αντιρατσιστικό λόγο και την πράξη βίας, η οποία έχει συνέπεια τον αντιρατσιστικό λόγο. Δηλαδή, δεν τιμωρείται μόνο ο φυσικός αυτουργός, όπως λέτε, μίας πράξης, η οποία έχει ρατσιστικά κριτήρια -εκεί βεβαίως τιμωρείται και ο υποκινών την πράξη αυτή ως ηθικός αυτουργός- αλλά τιμωρείται επιπλέον -πράγμα που δεν το προβλέπετε εσείς, γιατί δεν είναι αντιρατσιστικό το νομοσχέδιό σας- και ο μισαλλόδοξος λόγος, όταν βεβαίως προκαλεί την πράξη βίας. Δηλαδή, έχουμε μία φαινομένη συρροή αδικημάτων, όπως ανέπτυξα προχθές και δεν χρειάζεται να το ξαναπώ.

Μερικοί συνάδελφοι είπαν ότι είναι επαρκές το άρθρο 1 του ν. 927 και έθεσαν το ερώτημα σε τι χρειαζόταν ο νόμος ο δεύτερος. Τώρα που ψηφίζουμε, δηλαδή, το νομοσχέδιο στο αντίστοιχο άρθρο 1. Διαλέξτε. Ήταν ή δεν ήταν; Χρειαζόταν ή δεν χρειαζόταν; Όμως, για να δούμε, τι έλεγε το άρθρο 1 και ποια είναι η διαφορά σας:

Τι έλεγε το άρθρο 1 του ν. 927; Προσέξτε τις εκφράσεις. «Όστις δημοσίως, είτε προφορικά είτε διά του τύπου ή διά γραπτών κειμένων ή εικονογραφήσεων ή παντός ετέρου μέσου εκ προθέσεως προτρέπει εις πράξεις ή ενεργειάς δυναμμένας να προκαλέσουν διακρίσεις, μίσος ή βίαν κατά προσώπων ή ομάδες που έχουν τα φυλετικά χαρακτηριστικά, τη θρησκεία...» κ.λπ.. Λέτε, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο, όσον αφορά το άρθρο 1, δεν προσφέρει τίποτα και δεν είναι αντιρατσιστικό.

Τι λέει η διάταξη του άρθρου 1; Να τη διαβάσουμε για να δούμε πού διαφέρουν. Διότι εγώ δεν βλέπω να διαφέρουν σε τίποτα στην αντικειμενική υπόσταση των αδικημάτων. Επεκτείνει, όμως, περιπτώσεις που δεν τιμωρούνταν παλιά, όπως είναι οι γενοαλογικές διαφορές, η αλλαγή φύλου κ.λπ.. Αυτό έκανε. Γι' αυτό λέμε «εν τροποποιήσει τον νόμο».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Μπαίνει και η δημόσια τάξη, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ακούστε κι εσείς, κύριε Γκίοκα. Διάβασα και πριν τι λέει ο ν.927. Για πείτε μου πού διαφέρει το άρθρο 1 του νομοσχεδίου...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: «Κατά τρόπο που εκθέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη».

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): ...εκτός του ότι βάζει και άλλες κατηγορίες όπως είναι η αναπηρία, οι γενεαλογικές διαφορές, η αλλαγή του φύλου και επαυξάνει την ποινή.

«Όποιος με πρόθεση, δημόσια, προφορικά ή διά του τύπου, μέσω του διαδικτύου ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο ή τρόπο διεγείρει ή προτρέπει σε πράξεις, ενέργειες που μπορούν να προκαλέσουν...». Το λέει απλά στην καθαρεύουσα, «...δυναμμένες να προκαλέσουν». Ποια είναι η διαφορά;

Επικαλεστήκατε ότι παλιά είχα πει ότι ήταν επαρκής ο νόμος. Δεν είπατε όλη τη θέση μου. Είπα: «Είναι επαρκής ο νόμος όσον αφορά την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος, όμως χρειάζεται να συμπληρώσεις για να μπουν και άλλες περιπτώσεις οι οποίες χρήζουν προστασίας». Αυτό είπα και αυτό είναι καταγεγραμμένο και αυτό γίνεται τώρα.

Τώρα, για την ελευθερία της σκέψης: Έχω την εντύπωση ότι δεν έχετε διαβάσει το νομοσχέδιο ή ομιλείτε μόνο και μόνο για να εντυπωσιάσετε. Μπορείτε να μου πείτε από ποια διάταξη προκύπτει ότι δεν προστατεύεται η ελευθερία της σκέψης, το διάνοημα; Είναι σαφέςστατο. Διότι δεν τιμωρείται η άρνηση, δεν τιμωρείται ο συγγραφέας που θέλει να αναθεωρήσει την ιστορία, που θέλει να αναθεωρήσει ένα παγκόσμιο γεγονός, μία πράξη, αν θέλετε, αλλά τιμωρείται όταν με τον λόγο αυτόν εξωθούνται συνάνθρωποί μας σε πράξεις βίας κατά αυτών. Είναι συμπλεκτικά. Είναι και λίγο νομικά. Να μην σας μπλέξω με εξωτερικούς όρους του αξιοποίνου κ.λπ.. Γίνεται, όμως, αντιληπτό ότι πρέπει να υπάρχει και πράξη βίας. Αυτό προκύπτει σαφώςστα από τις διατάξεις.

Να σας διαβάσω λίγο και την εισηγητική έκθεση για να μην υπάρχει παρερμηνεία, γιατί και αυτό προσπαθήσατε να το υποβαθμίσετε. Ακούστε: «Η ποινική απαξία των συγκεκριμένων συμπεριφορών συνίσταται στην κακόβουλη άρνηση ή ευτελισμό ιστορικών γεγονότων, χωρίς, σε καμμία περίπτωση, να επιδιώκε-

ται η απαγόρευση ή η ιδεολογική χειραγώγηση της επιστημονικής έρευνας...» κ.λπ..

Συνεπώς το τι είναι γενοκτονίες, τι είναι εγκλήματα πολέμου και τι είναι εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας αναφέρεται ενδεικτικά στο κείμενο του νόμου αυτού. Συνεπώς και από αυτήν την πλευρά δεν υπάρχει πρόβλημα.

Όσον αφορά το γιατί μπήκαν οι γενοκτονίες και τα εγκλήματα πολέμου, δεν θα μείνω στο τυπικό ή στην υποχρέωση την οποία έχει η απόφαση-πλαίσιο που μας λέει ότι πρέπει να τα βάλουμε. Διότι απλούστατα και αυτές οι γενοκτονίες στρέφονται κατά συνανθρώπων μας που έχουν αυτά τα χαρακτηριστικά, δηλαδή διαφορετική φυλή, διαφορετική θρησκεία, διαφορετικές γενεαλογικές καταβολές, κ.λπ., όλα τα στοιχεία τα οποία έχει η αντικειμενική υπόσταση ενός αδικήματος.

Άρα, δεν είναι άλλο. Δεν είναι κάτι διαφορετικό. Είναι σαφέστατα προκαθορισμένο. Βεβαίως, υπάρχει και η προσφορότητα των πράξεων αυτών για να γίνει μια πράξη βίας.

Στην εισηγητική έκθεση -για να μην υπάρχει καμμία παρερμηνεία- αναφέρεται ρητά -γι' αυτό η άποψή μου ήταν ότι αρκούσε η πρώτη διατύπωση του κειμένου- το εξής: «Όλες αδιακρίτως οι γενοκτονίες που έχουν αναγνωρισθεί από διεθνή δικαστήρια ή τη Βουλή των Ελλήνων».

Όσον αφορά τη λέξη ρατσισμός. Λέτε -και απευθύνομαι στο ΣΥΡΙΖΑ- ότι δεν υπάρχει ο ορισμός του ρατσισμού. Ακούστε: Εκτός του ότι αναλύεται, στην εισηγητική έκθεση ο ρατσισμός και η ξενοφοβία αναφέρονται δεκαπέντε φορές. Τι λέτε; «Εγκλημα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά...» -ούτε εσείς λέτε ρατσισμός- «...είναι κάθε αξιόποινη πράξη που έχει σχέση με τη φυλή, το χρώμα...» κ.λπ.. Τι λέει το νομοσχέδιο το δικό μας; Τι έλεγε ο ν. 927/1979; Τα ίδια ακριβώς. Συνεπώς δεν βλέπω γιατί έχετε ενδοιασμούς και σε αυτό το θέμα.

Σχετικά με την προστασία των μαρτύρων: Να μην επικαλούμεθα εκφράσεις που μπορεί να εντυπωσιάσουν το κοινό που δεν ξέρει νομικά. Η προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων εισάγεται στη νομοθεσία μας από το 2005 με το ν.3386/2005. Με την τελευταία ΚΥΑ, την κοινή υπουργική απόφαση, ρυθμίζεται ειδικότερα -αν και δεν θα χρειαζόταν- η προστασία μαρτύρων και θυμάτων από ρατσιστικές ενέργειες.

Γιατί είναι κακό που ρυθμίστηκε με ΚΥΑ; Δηλαδή, η κοινή υπουργική απόφαση παύει...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Σας το είπατε. Γιατί δεν είναι νόμος. Κάντε το νόμο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όπως ξέρετε, οι υπουργικές αποφάσεις χωρίς εξουσιοδότηση νόμου δεν μπορεί να υπάρξουν.

Είπατε ότι μπορεί να αλλάξει η ΚΥΑ. Για να αλλάξει η ΚΥΑ αυτή θέλει τρεις Υπουργούς. Γιατί, δεν μπορεί να αλλάξει η διάταξη του νόμου; Δεν κατάλαβα. Ποιο είναι το πρόβλημα; Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω το πρόβλημα. Μιλάμε για να εντυπωσιάσουμε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Ο νόμος δεν μπορεί να αλλάξει;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Η ΚΥΑ δεν καλύπτει το πρώτο στάδιο προστασίας που είναι να πάει το θύμα να καταγγείλει, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είπε παλιά και ο αξιότιμος πρώην Πρόεδρος της Βουλής ο κ. Κακλαμάνης, ότι εδώ οφείλουμε να είμαστε ακριβείς, βεβαίως, στις εκφράσεις και να μην εντυπωσιάζουμε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν καλύπτει το πρώτο στάδιο, της καταγγελίας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σχετικά με τις γενοκτονίες, για τις οποίες μίλησαν τριάντα οκτώ Βουλευτές, θα ήθελα να πω το εξής σαν μια τοποθέτηση δική μου: Μα, στην επιτροπή της Βουλής πριν μερικούς μήνες είχα δεσμευτεί και είχα πει ότι θα μπουν οι γενοκτονίες που έχει αναγνωρίσει η ελληνική Βουλή. Τι το νέο προστέθηκε;

Βεβαίως, καταλαβαίνω την ευαισθησία των συναδέλφων Βουλευτών. Καταλαβαίνω την αγωνία τους να μπει το εδάφιο αυτό

μέσα στο κείμενο του νόμου, αλλά, όμως, ήταν μια ειλημμένη απόφαση της Κυβέρνησης για να διευκρινιστούν και αυτές οι γενοκτονίες.

Σχετικά με το σύμφωνο συμβίωσης: Είπα και ξαναείπα ότι είναι θέμα Οικογενειακού Δικαίου, είναι θέμα του Αστικού Δικαίου. Έχει πολλές παραμέτρους. Δεν είναι μόνο το να συμβιώσουν δύο άνθρωποι, που είναι μια πραγματικότητα. Έχει ζητήματα οικογενειακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά. Αν γίνει το σύμφωνο συμβίωσης όπως το λέτε, όπως, δηλαδή, το φαντάζεστε, θα έχει τις συνέπειες του γάμου, δηλαδή αναγκαστικού δικαίου, ius cogens για τους νομικούς.

Αυτό θέλουμε ή μέχρι πού θέλουμε να πάμε; Υπάρχουν θρησκευτικά ζητήματα, πολιτικά ζητήματα, κοινωνικά ζητήματα. Δεν είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο πρέπει να αποτελέσει ιδιαίτερης επεξεργασίας και ευαισθησίας;

Βεβαίως, δεν παραγνωρίζει κανείς την καταδίκη της χώρας μας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Αυτός είναι ένας λόγος παραπάνω, λοιπόν, να το μελετήσουμε με μεγαλύτερη προσοχή και υπευθυνότητα.

Τέθηκε το ερώτημα γιατί αναφέρονται στο νομοσχέδιο ορισμένες μορφές ρατσισμού.

Δημιουργείται η εύλογη απορία: Υπάρχουν και άλλες μορφές ρατσισμού; Γιατί ο τίτλος του νομοσχεδίου λέει «Προσαρμογή και τροποποίηση του νόμου σύμφωνα με την απόφαση πλάσιο για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού». Δημιουργείται, λοιπόν, η εντύπωση ότι υπάρχουν και άλλες μορφές ρατσισμού οι οποίες δεν θα τιμωρούνται; Μα, αυτό μας το λέει η απόφαση πλάσιο.

Τι μας λέει η απόφαση πλάσιο; Η απόφαση πλάσιο αφήνει στον εθνικό νομοθέτη να καθορίσει το εύρος της προστασίας. Δεν το εξαιρεί, αλλά λέει, «Ρυθμίζω αυτές τις περιπτώσεις ρατσισμού, αλλά υπάρχουν και άλλες, κοινωνικές, πολιτικές», που τις αφήνει στον εθνικό νομοθέτη για να δει αν πρέπει να τις βάλει ή όχι.

Συνεπώς να γιατί είναι ορισμένες μορφές, γιατί δεν είναι όλες οι μορφές. Γι' αυτό ακριβώς αναφέρεται ως «ορισμένες μορφές».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Ετέθησαν αυτά τα θέματα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποιες είναι οι άλλες μορφές; Μας λέτε μερικά παραδείγματα;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αναφέρεται. Μπορεί να είναι κοινωνικές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δηλαδή;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Παραδείγματος χάριν, κάποιος έχει μία καλύτερη κοινωνική θέση ή οικονομική θέση. Να στραφούμε εναντίον του γιατί είναι, ας πούμε, πλουτοκράτης ή γιατί είναι φτωχός. Μπορεί να είναι πολιτική. Είναι δυνατόν να διωχθεί σήμερα άνθρωπος για τα πολιτικά του φρονήματα ή να πει αν είναι αριστερός, δεξιός ή κεντρώος, για την ελευθερία της βούλησης;

Άλλο είναι το θέμα, κύριε συνάδελφε, εάν ωθώ τον άλλον σε πράξεις βίας εναντίον αυτού, οπότε θα τιμωρηθώ σύμφωνα με τις διατάξεις του κοινού Ποινικού Δικαίου. Αν, όμως, στο κείμενο βάλω και το ρατσιστικό κίνητρο, τότε θα έχω επαυξημένη ποινή. Απλώς, η απόφαση πλάσιο το αφήνει στην διακριτική ευχέρεια του εθνικού νομοθέτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εγώ δεν θεωρώ ότι πρέπει να μπουν αυτά τα πράγματα τώρα εδώ. Δεν ξέρω. Δεν θα είναι και σωστό, γιατί είμαστε και λίγο πιο φιλελεύθερη κοινωνία και δεν νομίζω ότι θα μπορούσε να μπει κάτι τέτοιο.

Να αναφερθώ και σ' ένα τελευταίο θέμα, για την ιθαγένεια, επειδή το είπαν δύο συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Σας παρακαλώ πολύ αυτά που είπατε σήμερα, να μην τα ξεχάσετε, όταν θα έρθει

ο κώδικας για την ιθαγένεια. Τι είπατε δηλαδή; Είπατε: Πώς είναι δυνατόν σε ένα παιδί το οποίο μιλάει ελληνικά, σπουδάζει στη χώρα -δηλαδή θίξατε την παιδεία- έχει μεγαλώσει, μπαίνει στο πανεπιστήμιο, είναι στρατιώτης, να μη του δίνουμε την ελληνική ιθαγένεια;

Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι ο κώδικας, μετά την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας -τον οποία είχα την τιμή να επεξεργαστώ στο Υπουργείο Εσωτερικών και κακώς δεν ήρθε ακόμη προς ψήφιση- αυτά ακριβώς λέει. Απλώς το ΣτΕ λέει ότι δεν μπορεί μόνο η γέννηση ως φυσικό γεγονός να σου προσδώσει την ιδιότητα του Έλληνα. Θα έρθει η ώρα να τα αναλύσουμε αυτά. Και κακώς ο νομοθέτης ταύτισε την υπηκοότητα με την ιθαγένεια. Γιατί η ιθαγένεια είναι ένα φυσικό γεγονός, ενώ η υπηκοότητα είναι μία πολιτική απόφαση, είναι κάτι το διαφορετικό. Δεν είναι, όμως, του παρόντος.

Να, γιατί λέμε ότι μόνο το φυσικό γεγονός της γέννησης δεν επαρκεί. Εξάλλου, το είπε και το Συμβούλιο της Επικρατείας. Και να μην επικαλούμαστε τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά το δοκούν, αν μας αρέσουν ή δεν μας αρέσουν.

Όμως, για τα παιδιά που πηγαίνουν στο σχολείο, μεγαλώνουν εδώ, πηγαίνουν στο πανεπιστήμιο, έχουμε ειδικές διατάξεις με τις οποίες αποκτούν την ιθαγένεια. Και να μην μπερδεύουμε την απόκτηση της ιθαγένειας με τη γέννηση, με την πολιτογράφηση.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, πριν να αναφερόμαστε σε νομοθετήματα, να μελετάμε το σύνολο των διατάξεων, για να έχουμε μία εποπτεία του δικαίου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, σε σχέση με την τροπολογία των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που θα γίνει δεκτή, δώστε μου ένα λεπτό να υποβάλω ένα ερώτημα, μέχρι να έρθει

η ώρα των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, μήπως το τροποποιήσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχετε ένα μόνο λεπτό, κύριε Καπερνάρο. Στο επόμενο λεπτό θα κλείσει το μικρόφωνο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω δύο νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Καταθέστε τις, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εν όψει του ότι με τις τροπολογίες μπήκαν και άλλες διατάξεις στο νομοσχέδιο, στον τίτλο του θα προστεθεί η φράση «και άλλες διατάξεις».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Να κατατεθεί στα Πρακτικά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όσον αφορά την τροπολογία με γενικό αριθμό 1733 και ειδικό 96, η οποία αφορά τα πτυχία των σπουδαστών μας που έρχονται από το εξωτερικό, προστίθεται το εξής εδάφιο στο τέλος της περιπτώσεως α', της παραγράφου 4, για να υπάρχει μια διευκρίνιση: «Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται ο τρόπος ο τρόπος λειτουργίας της ως άνω Επιτροπής και κάθε άλλο σχετικό θέμα.»

Τις καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

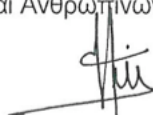
Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1733 και ειδικό αριθμό 96/21-8-2014, στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τίτλο «Τροποποίηση του ν. 927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕ της 28^{ης} Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328) και άλλες διατάξεις».

Κατά τη συζήτηση στο Γ' Τμήμα διακοπής των εργασιών της Βουλής.

Στο τέλος της περίπτωσης α' της παραγράφου 4 προστίθεται εδάφιο ως εξής:
"Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας της ως άνω Επιτροπής και κάθε άλλο σχετικό θέμα".

Αθήνα, 3 Σεπτεμβρίου 2014

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Χαράλαμπος Αθανασίου

ΣΥΔ. 5/9/2014

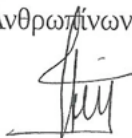
ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τίτλο «Τροποποίηση του ν. 927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕ της 28^{ης} Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)

Στον τίτλο του σχεδίου νόμου προστίθεται στο τέλος η φράση “και άλλες διατάξεις”.

Αθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 2014

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Χαράλαμπος Αθανασίου

>))

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Πρόεδρε, θα σας δώσω τον λόγο αμέσως μετά τον κ. Καπερνάρο.

Κύριε Καπερνάρο έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κύριε Υπουργέ, επειδή τώρα δηλώσατε ότι κάνατε δεκτή την τροπολογία των τριών Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, θέλω να σας υποβάλω το εξής ερώτημα: Λένε. «Προσθήκη-τροπολογία, σε σχέση με το ν. 927/1979». Πρώτον, στην προτεινόμενη προσθήκη-τροπολογία μιλάνε για το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3, του άρθρου 79 και προστίθεται –λέει– στο άρθρο 81Α του Ποινικού Κώδικα.

Άρα, μιλάμε για τα δύο αυτά άρθρα του Ποινικού Κώδικα και μιλάμε με το ν.927. Ερώτημα: Στην τροποποίησή τους λέει: «Σε περίπτωση κακούργηματος, που το προβλεπόμενο όριο ποινής ορίζεται σε πέντε έως δέκα έτη κάθειρξης, το κατώτερο όριο ποινής αυξάνεται κατά δύο έτη». Ποιο κακούργημα; Έχουμε στο ν. 927 κακούργημα; Τα άρθρα 79 και 81 μιλάνε για κακούργημα; Οι άνθρωποι φέρνουν τροποποίηση και μιλάνε για κακούργημα. Μιλάνε για ποινές επί κακούργηματος. Ποιο είναι το κακούργημα;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να σας πω...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Οποιοδήποτε κακούργημα. Για να μη περδεύονται οι δικαστές δηλαδή; Βγάλτε το αυτό, διότι δεν συνάδει. Είναι άτοπο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εξήγησα ότι με το 79 -θα το πω για τους μη νομικούς- είχαμε επιμέτρηση της ποινής. Επιμέτρηση της ποινής σημαίνει ότι δεν μπορώ να ξεπεράσω το ανώτατο προβλεπόμενο όριο από το νόμο. Η επαύξηση, όμως, σημαίνει ότι μπορώ να το ξεπεράσω. Αλλά με ποιο όριο; Το καθορίζει η διάταξη αυτή. Αυτή είναι η διαφορά του άρθρου 79. Το άρθρο 79 είχε μπει το 2008 και τροποποιήθηκε νομίζω επί υπουργίας του κ. Ρουπακιά ή του κ Παπαϊωάννου...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Περί προσωπικού. Το λένε «κακούργημα» όμως.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αν η πράξη είναι αποτέλεσμα του ρατσιστικού λόγου, τότε τιμωρείται με το κακούργημα.

Επειδή, όμως, είναι βουλευτική η τροπολογία, θα το κοιτάξω και αν είναι έτσι, κύριε Καπερνάρο, θα το διορθώσουμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Εντάξει, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης έχει τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, άκουσε με προσοχή τον κύριο Υπουργό. Μάλιστα, ήμουν εκτός της Αιθούσης όταν άκουσα να λέει –και σωστά το είπε– ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν αφορά ούτε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, ούτε την οποιαδήποτε άλλη χώρα.

Βέβαια, αυτά που νομοθετούμε αφορούν ολόκληρη την ανθρωπότητα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έκανα δήλωση γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε. Δεν ήσασταν εδώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Νομοθετούμε για ζητήματα που δεν αφορούν μόνο τις δικές μας κοινωνικές αντιλήψεις. Απλώς νομοθετώντας λαμβάνουμε υπ' όψιν ότι θα νομοθετήσουμε για μία συγκεκριμένη κοινωνία που είναι η ελληνική κοινωνία. Και εκεί πρέπει, πράγματι, να μας απασχολεί μέχρι πού φτάνουμε σε κάποιο ζήτημα, αν σήμερα μπορούμε να είμαστε πιο ανοιχτοί ή πιο συγκρατημένοι κ.λπ..

Κι εγώ αισθάνομαι κάπως άσχημα, όπως σας είπα την πρώτη μέρα. Ογδόντα σχεδόν χρόνια το ελληνικό κράτος εφοβείτο να πει ότι εδώ για ένα κομμάτι του ελληνισμού στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, υπό το καθεστώς των Νεοτούρκων, με την καθοδήγηση των Γερμανών οργανωτών του στρατού και των μεθόδων που εν συνεχεία εφήρμοσε ο Χίτλερ –αυτό που λέμε για το Ολοκαύτωμα υπήρξε η δοκιμή, όπως στον εμφύλιο πόλεμο της Ισπανίας υπήρξε η δοκιμή μεθόδων που εφάρμοσαν μετά οι χώρες του Άξονα στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο– υπήρξαν οι σφαγές των Ποντίων, των Αρμενίων, των Ασσυρίων και μετά την παρουσία

μας στην Ιωνία ακολούθησαν οι σφαγές στους Έλληνες της Μικράς Ασίας.

Η Βουλή ομοφώνως ψήφισε. Κάποιος είπε μάλιστα για το Κομμουνιστικό Κόμμα. Όχι, και το Κομμουνιστικό κόμμα ψήφισε. Η Βουλή ψήφισε ομοφώνως. Αισθάνθηκε ότι δεν μπορεί να αγνοήσει το γεγονός ότι σχεδόν τετρακόσιες χιλιάδες Πόντιοι σφαγιάστηκαν, ένα εκατομμύριο Αρμένιοι εξολοθρεύθηκαν και ότι δεν υπάρχει στο χάρτη έθνος, λαός Ασσυρίων. Έχουμε, όμως, εδώ χριστιανούς Ασσύριους οι οποίοι προσέφυγαν στην Ελλάδα. Νομίζω ότι μειώνει τη Βουλή και μάλιστα όχι την Ολομέλεια, αλλά το Τμήμα. Έχει γίνει και με άλλα νομοθετήματα, να μην επανέρχομαι. Στο νόμο για τον έλεγχο του «πόθεν έσχες» ήρθε το Τμήμα με τροπολογίες και κακοποίησε το νόμο για χάρη κάποιων προσώπων που δεν θέλουν να ελεγχθούν –κύριε Δρίτσα, είστε στην αρμόδια επιτροπή τώρα– πριν γίνουν Υπουργοί.

Σήμερα έγινες Υπουργός, έχεις αυτήν την περιουσία και ελέγχεσαι αναδρομικά από τότε, από το '74, όπως είπε ο κ. Σαμαράς –και πριν το πει ο κ. Σαμαράς, έκανε νόμο και τον ψήφισε ομοφώνως η Βουλή πριν διαλυθεί το 2012– και δεν θέλεις να μας πεις ή να δούμε τι είχε ένα, δύο χρόνια πριν. Για ποιο λόγο;

Σήμερα με ειδοποίησαν από την Εθνική Τράπεζα, διότι τους έκανα και δεύτερη και προειδοποιητική και πιεστική αίτηση. Μου έλεγαν «Δεν μπορούμε να βρούμε από τη δεκαετία του '80 τους λογαριασμούς σας». Και εκεί όλοι ή οι περισσότεροι, όσοι δεν θέλουν να πιέσουν να ανοίξουν οι λογαριασμοί τους σας στέλνουν απλώς μια βεβαίωση ότι κατέθεσαν την αίτηση στην τράπεζα. Και η τράπεζα λέει ότι επειδή τότε τα έγραφαν με το χέρι κ.λπ., δεν μπορεί να τα βρει. Τα έχουν όλα! Και ευτυχώς σήμερα εμένα –με είχαν ειδοποιήσει μάλιστα– μου έστειλαν το ψηφιακό αρχείο, που μου τα λένε ακριβώς, και το κατέβασα από το site. Και θα φέρω και το χαρτί στην επιτροπή σας, κύριε Δρίτσα. Να μην σταθώ, όμως, αυτά.

Δεν μπορεί το Τμήμα να αγνοήσει ότι η Βουλή των Ελλήνων, εν ολομέλεια και ομοφώνως, ονομαστικά ψήφισε νόμο το '94 για τους Πόντιους, το '96 για τους Αρμένιους και το '98 για τους Μικρασιάτες.

Με τη γειτονική χώρα εμείς δεν θέλουμε καμμία αντιπαλότητα. Όλη όμως η πολιτισμένη ανθρωπότητα τους λέει, αν θέλουν να είναι διάδοχος –όπως λέει ο κ. Νταβούτογλου, θέλει να αναθεωρήσει και τη Συνθήκη της Λωζάνης– ότι πρέπει να αναπτυχθούν νέες σχέσεις μεταξύ της Τουρκίας και των χωρών που προέρχονται από την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Τι είδους σχέσεις; Κανονικά, αυτές τις σχέσεις κατά το Διεθνές Δίκαιο γιατί να μην τις έχουμε; Γιατί ειδικές σχέσεις;

Είναι αυτό που σας έλεγα προχθές για την τάση αναθεώρησης που τη βλέπουμε και στην Ευρώπη. Πάμε σε νέο ψυχρό πόλεμο, διότι οι Αμερικανοί πιέζουν τους Ευρωπαίους να αναθεωρηθούν οι συμφωνίες και της Γιάλτας και του Πότσδαμ. Και ο Πούτιν σου λέει «Τι μου βάζεις την Πολωνία από κάτω; Τώρα θέλεις να βάλεις στο ΝΑΤΟ την Ουκρανία. Αυτά είχαμε συμφωνήσει τρεις μεγάλοι, ότι έχουμε τους ζωτικούς μας χώρους, και εγώ είμαι ο διάδοχος της Σοβιετικής Ένωσης». Εμένα δεν μου αρέσουν οι χώροι, αλλά δεν είμαι σε θέση να τα ανατρέψω εγώ όλα αυτά. Και όσοι θέλουν να τα ανατρέψουν, να μην τα ανατρέψουν σε βάρος της ειρήνης του κόσμου και των λαών ιδιαίτερα, που εμείς υποφέρουμε τόσα προβλήματα και έχουμε και τις συνέπειες αυτού του «σκυλοκαβγά» που γίνεται για την κυριαρχία του Κιέβου και της Ουκρανίας.

Οφείλετε, κύριε Υπουργέ, να σεβαστείτε. Είστε μέλος πια του Κοινοβουλίου. Δεν είστε κατ' απονομήν Υπουργός, φιλοξενούμενος, όπως είχα πει κάποτε σε έναν Υπουργό που χτύπαγε το χέρι του μιλώντας στο μακαρίτη τον Έμπερτ. Του είπα «Ε! Τι το πέρασες εδώ; Φιλοξενούμενος είσαι. Εδώ είναι οι εκπρόσωποι του λαού». Λοιπόν, είστε εκπρόσωπος του λαού και η Ολομέλεια της Βουλής δεν είπε γενικά και αόριστα και «ψάξτε μετά ποιος ήταν ο νόμος και τι έλεγε». Είπε για τους συγκεκριμένους πληθυσμούς.

Έκανα μία δήλωση, όταν πήρατε πίσω το νομοσχέδιο. Είπα ότι ελπίζω να μην έχουμε επανάληψη από τη γνωστή πλευρά των πείσεων, που το 1994 η τότε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ο Ανδρέας Παπανδρέου ως Πρωθυπουργός, εγώ ως Πρόεδρος της

Βουλής, όλα τα κόμματα είπαμε «Όχι, και να κάνετε ό,τι νομίζετε». Και ήταν πρόταση νόμου που έπρεπε να περιμένουμε και την πέμπτη του επομένου μηνός. Και αρκετοί έλεγαν «Μα, μήπως στο διάστημα αυτό αυτοί μας δημιουργήσουν τίποτα;». Εκβιάζουν, απειλούν και μόνο αν είναι κανείς σταθερός απέναντί τους, μόνο τότε σταματάνε. Αυτά τουλάχιστον έχω καταλάβει εγώ.

Άρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, πρέπει όπως λέμε για το Ολοκαύτωμα του εβραϊκού έθνους να πούμε και των Ποντίων, των Αρμενίων, των Μικρασιατών Ελλήνων, των Ασσυρίων. Αν μη τι άλλο, γι' αυτούς συνεχίζουν τώρα οι τζιχαντιστές και σφάζουν. Όλους τους λαούς της Μεσοποταμίας, της Συρίας που είναι χριστιανοί τούς περνάνε δια στόματος ρομφαίας.

Σε ό,τι αφορά αυτήν τη μεγάλη συζήτηση που έχει γίνει για τα ετερόφυλα ζεύγη, εμείς ως ΠΑΣΟΚ σας προτείνουμε μια χρυσή τομή. Δεν είμεθα με εκείνους που το εκμεταλλεύονται είτε ιδιαιτερότητα έχουν κάποιοι άνθρωποι είτε έτσι είναι τα γονίδια τους. Δεν μπαίνω εγώ σε αυτά ούτε βιολόγος είμαι ούτε ιατρός ούτε κοινωνιολόγος. Δεν λέω γάμο. Ο γάμος σημαίνει πάρα πολλά πράγματα. Γάμος σημαίνει αμέσως και ό,τι κατά την αστική νομοθεσία δικαιούται ένα ανδρόγυνο. Δηλαδή, να υιοθετήσει, κληρονομικοί δικαιώματα και της μιας ή της άλλης ρίζας. Αυτά, σωστά, να τα δούμε, να τα μελετήσουμε. Αλλά το να μην στιγματίζονται δύο φίλοι που μπορεί να μην είναι καν ομοφυλόφιλοι, αλλά ζουν ως φίλοι μαζί, για ποιο λόγο; Αν αυτοί οι δύο άνθρωποι θέλουν να κανονίσουν ακόμα και τα στενά οικονομικά τους: «Εσύ τσοντάρεις εκεί, εγώ εκεί. Αν συμβεί κάτι σε εμένα, έχεις αυτήν την υποχρέωση», εγώ δεν βρίσκω σε αυτό τίποτα που να δικαιολογεί αυτή την υπερπροστασία ορισμένων.

Έτσι, κατά τη γνώμη μου, ορισμένοι -και βλέπω ιδιαίτερα κάποιον, που επί χρόνια στα κανάλια το κάνει αυτό- εκμεταλλεύονται αυτό το πρόβλημα, είτε είναι ατομικό είτε γενικότερο.

Είναι, λοιπόν, από τη μια αυτοί που υπερακοντίζουν και που μπορεί να ψάχνουν και ανθρώπους και να τους λένε «Έλα δω, σκέψου έτσι, αισθάνεσαι έτσι; Έλα να σε υπερασπιστούμε». Και υπάρχει και η άλλη άποψη, η σωστή, ότι ελεύθεροι είναι δύο άνθρωποι, αλλά όχι να κάνουν γάμο. Πώς να το κάνουμε; Και πιστεύω ότι και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δεν θα έχουμε αυτά τα προβλήματα, αν έχουμε λογικούς θεσμούς, που να είναι εκ των πραγμάτων πρόσφοροι και κατανοητοί, ότι αυτή η κοινωνία αυτό μπορεί τώρα να κάνει. Έτσι είναι, κύριε Υπουργέ.

Ωραία, εδώ κάποιοι θέλουν το μείζον, κάποιοι δεν θέλουν τίποτα. Ας κάνουμε αυτό το βήμα, ώστε να μη γίνονται κι αυτοί οι διασυρμοί και οι επιθέσεις σε ανθρώπους αξιοπρεπέστατους, που δεν θέλουν να δίνουν δικαιώματα για το πώς ζουν και τι κάνουν. Και πολλοί, αναδεικνύοντας τάχα ως ενδιαφερόμενοι το πρόβλημα των ομοφυλοφίλων, περισσότερο κακό κάνουν, παρά καλό στην κοινωνία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ακριβώς αυτά τα προβλήματα θέλουμε να μελετήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόδωρος Δρίτσας έχει τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η συζήτηση φτάνει στο τέλος της για αυτό το πολύπαθο νομοσχέδιο, αλλά μάλλον η συζήτηση αναδεικνύει ότι πολλά θέματα τίθενται εξ αρχής. Γιατί ακριβώς το ζήτημα της καταπολέμησης του ρατσισμού όχι μόνο δεν είναι απλώς ζήτημα νόμων, αλλά είναι και ζήτημα -και στο πεδίο των νομοθετικών ρυθμίσεων- πολλαπλών προσεγγίσεων και προσεγγίσεων τέτοιων που ακριβώς απαιτείται μια σχολαστική εξάντληση όλων εκείνων των δυνατοτήτων, που να συνδέουν το ρατσιστικό λόγο, το έγκλημα με ρατσιστικά κίνητρα, την προστασία των θυμάτων και τη συνολικότερη κατοχύρωση των εγγυήσεων εκείνων που οι αρχές αναλαμβάνουν την ευθύνη να διεκπεραιώνουν κάθε στιγμή και κάθε μέρα.

Αυτή είναι, ίσως, μία από τις πολύ σημαντικές παραμέτρους, που σε αυτό το διήμερο της συζήτησης ελάχιστα αναφέρθηκε, ο ρατσισμός δηλαδή του κράτους και των υπηρεσιών και κυρίως των κατασταλτικών μηχανισμών ή και της δικαιοσύνης πολλές

φορές. Αλλά όπως και σε όλες τις πτυχές και εκεί, να μην και το νομοσχέδιο κάνει αναφορά για λειτουργούς κ.λπ., αλλά είναι πάρα πολύ λίγο μπροστά στο πραγματικό ζήτημα. Για παράδειγμα, πώς είναι δυνατόν η δημοσιογραφική παρουσίαση -και οι πληροφορίες αυτό λένε- όταν την Τρίτη συζητούσαμε εδώ αυτό το νομοσχέδιο και μιλούσαμε για τον ρατσισμό και λίγο-πολύ όλες οι πτέρυγες της Βουλής -όχι όλες- ομνύουν εναντίον του ρατσισμού, στην Αμυγδαλέζα είχαμε μία συμπεριφορά αστυνομικών, όπου επειδή ήθελαν, λέει, να κάνουν καταμέτρηση δεν σεβάστηκαν εκείνη την ώρα κρατούμενους αλλοδαπούς μετανάστες που έκαναν την προσευχή τους.

Σύμφωνα με όλα τα καταγγελλόμενα, τους έβρισαν, γιατί έπρεπε να κάνουν καταμέτρηση. Διότι η θρησκεία του καταγγελλόμενου δεν είναι σεβαστή, διότι δεν είναι σεβαστός ο ίδιος ο αλλοδαπός και πολλά άλλα «διότι».

Και καλά, οι συγκεκριμένοι αστυνομικοί χρειάζεται να δει κανείς ποια είναι τα κίνητρά τους, ποια είναι η παιδεία τους, ποια είναι η συνείδησή τους, ποια είναι η ευθύνη τους, ποια είναι η πειθαρχία τους και πολλά άλλα. Η καταγγελία, όμως, έμεινε μετέωρη. Δεν υπήρχε από πουθενά -δεν λέω κατ' ανάγκη στο υπουργικό επίπεδο- κάποιος σε ανώτερο βαθμό είτε της αστυνομίας είτε από οπουδήποτε, που να παρέμβει σε αυτό. Θεωρείται φυσιολογικό με λίγα λόγια. Θεωρείται κάτι που το ξέρουμε. Γινόταν και χθες και προχθές.

Άρα, το ζήτημα δεν είναι να νομοθετήσουμε για να έχουμε το «φύλλο συκής», που γι' αυτό μίλησα και στην πρωτομιά μου στη συνεδρίαση της Τρίτης. Το ζήτημα είναι να δράσουμε, όχι επειδή υπάρχει η ευρωπαϊκή οδηγία, αλλά επειδή το πρόβλημα είναι οξύτατο, απειλητικό και πολύπλευρο.

Κι όταν λέμε για ρατσιστικό λόγο, και εφόσον συνδέεται με όσα προβλέπει το άρθρο 1, να θυμίσω και σε όσους συναδέλφους Βουλευτές έχουν λιγότερα χρόνια θητείας -αν και εδώ στην Αίθουσα τώρα οι περισσότεροι έχουμε μία θητεία κάποιων ετών και υπάρχουν και πολύ παλαιότεροι- ότι μέχρι το 2007-2008 στο Ελληνικό Κοινοβούλιο δεν γινόταν παραδεκτός ο όρος «λαθρομετανάστης». Και πρωτεργάτης -προς τιμήν της- σε αυτή τη μη πραδοχία ήταν η κ. Μαριέττα Γιαννάκου-Κουτσίκου, που είχε θέσει το θέμα και είχε συνομολογήσει όλο το Κοινοβούλιο επί αυτού.

Διότι είναι ή δεν είναι ρατσιστικό λόγος η έκφραση «λαθρομετανάστης», η οποία μάλιστα χρησιμοποιείται στην καθημερινότητα από κρατικούς υπαλλήλους, από Υπουργούς, από Βουλευτές, από δημοσιογράφους, από τους πάντες; Είναι στοχοποίηση ή δεν είναι; Είναι προτροπή σε εγκληματική δράση ή δεν είναι;

Εμείς, όμως, δεν ζητούμε όποιος λέει «λαθρομετανάστης» να δώκεται ποινικά. Προφανώς! Θα ήμασταν τρελοί. Και αυτή είναι η λογική του ΣΥΡΙΖΑ, ότι πρέπει να προστατέψουμε τα θύματα του ρατσισμού, πρέπει να εξουθενώσουμε το ρατσισμό διά της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Και εδώ είναι ακριβώς η διαφορετική προσέγγιση, αλλά έχουμε ιστορικά...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ακριβώς τα ίδια λέμε! Ακριβώς!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν λέμε τα ίδια. Έχουμε ιστορικά δεδομένα. Ο φασισμός στη Γερμανία δεν θα μπορούσε να αναπτυχθεί και με όλες του τις εκφράσεις -τον ναζισμό, το ρατσισμό, την καταστροφική του ιδεολογία- παρά στη συγκεκριμένη ιστορική περίοδο.

Κάποιοι είχαν πει ότι ο ρατσισμός είναι η ιδεολογία των ηλιθίων. Έχει μία βάση αυτό, γιατί είναι ακριβώς η ιδεολογία του πλήρους ανорθολογισμού. Και υπάρχουν πολλές εκφράσεις τέτοιου είδους, που επιβεβαιώνουν αυτόν τον ορισμό. Έχουμε πάρα πολλές. Μόνο που αυτή η ιδεολογία των ηλιθίων γίνεται σε συγκεκριμένες ιστορικές περιόδους εξαιρετικά επικίνδυνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίαρχη!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Γίνεται και κυρίαρχη. Στην Γερμανία, λοιπόν, δεν θα μπορούσε να αναπτυχθεί ο χιτλερισμός και ο φασισμός, αν προηγουμένως δεν είχε ηττηθεί το εργατικό κίνημα, το δημοκρατικό κίνημα και το κίνημα των κατακτήσεων του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Είναι γι' αυτό που στις συνθήκες της οικονομικής κρίσης και των εφαρμοζομένων πολιτικών σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων υπάρχει τεράστια ευθύνη για όσες κυβερνήσεις υλοποιούν τέτοιες πολιτικές και για την άνοδο του ρατσισμού και του ναζισμού. Πραγματικά, η υπέρβαση αυτής της απειλής είναι οι πολιτικές που ενώνουν. Και οι πολιτικές που ενώνουν στρέφονται πραγματικά πάντα απέναντι στους ισχυρούς. Οι ισχυροί φοβούνται την ενότητα των ανθρώπων, ανεξαρτήτως φύλου, θρησκείας, κοινωνικής τάξης, οικονομικής κατηγορίας και κάθε είδους άλλων διακρίσεων. Οι ισχυροί και αυτοί που λειτουργούν, που απομυζούν τον μεγάλο πλούτο κάθε κοινωνίας είναι αυτοί που θέλουν να διαιρούν.

Ο ρατσισμός, λοιπόν, έχει και κοινωνικά και ταξικά και πολιτικά και ιδεολογικά χαρακτηριστικά, αλλά και χαρακτηριστικά εξουσίας και ως καμώνονται οι ρατσιστές, οι εθνικιστές ότι είναι αντισυστημικοί.

Είναι πολλά τα ζητήματα που άνοιξε αυτή η συζήτηση. Εμείς δεχόμαστε θετικά την τροπολογία των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, αναφορικά με την επιμέτρηση ποινών για το ρατσιστικό έγκλημα. Δεν εξαντλείται εκεί, αλλά, εν πάση περιπτώσει, είναι μία θετική συμβολή που αναβαθμίζει και τις άλλες διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου.

Για το άρθρο 2 αυτή η συζήτηση φαίνεται ότι δεν θα τελειώσει εύκολα. Δεν μπορεί να συμφωνήσουμε σ' ένα άρθρο, που επιχειρεί να ποινικοποιήσει τη στάση απέναντι στο Ολοκαύτωμα ή σε ο,τιδήποτε άλλο, στη γενοκτονία -όπως την ονομάσει κανείς- των Ποντίων, των χριστιανικών πληθυσμών του Πόντου ή ακόμα -γιατί όχι;- στα ολοκαύτωμα των μαρτυρικών πόλεων της Κοκκινιάς, της Κανδάνου, του Διστόμου, των Καλαβρύτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Των Κερδυλίων.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Για όλα αυτά -τελείωσα, κυρία Πρόεδρε- είναι αδιανόητο η τιμή και η ανοιχτή προοπτική ειρήνευσης και δικαίωσης όλων αυτών των θυσιών να τίθεται στην αδιαμφισβήτητη απειλή της κατάργησης βασικών ελευθεριών και δικαιωμάτων ή ακόμα-ακόμα και της φαλκίδευσης της επιστημονικής έρευνας. Για το άρθρο 2 εμείς θα επιμείνουμε ότι δεν πρέπει να ψηφιστεί.

Σας δίνω, κυρία Πρόεδρε, και αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας για το άρθρο 2 από την πλευρά των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε. Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω να κάνω ένα σχόλιο γι' αυτό που διανεμήθη τώρα. Στην τροπολογία που αφορά τα πτυχία των νομικών σχολών των πανεπιστημίων, στην απόφαση προστίθεται ότι «θα καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας της ως άνω επιτροπής και κάθε άλλο σχετικό θέμα». Ο τρόπος ή και το αντικείμενο; Κάτι πρέπει να πείτε εδώ. Δηλαδή, ο τρόπος μπορεί να είναι πώς συγκαλείται, πού εδρεύει κ.λπ.. Όμως, αυτό που έχει ζητηθεί, νομίζω, είναι να παρασχεθεί η δυνατότητα, όταν μιλάμε για πανεπιστήμια γνωστά, γιατί έχουμε και διάφορα μικρομάγαζα.

Επειδή πολλή συζήτηση γίνεται για το πανεπιστήμιο, κυρίως αυτό που μας ενδιαφέρει, της Κύπρου, δεν ξέρω με ποιον τρόπο μπορεί εδώ να διευκρινιστεί. Φεύγοντας από τον άλλοτε ΔΙΚΑΤΣΑ, εκεί που σταματούσαν τα περίφημα κολλέγια, τώρα νομίζω ότι είναι ελεύθερο το πεδίο. Άρα, πρέπει κάπως να διευκρινιστεί τι θα ελέγχει αυτή η επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Πρόεδρε.

Ο κ. Γεωργιάδης έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσπαθούμε τώρα, στη λήξη και της δεύτερης συνεδρίασης, να συνοψίσουμε τι ακριβώς συμβαίνει και γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν θέλει να υποστηρίξει το παρόν νομοσχέδιο.

Η πρώτη ένσταση που θέσατε κατά τη συζήτηση της Τρίτης ήταν ότι δεν υπάρχει προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων. Παρουσιάσαμε και καταθέσαμε στη Βουλή τη σχετική υπουργική απόφαση, όπου προβλέπεται αυτό το οποίο ζητούσατε και τώρα

προσέξτε ποια είναι η δικαιολογία του, γιατί δεν ψηφίζετε: ότι δεν θέλετε να είναι διά υπουργικής απόφασης, αλλά θέλετε να είναι διά νόμου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Και γιατί δεν καλύπτει το πρώτο στάδιο με τις καταγγελίες, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ας το δούμε λίγο ψύχραιμα και λογικά. Ένας νόμος έχει δώσει μια νομοθετική εξουσιοδότηση -έτσι λέγεται- σε τρεις Υπουργούς, να εκδώσουν μια υπουργική απόφαση. Αφ' ης στιγμής εκδίδεται αυτή η υπουργική απόφαση και δημοσιεύεται στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως δεν έχει καμμία απολύτως διαφορά από το νόμο. Είναι νόμος.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν καλύπτει το πρώτο στάδιο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα τα δούμε με τη σειρά, μην με διακόπτετε. Είναι νόμος.

Γράφτε μας τώρα σε ένα χαρτί ποια λέξη θέλετε να προστεθεί στη σχετική υπουργική απόφαση και είμαι βέβαιος ότι δεν θα έχει καμμία αντίρρηση ο κύριος Υπουργός να την συμπεριλάβει. Εγώ σας διαβεβαιώνω -και αποδεικνύεται από το ότι φύγατε από το ότι «δεν το προβλέπει ο νόμος»- και πήγατε στο «θέλουμε να γίνει η υπουργική απόφαση, νόμος»- ότι η ένσταση στο άρθρο 1 είναι παντελώς για αντιπολιτευτικούς λόγους.

Επικουρικά, λέμε το εξής: Σχετικά με το δεύτερο επιχείρημά σας για το άρθρο 1, επαναλαμβάνοντας ότι υπουργική απόφαση και νόμος είναι το ίδιο πράγμα και όπως μπορεί να αλλάξει η υπουργική απόφαση, μπορεί να αλλάξει και ο νόμος, είπατε ότι δεν ψηφίζετε το άρθρο 1, διότι δεν έχει επαύξηση της ποινής. Είπε προχθές ο κύριος Υπουργός «Μα, προβλέπεται από το νόμο του 1979 η επαύξηση της ποινής». Αλλά, εν πάση περιπτώσει, για να αρθεί και η σχετική αμφιβολία, ότι δήθεν η πολιτική μας βούληση είναι να μην τιμωρηθεί το ρατσιστικό έγκλημα, γίνεται δεκτή και η τροπολογία του ΠΑΣΟΚ την οποία υποστηρίζατε, που δημιουργεί και αυτή την επαύξηση την οποία θέλατε.

Άρα, οι δύο βασικές ενστάσεις σας για το άρθρο 1, στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν. Τώρα, το γιατί λέτε «παρών» και δεν ψηφίζετε «ναι», αυτό μόνο εσείς το ξέρετε. Πάντως, αυτά που θέσατε εδώ ως τις αιτιάσεις γιατί δεν ψηφίζετε, έχουν και τα δύο απαντηθεί από την Κυβέρνηση. Και θέτω την πολιτική σας στάση στην κρίση του ελληνικού λαού.

Πάμε στο άρθρο 2. Ποιο είναι το βασικό σας επιχείρημα για το οποίο αντιδράτε σ' αυτό; Το βασικό σας επιχείρημα είναι -και το αναμασάτε διαρκώς, το είπε και η κ. Ρεπούση στο σχετικό διάλογο της Τρίτης- ότι πλήττεται η ελευθερία του λόγου.

Μα, σας διάβασε πριν ο κύριος Υπουργός, τη διατύπωση του νόμου που είχα διαβάσει και εγώ την Τρίτη και είναι απολύτως σαφής. Το λέω, όχι τόσο για σας, εσείς το ξέρετε, άλλο εάν υποκρίνεστε, αλλά για να το ακούσουν κυρίως οι τηλεθεατές και οι Έλληνες πολίτες. Το άρθρο 2 δεν πλήττει την ελευθερία του λόγου, δεν τιμωρεί κάποιον που θα πει «δεν πιστεύω ότι έγινε η Γενοκτονία των Ποντίων» -λέω ως παράδειγμα.

Το άρθρο 2 τιμωρεί κάποιον που θα συνδυάσει αυτή την πράξη με προτροπή, με άσκηση βίας, με δημιουργία ενός βίαιου γεγονότος. Γι' αυτό έχει τις φράσεις «κακόβουλο», «άσκηση βίας» και όλα τα υπόλοιπα. Για να μπορέσει, δηλαδή, να υπάρξει καταδίκη, πρέπει να συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις, όχι απλώς να υπάρχει άρνηση του γεγονότος.

Άρα, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα ρητώς στο νόμο και ακόμα πιο ρητώς στην αιτιολογική έκθεση. Δηλαδή, δεν μπορείτε να εξακολουθείτε να λέτε αυτό το πράγμα, διότι είναι τόσο ξεκάθαρα γραμμένο και στο νόμο και στην αιτιολογική έκθεση και έχει απαντηθεί τόσες φορές από τον ίδιο τον Υπουργό μέσα στη Βουλή, που είναι απολύτως σαφές ότι το άρθρο 2 δεν ποινικοποιεί τη γνώμη, δεν είναι έγκλημα γνώμης.

Παρ' όλο που έχει γίνει τόσο σαφές, εσείς εξακολουθείτε να λέτε «όχι» με το ίδιο ακριβώς επιχείρημα. Το γιατί, ειλικρινά δεν το γνωρίζω. Πιστεύω -και επαναλαμβάνω- ότι είναι στη γενική σας αντιπολιτευτική διάθεση. Δεν θα κάνω φθηνή αντιπολίτευση, να σας πω ότι τα ίδια επιχειρήματα ακούσαμε και από άλλη πλευρά της Αίθουσας. Θα το αφήσω. Κρίνετέ το μόνοι σας. Πάντως, ακούστηκαν τα ίδια ακριβώς, καρμπόν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εντελώς αντίθετα!

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επί της ουσίας, τώρα τι γίνεται;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Γεωργιάδη, να είστε προσεκτικός εδώ. Είναι επικίνδυνο αυτό που κάνετε.

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ακούστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είναι το εντελώς αντίθετο.

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σέβομαι πάρα πολύ τα χρόνια σας και την εμπειρία σας στο Κοινοβούλιο. Σήμερα ειδικά, το να λέτε εσείς σε εμένα να είμαι προσεκτικός είναι λίγο περίεργο. Θα σας υπενθυμίσω ότι δεν έχουν περάσει είκοσι τέσσερις ώρες που διαφεύσατε τον κ. Παφίλη –έλειπε από την Αίθουσα για να σας απαντήσει ο ίδιος χθες- όταν είπατε ότι ουδέποτε ο Αρχηγός σας έχει πει αυτά τα περί NATO.

Σήμερα το πρωί που άκουσα την εκπομπή του κ. Χατζηνικολάου έπαιξε τέσσερις ή πέντε φορές το σχετικό ηχητικό απόσπασμα, όπου ο κ. Τσίπρας είπε ότι όχι μόνο δεν θέτετε ζήτημα εξόδου από το NATO, αλλά –ακούστε τι είπε που δεν το ξέρετε- ότι θα ήταν και επιπόλαιο να έλεγε κάποιος κάτι τέτοιο.

Δηλαδή ο Αρχηγός σας χθες σας είπε επιπόλαιο. Ε, τώρα, να σας λέει επιπόλαιο ο Αρχηγός σας και να μου κάνετε και υποδείξεις, πάει πολύ!

Επίσης, θέλω να σας πω ότι μεταξύ μας υπάρχουν και ορισμένες διαφορές. Μιλήσατε για την ιδεολογία των ηλιθίων και είπατε ότι είναι αυτή που δεν έχει επαφή με την πραγματικότητα. Μη λέτε τέτοια τώρα εδώ ότι η ιδεολογία των ηλιθίων είναι απλώς αυτή που δεν έχει επαφή με την πραγματικότητα. Εδώ θεωρούμε ότι οι προτάσεις που κάνετε κατά καιρούς εδώ έχουν κάποια –οποιαδήποτε- επαφή με την πραγματικότητα.

Για να καταλάβετε τι κόμμα είστε –εμένα μου είστε πολύ συμπαθείς, αλλά επαφή με την πραγματικότητα δεν έχετε- διαβάσω σήμερα το εξής αμίμητο, κυρίες και κύριοι, ότι στο ΣΥΡΙΖΑ η αριστερή πτέρυγα και ο κ. Λαφαζάνης υβρίζουν τον κ. Τσίπρα που προτίμησε να πάει στη Λίμνη Κόμο στο συνέδριο στην Ιταλία, αντί να πάει στη διαδήλωση της ΔΕΘ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πείτε μου ένα λογικό άνθρωπο που θα είχε την επιλογή να πάει ένα τριήμερο στη Λίμνη Κόμο στο πολυτελέστατο ξενοδοχείο του πλανήτη με τραπεζίτες, εφοπλιστές και δισεκατομμυριούχους και την άλλη επιλογή να πάει με τον κ. Στρατούλη –τον συμπαθών ιδιαιτέρως- στη ΔΕΘ και να φωνάζει και θα επέλεγε το δεύτερο. Ποιος θα επέλεγε τη διαδήλωση αντί για τη Λίμνη Κόμο; Προφανώς και ο κ. Τσίπρας δικαίως και σωστά και λογικά επέλεξε τη Λίμνη Κόμο και έρχεστε εσείς και τον κατηγορείτε τον άνθρωπο. Μα, γιατί τον κατηγορείτε; Έκανε μία λογική επιλογή.

Εσείς, κύριε Πανούση, τι θα επιλέγατε; Θα επιλέγατε τη διαδήλωση ή τη Λίμνη Κόμο; Μα, ποιος θα επέλεγε τη διαδήλωση;

Άρα, εσείς δεν έχετε καμμία επαφή με την πραγματικότητα, για να έχετε τέτοια επιχειρήματα.

Έρχομαι τώρα και στο κρίσιμο, το τελευταίο θέμα, για να πάμε και στην ιδεολογική συζήτηση, που εγώ θέλω να την κάνω, δεν θέλω να την αποφύγω καθόλου. Κάνετε ολόκληρο λογύδριο για το θέμα του λαθρομετανάστη. Η γλώσσα είναι πολύ συγκεκριμένο πράγμα και δεν μπορούμε να την κόβουμε και να τη ράβουμε αναλόγως των πολιτικών απόψεων ενός εκάστου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ζήτημα ετυμολογίας!

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τη γλώσσα τη σεβόμαστε ως έχει.

Σας λέγω, λοιπόν –και το λέω για να ακουστεί και στο Τμήμα- ότι πράγματι στην ελληνική γλώσσα ο παρανόμως εισελθών μετανάστης, δηλαδή αυτός που έχει έρθει χωρίς να σεβαστεί τη νόμιμη διαδικασία, είναι λαθρομετανάστης. Δεν είναι λαθρομετανάστης, γιατί εγώ θέλω να τον πω έτσι, είναι λαθρομετανάστης γιατί έτσι τον ορίζει η ελληνική γλώσσα, όπως αυτόν που θα μπει σε ένα πλοίο χωρίς εισιτήριο θα τον ονομάσει λαθρεπιβάτη, όπως αυτόν που θα πάει να κυνηγήσει χωρίς να είναι η εποχή του κυνηγιού και να έχει άδεια θήρας θα τον πει λαθροκυνηγό, λαθροθήρα και ούτω καθεξής.

Τώρα, αν εσείς έχετε αντίρρηση και θέλετε να πάτε και να ψέξετε για ρατσισμό το δημιουργό της ελληνικής γλώσσας, τι να σας πω; Ψάξετε τον, βρείτε τον και κάντε του μήνυση! Όμως, αυτό λέει η ελληνική γλώσσα. Δεν θα μας αλλάξετε εσείς τα ελ-

ληνικά τώρα, απλώς και μόνο για τους πολιτικούς σας λόγους. Λαθρομετανάστες είναι, λοιπόν!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αλίμονο!

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και θα το πω και αυτό, για να γίνει σαφές το κλείσιμο της ομιλίας μου. Όταν λέμε ότι είμαστε αντίθετοι στο ρατσισμό και ψηφίζουμε νομοσχέδιο αντί του ρατσισμού και όλα τα άλλα που λέμε, δεν σημαίνει κατά κεραία ότι δεν αναγνωρίζουμε ότι υπάρχει μεταναστευτικό πρόβλημα στη χώρα και πρέπει το κράτος να αναλάβει τις ευθύνες του και πρέπει να αντιμετωπιστούν οι μεταναστευτικές ροές. Άλλο είναι το ένα, άλλο είναι το άλλο. Απλώς λέμε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνεται σε επίπεδο πεζοδρομίου από ανθρώπους οι οποίοι το κάνουν για να βγάλουν τα εσώψυχά τους και να βγάλουν τα όποια συμπλέγματα έχουν, αλλά πρέπει να γίνεται οργανωμένα και σωστά από μία ευνομούμενη πολιτεία, σεβόμενη τα δικαιώματα και αυτών των ανθρώπων. Το πρόβλημα υπάρχει και βεβαίως, το αντιμετωπίζουμε κατά τον τρόπο που μπορούμε –όσο μπορούμε καλύτερα- σε μία εποχή που το πρόβλημα, όπως ξέρετε, είναι εξαιρετικά οξυμμένο και αποτελεί πρόβλημα όχι μόνο της Ελλάδος, αλλά και πολλών άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρα, λοιπόν –για να κλείσω- τα πράγματα είναι πάρα πολύ απλά. Δεν έχετε κανένα πραγματικό λόγο για να μην υποστηρίξετε το παρόν νομοσχέδιο, παρά μόνο, ως συνήθως, να κάνετε ανέξοδη, φθηνή αντιπολίτευση. Δεν μπορέσατε να ξεπεράσετε τον εαυτό σας ούτε σε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Επί προσωπικού, προφανώς. Έχετε δύο λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τι «επιπόλαιο» ακούσαμε! Πολλά ακούσαμε!

Χθες κλήθηκε να αναφερθώ στη θέση του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτήν εξέθεσα με παρηρησία διά του Κοινοβουλίου στον ελληνικό λαό, για ακόμη μία φορά. Αυτήν τη θέση ακριβώς υπερασπίζεται και ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Προφανώς, και εγώ, αν εκκαλούμην να απαντήσω αν αύριο το πρωί θα έθετα τέτοιο θέμα, την ίδια απάντηση θα έδινα. Οι φτηνιές ξεπερνιούνται. Δεν είναι μόνο για το εφήμερο, αλλά είναι και για την επικινδυνότητα που δημιουργείται γύρω από πολύ σοβαρά ζητήματα και μάλιστα σε κρίσιμες περιόδους. Αρκεά αυτό και δεν χρειάζεται να αντιδικήσω άλλο με τον κ. Γεωργιάδη.

Όσο για τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ έχει συμμετάσχει σε πάρα πολλές διαδηλώσεις και πορείες και δεν προτιμά τη λήμνη Κόμο. Έχει υποχρεώσεις να συμμετάσχει σε διεθνή φόρουμ, γιατί προφανώς αυτό επιτάσσει η ιδιότητά του ως Προέδρου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που διεκδικεί μάλιστα και τη διακυβέρνηση της χώρας. Είναι αγωνιστής και στους δρόμους και εκεί που πρέπει πραγματικά για να επιτελέσει το έργο του και το καθήκον του. Ευχαριστώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Και στα σαλόνια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Δρίτσα.

Τον λόγο έχει η κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Εμείς, πάντως, θα ανανεώσουμε το ραντεβού μας για αύριο στις διαδηλώσεις στη Θεσσαλονίκη!

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Χωρίς τον κ. Τσίπρα, πάντως. Αυτός θα κάνει μπάνιο στη λίμνη Κόμο!

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Δεν έχει σημασία. Καθένας κουβαλάει τη δική του ταυτότητα και τη δική του βούληση.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι, όπως είπα και στην πρωτολογία μου, καθυστέρηση γενικότερα να έρθει ένα τέτοιο νομοσχέδιο καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας μέσω του Ποινικού Δικαίου ή να αλλάξει, να βελτιωθεί ο ν. 927/1979. Καθυστέρησε αυτό το νομοσχέδιο που έφερε πρώτα ο κ. Ρουπακιάτης.

Τελικά, όμως, μέσα από όλη αυτήν τη συζήτηση η οποία έγινε και στην επιτροπή, αλλά και σ' αυτήν την Αίθουσα, νομίζω ότι έγιναν όλες οι απαραίτητες συγκλίσεις και ακούστηκαν πολλά πράγ-

ματα. Πολλές φορές, κύριοι συνάδελφοι, πράγματι κανένα νομοσχέδιο, δεν μπορεί να αποτυπώσει αυτά τα οποία έχει στο μυαλό της η κάθε παράταξη, το κάθε Κόμμα. Επί της γενικής αρχής, όμως, αυτού του νομοσχεδίου νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε ότι είναι ανάγκη να υπάρξει.

Τώρα, το πόσο πρέπει και σε ποιο βαθμό πρέπει να διορθωθεί αυτό το νομοσχέδιο, θεωρώ ότι υπάρχει ένα ζήτημα όσον αφορά το να σιγουρεύεται κανείς ότι όντως ποινικοποιείται ο ρατσιστικός λόγος, ο οποίος μπορεί να οδηγήσει σε εγκληματικές ενέργειες. Και βέβαια, το έγκλημα που προκύπτει από εκεί ούτως ή άλλως και το Ποινικό Δίκαιο το αντιμετωπίζει, αλλά και οι διατάξεις και οι αιτιάσεις που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ νομίζω ότι θα μπορούσαν -τουλάχιστον η τροπολογία που έχει φέρει και για την προστασία των ουσιαστών μαρτύρων κ.λπ.- να κάνουν πιο άρτια τη διαδικασία της τιμωρίας των πράξεων που προκύπτουν από το ρατσισμό και την ξενοφοβία.

Νομίζω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι κάνατε ένα σημαντικό βήμα με το να δεχθείτε –και είναι σε αυτήν την κατεύθυνση- την τροπολογία των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ για τα θέματα του καθορισμού και της αυστηροποίησης των ποινών.

Στο νομοσχέδιο Ρουπακιάτη και στη δική μας πρόταση οι ποι-νές ήταν μεγαλύτερες και ήταν σε αυτό το πνεύμα. Και η τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ είναι σε αυτό το πνεύμα. Θα μπορούσαν να γίνουν και περαιτέρω διορθώσεις για να υπάρξει μία καλύτερη σύγκλιση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**.)

Ένα δεύτερο θέμα, το οποίο έχουμε ζητήσει οι περισσότεροι σε αυτή την Αίθουσα, είναι ότι εμείς θεωρούμε πως θα μπορούσε σήμερα να ενσωματωθεί στο νομοσχέδιο η ρύθμιση για το σύμφωνο συμβίωσης. Άκουσα με προσοχή αυτό που είπατε, ότι είναι δηλαδή θέμα Οικογενειακού Δικαίου και ότι εμπλέκονται, πράγματι, πάρα πολλά πράγματα.

Θα ήθελα, αν στο τέλος κάνετε τριτολογία, να μας βάλετε γι' αυτό ένα χρονοδιάγραμμα, να μην το αφήσετε δηλαδή αόριστο. Τώρα έχει ωριμάσει το θέμα. Έχουμε και την καταδίκη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έχουμε συζητήσει πάρα πολύ και νομίζω ότι οι συνεργάτες σας έχουν όλα τα στοιχεία.

Άρα, πείτε μας ότι αυτό το θέμα, σε ρυθμίσεις Οικογενειακού Δικαίου και αφού έχετε όλα τα στοιχεία τα οποία θέλετε, θα μας το φέρετε, σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα, για να ξέρουμε κι εμείς ότι αυτό το ζήτημα θα προχωρήσει. Είναι σοβαρό το θέμα.

Η όλη συζήτηση, βέβαια, στρέφεται –και είναι σημαντικό- στο άρθρο 2. Εδώ υπάρχει όντως μία αντίφαση. Από τη μία πλευρά, όλοι θεωρούμε ότι το Ολοκαύτωμα, οι γενοκτονίες κ.λπ. είναι θέματα, για τα οποία δεν μπορεί κάποιος ούτε να προπαγανδίζει ούτε να τα εγκωμιάζει ούτε να προσβάλλει αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι τα έχουν υποστεί είτε οι ίδιοι είτε οι οικογένειές τους.

Συνδέεται, όπως πολύ καλά είπατε, με το όλο θέμα και των μεταναστών και του ρατσισμού, γιατί οι περισσότεροι άνθρωποι που έχουν υποστεί αυτές τις διώξεις και κυρίως τις γενοκτονίες, έχουν καταντήσει πολιτικοί μετανάστες αλλού, όπως στη χώρα μας, πέρα από τις δικές μας μνήμες και την ιστορία για τις γενοκτονίες, που έγιναν σε βάρος του ελληνικού λαού.

Νομίζω, λοιπόν, ότι ήταν παρόμοια η διατύπωση στο σχέδιο νόμου που καταθέσαμε εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά και ως ΠΑΣΟΚ. Είναι παρόμοια η διατύπωση, έτσι όπως την κάνατε κι εσείς τώρα. Όλοι τότε οι Βουλευτές της ΔΗΜΑΡ –το τονίζω, όλοι- είχαμε υπογράψει και την αιτιολογική έκθεση και την πρόταση νόμου γι' αυτό το θέμα.

Πιστεύω ότι τα θέματα της προάσπισης της ελευθερίας του λόγου και τα λοιπά είναι θέματα διαρκούς πάλης, κύριε Δρίτσα και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, που σέβομαι πάρα πολύ τις αιτιάσεις σας, όπως και αυτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, ίσως μέσα από αυτή τη διαδικασία του άρθρου 2. Όπως για εμάς διαρκής πάλη ήταν να πατάξουμε τον ρατσισμό και τη ξενοφοβία. Αυτή, ενδεχομένως, τη χρυσή τομή σε αυτή τη φάση να μην τη βρήκαμε. Θα το προχωρήσουμε περισσότερο, αλλά αυτό είναι –θα έλεγα εγώ- ένα πρώτο βήμα.

Έρχομαι τώρα στις τροπολογίες, πέρα από αυτή που κάνατε

δεκτή και έκανε δεκτή και ο ΣΥΡΙΖΑ, για τα θέματα των τροποποιήσεων στο γενικό μέρος του Ποινικού Κώδικα, με στόχο την επιβολή επαρκώς αποτρεπτικών κυρώσεων στην περίπτωση εγκλημάτων, που τελούνται με ρατσιστικά κίνητρα. Αυτή είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Εγώ ήθελα να σας επαναλάβω τα εξής: Απαντήσατε στο θέμα της ελληνικής ιθαγένειας για τα παιδιά αυτών που νόμιμα διαμένουν στην Ελλάδα κι έχουν σπουδάσει κ.λπ.. Νομίζω ότι η τροπολογία που σας καταθέσαμε διακρίνεται από μία πληρότητα και μπορούσε να ενσωματωθεί αυτή τη στιγμή στο νομοσχέδιο που συζητάμε.

Πέρα από το σύμφωνο συμβίωσης για το οποίο μίλησα και την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ για τα θέματα προστασίας και συνδρομής των θυμάτων μαρτύρων, που θεωρώ ότι είναι πολύ καλή, θα ήθελα να πάω σε δυο τροπολογίες που συνδέονται με το Υπουργείο σας. Δεν συνδέονται ακριβώς με αυτό εδώ το θέμα που συζητάμε σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αυτές, όταν τις είχαμε καταθέσει, είχατε πει ότι θα τις κάνατε αποδεκτές. Η μια τροπολογία αφορά στην αξιοποίηση των δεσμευμένων καταθέσεων. Είναι μια τροπολογία της οποίας την αποδοχή και ο προκάτοχός σας κ. Ρουπακιάτης είχε σχεδόν προετοιμάσει και εσείς δύο φορές μας είχατε πει ότι θα την κάνατε αποδεκτή.

Κάντε την αποδεκτή. Είναι πάρα πολύ σωστό αυτό το οποίο λέμε. Πλησιάζουν τα 2 δισεκατομμύρια οι δεσμευμένες καταθέσεις στις τράπεζες. Είναι θέμα δικό σας και του Υπουργείου Οικονομικών, το οποίο το έχει αποδεχθεί, να αξιοποιήσουμε 2 δισεκατομμύρια δεσμευμένες καταθέσεις. Και μέχρι να ζητηθούν και όποτε εκδικαστούν οι υποθέσεις και αν από αυτά πάρουν μερικά, εν τω μεταξύ το ελληνικό δημόσιο μπορεί να τα χρησιμοποιήσει και να απαλύνει πολλά πράγματα.

Εδώ μιλάμε για πρωτογενές πλεόνασμα 500 ή 700 εκατομμύρια να το μοιράσουμε για κοινωνικούς λόγους κ.λπ., όχι για 2 δισεκατομμύρια! Αυτά είναι αυτή τη στιγμή στις τράπεζες και καταλαβαίνετε ότι οι τράπεζες δεν θέλουν να το κάνουν αυτό και γι' αυτό υπάρχει η κωλυσιεργία.

Θα σας παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, μέχρι την Τρίτη που θα ψηφιστεί να κάνετε αποδεκτή αυτή την τροπολογία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε την κυρία Ξηροτύρη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για δευτερόλεπτα να απαντήσω στην κ. Ξηροτύρη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Ξηροτύρη, έχετε δίκιο. Πράγματι, έτσι είναι και είχα δεσμευθεί μάλιστα και σε μια σχετική ερώτηση του κ. Τσουκάλη ότι θα ερχόταν τον Αύγουστο. Δεν σας κρύβω ότι έχει ανακύψει ένα τεχνικό θέμα με το Υπουργείο Οικονομικών, δηλαδή, τι θα γίνεται σε περίπτωση που οι δεσμευμένες καταθέσεις εισέρχονται στο ταμείο του δημοσίου –το λέω εγώ χοντρικά- με την απαλλαγή του κατηγορουμένου και στη συνέχεια πρέπει να επιστραφούν τα χρήματα, αν απαλλαγεί. Τι θα γίνει, δηλαδή, όταν ανακύψει θέμα διοικητικής δίκης, έχουν ασκηθεί ανακοπές, κατέστη αμετάκλητη απόφαση και το ένα δικαστήριο λέει ότι απορρίπτονται οι ανακοπές του οφειλέτη που είχε τα χρήματα κατασχεμένα με μια ενδεχόμενη απαλλακτική απόφαση. Είναι ζήτημα τεχνικό, γι' αυτό καθυστερήσαμε, για να είναι πλήρες το νομοθέτημα. Αυτός είναι ο λόγος και κανένας άλλος.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Εγώ είμαι τεχνικός και θέλω την ανάπτυξη. Εσείς είστε νομικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία Ξηροτύρη, σας παρακαλώ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Αφήστε τους τεχνι-

κούς των τραπεζών. Δεν πρόκειται να μας αφήσουν ποτέ τα χρήματά τους. Αφήστε τους και αφήστε τα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία Ξηροτύρη, δεν έχετε τον λόγο. Σας παρακαλώ.

Κύριε Κουτσούκο, έχετε τον λόγο για οχτώ λεπτά, με τη γνωστή ανοχή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας τη διαδικασία επί της συζήτησης, νομίζω ότι το θέμα έχει φωτιστεί από όλες τις πλευρές. Ακούστηκαν απόψεις που έκαναν μια κριτική στο νομοθέτημα από μια δημοκρατική προοδευτική κατεύθυνση -να την αναγνωρίσω- με σοβαρότητα, που θεωρούν ότι δεν είναι επαρκές, ακούστηκαν απόψεις συνωμοσιολογικού χαρακτήρα, ότι δηλαδή αυτό γίνεται επειδή κάποιος μας το επέβαλαν και ακούστηκαν και απόψεις γνωστές, ολοκληρωτικού ακροδεξιού φασιστικού χαρακτήρα και αντίληψεων.

Κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι νομίζω -το είπα και στην ομιλία μου επί της αρχής- ότι ο εισηγητής μας κ. Τριαντάφυλλος που έχει ασχοληθεί ειδικά με αυτό το θέμα και θέλω να το τονίσω και στο Συμβούλιο της Ευρώπης ότι υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικαιώματα με τον καλύτερο τρόπο, έχει κάνει μια πλήρη και ολοκληρωμένη ανάλυση.

Έχουμε ανάγκη πρώτα-πρώτα ως κοινωνία να διαμορφώσουμε ένα δημοκρατικό περιβάλλον, γιατί η προάσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, των δικαιωμάτων των ανθρώπων, που έχουν διαφορετική αντίληψη και συμπεριφορά από εμάς είναι κατ' αρχάς θέμα κουλτούρας, αντίληψης, καθημερινής πράξης και μετά είναι νόμος.

Εμείς, λοιπόν, πρέπει σήμερα να εκπέμψουμε ένα μήνυμα στην ελληνική κοινωνία και μετά έχουμε ανάγκη να κάνουμε και ορισμένες νομοθετικές ρυθμίσεις τιμωρητικού χαρακτήρα για όποιους, τους συνανθρώπους μας που έχουν ένα διαφορετικό χρώμα, μια διαφορετική εθνική προέλευση, σεξουαλική προτίμηση, θρησκευτική αναφορά, τους αντιμετωπίζουν σαν όντα υποδεέστερα, σαν αντικείμενα και θέλουν να τους εκδικηθούν.

Νομίζω ότι παρά το γεγονός ότι έγινε μία κριτική που έλεγε ότι το άρθρο 1 δεν καλύπτει -είναι πάρα πολύ συγκεκριμένες οι διατυπώσεις του- ο κύριος Υπουργός εξάντλησε με την επιχειρηματολογία του το θέμα.

Επίσης, επειδή αυτός ο τόπος έχει περάσει πολλά, όπως έχει περάσει πολλά και η προοδευτική παράταξη, θέλω να τονίσω για άλλη μία φορά ότι μπορώ να αντιληφθώ κάποιους φόβους, αλλά δεν τους συμμερίζομαι. Το άρθρο 2 δεν τιμωρεί την πολιτική άποψη ούτε τη γνώμη. Δεν τιμωρεί καν αυτόν που υποστηρίζει το αντίθετο από εμένα, που θεωρώ ότι υπήρξε Ολοκάυτωμα και ότι αυτό ήταν ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Τιμωρεί αυτόν που σωρευτικά το εγκωμιάζει και προτρέπει σε βία κατά συγκεκριμένης ομάδας. Όλα αυτά πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά.

Μάλιστα, θέλω να αντιδιαστείλω αυτήν την άποψη με εκείνους που λένε ότι το άρθρο 1 είναι μίας χαλαρής αντιμετώπισης. Δεν μπορεί το άρθρο 1 να είναι χαλαρής αντιμετώπισης και το άρθρο 2 που έχει μία σειρά σωρευτικών προϋποθέσεων για να τιμωρηθεί κάποιος, να μην υποστηρίζεται.

Εγώ δεν θέλω να ταυτίσω την άποψη που εξέφρασε η Αξιωματική Αντιπολίτευση και η πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος για το άρθρο 2 με την άποψη που έχει εκφράσει η Χρυσή Αυγή. Όμως, δείτε την Τρίτη ποιο θα είναι το πρακτικό αποτέλεσμα. Το πρακτικό αποτέλεσμα την Τρίτη θα είναι, και οι δύο αυτές δυνάμεις να καταψηφίσουν αυτό το άρθρο. Δεν θέλω ούτε να τους ταυτίσω ούτε να κυνηγήσω δαίμονες και φαντάσματα, αλλά η Αξιωματική Αντιπολίτευση πρέπει να βρει έναν τρόπο να διαφοροποιήσει τη στάση της, επειδή εμείς κάναμε μία προσπάθεια να βελτιώσουμε το νομοσχέδιο με την αύξηση των ποινών και με αρκετές νομοτεχνικές παρεμβάσεις που κάναμε.

Εγώ καταλαβαίνω τη σκοπιμότητα. Είχα πει σε μία τοποθέτησή μου «Θεού θέλοντος» και με διόρθωσε ο κ. Λαφαζάνης λέγοντάς μου «λαού θέλοντος». Τώρα λέμε «και Θεού θέλοντος», μετά την επίσκεψη του κ. Τσίπρα στο Άγιον Όρος. Αν Θεού θέλοντος γίνουν κυβέρνηση, ας φέρουν ένα καλύτερο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.

Όμως, αυτή τη στιγμή είναι δυνατόν να αναζητούνται μία σειρά προσχήματα και λόγοι για να μην ψηφιστεί ένα νομοθέτημα, για το οποίο βοήθησε και η κ. Ξηροτύρη, που μίλησε νωρίτερα. Το είχαμε επεξεργαστεί και ήταν αντικείμενο πρότασης και των δύο κομμάτων. Από τη σπουδή που είχε ο ΣΥΡΙΖΑ και καλούσε την Κυβέρνηση να το καταθέσει στη Βουλή, νόμιζα ότι δεν θα είχε μεγάλες αντιρρήσεις. Σήμερα αναζητά διάφορα προσχήματα, για να μην το ψηφίσει.

Εν πάση περιπτώσει, ας καθορίσει με έναν άλλο τρόπο τη στάση της. Νομίζω ότι δεν τιμά την προοδευτική και γενικότερα τη δημοκρατική παράταξη μία τέτοια αντιμετώπιση αυτού του νομοσχεδίου, την ώρα που υπάρχουν ζητήματα, τα οποία πρέπει να τα εκπέμψουμε ως μήνυμα, υπερασπιζόμενοι τους συνανθρώπους μας, που έχουν μία διαφορετικότητα, άλλη εθνική καταγωγή ή θρησκευτική αντίληψη. Πρέπει, δηλαδή, να δώσουμε το δείγμα της δημοκρατίας που μας διαπερνά, του σεβασμού των δικαιωμάτων των ανθρώπων και δεν πρέπει αυτό να μας χωρίσει.

Θα ολοκληρώσω την ομιλία μου με το εξής: Αυτό το νομοσχέδιο ήταν μία ευκαιρία για να δείξουμε ότι οι άνθρωποι που έχουν μία προοδευτική αντίληψη και μία δημοκρατική παιδεία μπορούν να συνεννοούνται. Κοιτάξε τι έχει συμβεί όλο το προηγούμενο διάστημα. Τα μνημόνια και η αντιμνημονιακή ρητορική ισοπέδωσαν τις ιδεολογικές και πολιτικές αντιλήψεις είτε είσαι αντιμνημονιακός, είτε είσαι ακροδεξιός είτε είσαι αναρχικός, γιατί θεωρείς ότι αυτό ήταν η καταστροφή της χώρας. Δηλαδή, δεν υπάρχουν ιδεολογικές διαφορές ούτε ιδεολογικές αντιλήψεις ούτε πολιτικές στοχεύσεις. Σήμερα που μιλάμε για ανθρώπινα δικαιώματα και δημοκρατία, σήμερα που μιλάμε γι' αυτά που ήταν αίρια σημεία της δημοκρατικής και της προοδευτικής παράταξης, θα βρούμε προσχήματα νομικίστικου χαρακτήρα για να διαχωριστούμε;

Νομίζω ότι όλα αυτά έχουν διευκρινιστεί με τον πιο καλό τρόπο, ακόμα και εκείνα που θα μπορούσε κανένας να θεωρήσει ότι θα έπρεπε να τα αντιμετωπίσουμε με έναν άλλο τρόπο. Πρέπει να ξερω ότι είναι άλλο πράγμα ο κυβερνητικός συσχετισμός, ο συσχετισμός των δυνάμεων και άλλο πράγμα ο συσχετισμός των πολιτικών δυνάμεων στη Βουλή. Δυστυχώς, δεν νομοθετεί με τον τρόπο που θα θέλαμε ο πολιτικός συσχετισμός των δυνάμεων της Βουλής. Νομοθετεί ένας άλλος συσχετισμός δυνάμεων, που έχει συγκροτηθεί σε μία συμμαχία ορισμένου χρόνου και συγκεκριμένου στόχου για να υπηρέτησε το στόχο της εξόδου της Ελλάδας από την κρίση, κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες.

Άρα, είναι πεπερασμένα και τα όριά του. Αυτό πρέπει να γίνει αντιληπτό, όπως και ότι σε αυτήν την προσπάθεια, σε αυτήν την συνεργασία το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί -λέω προσπαθεί, γιατί δεν ξέρω αν το καταφέρνει πάντα αυτό, ο λαός μας κρίνει- και το έχει κάνει πράξη πάρα πολλές φορές με πρωτοβουλίες, να είναι ο προοδευτικός πώλος αυτής της συνεργασίας και αυτής της συμμαχίας.

Κατά συνέπεια, εγώ θα έλεγα ότι μέχρι την Τρίτη οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έχουν χρόνο να σκεφτούν, για να αποφύγουν να ταυτιστούν με κάτι που ενδεχόμενα μπορεί να τους στιγματίσει για το μέλλον.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούκο, που ήταν και συνεπής στην τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Αβραμίδης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων, για οκτώ λεπτά.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας -υποθέτω- για το χρόνο.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στο θέμα, να αναφέρω ότι σήμερα έγινε μια μικρή συγκέντρωση διαμαρτυρίας πολιτών και φορέων Αττικής στην είσοδο της Βουλής, στη Λεωφόρο Αμαλίας, για την πολιτική των κυρώσεων, την οποία εφαρμόζει η ελληνική Κυβέρνηση, μαζί με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, σε σχέση με την Ρωσία και τα αποτελέσματα των αντιμέτρων του εμπάργκο στην ελληνική πλευρά, τα οποία τελικά πληρώνει ο Έλληνας αγρότης και δεν είναι μόνο για τώρα, αφού θα

υπάρχει συνέχεια για αυτό. Γι' αυτό και όταν βγεις από τις αγορές, δεν μπαίνεις εύκολα. Είναι μεγάλο ζήτημα, όπως επίσης και το ζήτημα των τουριστικών συνεπειών.

Επίσης, θέλω απλά να πω ότι σήμερα είχα την ευκαιρία να μιλήσω με τον Πρόξενό μας στη Μαριούπολη, τον κ. Δημήτρη Παπανδρέου, ο οποίος έχει μεταφερθεί όντως εκεί –το λέω γιατί ειπώθηκαν κάποια πράγματα εδώ– έχει πάει στο Ντινοπετρόφσκ. Πρέπει να πω ότι είναι ο τελευταίος από τις ευρωπαϊκές χώρες που έχει φύγει από την περιοχή. Πρόκειται για εμπολέμη ζώνη και πρέπει να έχουμε κατανόηση.

Είμαι από αυτούς που κάνουν σκληρή –σκληρότατη– πολιτική κριτική στον κ. Βενιζέλο. Όμως, εδώ, για να υπάρξει μια εκδοχή της αλήθειας, πρέπει να πω ότι αυτό ζητήθηκε από τον ίδιο, για λόγους ασφαλείας, διότι πραγματικά υπάρχουν κίνδυνοι και για τους υπαλλήλους στο Προξενείο, αλλά βεβαίως και για την ελληνική κοινότητα, επειδή εκεί γίνονται συγκρούσεις αυτή τη στιγμή, ίσως να έχουν τελειώσει.

Πρέπει να πω ότι η ελληνική Κυβέρνηση μέχρι τώρα και διά του Βενιζέλου έχει υποστηρίξει και έχει δώσει το χέρι στους νεοναζί. Εκεί στη Μαριούπολη αυτοί πολεμούν το τάγμα του Αζόφ από τους νεοναζί του Πράβι Σέκτορ, του Δεξιού Τομέα.

Το ερώτημα –και κλείνω με αυτή την σύντομη παρέμβαση– στον κ. Πρωθυπουργό τον κ. Σαμαρά, είναι τι σημαίνει αυτό που είπε στις Βρυξέλλες στη δήλωσή του σχετικά με την αναταραχή στην Ουκρανία, ότι δηλαδή θα πρέπει να είμαστε αποφασιστικοί, προσηκτικοί, εάν θα υπάρχει συνέχιση των κυρώσεων –τις οποίες πληρώνουμε, όχι μόνο σε οικονομικό, αλλά και σε αμυντικό επίπεδο, λόγω των κυρώσεων που υπάρχουν στην εταιρεία ANTEY, που καλύπτει τα ανταλλακτικά και για τους S-300 και για τα TOR-M1, τη στιγμή που άλλες χώρες, όπως η Φινλανδία, η Σλοβακία, αλλά και χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Σερβία, έχουν αρνηθεί να μπουν σε αυτό τη λογική των κυρώσεων.

Θεωρώ ότι είναι ακατανόητο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ότι ο Υπουργός δεν έχει δεχθεί να περιλάβει ονομαστικά τις γενοκτονίες, τις οποίες αναγνώρισε η Βουλή των Ελλήνων. Δεν γνωρίζω αν αυτό είναι μια δική του εμμονή ή αν τελικά ο κ. Σαμαράς του το ζήτησε ή ο κ. Βενιζέλος. Δεν μπορώ να θεωρήσω ότι για κάτι τέτοιο ζητήθηκε ή ασκήθηκε πίεση από την τουρκική κυβέρνηση. Δεν θεωρώ θα υπάρξει Έλληνας Υπουργός ή κυβέρνηση που θα υποχωρεί σε πίεση της τουρκικής Κυβέρνησης για το θέμα αυτό.

Βεβαίως, στην ομιλία του ο κ. Κακλαμάνης, ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ανέφερε την ιστορία για το 1994, όταν ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου προχώρησε στην αναγνώριση της γενοκτονίας και την καθιέρωσε ως ημέρα μνήμης, παρ' όλες τις πιέσεις που ασκήθηκαν τότε από την Τουρκία και διαμέσου των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, όπως τουλάχιστον ενημερώθηκα εγώ από τον πρώην συνάδελφο Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, τον Λεωτέρη Κωνσταντινίδη.

Και λέω ότι δεν θα υπήρχαν πιέσεις από την Τουρκία, διότι τουλάχιστον η κυβέρνηση των ισλαμιστών, αυτών των «λάιτ» ισλαμιστών του Ερντογάν, ασκούν κριτική προς τους κεμαλικούς και τον κεμαλισμό. Μάλιστα, για την περίοδο αυτή ανέφερα και σε προηγούμενη ομιλία εδώ ότι θεωρούν –και θεώρησε και ο κ. Ερντογάν– ότι οι διωγμοί κατά των μειονοτήτων ήταν αποτέλεσμα φασιστοειδούς αντίληψης.

Θα περιμέναμε, λοιπόν, τη στιγμή που γίνεται ρητή αναφορά –ενδεικτικά είπε ο κύριος Υπουργός και για τα εγκλήματα του Ναζισμού– στη γενοκτονία του Ολοκαυτώματος, που πολύ ορθώς γίνεται, θα έπρεπε να συμπεριλάβουμε ρητά και τις γενοκτονίες των Ελλήνων της Ανατολής, αλλά και των άλλων χριστιανικών λαών, όπως των Αρμενίων και των Ασσυρίων, για τους οποίους υπάρχει μια εκκρεμότητα. Και στο σημείο αυτό, θα ήθελα να απαντήσω ότι Ασσύριοι συνεχίζουν να υπάρχουν και σήμερα και είναι αυτοί που σφάζουν οι τζιχαντιστές στο Ιράκ. Απλά εξοντώθηκαν από την περιοχή της Ανατολίας.

Σαφώς και είμαστε αντίθετοι στην ποινικοποίηση της άποψης, αλλά συμφωνούμε με την αυστηροποίηση του πλαισίου των ποινών. Η αυστηροποίηση εντός του συντεταγμένου νομικού πλαισίου της θα πρέπει να ειδοωθεί ως ευθύνη της πολιτείας για την προστασία, όχι μόνο της διαφορετικότητας, αλλά και της ιστο-

ρικής μνήμης των γεγονότων που διέπονται από επίσημη αναγνώριση, διεθνή ή εθνική.

Δεν υπάρχουν, λοιπόν, όπως ειπώθηκε, εργολάβοι της μνήμης, εκτός αν είναι εργολάβος της μνήμης η Βουλή των Ελλήνων, η οποία εξέδωσε με το Ίδρυμα της Βουλής τα Πρακτικά της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Σήμερα άκουσα με εξαιρετική χαρά το σεβαστό συνάδελφο κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, ο οποίος επίσης υποστήριξε αυτό το ζήτημα, που ακούγεται και από όλες τις πτέρυγες. Βεβαίως, δεν είναι η κυρίαρχη θέση στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά εν πάση περιπτώσει, είναι μια θέση που εκφράζει την πλειοψηφία της κοινωνίας, ώστε να υπάρξει η ονομαστική αναφορά.

Ο τρόπος τελικά με τον οποίο ήρθε, αναλύθηκε και συζητήθηκε στη Βουλή ένα τόσο κρίσιμο νομοσχέδιο, όπως το θεωρούμε, εν μέσω της αύξησης της ρατσιστικής βίας, λεκτικής και μη, θεωρώ ότι θα πρέπει να μας κάνει πιο προσεκτικούς, για τους λόγους οι οποίοι δημιουργούν αυτά τα χαρακτηριστικά, αυτές τις συμπεριφορές. Όπως ειπώθηκε και από άλλους συναδέλφους, αν δεν εξαλείψεις τις κοινωνικές αιτίες, δεν θα εξαλείψεις το πρόβλημα με κανένα ποινικό οπλοστάσιο.

Θέλω να τοποθετηθώ λίγο στο τι ψηφίζουμε, προκειμένου να έχω τον υπόλοιπο χρόνο για να κάτω τοποθέτηση, επειδή ούτως ή άλλως θα υπάρξει η ονομαστική ψηφοφορία για τα άρθρα 1, 2 και 3 την ερχόμενη Τρίτη.

Στα άρθρα 4 και 5 ψηφίζουμε «ναι», δηλαδή τα υπερψηφίζουμε, όπως υπερψηφίζουμε και τις δύο υπουργικές τροπολογίες. Επίσης, υπερψηφίζουμε την τροπολογία με γενικό αριθμό 1718 και ειδικό 90, που αφορά τα δάνεια των θανόντων αστυνομικών.

Όσον αφορά την εκπρόθεσμη τροπολογία, για την οποία ο συνάδελφος κ. Καπερνάρος ανέφερε ότι δεν είναι ακριβή τα γραφόμενα εκεί και δεδομένου ότι δεν ξέρω τι θα γίνει τελικά και αν ισχύει, ψηφίζουμε «παρών» διά παν ενδεχόμενο. Επίσης το ίδιο, «παρών», ψηφίζουμε και για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1792 και ειδικό 103.

Θέλω, στον λίγο χρόνο που έχω, να πω το εξής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ειπώθηκαν πάρα πολλά αυτές τις μέρες και είναι σημαντικά και είναι μια συζήτηση την οποία παρακολουθεί ένα μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού:

Επειδή μιλάμε για ρατσισμό και επειδή επίσης ειπώθηκε –δεν χρειάζεται να αναφέρω το όνομα συναδέλφου– ότι για την αναφορά ή, αν θέλετε, για τη συμπερίληψη των γενοκτονιών τις οποίες αναγνώρισε η ελληνική Βουλή δεν υπάρχει πρόβλημα ρατσισμού ή πρόβλημα βίας, θα ήθελα να θυμίσω –γιατί συμμετείχα από τις αρχές της δεκαετίας του '80 σ' αυτό το κίνημα των Ελλήνων του Πόντου που διαμόρφωσε και τελικά επέβαλε την αναγνώριση της Γενοκτονίας– ότι όταν εμφανίστηκε η κίνηση για την αναγνώριση της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου –που κάποια στιγμή θα πρέπει να ενοποιηθεί για όλη την Ανατολή– τότε εμφανίστηκαν και τα γνωστά αντιποινιακά, ρατσιστικά ανέκδοτα. Να, λοιπόν, ένα πλήγμα, το οποίο συνδέεται με εκείνη την περίοδο.

Και κλείνω με το εξής: Εύχομαι, τη στιγμή που ο κεμαλισμός καταρρέει ως ιδεολογία στην Τουρκία και έχει ηττηθεί ως πολιτικό σύστημα, να μην έχουμε περισσότερους φιλοκεμαλιστές στην Ελλάδα απ' ό,τι στην Τουρκία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ματθαίουπουλος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Καθάρω για την οικονομία του χρόνου θα ζητήσω ευγενικά από το Προεδρείο να μην με διακόψει. Ασφαλώς και θα τοποθετηθώ επί του σημερινού νομοσχεδίου, αλλά θα ήθελα αρχικά να θίξω κάποια άλλα εξίσου σημαντικά θέματα, θέματα τα οποία εν πολλοίς συγγενεύουν με την σημερινή συζήτηση για το λεγόμενο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.

Να μην ξεχάσω να συγχαρώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος με ειλικρίνεια παραδέχτηκε από αυτό εδώ το Βήμα προ ολίγου ότι ένας εχέφρων πολιτικός ανά-

μεσα σε διακοπές στο εξωτερικό και σε μια διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη θα επέλεγε την πρώτη περίπτωση.

Δυστυχώς, έτσι ακριβώς έχει η κατάσταση στη χώρα. Οι πολιτικοί επιλέγουν να κάνουν χλιδατές διακοπές στο εξωτερικό με χρήματα του ελληνικού λαού, τη στιγμή που ο λαός εδώ πεθαίνει, αυτοκτονεί, βασανίζεται από τα μνημονιακά μέτρα που του επιβάλλονται.

Θα ήθελα όμως να απαντήσω και σε κάποιες εξωφρενικές κατηγορίες που αποδόθηκαν στην Χρυσή Αυγή, ότι οι Χρυσάυγες είναι εθνικιστές «του γλυκού νερού». Για να ξεμπερδεύουμε με τη λεγόμενη Δεξιά και τη δήθεν συγγένειά της με τη Χρυσή Αυγή, εμείς λέμε ότι η Χρυσή Αυγή για τις ιδέες της έχει κάνει και φυλακή παράνομα, αντισυνταγματικά, κατόπιν παρέμβασης του παρόντος Υπουργού, του Πρωθυπουργού και άλλων στελεχών της Κυβέρνησης.

Και δεν είμαστε εμείς αυτοί οι οποίοι κατηλεуόμαστε και κάνουμε εμπόριο πατριωτικών ιδεών. Το μεγαλύτερο εμπόριο πατριωτισμού το έκανε προ ολίγων ημερών ο Σαμαράς στην Αμφίπολη, παριστάνοντας τον Μακεδονομάχο, ενώ μόλις εχθές, σε αυτήν την μεγάλη εθνική ταπείνωση και ξεφτίλα κατά τη Συνδιάσκεψη του ΝΑΤΟ, όταν δηλαδή ο τελετάρχης αποκάλυψε τα Σκόπια ως Μακεδονία απλώς χαμογέλασε ειρωνικά, αμήχανα και δεν αποχώρησε από την αίθουσα. Αυτό αποδεικνύει ποιοι είναι οι πατριδοκάπηλοι, ποιοι, στο όνομα του πατριωτισμού, καταστρέφουν τους Έλληνες και την Ελλάδα.

Έρχομαι τώρα σε κάτι άλλο. Δεν θα αναφερθώ ούτε σε εικασίες ούτε σε φήμες, θα αναφερθώ σε πραγματικά γεγονότα, σε καταγεγραμμένα περιστατικά, σε κρατικά επίσημα έγγραφα και πιο συγκεκριμένα σε Πρακτικά της Βουλής, που έχουν να κάνουν για συζητήσεις άλλων νομοσχεδίων, που άπτονται όμως του ρατσισμού, της ιθαγένειας, του αντιρατσισμού και ούτω καθεξής.

Θα διαβάσω μερικά αποσπάσματα εν τάχει δύο συγκεκριμένων προσώπων, που είναι σήμερα μέλη της δημοκρατίας, εξέχοντα στελέχη της, για να δείτε την υποκρισία των ανθρώπων, που στο όνομα του πατριωτισμού άλλα έλεγαν το 2010 ή το 2011 και άλλα λένε σήμερα.

Ιδού ένα απόσπασμα, αναφέρθηκα στο συγκεκριμένο και το ξαναδιαβάζω: «Κατά τη διάρκεια της προστασίας ή αρωγής, οι αλλοδαποί θύματα κατά την έννοια του παρόντος δεν απελαύνονται. Απόφαση απέλασης που έχει εκδοθεί, αλλά δεν έχει ακόμα εκτελεσθεί, ανακαλείται. Και για να το ξεκαθαρίσω, η ποινική δίωξη που τους αφορά δευτερευόντως μας ενδιαφέρει. Εμένα προσωπικά σχεδόν καθόλου. Εμένα δεν ενδιαφέρει να πάνε φυλακή, με ενδιαφέρει να φύγουν».

Κακόβουλη δήλωση, του κ. Γεωργιάδη. Δεν έχω την ημερομηνία, μπορείτε να το επιβεβαιώσετε, εάν όντως εσείς έχετε μνήμη, μιας και μας κατηγορήσατε προηγουμένως ότι έχουμε ασθενή μνήμη. Είναι κακόβουλη διαδήλωση, που ο κ. Γεωργιάδης

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καλόβουλη είναι, δεν είναι κακόβουλη.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: ...λέει ότι δεν μπορεί ένας μετανάστης για οποιοδήποτε έγκλημα φυλακίζεται, να απελαθεί κατευθείαν. Και άμα το πει η Χρυσή Αυγή εδώ πέρα, είναι κάτι το διαφορετικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Ματθαίοπουλε, κάνετε προσωπικές αναφορές και μετά, με όλο το δίκιο, θα ζητήσει τον λόγο επί προσωπικού. Σας το έχω πει πολλές φορές να το αποφεύγετε. Να αποφεύγετε προσωπικές αναφορές.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα απαντήσω.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, αλλά εδώ πέρα θέλω να καταδείξω την υποκρισία όχι τυχαίων ανθρώπων, ανθρώπων οι οποίοι σήμερα είναι και Υπουργοί της Κυβέρνησης, οι οποίοι άλλα λέγανε και άλλα λένε σήμερα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα μιλήσω στη συνέχεια.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Εν πάση περιπτώσει, κλείνω με αυτό του κ. Βορίδη που λέει: «Η διάκριση ημεδαπού και αλλοδαπού είναι ρατσιστική; Είναι τυπική διάκριση, η οποία υπάρχει μέσα στο νόμο». Και σήμερα, το νόμο αυτό που ελέγχει τη διαφοροποίηση ανάμεσα σε αλλοδαπό και ημεδαπό θέλετε να την άρετε με ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, όπου εξισώνονται οι

μεν τους δε.

Και το ακόμη χειρότερο, οι δε που είναι και παράνομοι –ξέρετε πολύ καλά τι λέω– θα έχουν δικαίωμα να κατακρίνουν τον οποιοδήποτε κάνει το έργο του, για παράδειγμα οι αστυνομικές αρχές, διότι θα επικαλούνται πως είναι θύματα ρατσιστικής βίας.

Επαναφέρω και λέω ότι ο μόνος ρατσισμός που υφίσταται στην Ελλάδα είναι ο ρατσισμός εις βάρος των Ελλήνων. Αυτό αποδεικνύεται από όλα τα στατιστικά στοιχεία από ανεξάρτητες αρχές, οι οποίες δείχνουν ότι η εγκληματικότητα στην Ελλάδα έχει έρθει σε εφιαλτικά ύψη, διότι ότι έχουμε αθρόα είσοδο λαθρομεταναστών.

Και ιδού, για του λόγου το αληθές, δήλωση του Υπουργού Ναυτιλίας, που λέει ότι έχουμε αύξηση 835% στις εισροές μεταναστών στο Αιγαίο. Πώς θα αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα; Θα επικαλεστώ μια πολύ καλώς ενθυμούμενη ρήση του Πρωθυπουργού πριν από δύομισι χρόνια που έλεγε: «Θα επανακαταλάβουμε τις πόλεις και τα χωριά».

Ερώτηση – μιας και απευθύνομαι σε δημοκρατικό κοινό: Τι τύπου ορολογία είναι η «επανακατάληψη»; Είναι δημοκρατική; Με επιτροπές κατοίκων θα γίνει επανακατάληψη; Είναι στρατιωτικού τύπου ορολογία.

Γιατί ο Σαμαράς έλεγε δύομισι χρόνια πριν ότι θα επανακαταλάβει πόλεις και χωριά από τους λαθρομετανάστες; Πολύ απλά, γιατί ήξερε ότι έπρεπε να κάνει ένα άνοιγμα στο πατριωτικό κοινό, στο «δεξιό», όπως αποκαλείται, κοινό, για να βγει Πρωθυπουργός. Και σήμερα, έρχεται να ψηφίσει ένα αισχρό νομοσχέδιο, που καθιερώνει το ρατσισμό εις βάρος των Ελλήνων.

Επανερχομαι σε κάτι άλλο εξίσου σημαντικό. Σε ό,τι αφορά τις γενοκτονίες, πολλές λόγος έγινε εδώ πέρα για το Ολοκαύτωμα των Εβραίων. Έχω ξαναπεί σε προηγούμενη συζήτηση, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ότι για εμάς οποιεσδήποτε γενοκτονίες –όποιο και αν είναι το ολοκαύτωμα, εναντίον των μεν ή των δε– είναι κατακριτέες, όπως και να έχει. Η μονοπώληση όμως και η μνημόνευση ενός εξ αυτών και η προσβολή όλων των υπολοίπων είναι για εμάς, όχι μόνο κατακριτέα, αλλά είναι κατάπτυστη και έχει ανθελληνικό δόλο.

Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι η Ελληνική Βουλή μόλις το 1994 θεσπίσε τη Γενοκτονία των Ποντίων, ενώ δεν έχει ακόμη θεσπίσει διά νόμου να αναγνωριστεί η γενοκτονία των Μικρασιατών, δείχνει και ποιες είναι οι προτεραιότητες της εκάστοτε κυβέρνησης.

Επίσης, μιλάτε συνέχεια για τον αντισημιτισμό. Η Ελλάδα είναι αντισημιτική χώρα; Δεν νομίζω. Όσες έρευνες έχουν έρθει για το ζήτημα, αυτό είναι προϊόν χαλασμένων στοιχείων. Έχουν γίνει έρευνες, για να αποδειχθεί ότι όλα όσα λέγονται γίνονται από συγκεκριμένα ξένα κέντρα εξουσίας, για να χτυπηθεί η Χρυσή Αυγή ως δήθεν ρατσιστική, ως δήθεν αντισημιτική.

Σας ενοχλεί ο υποτιθέμενος αντισημιτισμός, αλλά για τον ανθελληνισμό ούτε λέξη. Ούτε λέξη για τον ανθελληνισμό των Βουλγάρων ούτε λέξη για τον ανθελληνισμό των Τούρκων ούτε λέξη για τον ανθελληνισμό των Αλβανών, των Σκοπιανών και των ιδίων των Ελλήνων, οι οποίοι μπορούν πλέον ελεύθερα με το νομοσχέδιο αυτό, εάν δεν το λένε κακόβουλα, να προσβάλουν τη μνήμη των Ποντίων, λέγοντας: «Εγώ το λέω καλοπροαίρετα. Δεν σφαγιάστηκαν τριακόσιες πενήντα τρεις χιλιάδες Πόντιοι.», «Εγώ το λέω καλοπροαίρετα και όχι κακόβουλα. Δεν σφαγιάστηκαν στην Ιωνία ή στη Μικρά Ασία Έλληνες.» Αυτή, λοιπόν, η διάκριση εις βάρος των Ελλήνων δείχνει και τη ρατσιστική φιλοσοφία, που διέπει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Επιπλέον, ο αντιρατσισμός σας έχει καταντήσει ανθελληνισμός. Άκουσα σήμερα το εξής εξωφρενικό: Δεν μπορεί πλέον, λέει, κάποιος να αποκαλεί τον οποιονδήποτε λαθρομετανάστη ή τον οποιονδήποτε, τέλος πάντων, με χαρακτηρισμούς που προσβάλλουν την προσωπικότητά του. Δηλαδή τον βιαστή της Πάρου, που παραλίγο να δολοφονήσει ένα δεκαπεντάχρονο κορίτσι, δεν έχω το δικαίωμα να τον αποκαλέσω «σκουπίδι» - όχι επειδή είναι Πακιστανός, αλλά επειδή διέπραξε ένα ειδεχθές έγκλημα. Εάν το έκανε Έλληνας, την ίδια άποψη θα είχα.

Δεν μου δίνει πλέον ο νομοθέτης τη δυνατότητα να εκφράζομαι, όπως εγώ πιστεύω, σε τέτοια εγκλήματα. Πρέπει να μείνω στα πλαίσια του πολιτικώς ορθού λόγου, για να μην προσβληθεί ένας δράστης, ο οποίος έχει διαπράξει παρόμοια ειδεχθή εγκλή-

ματα. Και δεν είναι μοναδική η περίπτωση του βιαστή της Πάρου. Σε όλη την ελληνική επικράτεια οι Έλληνες αντιμετωπίζουν παρόμοια ειδηχθή προβλήματα.

Στο λίγο χρόνο που μου απομένει, επαναφέρω το ρατσισμό που βιώνει η Χρυσή Αυγή και οι ψηφοφόροι της. Θα αναφέρω δύο συγκεκριμένα περιστατικά. Ξέρετε πολύ καλά ότι την κρατική χρηματοδότηση τη μετατρέψαμε σε τρόφιμα προς αναξιοπαθούντες πολίτες. Είχαμε περιπτώσεις ανθρώπων, στους οποίους δεν ζητάμε καν την κομματική τους ταυτότητα, όταν έρχονται να πάρουν μια σακούλα με τρόφιμα, όπως γίνεται σε άλλες διανομές τροφίμων «ρατσιστικές», για να μην τους δοθεί βοήθεια, ακριβώς γιατί τους είδαν να συμμετέχουν σε συσσίτια της Χρυσής Αυγής. Για το γεγονός δηλαδή ότι οι άνθρωποι ευρισκόμενοι σε μια δύσκολη κατάσταση ζήτησαν χέρι βοήθειας από τη Χρυσή Αυγή για κάποιους ήταν καταδικαστικό και τους είπαν «Καλύτερα να πεθάνεις από την πείνα, παρά να πάρεις μια σακούλα τρόφιμα, για να σε βοηθήσω.» Τόσο ανθρωπιστικό!

Παρόμοιες συμπεριφορές είχαμε και για τους ανθρώπους που ήθελαν να δώσουν αίμα σε νοσοκομεία, που τους έλεγαν: «Το αίμα των φασιστών και των ναζιστών δεν γίνεται αποδεκτό στο νοσοκομείο μας.»

Κλείνω –και ευχαριστώ για την ανοχή- με το περίφημο «τζαμί». Ξέρετε πολύ καλά ότι με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου οποιοσδήποτε πλέον είναι αντίθετος στην ανέγερση ισλαμικού τεμένους μπορεί να χαρακτηριστεί ρατσιστής από τον οποιονδήποτε μουσουλμάνο, ο οποίος θα επικαλεστεί ότι δεν μπορεί πλέον να ασκώ ελεύθερα τα θρησκευτικά μου καθήκοντα, γιατί ο Έλληνας χριστιανός δεν με αφήνει να έχω ένα χώρο λατρείας.

Έχετε δει τι γίνεται στην Ευρώπη τις τελευταίες δεκαετίες με την ανέγερση τζαμιών και τι προβλήματα αντιμετωπίζουν στο Λονδίνο, στο Παρίσι και σε άλλες μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες; Θέλετε να έχουμε αντίστοιχα φαινόμενα και εδώ, στην Ελλάδα; Μόλις χθες, για το χθεσινό νομοσχέδιο ανέφερα τι συμβαίνει στα νότια σύνορά μας με τους τζιχαντιστές, που είναι έτοιμοι να επελάσουν σε όλη την Ευρώπη. Θέλετε να έχουμε αντίστοιχα φαινόμενα;

Στο όνομα του ψευτοανθρωπισμού θα ανεγείρουμε τζαμιά; Και τι θα γίνει στη Θράκη για παράδειγμα, όπου υπάρχουν Βουλευτές μέσα σε αυτό το Κοινοβούλιο που λένε ανοικτά μαζί με παράγοντες των Γκρίζων Λύκων ότι η Θράκη πρέπει να γίνει ανεξάρτητη και αργότερα να ενσωματωθεί στην αγκαλιά της Τουρκίας;

Τι θα πούμε για όλα αυτά; Ότι πρέπει να μείνουμε αντιρατσιστές, ότι πρέπει να μείνουμε φιλόανθρωποι, για να αναγνωρίσουμε το δικαίωμα σε όλους τους άλλους εκτός από τους Έλληνες, οι οποίοι δεν έχουν δικαίωμα λόγου;

Γιατί –και κλείνω με αυτό- το να είσαι Έλληνας, σήμερα στην Ελλάδα, είναι μια μεγάλη κατάρα. Πληρώνεις φόρους για τα αυτοκίνητα, φόρους για τα ακίνητα, φόρους ιδιοκτησίας, φόρους κληρονομιάς, φόρους για ισιδιότητα κατέχεις ή δεν κατέχεις. Αλλά, εάν είσαι αλλοδαπός, μπορείς να πηγαίνεις στο νοσοκομείο και να έχεις δωρεάν παροχές υγείας, να μην πληρώνεις φόρους, να δολοφονείς και να μην καταδικάζεσαι.

Αυτό, λοιπόν, αποδεικνύει ότι το να είσαι Έλληνας είναι μια μεγάλη κατάρα, γιατί υπάρχει ρατσισμός εις βάρος των Ελλήνων.

Εμείς ζητήσαμε να γίνει ονομαστική ψηφοφορία –αν δεν κάνω λάθος, θα γίνει την ερχόμενη Τρίτη- για να τεθούν όλοι οι Βουλευτές προ των ευθυνών τους και να δούμε και τους περίφημους «αντάρτες», που έστελναν επιστολές και έλεγαν «καταψηφίζουμε». Να τεθούν προ των ευθυνών τους, για να δούμε ποιοι στηρίζουν τις ιδέες τους και ποιοι για να κρατηθούν στις καρέκλες τους, ψηφίζουν ό,τι τους επιβάλλουν ξένα κέντρα εξουσίας. Ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Γεωργιάδη, προφανώς θέλετε τον λόγο επί προσωπικού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Για δύο λεπτά μόνο, όχι παραπάνω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μα, πώς γίνεται;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Έκανε ονομαστική αναφορά σε μένα. Δύο λεπτά, κύριε Παφίλη.

Ακούστε, κύριε συνάδελφε, τι συμβαίνει. Τα πράγματα άλλαξαν. Η εποχή που μιλούσατε μόνοι σας και δεν σας απαντούσαμε, έχει παρέλθει. Εγώ θα σας απαντάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Γεωργιάδη, εδώ θα απευθύνεστε.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Εγώ θα σας απαντάω! Και επειδή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Γεωργιάδη! Παρακαλώ, να απευθύνεστε στο Προεδρείο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Σωστά.

Να αναφέρω στο Προεδρείο ότι πιθανόν να τα έχω πει αυτά –δεν τα αρνούμαι καθόλου- και πολλά περισσότερα.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Είπατε... (Δεν ακούστηκε)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Και όσα έχω πει κατά το παρελθόν για την αντιμετώπιση του λαθρομεταναστευτικού ζητήματα, τα επαναλαμβάνω και τώρα εις το ακέραιον. Δεν αλλάζω ούτε μια λέξη.

Ακούστε, όμως, κύριε Ματθαίοπουλε, γιατί είστε εθνικιστές «του γλυκού νερού» και εθίγητε από αυτό. Είστε εθνικιστές «του γλυκού νερού», γιατί δεν αναλαμβάνετε τις ευθύνες σας. Όταν πήραμε τα βουλευτικά αυτοκίνητα, κύριε Πρόεδρε, πριν από τρία χρόνια, βγήκαν οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής και είπαν εις το πανελλήνιον ότι δεν θα τα παραλάβουν. Θα τα έδιναν λεία, στους φτωχούς. Τους αποθέωσαν στο διαδίκτυο οι επισκέπτες του διαδικτυακού τους τόπου και αλλού. Εμένα με εξύβριζαν, γιατί όταν ρωτήθηκα σε εκπομπή, είπα ότι το πήρα γιατί το χρειάζομαι και άκουσα τα μύρια όσα από τους ψηφοφόρους της Χρυσής Αυγής και από άλλους. Φανταστείτε πώς αισθανόμουν κάθε φορά που στάθμευα το βουλευτικό μου αυτοκίνητο δίπλα σε Βουλευτή της Χρυσής Αυγής που στάθμευε το δικό του.

Μωρέ, δείτε κάτι εθνικιστές «του γλυκού νερού»! Αντί να πάνε να πουν στους ψηφοφόρους τους ότι το πήρανε το βουλευτικό αυτοκίνητο, τους πουλούσαν φούμαρα για μεταξωτές κορδέλες, για να το παίξουν δήθεν ήρωες.

Ακούστε, όμως, κύριε Ματθαίοπουλε, εσείς προσωπικά γιατί πρέπει να είστε λίγο πιο προσεκτικός. Εγώ είμαι εκλεγμένος Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Εσείς είστε διορισμένος.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κάνετε λάθος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Διορισμένος!

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κάνετε λάθος!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Για να είστε εσείς Βουλευτής, ο Αρχηγός σας επέισε σε παραίτηση τον εκλεγμένο Βουλευτή, ο οποίος ισχυρίστηκε ότι έχει εργασία και μετά από μια εβδομάδα διορίστηκε υπάλληλος της Βουλής.

Έχει κάνει πολλά ρουσφέτια η Μεταπολίτευση και όντως έχουν κάνει πάρα πολλά λάθη τα κόμματα που κυβερνήσαν αυτά τα σαράντα χρόνια, αναμφίβολα. Αλλά η δική σας περίπτωση διεκδικεί το βραβείο του μεγαλύτερου ρουσφετιού αυτών των τελευταίων σαράντα ετών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Άρα, κύριε Ματθαίοπουλε, όταν εμφανίζεστε στην Αίθουσα ενώπιόν μου, θα είστε τριπλά προσεκτικός. Τέλος! Μην κλαίγεστε διαρκώς για την προφυλακισή σας.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν κλάφτηκα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Δεν σας προφυλακίσαμε εμείς. Εμείς είμαστε πολιτικοί σας αντίπαλοι. Ούτε ο κ. Αθανασίου, όπως διαρκώς νομίζετε ότι θέλει να κάνει αυτό το πράγμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ: Ο Μπαλτάκος... (Δεν ακούστηκε)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Σας άσκησε δίωξη η δικαιοσύνη και όσοι έχετε προφυλακιστεί, έχετε προφυλακιστεί με απόφαση της δικαιοσύνης. Και εσείς που βγήκατε από τη φυλακή, έχετε βγει με απόφαση της δικαιοσύνης. Θα έχετε μια δίκαιη δίκη, όπως συμβαίνει σε όλες τις δημοκρατικές χώρες. Και εγώ προσωπικά, εύχομαι να είστε και αθώοι, γιατί δεν μου αρέσει κανένας να καταδικάζεται. Αλλά αυτό δεν θα το κρίνω εγώ, θα το

κρίνει η δικαιοσύνη.

Όχι κλάψα, λοιπόν, εδώ πέρα μέσα. Θα αναλαμβάνετε τις ευθύνες σας, γιατί όσο δεν τις αναλαμβάνετε, ναι, είστε εθνικιστές «του γλυκού νερού» ή μάλλον μόνο «του γλυκού νερού» και καθόλου εθνικιστές.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, θέλω να απαντήσω για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας είχα προειδοποιήσει, κύριε Ματθαίουπουλε, να μην κάνετε προσωπικές αναφορές. Έχω δώσει τον λόγο στον κ. Παφίλη.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω δικαίωμα να υπερασπιστώ την τιμή μου και την πολιτική μου υπόληψη, για ένα λεπτό, κόσμια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας τα έχω πει δεκάδες φορές, όσο είμαι στην Έδρα ότι οποιαδήποτε προσωπική αναφορά δημιουργεί αυτό το σκηνικό.

Με συγχωρείτε, κύριε Παφίλη.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Θα κλείσει η σημερινή τοποθέτηση με ένα πολύ σύντομο σχόλιο, καλοπρωαίρετο, στον κ. Γεωργιάδη. Εάν ο εθνικισμός του κ. Γεωργιάδη προσμετράται με το τι αυτοκίνητο οδηγεί ο καθένας, ασφαλώς είστε πολύ περισσότερο εθνικιστής από μένα και δεν το αμφιβάλλω ούτε το αμφισβητώ.

Δεύτερον, δεν κλάφτηκα για την προφυλάκισή μου. Είμαι πολύ υπερήφανος για το γεγονός ότι έτυχα μιας αντισυνταγματικής μεταχείρισης, διότι κατόπιν ομολογίας του κ. Μπαλτάκου –γεγονός για το οποίο μάλλον δεν έχει γίνει ακόμα συζήτηση μέσα στη Βουλή– ασκήθηκαν συγκεκριμένες πολιτικές πιέσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Επαναλαμβάνω, πολιτικές πιέσεις από τον κ. Αθανασίου, τον κ. Δένδια, τον κ. Σαμαρά, ο οποίος έλεγε: «Με τη Χρυσή Αυγή πρέπει να τελειώνουμε. Έχω δώσει υπόσχεση στο σιωνιστικό λόμπι. Τους κλείνω φυλακή». Μην μεταφέρετε την ευθύνη σε δικαστικούς κύκλους.

Τέλος, μία τοποθέτηση για τους δικαστικούς. Το γεγονός ότι αποφυλακίστηκε, δεν σας δίνει το δικαίωμα να λέτε ότι η δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη. Διότι αν ήταν ανεξάρτητη, όπως επικαλείστε, θα έπρεπε να αποφυλακίσει και τους άλλους υπόδικους που κατηγορούνται, με την ίδια κατηγορία με μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε, κύριε Ματθαίουπουλε.

Παρακαλώ, στο Βήμα ο κ. Παφίλης.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Όσον αφορά στο διορισμό μου –και κλείνω– στη Νέα Δημοκρατία έγιναν διορισμοί κι όχι στη Χρυσή Αυγή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κάλεσα τον κ. Παφίλη στο Βήμα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Νομίζουμε ότι έγινε μεγάλη συζήτηση. Εγώ θα επανέλθω στο χθεσινό, διότι η επανάληψη είναι μήτηρ της μαθήσεως, αλλά δεν είναι μόνο γι' αυτό τον λόγο. Εδώ υπάρχει ένα ευρωενωσιακό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τι λέει ο τίτλος του νομοσχεδίου; «Προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στο ευρωπαϊκό πλαίσιο». Αυτό δεν λέει; Το καινούριο, δηλαδή, που έρχεται, πέρα από τις βελτιώσεις που υπάρχουν –όντως υπάρχουν βελτιώσεις, δεν μπορούμε να τις παραγνωρίσουμε– αναφέρεται στον τίτλο. Θα μιλήσει και ο Γιάννης Γκιόκας. Και την τροπολογία του ΠΑΣΟΚ εμείς την υποστηρίζουμε, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Τα άλλα θα μπορούσαν να γίνουν χωρίς τίποτα άλλο. Άρα, το καινούριο είναι η προσαρμογή στο ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Σε αυτήν την Αίθουσα τα πολιτικά κόμματα συνολικά δεν μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Εμείς δεν κρυβόμαστε. Δεν δρούμε σε κενό αέρος ούτε σε φράσεις μόνο. Εδώ υπάρχει ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο, ένα πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο έχει βαθύτερη στρατηγική και δεν είναι στη σφαίρα της εξαγγελίας. Έχουμε γεγονότα πια. Θα μπορούσε να πει κανείς –όπως λέει ο κ. Κουτσούκος που βγήκε έξω και να

έλθει εδώ, διότι θα ακούσει τον εξάψαλμο για πολλά πράγματα, γιατί υπάρχουν και όρια, ότι εμείς ταυτιζόμαστε με τη Χρυσή Αυγή, επειδή ψηφίζουμε σε ένα νομοσχέδιο από αντίθετη εντελώς φιλοσοφία ο καθένας «κατά»...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είπε ότι δεν ταυτίζεστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είπε, «Το πρακτικό αποτέλεσμα θα είναι ότι και οι δύο θα ταυτιστούν στη ψήφο. Και αυτό δεν πρέπει να γίνει».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το πρακτικό είναι άλλο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ράβδος στη γωνία, άρα βρέχει! Μην τον υπερασπίζεστε. Υπερασπιστείτε εσάς. Αφήστε τον κ. Κουτσούκο να τα υπερασπιστεί.

Λέω, λοιπόν, ότι εδώ δεν είμαστε στο κενό. Εδώ υπάρχει μία πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει στρατηγική. Υπάρχουν γεγονότα που αποδεικνύουν –σε εκείνους που θέλουν να καταλάβουν και έχουν λογική και όχι σε εκείνους που κρύβονται πίσω από το δάκτυλό τους, ξαναλέω– το πού το πάει η Ευρωπαϊκή Ένωση με όλα αυτά τα θέματα του ρατσισμού κ.λπ.. Μάλιστα, ο κύριος Υπουργός βοήθησε όταν τον ρώτησα τι εννοεί λέγοντας «κοινωνικές», απαντώντας –και σωστά– «να μη στρέφεται κατά κοινωνικών ομάδων που έχουν άλλη οικονομική...» κ.λπ..

Εντάξει, εμείς λέμε να καταργηθεί το καπιταλιστικό σύστημα και να ανατραπεί. Δείτε, όμως, κύριε Υπουργέ, το εξής: Η κομμουνιστική νεολαία της Σοσχίας τέθηκε εκτός νόμου για ποιον λόγο; Διότι έχει στο πρόγραμμά της την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής και χαιρετίστηκε από όλους τους Ευρωπαίους παράγοντες, με πρώτο και προεξάρχοντα τον κ. Μούζινιεκς, τον οποίο κι εσείς επικαλείστε, ο οποίος είναι Επίτροπος Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Μα, καλά, τέτοιο αίσχος; Το 40% των πολιτών της χώρας στην οποία ήταν πρωθυπουργός ο Μούζινιεκς, της Λετονίας, δεν έχει δικαίωμα ψήφου. Και τολμάει αυτός να μιλάει για ανθρώπινα δικαιώματα; Σοβαρολογούμε; Και το χρησιμοποιείτε κιόλας; Να πού το πάει η Ευρωπαϊκή Ένωση! Σε έξι χώρες έχουν υιοθετηθεί τα εγκλήματα του φασισμού και του κομμουνισμού, όπως λένε.

Αναμένουμε, λοιπόν, το επόμενο βήμα που θα λέει: Και τα εγκλήματα της Γαλλικής Επανάστασης και τα εγκλήματα της εξέγερσης του Σπάρτακου και όλων των κοινωνικών επαναστάσεων της ιστορίας. Μα, καλά, σοβαρολογείτε; Τι νομίζετε ότι είμαστε; Αφελείς ή χαζοί; Δηλαδή, κοινωνικές επαναστάσεις και ιστορικά θα κριθούν ποινικά και θα τις αποφασίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Για ποιον λόγο το κάνει, πέραν της συκοφαντίας; Ποιον ταυτίζει άραγε; Εσείς τι λέτε για όλα αυτά; Δεν είναι στη λογική αυτής της οδηγίας για αργότερα, όταν ο άλλος βγαίνει εκτός νόμου, επειδή λέει, «ναι, εγώ πιστεύω σε ένα σύστημα που πρέπει να κοινωνικοποιηθούν τα μέσα παραγωγής και να είναι κοινωνική ιδιοκτησία».

Τι είναι αυτό; Η πράξη τιμωρείται, δηλαδή γιατί πήρε τα όπλα η Κομμουνιστική Νεολαία της Σοσχίας για να το επιβάλει; Όχι. Είναι το πρόγραμμά της και το προσπαθεί να πείσει τον κόσμο μ' αυτήν τη θεωρία κι όμως βγήκε εκτός νόμου. Αυτή είναι η στόχευση συνολικά, η ποινικοποίηση των ιδεών που δεν χωράνε στο καπιταλιστικό σύστημα. Το λέω έτσι απλά, για να καταλαβαίνει ο κόσμος. Όποιος, λοιπόν, παλεύει να το ανατρέψει, εκείνος θα θεωρείται ότι είναι και ρατσιστής σε τελευταία ανάλυση ή θα εντάσσεται σ' αυτόν τον νόμο. Αυτά δεν είναι φαντασίες.

Δεύτερον, δεν άκουσα κουβέντα από κανένα κόμμα για την αναβίωση του φασισμού. Δεν το περιμένουμε βέβαια απ' αυτούς που υποστηρίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά τουλάχιστον να πουν μία λέξη για την αναβίωση του φασισμού σ' όλη την Ευρώπη, για τις βαλτικές χώρες.

Ποιοι μιλάνε σήμερα για ανθρώπινα δικαιώματα; Τα Waffen SS; Ξέρετε τι έκαναν; Θα το ξαναπώ. Έξω από τη Ρίγα υπάρχει το στρατόπεδο Σαλασπίλς. Εκεί πέθαναν εκατό χιλιάδες άνθρωποι. Δεν ήταν μόνο κομμουνιστές. Μπορεί να ήταν και Ρώσοι αιχμάλωτοι, αλλά κυρίως ήταν Τσιγγάνοι και Εβραίοι. Ξέρετε πώς πέθαναν; Τους άφησαν στους -40 βαθμούς. Υπάρχουν εικόνες όπου τους βλέπουμε να σκάβουν με τα χέρια τους για να χωθούν κάπου και να γλιτώσουν από το κρύο. Πέθαναν εφτά χιλιάδες παιδιά στο Σαλασπίλς, γιατί κάθε πρωί τους έπαιρναν αίμα και το έστελναν στα γερμανικά νοσοκομεία για τους τραυματίες του

Ανατολικού Μετώπου.

Κυρίες και κύριοι, που δεν μιλάτε, αυτοί που έπαιρναν το αίμα και σκότωσαν τις εφτά χιλιάδες παιδιά, σήμερα παίρνουν συντάξεις με αποφάσεις της Λετονίας. Γιατί δεν μιλάτε γι' αυτά; Να πω κι άλλα παραδείγματα; Είχαμε κάνει τόσες ερωτήσεις στο Ευρωκοινοβούλιο. Κουβέντα η Ευρωπαϊκή Ένωση για όλα αυτά. Γιατί, λοιπόν, όταν μιλάτε για ρατσισμό και ναζισμό, δεν τολμάτε να πείτε τίποτα; Τόσο πολύ προσκυνάτε, δηλαδή; Τόση υποκρισία για την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Το 2006 γιορτάστηκαν τα πενήντα χρόνια από τα γεγονότα της Ουγγαρίας. Υπήρχε ένα κλίμα διέγερσης στο Ευρωκοινοβούλιο. Όλοι «ζήτη» εκεί, ολοκληρωτισμός, κομμουνισμός κ.λπ., Επιτροπή, Μπαρόζο, αξιωματούχοι όλης της οικουμένης. Ποιος ήταν επικεφαλής σ' αυτήν την Επιτροπή; Ακούστε. Ούγγρος στρατηγός των SS. Αυτός, λοιπόν, που είχε δολοφονήσει ή είχε δώσει εντολή για να πεθάνουν δεκάδες ή και εκατομμύρια άνθρωποι, βρέθηκε να πανηγυρίζει για την ελευθερία. Γι' αυτά δεν θα πει κουβέντα κανένας;

Να γιατί λέμε πού στοχεύει στην πραγματικότητα η όλη στρατηγική, η οποία δεν θα περάσει. Σας υποσχόμαστε ότι στη χώρα μας δεν πρόκειται να περάσει. Υπάρχει και παράδοση.

Θα πω στη Βουλή ότι ευτυχώς και κάτω από το πολιτικό κλίμα που υπάρχει εδώ –δεν θέλω να κάνω μεγάλες αναφορές– Έλληνες Βουλευτές και άλλων κομμάτων –δεν θέλω να πω ονόματα τώρα– καταψήφισαν στη συντριπτική τους πλειοψηφία αυτήν τη γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την παραχάραξη της ιστορίας.

Μάλιστα, κορυφαίο και παραδοσιακό δικό σας στέλεχος, κύριε Γεωργιάδη, είπε: «Αδυνατώ να αντιληφθώ ότι ένα Ευρωκοινοβούλιο θα πάρει αποφάσεις για την ιστορία. Αυτό είναι δουλειά των ιστορικών». Αυτή, όμως, είναι η στόχευση και γι' αυτό εμείς είμαστε ριζικά αντίθετοι και δεν δεχόμαστε να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό.

Εσείς του ΣΥΡΙΖΑ που καταγγέλλετε, γιατί ψηφίζετε «παρών», αφού το άρθρο 2 είναι στρατηγικό; Στα υπόλοιπα δεν υπάρχουν πολύ μεγάλες διαφορές. Όταν έχετε τέτοια δεδομένα σ' όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί ψηφίζετε «παρών» και όχι κατά;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν είναι έτσι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν λέτε «παρών» στο νομοσχέδιο; Έκανα λάθος; Γιατί δεν λέτε κατά; Το στρατηγικό είναι το άρθρο 2, δεν είναι όλα τα υπόλοιπα. «Και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αυτό είναι δική σας εκτίμηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Δρίτσα, σας χρωστώ μία απάντηση, γιατί δεν πρόσεξα ότι είπατε χθες ότι είπα ψέματα για τις δηλώσεις του κ. Τσίπρα. Θα σας το πω: Είπα ανακρίβεια, ναι, διότι το είπα στον «ANTENNA», όχι στο «REUTERS». Για να δούμε ποιος λέει ψέματα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Για να δω. Θέλω να ακούσω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: «Διότι ισχυρίζομαι -και το λέω με όλη τη δύναμη της φωνής μου- ότι η χώρα πράγματι είναι μια χώρα που ανήκει στο δυτικό πλαίσιο, ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο ΝΑΤΟ. Αυτό δεν αμφισβητείται.» Δεν το έχει ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ», το έχει το «LEFT.gr». Σας το κάνω δώρο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Διαβάζετε απόσπασμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα το συνεχίσω, αφού με προκαλείτε. Κάνετε λάθος. Θα πάθετε ό,τι έπαθε και ο Στρατούλης, που είπε ότι λέμε ψέματα και βγήκε ο Παπαδημούλης μετά και είπε, «ναι, ψήφισα λευκό».

Συνεχίζω: «Όμως δεν μπορεί να είναι μια χώρα ασημαντη της Δύσης, που θα ακολουθεί άκριτα τις επιλογές των ισχυρών της Δύσης».

Αυτό είναι ολοκληρωμένο το κείμενο. Πάρτε το. Σας το κάνω δώρο να το θυμάστε, για να δούμε ποιος λέει ψέματα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ολοκληρωμένο απόσπασμα διαβάσατε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μα τα είπε ο Χατζηνικολάου. Τώρα θέλετε να κάνουμε διαφήμιση; Ακούστε «Ελληνοφρένεια», που το έχει ζωντανό. Μπείτε στο ίντερνετ -η ΚΝΕ το είχε βγάλει αυτό το κομμάτι- και ακούστε το από το ίδιο το στόμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Παφίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μα έχουμε εμπειρία. Απόσπασμα διαβάζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεχίστε, κύριε Παφίλη. Ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα φύγω από αυτό που σας ενοχλεί πολύ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Δρίτσα, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα συνεχίσω. Από όλα έχει ο μπαχτσές. Και εμείς δεν γλύφουμε το δάχτυλό μας. Και το συνέδριο λέει «έξω από το ΝΑΤΟ», αλλά εσείς λέτε «διάλυση του ΝΑΤΟ».

Καλά, ξέρετε κανέναν ιμπεριαλιστικό οργανισμό να διαλύεται; Πώς θα διαλυθεί το ΝΑΤΟ; Θα πάρουν απόφαση οι Αμερικάνοι και οι άλλοι; Θα διαλυθεί αν φύγουν οι χώρες, κάθε χώρα, από το ΝΑΤΟ και αν ηττηθεί στρατηγικά. Αυτό δεν το λέτε.

Τι λέτε ακόμα; Ότι όποιοι σήμερα θέτει θέμα αποχώρησης της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ είναι τι;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επιπόλαιοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Επιπόλαιοι. Κομπό είναι αυτό, για να μην ειπωθεί κάτι βαρύτερο.

Άρα, «και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ». Αυτά δεν χωράνε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μη συνεχίζετε. Δίνετε επιχειρήματα στον κ. Γεωργιάδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Δρίτσα, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν δίνω κανένα επιχείρημα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παίζετε μπάλα με τον κ. Γεωργιάδη. Αν είναι δυνατόν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Δρίτσα, σας παρακαλώ.

Κύριε Παφίλη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ξέρετε, εμείς το έχουμε ξαναζητήσει με το ΠΑΣΟΚ αυτό και δεν μασάμε. Όταν εμείς κάναμε κριτική στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ μάς έλεγε αριστέρο ψάλτη της Δεξιάς. Όταν κάναμε κριτική στη Νέα Δημοκρατία μετά, το ΠΑΣΟΚ μάς έλεγε ότι συμπλέουμε με τη Δεξιά. Μα, δεν συμπλέουμε με κανέναν!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είναι κριτική σε αποσπάσματα. Δεν είναι κριτική σε θέση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Γιατί ενοχλείστε τόσο πολύ;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κάνετε δημοσιογραφική κριτική.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Επειδή αποκαλύπτονται αυτά στον ελληνικό λαό; Μα, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Γιατί κάνετε έτσι;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μα, χρησιμοποιείτε τώρα αποσπάσματα για να κάνετε κριτική;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λέω, λοιπόν, ότι αυτές είναι δηλώσεις.

Να έχετε την πολιτική ευθύτητα και να πείτε ότι, όπως είναι τα πράγματα, δεν φεύγουμε από το ΝΑΤΟ. Και να το πείτε στον ελληνικό λαό. Όχι να παίζουμε τον παπά. «Τότε και αλλιώς και αργότερα». «Το λέμε στο συνέδριο». Εντάξει. Και το ΠΑΣΟΚ το έλεγε. «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Αυτό δεν έλεγε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Παφίλη, με αυτά και με εκείνα φτάσαμε στα δεκατρία λεπτά από τα οκτώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και ήρθε ο κ. Κακλαμάνης χθες να μας δώσει εξήγηση τι εννοούσε. Εγώ δεν έχω ξανακούσει, είμαι από μικρό παιδί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ζήτησε τον λόγο ήδη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να μας δώσει εξήγηση τι εννοούσε με το σύνθημα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Έλεος, δηλαδή! Ας πάρει ο καθένας τις πολιτικές του ευθύνες και ας κριθεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Για αυτό μέναμε και στα δύο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Για αυτό μέναμε και στα δύο,

επειδή είναι το ίδιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λέω, λοιπόν, ότι επειδή έχουμε αυτήν την εμπειρία, εγώ χρωστούσα αυτήν την απάντηση. Δεν θα το έλεγα ούτε θα το ανέφερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τελειώσατε, κύριε Παφίλη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αφήστε με να τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μα, πήγαμε στα δεκατέσσερα λεπτά από τα οκτώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τα τέσσερα λεπτά ήταν διακοπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εσείς προκαλέσατε, με προσωπικές αναφορές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λέω, λοιπόν, για να τελειώσω με αυτό, ότι εγώ δεν θα έδινα τέτοια διάσταση, εάν δεν λέγατε ότι λέμε ψέματα. Σας διάβασα τη δήλωση και ο νούν νοεΐτω. Και δεν είναι η μοναδική. Υπάρχουν και άλλες δηλώσεις κατά καιρούς και κάνουμε μια πολιτική εκτίμηση για το τι λέει ο καθένας. Αυτό που λέμε είναι να ξεκαθαρίζει ο καθένας τη θέση του, για να ξέρει ο κόσμος τι λέμε στην πραγματικότητα και όχι να πατάει σε δύο βάρκες, για να μιλάει ανάλογα με το τι θέλουν να ακούσουν διάφορα αυτά.

Όσο για τον κ. Κουτσούκο, που είπε για το πού ταυτιζόμαστε και αν ταυτιζόμαστε με τη Χρυσή Αυγή, έδωσα πολλές απαντήσεις. Αλλά ξέρετε; Λέγεται και πολιτικό θράσος αυτό, να κυβερνάτε με την επάρατη μαζί.

Αν θυμηθείτε το τι λέγατε προηγούμενα, αν τα φέρουμε εδώ, αυτά που ακούγονται εδώ τώρα είναι του νηπιαγωγείου μπροστά σε αυτά που ακούγονταν το '81 και πριν από το '81 ή και μετά.

Το να έχετε, λοιπόν, ψηφίσει ό,τι πιο αντιδραστικό κι αντιλαϊκό υπάρχει, το να έχετε τεράστια ευθύνη γιατί υπηρετείτε ένα σύστημα –δεν είναι θέμα μνημονίων μόνο– το οποίο έχει φέρει την Ελλάδα πενήντα χρόνια πίσω και τον κόσμο σε αδιέξοδο και να μας λέτε κι από πάνω ότι έχουμε ευθύνη, γιατί από εντελώς διαφορετική οπτική γωνία ψηφίζουμε εμείς ένα νομοσχέδιο με τους άλλους, ε, χρειάζεται και λίγο σεμνότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Παφίλη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μισό λεπτό, κύριε Καπερνάρο, έχει ζητήσει τον λόγο επί προσωπικού ο κ. Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια παρέμβαση θα ήθελα να κάνω και δεν είναι ακριβώς επί προσωπικού, γιατί αναγνωρίζω ότι έχει ευρύτερη πολιτική σημασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε δύο λεπτά στη διάθεσή σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Και λιγότερο θα χρειαστώ.

Απορώ, βέβαια, πώς είναι δυνατόν να αναζητούμε αυτά που μας χωρίζουν στην προοπτική μιας μεγάλης αλλαγής των δεδομένων που κυβερνούν τη χώρα μας, την Ευρώπη κ.λπ., για να μην υπάρξει πουθενά ενότητα του λαού, να μην υπάρξει πουθενά ενότητα των εργατικών δυνάμεων. Ρόλο τέτοιον της Αριστεράς και του Κομμουνιστικού Κόμματος δεν μπορώ να καταλάβω.

Δεύτερον, δεν υπάρχει πιο σοβαρή, πιο συνεπής και θα έλεγα και πιο επαναστατική στάση ενός κόμματος από το να θέτει τις βασικές του συντεταγμένες –κι αυτές μαζί με τον λαό και μέσα από τις διεργασίες των κοινωνικών και πολιτικών συσχετισμών– και να αναζητά την προοπτική για την υλοποίησή τους. Αυτό είναι το «άλφα» και το «ωμέγα» και δεν είναι αντισταθμιστικό ωφέλημα. Είναι μια πραγματική βάση για να πάει μπροστά κάθε λαϊκό κίνημα, κάθε χώρα, κάθε κοινωνία.

Ευχαριστώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για δέκα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μα, κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ! Δεκαέξι λεπτά είχατε στη διάθεσή σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σας ζητώ μόνο δέκα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με την ανοχή του κ. Καπερνάρου μόνο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τώρα, επειδή δεν είναι ώρα να ανοίξουμε μεγάλη συζήτηση, θα ήθελα να πω ότι, δυστυχώς, κύριε Δρίτσα, αυτά που μας χωρίζουν είναι αυτά που σας ενώνουν με τους υπόλοιπους, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΝΑΤΟ κ.λπ.. Τουλάχιστον λέω γι' αυτήν την ηγεσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστώ.

Κύριε Καπερνάρο, είστε ο τελευταίος ομιλητής, επομένως επιλέξτε εσείς τη διάρκεια του χρόνου ομιλίας σας. Είναι στην ευχέρειά σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Όχι. Θα είμαι μέσα στο χρονικό πλαίσιο κι αν χρειαστεί θα δανειστώ και από τον χρόνο της δευτερολογίας μου.

Θα αναφερθώ σε κάποια θέματα επί τροχάδην. Κατ' αρχάς, να βάλουμε ορισμένα πράγματα στη σειρά τους.

Κύριε Δρίτσα, είστε από τους ανθρώπους που εκτιμώ. Εδώ, όμως, νομοθετούμε και νομοθετούμε ποινικούς νόμους. Πολιτολογούμε, βεβαίως, και κατά κάποιον τρόπο έχουν μια περισσότερη ευχέρεια οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι από τους ειδικούς αγορητές. Το θέμα, όμως, είναι το εξής: Άνθρωποι της δικής σας πολιτικής ποιότητας περνάνε μηνύματα ότι δεν υπάρχει ο όρος λαθρομετανάστης. Είναι μέγα λάθος αυτό. Υπάρχει λαθρομετανάστης, όπως υπάρχει και λαθροθήρας, όπως υπάρχει και λαθρέμπορας, όπως υπάρχει και λαθρεπιβάτης. Είναι ειδικοί ποινικοί νόμοι.

Όπου ακούτε «λαθροί» σημαίνει παρανομία ως προς αυτά τα αδικήματα, που τα πραγματικά τους περιστατικά υπάγονται σε κάποιον προσήκοντα κανόνα δικαίου, δηλαδή σε έναν αριθμημένο, ειδικό ποινικό νόμο. Μια λαθρεμπορία είναι μέσα στον Ποινικό Κώδικα: Αν κάποιος βάζει κάποια λαθραία πράγματα μέσα στο πλοίο, κινδυνεύει το πλοίο να δημευθεί επειδή κουβαλάει, εν αγνοία του πλοιάρχου, λαθραία πράγματα. Όλα τα άλλα είναι ειδικοί ποινικοί νόμοι και προβλέπονται ποινές.

Μη λέτε, λοιπόν, ότι δεν υπάρχουν λαθρομετανάστες.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ο κυνηγημένος πρόσφυγας χωρίς χαρτί είναι λαθρομετανάστης;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Θα φτάσουμε και στον κυνηγημένο πρόσφυγα. Όπως γνωρίζετε,...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Έτσι θα έρθουν όλοι. Πώς αλλιώς θα έρθουν;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ακούστε με, λοιπόν, που θα σας τα αναλύσω. Να τα πούμε νομικά τα πράγματα, για να τελειώνουμε, γιατί νομοθετούμε ποινικούς νόμους με τους οποίους κάποιοι θα καθίσουν κατηγορούμενοι και θα υποστούν ποινές.

Λέμε, λοιπόν, το εξής: Αυτός ο οποίος είναι από χώρα του Ιράκ και της Συρίας. Βεβαίως. Μπορεί να το αποδείξει στα σύνορα; Μάλιστα. Δεκτό. Είναι από εμπόλεμη χώρα. Βάλ' το στην άκρη και θα δούμε τι λένε οι διεθνείς συνθήκες. Ο Πακιστανός που έρχεται κι εκ των υστέρων διαπιστώνεται ότι έχει πει ότι είναι από εμπόλεμη χώρα και είναι λαθρομετανάστης και είναι και λαθροεργαζόμενος στην Πάρο και σκοτώνει το κοριτσάκι κι έχει δηλώσει ότι είναι και ανήλικος για να πάει με τον νόμο περί ανηλίκων για να έχει ευμενέστερη ποινή, αυτός τι είναι; Από εμπόλεμη περιοχή;

Δεν είναι λαθρομετανάστης που δήλωσε ψέματα; Άλλωστε, ξέρετε, ο μουσαφίρης στο σπίτι σας έρχεται από την πόρτα, δεν μπαίνει από το παράθυρο. Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό και να πάμε στο άλλο.

Υπάρχουν διακρατικές συμφωνίες που καθορίζουν τους μετανάστες, τους οικονομικούς μετανάστες. Αυτοί οι μετανάστες ήρθαν στην Ελλάδα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, κυρία μου, με διακρατικές συμφωνίες, ήρθαν και Πακιστανοί και Ινδοί. Τελειώσε η δουλειά τους στα ολυμπιακά έργα, επέστρεψαν, πήραν την αμοιβή τους. Από αυτούς, αυτός ο οποίος έμεινε παρανόμως λέγεται παράνομος μετανάστης. Δεν μπήκε ως λαθρομετανάστης, γιατί μπήκε με διακρατική συμφωνία για να δουλέψει, έπρεπε να φύγει στο εξάμηνο, δεν έφυγε και είναι παράνομος μετανάστης.

Να πιάσουμε τώρα αυτό που είπατε προηγουμένως για τους εργάτες της Ελλάδας στη Γερμανία. Διακρατική συμφωνία, κυρία συνάδελφε, Ελλάδος– Γερμανίας.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Δεν το είπα εγώ. Τα έχετε μπερδέψει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Μία άλλη κυρία, συνάδελφός σας. **MARIA ΜΠΟΛΑΡΗ:** Ό,τι είπε η κ. Διακάκη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Πώς παίρνετε τον λόγο;

MARIA ΜΠΟΛΑΡΗ: Γιατί μου απευθύνεται, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Καθίστε κάτω! Σηκωθείτε αμέσως. Είναι δυνατόν;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Έτσι κάνουν οι δημοκράτες, νταϊ-λίδικα.

MARIA ΜΠΟΛΑΡΗ: Μου απευθύνεται συνέχεια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα ζητήσετε τον λόγο μετά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Λέμε, λοιπόν, για να αποσασφηνίσουμε. Αν δεν το είπατε εσείς, δεν έχει σημασία. Τι ειπώθηκε από την παράταξή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε συνάδελφε, μην κάνετε προσωπικές αναφορές.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δεν έκανα προσωπική αναφορά. Είπα «η κυρία συνάδελφος». Δεν ξέρω το επώνυμο της κυρίας. Ζητώ συγγνώμη.

Ειπώθηκε όμως και υπάρχει σύγκριση των Ελλήνων μεταναστών με αυτούς του μετανάστες. Τότε πήγαιναν στη Γερμανία με διακρατικές συμφωνίες. Τους περίμεναν σε συγκεκριμένες βιομηχανίες και σε συγκεκριμένες πόλεις. Πήγαιναν στη «MERCEDES» στη Στουτγάρδη με πρόσκληση και με διαβατήριο. Μέσα στο διαβατήριο έλεγε για τη διακρατική συμφωνία. Έπρεπε να έχουν και αντίγραφο ποινικού μητρώου, που έγραφε μηδέν. Έτσι πήγαν οι Έλληνες. Τους θεωρείτε το ίδιο; Να τελειώνουμε επιτέλους με τους λαθρομετανάστες. Είναι λαθρομετανάστες.

Τι κάνουμε όμως με αυτό; Εκμεταλλευόμαστε το γεγονός της πολιτικής, του πολιτικού εξωραϊσμού και λέμε να μεγαλώσουμε τις ποινές, να αυξήσουμε τις ποινές. Να μη γίνει αυτό, εάν προηγουμένως δεν δείτε τη νομική μορφή, τη νομοτυπική μορφή. Διότι αυτή η τροπολογία που έκανε δεκτή ο κύριος Υπουργός να μη θεωρηθεί παγίδα για τους δικαστές που ψάχνουν να βρουν τα κακούργηματα. Το 927, με το οποίο εισάγεται τυπικά, δεν μιλάει για κακούργηματα, μιλάει μόνο για πλημμελήματα. Τώρα, σε ποια κακούργηματα αναφέρεται ο κ. Τριαντάφυλλος; Ας έχει την καλοσύνη να μου εξηγήσει, αλλά εδώ δεν έχουμε συγκεκριμένα.

Τι λέει ο κ. Τριαντάφυλλος; Ακούστε τι γίνεται. Αν ένας δημοσιογράφος υποκινεί, με την έννοια του νομοσχεδίου -γι' αυτό αντισσώμαστε-, γράφει ένα άρθρο και φανατίζει και πάει κάποιος υποκινηθείς και σκοτώνει έναν μετανάστη -όπως τον θέλετε, κύριε Δρίτσα, να μη σας χαλάσουμε το χατίρι-, τότε όλα τα παρεμφερή, ό,τι άλλο είναι σε βαθμό κακούργηματος, τα πέντε να γίνουν επτά και τα δέκα να γίνουν δώδεκα. Ακουσον-άκουσον!

Δηλαδή, ποια κακούργηματα; Γνωρίζουμε τα κακούργηματα. Δεν πρέπει να πούμε: «Εάν κλέψει έναν μετανάστη τα πέντε, δέκα, να γίνουν επτά, δώδεκα. Εάν κάνει υπεξαίρεση σε έναν μετανάστη τα πέντε, επτά να γίνουν δώδεκα. Εξαπάτησε με απάτη; Τα πέντε, επτά να γίνουν δώδεκα.»; Έχουμε τέτοιο θέμα; Για όνομα του Θεού!

Άρα, λοιπόν, κοιτάξτε το αυτό. Μη δημιουργούμε πρόσθετα προβλήματα στους δικαστές. Υπάρχει ένας που τίμησε το σώμα, κόσμημα ήταν, που απολείπεται. Έχει συμβούλους ο κύριος Υπουργός, εξαιρετικούς πρώην δικαστές, που αυτά τα γνωρίζουν πάρα πολύ καλά. Είπαμε, με καθαρούς νόμους, με διαινεγείς νόμους, γλιτώνουμε τη μισή δικαστική ύλη.

Πάμε στο 1 και το 2. Εγώ θεωρώ ότι είναι εδώ ο κύριος Υπουργός. Έχουμε το υπ' αριθμόν 1 άρθρο και το υπ' αριθμόν 2. Πάμε στο υπ' αριθμόν 2. Είναι δυνατόν ποτέ να μη βάλουμε χαρακτηριστικά, ονομαστικά για τη γενοκτονία των Ποντίων, των Μικρασιατών, των Θρακών και των Αρμενίων; Εάν δεν υπέστη πίεση η Κυβέρνηση και το κράτος μας, για ποιον λόγο να μην πει ονομαστικά;

Λείπει ο κύριος Υπουργός και στενοχωρούμαι γι' αυτό, γιατί θα υποβάλω το ρητορικό ερώτημα. Είπαμε ότι όπου υπάρχει Ολοκαύτωμα είναι συνδεδεμένο με τους Εβραίους. Γιατί; Διότι το Ολοκαύτωμα είναι γενοκτονία. Δεν αφήνεται νοηματικά από τις άλλες γενοκτονίες. Πλην, όμως, αυτή η γενοκτονία αναφέρε-

ται ρητά στις διεθνείς συμβάσεις, στα φόρα, αλλά και σε όσες χώρες το έχουν αποδεχθεί, όπως η Γαλλία για τους Αρμενίους. Θεωρείται το Ολοκαύτωμα γι' αυτούς οι οποίοι υπέστησαν γενοκτονία κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Άρα, ποιους εννοούμε; Τους Εβραίους. Να μπει μέσα; Να μπει! Γιατί να μην μπει για τους Ποντίους;

Απευθύνομαι στον κ. Κανελλόπουλο. Είναι δυνατόν να μην έχει νομική θωράκιση; Δηλαδή, θα πάμε να πούμε ότι «εγώ φανατίστηκα και πήγα και έκανα αυτό το έκτροπο εναντίον κάποιου». Είναι δυνατόν να μην υπάρχει νομική θωράκιση όσον αφορά το ότι αδικήσα κάποιον και ευτέλιστα, κατά την ορολογία, τη γενοκτονία των Ποντίων; Εδώ ψηφίζετε νόμο.

Οι Εβραίοι θα πάνε να πούνε ότι «κοιτάξε τι λέει η ελληνική νομοθεσία, αυτός ο νόμος λέει «Ολοκαύτωμα», δηλαδή εμάς». Ένας Πόντιος πώς θα πάει, να πει τι, ότι η Βουλή των Ελλήνων αποδέχθηκε τη γενοκτονία των Ποντίων; Μπορεί να δικάσει ένας δικαστής; Δεν μπορεί, κύριε Κανελλόπουλε. Ρωτήστε τον κ. Μπαλτά να σας το πει. Δεν μπορεί!

Κάντε το όνομα «Πόντιος», «των Ποντίων» και «των Μικρασιατών», για να μπορέσει ο δικαστής να πει «ναι, έχω μια καθαρή διάταξη, είναι Πόντιος, δεν είναι οτιδήποτε άλλο και ένεκα αυτού του νόμου που καθορίζει ονομαστικά, έχω νομική θωράκιση στον Πόντιο, τον Θράκα, τον Μικρασιάτη και τον Αρμένιο, για να καταδικάσω τον κατηγορούμενο».

Τα υπόλοιπα δεν στέκουν. Και αν θέλετε, γιατί να μην το κάνουμε πιο επεξηγηματικό; Τι σας κωλύει; Γιατί να μην το κάνουμε σαφές, όπως για τους Εβραίους; Γιατί να μην το κάνουμε διαυγές, για να μη δημιουργούνται θέματα στους δικαστές;

Να σας πω γιατί δεν το κάνατε. Δεν το κάνατε, διότι υπέστητε πιέσεις και γιατί -εγώ το πιστεύω αυτό- όπως ήρε και ανακάλεσε τον Πρέσβη της Γαλλίας η Τουρκία, διότι δέχθηκαν τη γενοκτονία των Αρμενίων, αυτό φοβάστε κι εσείς. Όπως φοβηθήκατε το *casus belli* και ο κ. Βενιζέλος είπε ότι είναι διπλωματικό *casus belli* το να βάλουμε ονομαστικά τη γενοκτονία των χριστιανών. Όπως δεχθήκατε να μην εκτελεστεί η αμετάκλητη απόφαση του Αρείου Πάγου που δικαίωσε τους Διστομίτες της περιοχής σας, για να μη διαταραχθούν οι διεθνείς σχέσεις της χώρας.

Έκανα πρόταση νόμου για να απαλειφθεί το 923, για να μπορέσει ο Υπουργός Δικαιοσύνης να αποσύρει αυτό το δικαίωμα για να αρχίσει η εκτέλεση αυτής της αποφάσεως και δεν έγινε δεκτή η πρόταση νόμου περί απαλείψεως του 923, που πρέπει για την εκτέλεση της αποφάσεως να υπογράψει ο Υπουργός Δικαιοσύνης για την περιοχή σας, κύριε Κουτσούμπα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Έχω εκδώσει απόφαση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Θα ήθελα να μιλήσω για ένα τρίτο και τελευταίο θέμα.

Κύριε Υπουργέ, έχετε εδώ ποια είναι η έννοια του «ευτελίζω» και πώς θα ερμηνευτεί από τον δικαστή το «ευτελίζει». Έχετε και το άρθρο 4.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είδα τις έννοιες στον Μπαμπινιώτη και επειδή ταυτίζονται, τις χρησιμοποίησα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Έχουμε έναν υπέροχο Ποινικό Κώδικα. Θα κάνω μια πρόταση: Αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο. Βάλτε τα μέσα στην επιβουλή της δημόσιας τάξης. Το έγκο φάλαο είναι πλουσιότατο. Επικαιροποιήστε το. Όπως θέλετε. Βγάλτε αυτά τα «ευτελίζει».

Βάζετε τους δικαστές τώρα να μετράνε ποιος υποκινεί, με ποιον τρόπο και ποιος ευτελίζει; Δηλαδή αν ένας δημοσιογράφος γράφει ένα άρθρο και φανατίζει κάποιον, ο δημοσιογράφος έχει φυλάκιση από τρεις μήνες μέχρι τρία χρόνια και να πληρώσει μέχρι 20.000 ευρώ. Πάει ένας φανατισμένος από το κείμενό του, ο οποίος δεν προσδιορίζεται εδώ, δημιουργεί απλές σωματικές βλάβες, «τρώνει» έξι μήνες φυλακή. Αν το κάνει προβοκατόρικά και πει ότι «εγώ φανατίστηκα από το κείμενο του δημοσιογράφου τότε και πήγα και χτύπησα αυτούς», αν προξενήσει ελαφρές σωματικές βλάβες, είναι μέχρι έξι μήνες και αυτός που φέρεται ότι τον φαντίσει είναι μέχρι τρία χρόνια. Αυτή η δυσαρμονία θα δημιουργήσει κοινωνικά θέματα.

Νομοθετούμε, επαναλαμβάνω, ποινικούς νόμους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Δια-

φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχουμε μιλήσει και νωρίτερα. Τα εξήγησα προχθές, κύριε Καπερνάρο. Δεν ήσασταν εδώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Εντάξει.

Τελειώνοντας, στο άρθρο 4, όταν «φανατίζω» και όταν «υποκινώ» έχουμε ηθική αυτουργία. Ή διαχωρίζουμε τις ευθύνες ή όχι. Υπάρχει ο αυτουργός και ο ηθικός αυτουργός. Τώρα στα φαινόμενης συρροής αδικήματα πρέπει να καθορίζουμε τα υποκείμενα. Εν πάση περιπτώσει.

Έρχομαι στο άρθρο 4 και σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την υπομονή και την ανοχή σας. «Μετά από αμετάκλητη παραπομπή του φυσικού προσώπου σε δίκη, ο Υπουργός Δικαιοσύνης μπορεί να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις. Αν κάποια από τις αξιόποινες πράξεις του παρόντος νόμου τελέστηκε προς όφελος ή λογαριασμό νομικού προσώπου...» -κ.λπ.- «...επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο ή στην ένωση προσώπων, με κοινή απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, σωρευτικά ή διαζευκτικά, μετά από αμετάκλητη παραπομπή του φυσικού προσώπου σε δίκη, οι ακόλουθες διοικητικές κυρώσεις».

Ο Υπουργός επιβάλλει διοικητικές ποινές, καταργώντας το δικαίωμα της ΕΣΔΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του τεκμηρίου της αθωότητας; Μόνο με αμετάκλητη παραπομπή, που παραπέμπεται σε δίκη, χωρίς να έχουμε μία απόφαση α' βαθμού, εσείς επιβάλλετε διοικητικές κυρώσεις; Με ποιο δικαίωμα γίνεται αυτό; Γιατί βάζετε τέτοια θέματα, τα οποία είναι προφανώς αντισυνταγματικά;

Γιατί καταργείτε το τεκμήριο της αθωότητας, έστω και στον α' βαθμό; Δεν λέω και στους τρεις βαθμούς. Δεν λέω να έχει αμετάκλητη απόφαση, όπως λέει το τεκμήριο της αθωότητας. Μια και θέλουμε να εξομολογηθούμε ισοδυνάμως με κράτη ευρωπαϊκά, έχετε την εντύπωση πως αν αυτό το νομοσχέδιο το διαβάσουμε σε έναν, όχι νομικό, αλλά σε έναν καταρτισμένο Ευρωπαίο πολίτη, δεν θα μας χλευάσει, που ο Υπουργός με αμετάκλητη παραπομπή σε δίκη επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Όχι, βέβαια.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Να τιμωρείς κάποιον οικονομικά και να μπορείς να τον εξαθλιώσεις; Αντί για φυλακή, να τον τιμωρείς έτσι; Το ίδιο πράγμα είναι, γιατί το χρήμα πάει μαζί με τη φυλακή, γιατί πολλές ποινές μετατρέπονται. Όποιος δεν έχει λεφτά να πληρώσει και να τις μετατρέψει, πάει στη φυλακή.

Είναι έτσι ή δεν είναι, κύριε Τριαντάφυλλε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Σωστό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Άρα, λοιπόν, εδώ, για να γίνει αυτό, χρειάζομαστε κάποια απόφαση δικαστηρίου. Εδώ με ποια απόφαση θα επιβληθεί η κύρωση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Δεν πάει στο φυσικό πρόσωπο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κύριε Υπουργέ, τελειώνοντας να πω ότι προφανώς θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Αυτό για το οποίο είμαι βέβαιος είναι ότι θα μελετήσετε αυτά τα θέματα προσεκτικά, γιατί πολύ φοβούμαι ότι επειδή με αυτό το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο -κατ' αρχάς δεν μπορούμε να μιλάμε για αντιρατσιστικό, η λέξη «ράτσα» είναι ξενική, δεν υπάρχει πουθενά η λέξη από τον Όμηρο μέχρι σήμερα, είναι ξένη λέξη, στα ελληνικά η λέξη είναι «φυλή», σπέρνοντας ανέμους ή θύελλες, θα θερίσουμε ό,τι θέλετε, τσουνάμια και καταιγίδες.

Γιατί; Διότι είναι πολύ ευαίσθητα τα θέματα αυτά και μάλιστα, κατά προτροπή του κ. Τριαντάφυλλου, να αυξάνεται η ποινή σε βαθμό κακουργήματος «αν παρεπομένως δημιουργήσουν...» κ.λπ., ενώ κανείς δεν φρόντισε γι' αυτούς οι οποίοι δεν έρχονται από εμπόλεμες περιοχές, κύριε Δρίτσα, αλλά έρχονται οκόπιμα να λαθροεργαστούν στην Ελλάδα και να στείλουν τα χρήματα στο Μπαγκλαντές. Γι' αυτόν η ποινή γιατί να μην αυξηθεί;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εδώ πεθαίνουν και πνίγονται. Τι μας λέτε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Εάν αυξανόνταν αυτές οι ποινές των λαθρομεταναστών, θα έρχονταν κατ' αυτόν τον τρόπο που έρχονται, μπουκάρουν, εισβάλλουν παρ' ανανόμως στη χώρα μας; Όχι, βέβαια. Εδώ είναι το ζητούμενο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για άλλη μία φορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώσαμε τη συζήτηση.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν έχουμε δευτερολογία, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα σας δώσω δευτερολογία, παρ' ότι όλοι την έχετε εξαντλήσει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν την έχουμε εξαντλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει. Ξέρει ο κ. Δρίτσας τι λέω.

Ορίστε, κυρία Κατριβάνου, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Όχι για δύο λεπτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μα, σας παρακαλώ. Σας είπα ότι μιλήσατε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Μας έχετε κόψει όλο τον χρόνο! Θα παρακαλέσω για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Δρίτσα, εσείς τουλάχιστον καταλαβαίνετε.

Δεν θέλω να αμφισβητείτε αυτά που λέει το Προεδρείο. Είχατε -εδώ είναι γραμμένα όλα- οκτώ λεπτά πρωτομιλία και έξι λεπτά δευτερολογία, τουτέστιν δεκατέσσερα λεπτά. Μιλήσατε δεκατέσσερα και μισό. Άρα την εξαντλήσατε.

Παρ' όλα αυτά, θα πάρετε τον λόγο για δύο λεπτά και με μία ανοχή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επικαλούμαι τη λογική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θεωρείτε ότι είμαι παράλογος;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε, κύριε Δρίτσα, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Καταθέσαμε αίτημα και την πρώτη μέρα και τη δεύτερη να έχουμε και τρίτη μέρα συνεδρίαση. Ο κύριος Υπουργός το απεδέχθη. Αυτό δεν έγινε τελικά εν τοις πράγμασι. Αυτό σημαίνει ότι τουλάχιστον η σημερινή συνεδρίαση θα εξαντλήσει τις δυνατότητες των εισηγτηών να τοποθετηθούν. Σκεφθείτε ότι έχουμε τροπολογίες που κατατέθηκαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μα, δεν είπα τίποτα άλλο. Είπα ότι δίνω τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μα, μπορούν σε δύο λεπτά οι εισηγητές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Δρίτσα, δύο λεπτά...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δίνετε τώρα στην εισηγήτρια δύο λεπτά; Παρακαλώ, έξι λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ακούστε λίγο. Επαναλαμβάνω: Η δευτερολογία είναι τέσσερα λεπτά. Εσείς ζητάτε έξι λεπτά. Είπα τα δύο λεπτά για να τηρήσουμε τον τύπο, διότι έχει εξαντληθεί. Και τα τέσσερα λεπτά θα τα έχετε.

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κυρία Κατριβάνου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κάνω έκκληση στη λογική και στην ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μα, το είπα. Με θεωρείτε παράλογο;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν μπορεί η εισηγήτρια σε δύο λεπτά, όταν έχουμε τροπολογίες καινούργιες κιόλας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Δρίτσα, όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι -επειδή λέτε για την ανοχή και για το αν είμαι παράλογος- είχαν οκτώ λεπτά και έφτασαν μέχρι τα δεκαέξι λεπτά. Ποιος είναι ο λόγος τώρα;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Να κόβατε εμάς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ας ξεκινήσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μα, έδωσα τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Οι εισηγητές έχουν ειδικό ρόλο. Επισημαίνω ότι δεν δευτερολόγησαν ούτε την πρώτη μέρα. Να το λάβετε υπ' όψιν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μα, σας είπα ότι έδωσα τον λόγο. Τι να λάβω παραπάνω;

Ορίστε, κυρία Κατριβάνου, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Θα παρακαλούσα την ανοχή σας

για έξι λεπτά. Έχουν κοπεί οι δευτερολογίες, έχει κοπεί η τρίτη συνεδρίαση. Δεν νομίζω ότι είναι μεγάλη καταστροφή. Περισσότερο χρόνο χάνουμε να συζητάμε αυτό το θέμα μεταξύ μας.

Κατ' αρχάς να ξεκινήσω με τον όρο «λαθραίος» και να πω ότι δεν είναι θέμα αιτιολογίας, Wikipedia ή οτιδήποτε. Είναι κοινωνικός όρος, κοινωνικός στιγματισμός, έχει κοινωνική σημασία, ακροδεξιά σημασία, είναι μέρος της ακροδεξιάς ατζέντας.

Να πω ότι οι Έλληνες που πήγαν στο Ellis Island λέγονταν τότε «βρωμοέλληνες», δεν είχαν χαρτιά και τους είχαν ότι είναι εγκληματίες. Αυτό, για το πώς στιγματίζεται ο άνθρωπος που δεν έχει χαρτιά. Στην Ευρώπη λέμε «άνθρωπος χωρίς χαρτιά». Ούτε λαθρομετανάστης ούτε τίποτα.

Αυτός ο λόγος που ακούσαμε εδώ και από τον κ. Καπερνάρο και από άλλους ενέχει τρομερή εμπάθεια. Δηλαδή φαντάζομαι τι άλλο να λέμε για ρατσιστικό λόγο απ' όλα αυτά που ακούσαμε εδώ μέσα;

Συνεχίζω, για να είμαι συνοπτική. Το δικό μας «παρών» είναι γιατί θέλουμε η πολιτεία να ψηφίσει έναν νόμο για την καταπολέμηση του ρατσισμού, να δώσει αυτό το μήνυμα παρά τα προβλήματα που έχει.

Προχωρώ. Άρθρο 1. Είμαστε υπέρ σε αυτό που έφερε η τροπολογία του ΠΑΣΟΚ, γιατί αυξάνει την ποινή και εισάγει έμμεσα τον χαρακτηρισμό του ρατσιστικού εγκλήματος. Ο δικός μας νόμος, η δική μας τροπολογία είναι αντίστοιχη. Συμπεριλαμβάνει υποκίνηση, ηθική αυτουργία, δώξη του ρατσιστικού εγκλήματος και επιβαρυντική περίπτωση. Είναι ολοκληρωμένο.

Προστασία θυμάτων. Για να λειτουργήσει αντιρατσιστικός νόμος, χρειάζεται η προστασία των θυμάτων. Έρχεται και ξαναέρχεται η κοινή υπουργική απόφαση. Το παλιό 19, που δεν μπήκε λόγω Μπαλτάκου. Και λέω το εξής. Η κοινή υπουργική απόφαση μπορεί να αναθεωρηθεί από Υπουργούς, ενώ για την άλλη διαδικασία του νόμου χρειάζεται να περάσει μέσα από τη Βουλή. Θέλουμε νόμο, λοιπόν, που να περνάει μέσα από τη Βουλή οποιαδήποτε αλλαγή του.

Επίσης, η κοινή υπουργική απόφαση που υπάρχει δεν καλύπτει το πρώτο στάδιο της καταγγελίας. Είναι προβληματική όπως είναι. Δηλαδή ο μετανάστης που πάει να καταγγείλει μπορεί να συλληφθεί μέχρι να ξεκινήσει η δίωξη από τον εισαγγελέα. Η σύλληψη αυτή μπορεί να κρατήσει για μήνες.

Ποιο θύμα βιάς θα πάει να πει ότι «εγώ μπορώ να διακινδυνεύσω να κρατηθώ για μήνες για να καταγγείλω τη βία και να λάβω πολύ περισσότερη βία μέσα από τις αρχές»;

Είπαμε για το άρθρο 2 ότι είμαστε αντίθετοι σαφώς, γιατί θεωρούμε ότι ποινικοποιεί την ελευθερία της έκφρασης με σαφήνεια. Φέραμε για παράδειγμα το «Corpus Christi», στο «ΧΥΤΗΡΙΟ», όπου εκεί υπάρχει έργο που δεν θα υποψιαζόταν κανένας ότι μπορεί να διωχθεί ποινικά. Και όμως, επειδή επικαλείται κάποιος προσβολή θρησκευτικού αισθήματος, πηγαίνει στα δικαστήρια. Αυτό μπορεί να γίνει και με το άρθρο 2. Γι' αυτό είμαστε κάθετα αντίθετοι στο άρθρο 2.

Πηγαίνω στο σύμφωνο συμβίωσης. Εγώ έχω μείνει έκπληκτη με το τι ακούσαμε σήμερα. Εξίσωση της ομοφυλοφιλίας με κτηνοβασία, με παιδοφιλία, μίλησαν για αρσενικοκτιία. Έχουν διαγραφεί και οι γυναίκες λεσβίες που κοιμούνται μαζί, δεν υπάρχει αυτό. Λόγω του σεξισμού και της πατριαρχίας δεν καταγράφεται καν. Είμαστε στον Μεσαίωνα εδώ μέσα.

Και λέμε ότι γι' αυτόν τον λόγο ακριβώς χρειάζεται το σύμφωνο συμβίωσης, για να μην προάγεται αυτός ο ρατσισκώτατος και ομοφοβικότατος λόγος που ακούσαμε εδώ και μας πάει αιώνες πίσω. Γι' αυτό η πολιτεία, για να προστατεύσει αυτούς τους ανθρώπους, την αξιοπρέπειά τους και το δικαίωμά τους στο να έχουν οικογενειακή ζωή, αλλά και για να μην ακούγεται αυτός ο λόγος που ακούσαμε εδώ μέσα, ο οποίος σύμφωνα με το νομοσχέδιο θα έπρεπε να διώκεται, πρέπει πραγματικά να προχωρήσει στο σύμφωνο συμβίωσης. Και ο κύριος Υπουργός ως δεσμευτεί να μας πει πότε. Λέτε ότι θα το εξετάσετε, λέτε οικογενειακό. Σας ρωτάμε πότε; Δεσμευτείτε συγκεκριμένα για το πότε.

Έρχομαι στις τροπολογίες.

Έχουμε έξι τροπολογίες που μας φέρνουν από ξεχωριστά νομοσχέδια που δεν αιτιολογούνται, που απλώς τις κάνετε συρ-

ραφή και μας τις φέρνουν. Αύξηση αριθμού προέδρων εφετών και εισαγγελέων πρωτοδικών και την αντίστοιχη μείωση των εφετών. Φοβόμαστε, λοιπόν, ότι αυτό προωθεί τα μονομελή εφετεία ως πρότυπο και είμαστε αντίθετοι.

Δεύτερον, φέρνουν όλη αυτήν την ιστορία με τα κολλέγια. Θεωρούμε ότι το πρόβλημα είναι υπαρκτό. Θεωρούμε ότι η τροπολογία που εισάγετε είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, όμως, χρειάζεται να έρθει επεξεργασμένο το θέμα, γιατί έμμεσα γίνεται αναγνώριση των πτυχίων των κολλεγίων. Επίσης κάνετε παρεμβολές στο τέλος που αναρωτιόμαστε γιατί τις κάνετε. Και τέλος, να έρθει μόνο του.

Για την κάλυψη βασικών αναγκών των δομών ανηλίκων λέμε ότι αυτά πρέπει να ρυθμίζονται όχι ευκαιριακά, αλλά με κονδύλι στον προϋπολογισμό, με προβλέψεις του Σωφρονιστικού Κώδικα.

Δυνατότητα μετακίνησης προσωπικού από καταστήματα κράτησης που στενάζουν από υποστελέχωση σε άλλες υπηρεσίες του Υπουργείου. Όχι. Να προσλάβετε προσωπικό για όλους, όχι να μετακινείτε από εκεί που το χρειάζονται και στενάζουν.

Η τροπολογία για τη «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ» είναι προβληματική και αδιαφανής.

Έχουμε και σειρά άλλων τροπολογιών.

Θα ήθελα να καταλήξω στο εξής: Έχουμε ακούσει πάρα πολλά εδώ μέσα για τον λόγο, για τη δημοκρατία κ.λπ.. Ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης στην εκπομπή του έχει βγάλει επανειλημμένα το βιβλίο του κ. Πλεύρη με το οποίο λέει ότι διαφωνεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία Κατριβάνου, αφήστε την εκπομπή. Ξεπεράσατε τα έξι λεπτά. Σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Διαφωνεί μεν, αλλά τον έβγαζε συνέχεια δε λέγοντας ότι είναι βόμβα, συγκλονιστικά και αδιάσειστα στοιχεία. Ο κ. Πλεύρης γράφει στο βιβλίο: «Ο τραγικός ηγέτης του Γ' Ράιχ είναι ασφαλώς η εντυπωσιακότερα στρατηγική μορφή της νεότερας εποχής. Η ιστορία της ανθρωπότητας θα καταλογίσει στον Αδόλφο Χίτλερ ότι δεν απήλαξε ενώ ηδύνατο την Ευρώπη από τους Εβραίους».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφήστε, θα σας απαντήσω. Περιμένω δύο μέρες.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Εμείς λέμε να μη μιλάτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε πολύ. Έχετε ολοκληρώσει. Κυρία Κατριβάνου, σας λέμε τέσσερα λεπτά, κάνετε επτά λεπτά, δημιουργείτε και προσωπικά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πρέπει να απαντήσω τώρα. Δεν μπορούμε να το αφήσουμε για μετά αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ναι, αλλά δεν πιστεύω να ανακυκλώσουμε πάλι τα προσωπικά.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επειδή περίμενα από προχθές, θέλω να ευχαριστήσω την κυρία συνάδελφο που το είπε, γιατί το είχε θέσει και η κ. Χρυσοβελώνη, αλλά επειδή έχω αποφασίσει να μην ασχολούμαι με την κ. Χρυσοβελώνη δεν θα απαντούσα, ενώ εσείς είστε σε άλλη κατηγορία.

Καταθέτω, λοιπόν, για τα Πρακτικά από τον «Ιό» της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ την απομαγνητοφώνηση των εκπομπών. Λέω, λοιπόν, «Διότι εγώ δεν μπορώ να δεχθώ ότι όσα λέει ο κ. Κωνσταντίνος Πλεύρης είναι έτσι...». Μιλάμε για το 2004, δεν ήμουν Νέα Δημοκρατία, αλλά Εκπρόσωπος Τύπου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. «...και δεν δέχονται κανέναν αντίλογο, ούτε συμφωνώ με όσα γράφει μέσα αυτό το βιβλίο» κ.λπ.. Το λέω ξεκάθαρα αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Αδωνίς Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν έχω λόγο, λοιπόν, να υπερασπιστώ αυτά που γράφει. Έχω ήδη ενημερώσει ότι διαφωνώ. Η κατηγορία που μου απευθύνει ο «Ιός» είναι γιατί πουλούσα το βιβλίο. Να τη δεχθώ. Το πουλούσαν όλα τα βιβλιοπωλεία της χώρας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν το πουλούσατε απλώς, το διαφήμιζατε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ποτέ δεν το διαφήμισα και ποτέ δεν είπα τον τίτλο του.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν το δείξατε, αλλά...

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μπράβο, άρα είστε διαβασμένη. Ούτε το έδειξα ούτε είπα τον τίτλο του. Αντιθέτως, ξεκαθάρισα ότι διαφωνούσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ, μην κάνατε διάλογο και μη διαφημίζετε το βιβλίο.

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ακούστε, όμως, ένα ερώτημα που θέλω κι εγώ να σας απευθύνω, κυρία Κατριβάνου. Παρακαλώ πολύ την προσοχή σας, γιατί έχει ενδιαφέρον το ερώτημα. Αν είχαμε εδώ τον κ. Κωνσταντίνο Πλεύρη τώρα, για τον οποίο εσείς με κατηγορήσατε ότι τον διαφημίζα, τι πιστεύετε ότι θα ψήφιζε στο άρθρο 2; Θα ψήφιζε όπως ψηφίζω εγώ «ναι» ή όπως ψηφίζετε εσείς «όχι»; Λοιπόν, ακούστε τι γίνεται. Εσείς με κατηγορείτε ότι διαφημίζα το βιβλίο του Κωνσταντίνου Πλεύρη, εσείς όμως ψηφίζετε ότι θα ψήφιζε κι ο Κωνσταντίνος Πλεύρης. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ο κ. Κουτσούμπας έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, όχι, ούτε μισό. Έδωσα τον λόγο στον κ. Κουτσούμπα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Το άκουσα, αλλά μου απηύθυνε τον λόγο προσωπικά και με ρώτησε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, δεν το επιτρέπω εγώ.

Παρακαλώ, κύριε Κουτσούμπα, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, την πρώτη μέρα της συνεδρίασης μίλησα για το μεγαλείο της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας. Είπα ότι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και στην επιτροπή, ναι, γίνονται συζητήσεις, έγινε επεξεργασία, και κάποιοι το αμφισβήτησαν.

Δεν μπορεί κανείς σήμερα, που κλείνει αυτή η συζήτηση, να πει ότι γι' αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν έγινε μία λεπτομερής ανάλυση, επεξεργασία, για να παρουσιάσουμε, καθέννας με τον τρόπο του, ένα καλύτερο νομοθέτημα. Θα μπορούσε να είναι και καλύτερο, αλλά στις Κοινοβουλευτικές Δημοκρατίες μπορείς να τα αλλάξεις τα πράγματα. Ένας νόμος, όπως είχα πει και νομίζω το επανέλαβε κι ο κ. Πανούσης, φαίνεται αν είναι τέλειος ή όχι στη λειτουργικότητά του. Εάν έχει ατέλειες θα φανεί όταν 'ρθει η ώρα να εφαρμοστεί. Αλλά πάλι λέω ότι καλό θα είναι ποτέ να μη φτάσει και θέλω να πιστεύω ότι η ελληνική κοινωνία δεν θα φτάσει στο σημείο να χρειάζεται να εφαρμόσουμε αυτόν τον νόμο, γιατί δεν θα έχουμε τέτοιες παραβατικές συμπεριφορές.

Κλείνω με το εξής: Αναρωτιέμαι, κύριοι συνάδελφοι, όταν δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε στα απλά, όταν θέλετε να εμφανίζεστε ως εν δυνάμει κυβέρνηση και ως σωτήρες αυτού του τόπου, πώς θα συμφωνήσουμε στα μεγάλα, για να σώσουμε αυτόν τον τόπο; Ένα, λοιπόν, είναι το ζητούμενο, ότι σε αυτό το νομοσχέδιο έγινε προσπάθεια, κατεβλήθη προσπάθεια. Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Μην αμαυρώνετε αυτήν την προσπάθεια, γιατί είστε κατώτεροι των περιστάσεων.

Θα θυμίσω -και θα κλείσω- μία ρήση του ιδρυτού της παράταξής μας, του Κωνσταντίνου Καραμανλή: «Στις δημοκρατίες δύο είναι οι βασικοί θεσμοί που πρέπει να λειτουργούν, η κυβέρνηση και η αντιπολίτευση. Όταν ένα από τα δύο νοσεί, νοσεί το δημοκρατικό πολίτευμα».

Ευχαριστώ.

(Χειροκρότημα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Θα ήθελα κι εγώ τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία Ρεπούση, θα προηγηθούν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και μετά θα πάρετε τον λόγο.

Κύριε Τριαντάφυλλε, έχετε τον λόγο και μετά ακολουθεί ο κ. Πανούσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το έχω ξαναπεί μέσα στην Αίθουσα και θα το πω όσες φορές χρειαστεί: Κανένας άνθρωπος δεν είναι λαθραίος. Η ανθρώπινη ψυχή δεν είναι το

ίδιο με το λαθροκυνήγι, δεν είναι το ίδιο με το εισιτήριο και ο στιγματισμός που επέρχεται σε έναν μετανάστη ή σε έναν πρόσφυγα, όταν αυτός χαρακτηρίζεται «λαθρο», είναι ανεπανόρθωτος.

Για όλους εμάς, λοιπόν, που στεκόμαστε σήμερα και παλεύουμε για την αξιοπρέπεια του καθενός που βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια, είναι σταθερό το μέτωπο απέναντι σε οτιδήποτε υβρίζει οποιονδήποτε Έλληνα ή πολίτη άλλης χώρας που βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια. Οι νόμοι προφανώς πρέπει να εφαρμόζονται. Από την άλλη μεριά, όμως, η αξιοπρέπεια του κάθε ανθρώπου που βρίσκεται στην Ελλάδα, δεν προστατεύεται μόνο από το Σύνταγμά μας, προστατεύεται από τον κάθε Έλληνα, την κάθε Ελληνίδα και προφανώς, πρώτα απ' όλα, από τους Έλληνες δημοκράτες Βουλευτές.

Ακούσαμε εδώ και το ακούσαμε πάρα πολύ συχνά ότι με το νομοσχέδιο αυτό ποινικοποιείται μία άποψη. Δεν ποινικοποιείται καμμία άποψη.

Ποινικοποιείται ένα ειδικό έγκλημα απέναντι στην ανθρωπότητα, ένα ειδικό έγκλημα όχι απέναντι σε έναν συγκεκριμένο λαό, σε μία συγκεκριμένη φυλή, σε ένα συγκεκριμένο θρήσκευμα, αλλά ένα έγκλημα, το οποίο η ανθρωπότητα, η Ευρώπη, η ήπειρός μας, δεν θέλει να ξαναζήσει.

Ακριβώς για αυτόν τον λόγο ποινικοποιείται αυτό ακριβώς. Ποινικοποιείται το να υποκινείται η βία, αρνούμενος ο υποκινητής το Ολοκαύτωμα. Αρνείται ο υποκινητής της βίας το Ολοκαύτωμα και ταυτόχρονα καλεί να έχουμε νέα ολοκαυτώματα. Αυτή είναι η στοιχειώδης, η αυτονόητη προστασία της δημοκρατίας και της ανθρωπότητας απέναντι σε οποιαδήποτε νέου τύπου ίδια εγκλήματα.

Απευθύνομαι στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί εγώ γνωρίζω ότι πολλοί από αυτούς που βρίσκονται σήμερα εδώ ή που δεν είναι σήμερα στην Αίθουσα συμμετέχουν σε κινήματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Συμμετέχουν σε οργανώσεις. Έχουν δώσει δείγματα γραφής. Δεν χρειάζεται να τα πω εγώ αυτά.

Λέω το εξής: Είναι δυνατόν να στέκεται ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα απέναντι στην ποινικοποίηση του λόγου του μίσους που υποκινεί τη βία κατά των ανθρώπων, ομάδας ή προσώπου που προσδιορίζεται με βάση τη φυλή, το θρήσκευμα, την εθνική καταβολή, τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου; Είναι δυνατόν σε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια που καταβάλλουμε να μην είναι συμμετοχοί οι Βουλευτές αυτοί;

Και ρωτώ: Εάν δεν είναι συμμετοχοί, για ποιον λόγο ζητούσαν αυτό το νομοσχέδιο να έρθει στη Βουλή -γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έχει βγάλει πολλές, περισσότερες από πέντε ή έξι, ανακοινώσεις σχετικά με το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο-, εάν τελικά δεν χρειάζονταν αυτό το νομοσχέδιο; Γιατί όταν ψηφίζει μία Κοινοβουλευτική Ομάδα «παρών» σημαίνει ότι δεν είναι «υπέρ».

Επομένως, εάν δεν υπήρχαν τα συγκεκριμένα κόμματα -η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ- η χώρα μας αύριο το πρωί δεν θα είχε ένα νομοσχέδιο που να τιμωρεί τον ρατσισμό, τον λόγο μίσους που υποκινεί τη βία κατά των ομάδων των ευάλωτων ομάδων που προσδιορίζονται με βάση τη φυλή, το θρήσκευμα, την ταυτότητα φύλλου, τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή την εθνική καταγωγή.

Απορώ. Είναι δυνατόν να μην το υπερασπίζεται κανείς αυτό μέσα στη Βουλή, όντας ταυτόχρονα, την ίδια ώρα, υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής: Η τροπολογία, την οποία προς τιμήν του έκανε δεκτή ο Υπουργός, παρ' ότι εκπρόθεσμη, αντιλαμβανόμενος ακριβώς τον στόχο αυτής της τροπολογίας, ανεβάει ακριβώς το σκαλοπάτι στα ρατσιστικά αδικήματα και πλέον επιτρέπει στους εισαγγελικούς λειτουργούς και στους αστυνομικούς να διερευνούν εάν υπάρχει κίνητρο από την αρχή μίας υπόθεσης και να οικοδομούν μία υπόθεση εάν αυτή είναι ρατσιστική, είτε είναι φθορά ξένης παρουσίας είτε είναι κακούργημα.

Δημιουργούμε, λοιπόν, το πλαίσιο, προκειμένου να τιμωρείται το ρατσιστικό αδικήμα. Αυτό δεν μειώνει την αξία του νομοσχεδίου για τον ρατσιστικό λόγο που υποκινεί το μίσος. Αντιθέτως,

θεωρούμε ότι δημιουργεί ένα πλαίσιο αντιμετώπισης του ρατσισμού στη χώρα. Και είναι προς τιμήν του κ. Αθανασίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Τριαντάφυλλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε.

Είναι προς τιμήν του κυρίου Υπουργού που κάνει δεκτή μία τροπολογία από Βουλευτές και άλλου κόμματος. Και αυτό καταδεικνύει ότι πραγματικά ήρθε στη Βουλή και συζητήσε και άλλαξε το νομοσχέδιό του σε πολλά σημεία. Παρ' όλα αυτά, η Αξιωματική Αντιπολίτευση τι λέει; Λέει: «Δεν χρειαζόταν. Δεν ψηφίζουμε. Ψηφίστε μόνοι σας».

Κλείνω, λέγοντας το εξής: Αυτός ο νόμος που ψηφίσαμε, ο οποίος κατά την άποψή μου είναι ο πιο συνεκτικός, συστηματικός τρόπος αντιμετώπισης του ρατσισμού στην ελληνική κοινωνία των τελευταίων ετών και ένας από τους πιο προοδευτικούς νόμους στην Ευρώπη, δεν θα τύχει της καλύτερης εφαρμογής, όχι εάν δεν ερμηνευτεί σωστά από τους δικαστές. Υπό έναν όρο μόνο θα μπορέσουμε να έχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα στην αντιμετώπιση του ρατσισμού. Αν ο κάθε πολίτης αυτής της χώρας, ο κάθε άνθρωπος που βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια, αντιληφθεί ότι είναι πάνω του πλέον η ευθύνη. Εμείς ό,τι είχαμε να κάνουμε το κάναμε. Είναι πλέον στον πολίτη η ευθύνη για να διαφυλάξει τη χώρα και την ελληνική κοινωνία από τον ρατσισμό και την ξενοφοβία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Πανούση, έχετε τον λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι πρέπει να βγει κάτι από αυτήν τη συζήτηση σε επίπεδο δημοκρατικής συμφωνίας, ανεξάρτητα από τις διαφορετικές κομματικές εκτιμήσεις.

Τι είναι αυτό το κάτι; Είναι η αντίληψη ότι ο ρατσισμός είναι μία φυσική, βίαιη αντίδραση κατά του φόβου από τον διαφορετικό άλλο, ότι η εθνική ταυτότητα αμύνεται κατά των παρανόμων εισερχομένων στη χώρα μας μ' αυτόν τον τρόπο, ότι ο διχαστικός λόγος είναι πολιτικό όπλο σοβινισμού και λαϊκοπατριωτισμού. Αυτό πρέπει να ενταφιαστεί στο εθνικό μας παρελθόν.

Η δημοκρατία θεμελιώνεται στον πλουραλισμό και την ανεκτικότητα, ακόμα και απέναντι σε ιδέες που προσβάλλουν ή σοκάρουν. Η γραμμή ανάμεσα στην ιδέα που σοκάρει και στον μισαλλόδοξο λόγο δεν είναι πάντοτε ευκρινής. Όμως, το έγκλημα είναι έγκλημα και αυτό πρέπει να είναι σαφώς προσδιορισμένο.

Θα ήθελα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, την τελευταία στιγμή να σας κάνω τέσσερις προτάσεις:

Αλλαγή του τίτλου. Η σημειολογία και η ακρίβεια έχει τη σημασία της. Ο τίτλος δεν λέει τίποτα, κατά τη γνώμη μου. Ούτε τον ν. 927 αλλάζει ούτε είναι ακριβώς όλες οι συστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα θα έπρεπε να είναι: «Ρατσιστικό έγκλημα και λοιπές διατάξεις». Τι χρειάζονται όλα τ' άλλα; Πραγματικά, δείχνουν ότι πάμε να εναρμονιστούμε με κάτι που δεν εναρμονιζόμαστε κιόλας ή ότι αλλάζουμε κάτι, ενώ έχει τρία άρθρα μόνο κι εμείς κάνουμε άλλα πράγματα.

Δεύτερον, αφαίρεση του όρου «κακόβουλο». Το «κακόβουλο» δεν έχω καταλάβει τι είναι. Είναι μόνο στο 198 στον Ποινικό Κώδικα. Αφορά μόνο τη βλασφημία και τη θρησκεία. Δεν καταλαβαίνω τι μας χρειάζεται.

Τρίτον, στο τελευταίο εδάφιο του 2.1, όπου υπάρχουν και πολλές διαφωνίες κυρίως από το ΚΚΕ, θα πρέπει να γραφτεί ρητά ότι «δεν τιμωρούνται οι αυστηρώς επιστημονικές απόψεις, τα καλλιτεχνικά δημιουργήματα, καθώς και οι απόψεις που αφορούν σε ιδεολογικές διαφωνίες και διαμάχες, που δεν υποκινούν βία και μίσος». Αυτό πρέπει να είναι ξεκάθαρο: «δεν τιμωρούνται οι αυστηρώς επιστημονικές απόψεις, τα καλλιτεχνικά δημιουργήματα καθώς και οι απόψεις που αφορούν σε ιδεολογικές διαφωνίες και διαμάχες, οι οποίες δεν υποκινούν βία και μίσος».

Το επόμενο είναι αυτό που ειπώθηκε και από την κ. Κατριβά-νου. Θέλουμε μία δέσμευση σχετικά με το σύμφωνο συμβίωσης. Έχει γίνει ειδική επιτροπή; Σε τρεις μήνες, σε έξι μήνες, σε σχέση με την επιτροπή της Βουλής πρέπει να έλθει.

Θα επιμείνω, κύριε Πρόεδρε, γιατί βλέπετε τη συζήτηση που γίνεται και τα κύματα που θα έλθουν λόγω των γεγονότων, τουλάχιστον στη Λιβύη, το Ιράκ κ.λπ.. Θα πρέπει να υπάρχει μόνιμη επιτροπή της Βουλής κατά του φασισμού, της μισαλλοδοξίας και του ρατσισμού. Αυτό είναι ένα θέμα που πρέπει να το συζητάμε συνέχεια, αλλά όχι να το συζητάμε με τον τρόπο που το συζητήσαμε σε έναν και μόνο νόμο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Πανούση.

Η κ. Ρεπούση έχει τον λόγο για δευτερολογία για δύο λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν παίρνω συχνά τον λόγο για να απαντήσω στις συχνές αναφορές στο πρόσωπό μου. Δεν το κάνω κυρίως από επιλογή, όταν αναφέρεται τ' όνομά μου από χρυσαυγίτες Βουλευτές ή από Βουλευτές των ΑΝΕΛ, που, αν δεν είναι τα πρώτα τους, είναι τα δεύτερα τους ξαδέλφια. Ωστόσο, επιλέγω ν' απαντήσω σε κάποιον συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, που για πολλοστή φορά αναφέρεται στο πρόσωπό μου σε ό,τι αφορά τη θέση μου για το κατά πόσον η Νέα Δημοκρατία παίζει το παιχνίδι της Χρυσής Αυγής ή όχι.

Επειδή μ' ενδιαφέρει η Νέα Δημοκρατία, όχι μόνο γιατί κυβερνά τον τόπο, αλλά γιατί είναι η συνέχεια μιας μεγάλης φιλελεύθερης παράταξης, θα της έλεγα ότι πρέπει ν' αποφασίσει. Και τα δύο δεν γίνονται: ή είναι η συνέχεια αυτού του δεξιού, αλλά φιλελεύθερου ρεύματος -και αυτό αντιπροσωπεύει σήμερα- ή είναι η συνέχεια ενός ακροδεξιού κόμματος.

Αν αποφασίσει τον πρώτο δρόμο, θα πρέπει και ν' αναγνωρίσει το σύμφωνο συμβίωσης, γιατί αυτή είναι η κοινή κοινωνική και πολιτική πρακτική στην Ευρώπη, στην οποία συμμετέχει η Ελλάδα, και να μην επιτρέπει, κατά το δυνατόν φυσικά, συγκρίσεις της ομόφυλης επιθυμίας με την κτηνοβασία ή την παιδοφιλία.

Επίσης, ήθελα να πω στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, που είναι εδώ, το εξής: Εγκαλείτε, κύριε Γεωργιάδη, τους χρυσαυγίτες για εθνικιστές του γλυκού νερού. Άραγε, αναρωτιέμαι τι άλλο έπρεπε να κάνουν, εκτός από τα εγκλήματα που κάνουν, για να τους αποκαλέσετε εθνικιστές του «αλμυρού νερού»; Δεν σας είναι αρκετά αυτά που διαπράττουν και αυτά που λένε και από το Βήμα της Βουλής σε ό,τι αφορά τον ακραίο δεξιό εθνικισμό τους και τους κατηγορείτε ότι είναι του γλυκού νερού και όχι του αλμυρού νερού;

Αυτά ήθελα, λοιπόν, να πω σχετικά με τα θέματα που συζητήσαμε σήμερα. Ευχαριστώ που μου δώσατε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα έλθει μία νομοτεχνική βελτίωση, εντελώς τυπική, για τη βουλευτική τροπολογία την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Για να μη δημιουργείται σύγχυση -είναι νομοτεχνικό το θέμα- από το εδάφιο 3 του 79 που καταργείται, λέμε ότι προστίθεται άρθρο 81Α.

Απλώς επαναδιατυπώνονται στην παράγραφο 1 της τροπολογίας στον Ποινικό Κώδικα ως εξής: Πρώτον, διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 79. Αυτό το έλεγε η τροπολογία. Εδώ πρέπει να μπει ξεχωριστά, δηλαδή «μετά το άρθρο 81 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 81Α ως εξής».

Η παράγραφος 2 της τροπολογίας αναριθμείται σε 3.

Αυτό είναι το θέμα, δεν αλλάζει το περιεχόμενο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

44

5-9-14

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1798 και ειδικό αριθμό 105/5-9-2014, στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τίτλο :
"Τροποποίηση του ν. 927/1979 ..."

Α. Στην παράγραφο 1 της τροπολογίας η φράση " 1. Στον Ποινικό Κώδικα... ως εξής :"
επαναδιατυπώνεται ως εξής:

"1. Στον Ποινικό Κώδικα διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 79.

2. Μετά το άρθρο 81 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 81Α. ως εξής:"

Β. Η παράγραφος 2 της τροπολογίας αναριθμείται σε 3.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι η κ. Κατριβάνου θέλει να προσθέσει μια λέξη. Εάν θέλετε, να την ακούσουμε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε, κυρία Κατριβάνου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Στο άρθρο 2 εκεί που λέμε «κατά τρόπο που μπορεί να υποκινήσει βία ή μίσος» μετά λέτε «ή ενέχει απειλητικό ή υβριστικό χαρακτήρα». Εδώ να βάλουμε ένα «και», δηλαδή να συντρέχει σωρευτικά, έτσι ώστε να είναι πιο δύσκολες οι μηνύσεις, για να το πω έτσι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είναι διαφορετικά πράγματα και δεν χρειάζεται να δημιουργούμε σύγχυση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας ακούσαμε, λοιπόν. Έχετε κάτι άλλο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να πω κάτι τελευταίο, κύριε Πρόεδρε, σχετικά με αυτό που ειπώθηκε για τα νομικά πρόσωπα και γιατί δεν βάλουμε «καταδίκη», αλλά βάλουμε μόνο «αμετάκλητη παραπομπή». Αυτό έγινε διότι θέλουμε ακριβώς να αυστηροποιήσουμε το πλαίσιο και να αποτρέψουμε και σε αυτήν την περίπτωση να εκφέρεται ρατσιστικός λόγος.

Όμως, πέρα απ' αυτό, υπάρχει σε πάρα πολλά κείμενά μας και μάλιστα ίσης σπουδαιότητας η αμετάκλητη παραπομπή, που σημαίνει αμετάκλητο βούλευμα ή κλητήριο θέσπισμα που έχει περάσει απ' όλη τη διαδικασία της προδικασίας.

Για παράδειγμα, στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», που μου έρχεται στον νου, μπορεί να θεθεί σε αργία κάποιος δημοτικός άρχοντας, περιφερειάρχης ή δήμαρχος, μόνο με την αμετάκλητη παραπομπή του. Φανταστείτε δηλαδή να παραπέμπεται κάποιος αμετακλήτως για κακούργημα και παράλληλα –λέω ένα παράδειγμα– να είναι δήμαρχος. Αυτό συμβαίνει και σε άλλες περιπτώσεις.

Τώρα σχετικά με αυτό που ειπώθηκε για τις ποινές, να το κάνω πιο ανάγλυφο για να το δούμε: Κάποιος προκαλεί δύο άτομα να φερθούν βίαια σε δύο Αφρικανούς. Ο ένας απ' αυτούς προκαλεί ελαφρά σωματική βλάβη, η οποία τιμωρείται μέχρι έξι μήνες. Ο άλλος επιφέρει στον άλλο τον θάνατο. Με τη λογική αυτή σημαίνει –κάτι που δείχνει ότι είτε δεν έχετε εμβαθύνει στις διατάξεις είτε δεν καταλάβατε για τη συρροή πώς λειτουργεί– ότι αυτός που το προκάλεσε θα τιμωρηθεί με τις αυξημένες ποινές –νομίζω ότι το είπε και ο κ. Καπερνάρος– που προβλέπονται στο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο; Δηλαδή πώς είναι δυνατόν να τιμωρείται με φυλάκιση τριών ετών, όταν επέφερε σωματική βλάβη, η οποία επισύρει έξι μήνες; Σημαίνει ότι ο άλλος που θα έχει επιφέρει τον θάνατο θα τιμωρηθεί μόνο με δύο χρόνια; Η απάντηση είναι φυσικά όχι. Διότι στη μία περίπτωση θα πάει και αυτός ως ηθικός αυτουργός με κακουργηματική μορφή στο κύριο έγκλημα και παράλληλα συρρέει και ο ρατσιστικός νόμος. Είναι απλά πράγματα και τα εξήγησα δύο φορές.

Για τον Επίτροπο Μούιζνιεκς τώρα. Λέτε και ξαναλέτε ότι ο Σαμαράς είπε ότι θα ανακαταλάβουμε τις πόλεις και το αναφέρει και ο κύριος Επίτροπος. Έχω απαντήσει σε αυτό και με άλλη ιδιότητα και στο εξωτερικό. Τι είπε δηλαδή ο Σαμαράς; Είπε ότι θα έρθουν στη χώρα μας, όπως ο Αλάριχος με τους Βησιγότθους, για να καταλάβουν το κέντρο της Αθήνας; Φυσικά, όχι. Είναι ένας πολιτικός λόγος ότι θα αποκαταστήσουμε την τάξη. Το είπε και ο κ. Γεωργιάδης προχθές. Δηλαδή θα χτυπήσουμε το λαθρεμπόριο, το οποίο υπάρχει, όταν επεφέρε με τους ναρκωτικά, ώστε να υπάρχει μία τάξη, να βρεθούν ποιοι είναι οι παράνομοι μετανάστες κ.λπ.. Δεν έχει την έννοια ότι βιαίως θα κάνουμε οποιαδήποτε πράξη. Το λέτε και το ξαναλέτε αποπροσανατολίζοντας. Αυτό δεν είναι σωστό, δηλαδή μία πολιτική έκφραση να την ερμηνεύετε ως καθαρά ποινική βούληση.

Το σύμφωνο συμβίωσης θα συζητηθεί. Υπάρχει μία επιτροπή που επεξεργάζεται διατάξεις του Οικογενειακού Δικαίου, οπότε θα ανατεθεί και σε αυτή να εξετάσει το θέμα αυτό, γιατί –όπως σας είπα– έχει πολλές παραμέτρους. Δεν μπορώ να προσδιορίσω πότε θα είναι έτοιμη η επιτροπή, αλλά είναι ένα ζήτημα που θα εξετασθεί, γιατί έχει πολλές παραμέτρους.

Όσον αφορά τη λέξη «κακόβουλος», η απόφαση-πλαίσιο χρησιμοποιεί τη φράση «χονδροειδής υποτίμηση». Αυτή είναι μία αδόκιμη έκφραση για την ελληνική ποινική κουλτούρα μας και χρησιμοποιήσαμε το «κακόβουλος» που απαντάται στο Ποινικό Δίκαιο. Σας θυμίζω το άρθρο 198 που μου έρχεται τώρα στον νου, «βλασφημία», «κακόβουλα βλασφημίες».

Γιατί το κάναμε αυτό το πράγμα; Το κάναμε για να μην είναι κάθε άρνηση, γιατί αν είναι κάθε άρνηση, τότε μπορούμε να οδηγηθούμε σε αυτό το οποίο φοβάστε, ότι δηλαδή μπορεί να ελεγχθεί ο λόγος, η έκφραση, το διάνοημα, ενώ το «κακόβουλο» το στενεύει, το προσδιορίζει, θέλει να δείξει και την πρόθεση, την κακότητα, δηλαδή αυτόν που έχει σκοπό να παρασύρει κάποιον για να κάνει και κακό. Αυτή ήταν η έννοια. Εξάλλου, το είχε πει ο κ. Πανούσης και στην επιτροπή αυτό. Όμως, απάντησα με τον ίδιο τρόπο που απαντώ τώρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Τροποποίηση του ν. 927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328) και άλλες διατάξεις» και η ψήφιση τους θα γίνει χωριστά.

Για τα άρθρα 1 και 3 έχει κατατεθεί αίτηση για διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας από Βουλευτές του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή.

Για το άρθρο 2 έχει κατατεθεί αίτηση για διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή.

Οι δύο ονομαστικές ψηφοφορίες θα συμπυκνωθούν σε μία, η οποία θα διεξαχθεί την Τρίτη 9 Σεπτεμβρίου 2014 και ώρα 19.00'. Εισερχόμεστε στην ψήφιση των υπόλοιπων άρθρων και των τροπολογιών.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1733 και ειδικό 96, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1733 και ειδικό 96 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1766 και ειδικό 101 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1766 και ειδικό 101 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1718 και ειδικό 90 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεπώς η τροπολο-

γία με γενικό αριθμό 1718 και ειδικό 90 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1792 και ειδικό 103 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1792 και ειδικό 103 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία ως έχει και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1798 και ειδικό 105, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1798 και ειδικό 105 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 17.55' λύεται η συνεδρίαση για την Τρίτη 9 Σεπτεμβρίου 2014 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ